

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

گوارهی کورده واری

پهند و قسەی پیشینیان

امثال و حکم کردي

دكتر علی رخزادی

منتدى اقرأ الشّرائط

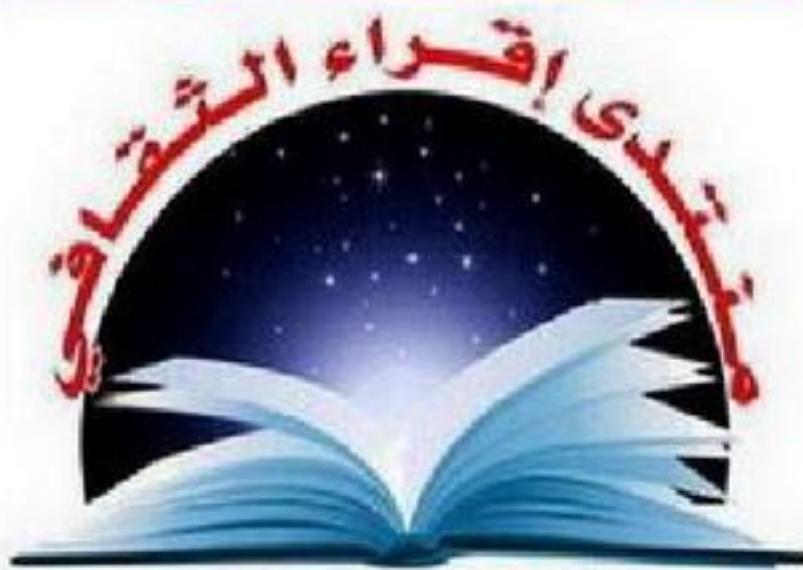
www.alaqah.com

بودابه زاندنی جوړه کتېب: سفردانی: (منتدى إقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى إقرأ الثقافى)

پرای دا تولد کتابیهای مختلف مراجعة: (منتدى إقرأ الثقافى)

www.Iqra.ahlamontada.com

www.Iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردي . عربي . فارسي)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

گواره‌ی کورده‌واری
پهندی پیشینان

گوارهی کوردەواری

پەندی پێشینان

امثال و حکم گردى

دکتر علی رُخزادی

استاد دانشگاه

انتشارات گُرستان

سنندج - ۱۳۸۵

رخزادی، علی، ۱۳۲۴ -

گواره‌ی کورده‌واری (پهند و قسی نهستق): امثال و حکم کردی / تألیف: علی

رخزادی - سنتدج: علی رخزادی، ۱۳۸۱.

۴۳۴ ص.

ISBN: 964 - 06 - 1707 - 5

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فيا.

ص.ع. به انگليسي:

Gwara-i kordawari

Kurdish proverbs

کردي - فارسي.

۱. ضرب المثلهاي کردي. ۲. ضرب المثلهاي ايراني. الف. عنوان. ب. عنوان: امثال
و حکم کردی.

۳۹۸/۹۹۱۰۹

PIR۳۲۵۶۰۲۵۳

م ۸۱ - ۱۹۱۱۶

كتابخانه ملي ايران

انتشارات کردستان

سنتدج، پاساز عزتى ۲۲۶۵۳۸۲

گواره‌ی کورده‌واری (امثال و حکم کردی)	✓ ناري كتيب (نام كتاب):
دكتر علی رخزادی	✓ دانراوي (تأليف):
کهرباق چاپ (نوبت چاپ): ۱۳۸۵	✓ دوروهم (دوم):
زماره‌ی چاپ کراو (تبواز): ۳۰۰	✓ زماره‌ی لایه‌رو قدواره (عدداد صفحه و قطع): ۳۳۶ صفحه‌ی وزیری
انتشارات کردستان با همکاري مؤلف	✓ بلاو کهرباوه (ناشر):

شابک: ۹۶۴ - ۰۶ - ۱۷۰۷ - ۵

ISBN: 964 - 06 - 1707 - 5

نوحى:

۳۶۰۰ تمهنه

پیروست

۷	سدهه تا (مقدمه)
۱۹	پیشی ن
۶۳	پیشی ب
۱۰۸	پیشی پ
۱۲۳	پیشی ت
۱۴۴	پیشی ج
۱۵۱	پیشی ج
۱۶۰	پیشی ح
۱۶۶	پیشی خ
۱۸۰	پیشی د
۲۱۶	پیشی ر
۲۲۶	پیشی ز
۲۳۳	پیشی ڙ
۲۳۶	پیشی س
۲۵۳	پیشی ش
۲۶۵	پیشی ع
۲۶۸	پیشی ف
۲۷۱	پیشی ق
۲۸۲	پیشی ک

۳۱۲	پیشی گ
۳۲۸	پیشی ل
۳۵۰	پیشی م
۳۷۲	پیشی ن
۳۹۲	پیشی و
۴۰۶	پیشی ه
۴۴۲	پیشی ی

پیشکەشە بە :

- زمان وئەدەبى مىزىنە و دەولەمەند و پاراوى مىللەتى گورۇد.
- پېشىنامان كە ئەم پەند وقسە نەستەقە بەنرخانە يان بۇيەجى هىشتۈن و ئىمەش پىنى شەزىن و وە كوو گوارەيە كە لە گۈيىماندايە و لاپەرەيە كە لە ناسىنامى مىللەتە كە مان لەم جىهانە بەرىنەدا.
- اميرامجد، اسعد، افشنىن و دايىكىان كە يارىگەر وھاندەرى من بۇون بۇپىك ھىنان و ئاراستە كردىنى «گوارەى كوردەوارى».
- «تۇ» خۇيىنەرى ئازىزى كورد زمان كە ئەگرچى ناوت نازانم، بەلام ئەت ناسىم، چونكە لە بىنچىنە يە كىن و خوئىن و ھەست وئەۋىنمان يە كە.

لەنپىو دەرىياي مەندى ژىندا
لە سەر لۇوتىكە ئاگرىندا
لە ئاسمانى بەرز وشىندا

لە خۇرھەلات تا خۇرنشىن
لە باکوور و باشۇرۇرى ژىن
بە دەنگىيىكى پىرلەئەۋىن
دەچىرىكىيىن مىللەتى كورد
مىللەتىكى مىزىنە و گىورد
ئالاى دۆستى بە دەست وىرد

ھەلى ئەدەين پىير و جىوان
لە سەر ھەورا زى كوردستان
پېشکەش بە خاڭى نىشىمان

سەرەتا

خوینەرى بەرىزى!

ئەم دەفتەرەدا وەبەرچاودە كەۋى، كۆمەلىك پەندومەسىلە و قىسى نەستەقى مېزىنە كوردەوارى يە كە بەرھەمى چەندىن سال ھەول و تەقالاي نۇوسەرە و چەند تايىھەمنىدى يە كى تىدابەدى ئە كرى :

۱- ئەم كۆمەلە پەندانە كەبرىتىن لە (۲۶۶۳) دانە، ھەموو پەندو قىسى نەستەقە كانى زمانى كوردى بەتەواوى نىن، چونكە بەدەس ھىناتى ھەموو پەندە كانى يە ك زمان نە كارى يە ك كەسە و نەلمەنلىكى كورتى تەمنى يە ك كەسيش دا كۆئەيىتمەوه؛ كەوابۇو ئەم بوارەدا بەدەس دى، بىن ئەمە ماتلى بىرى و لە بىرە و بېچى ئېبى وە كۈو ئەركىكى فەرەنگى نەتەوايدى بولەچاپ دانى ھەول بىرى. جا لە سەر ئەبواوەرە، نۇوسەر ئەم پەندانە لەچاپ داۋىپىشكەشى فەرەنگى كوردەوارى كرد و هيوادارە داھاتوودا كەسانىكى تر ئەم پىنگە درىزەپى بىدەن.

۲- ھەندى لەم پەندانە بە زاراوە سەنەيى واتە ئەردەلانى يە، لە حايلىكدا لە ناوجە كانى ترى كوردستانىش دا بە كارئەبرى و ئەگەر كورتە جىاوازى يە كيان لە بەين دايىنى، ھەولمان داوه هەر لە و بەشەداشىوازە كانى ترىيش ئەگەر زۆر بەرچاوبىن، يىاننوسىن.

۳- پەندە كان لە پىشدا بە زمانى ساكارو ئاسايى ناوجە يى نۇوسراوە دواي ئەمە

وهرگیراوی ئازاد یا وشه به وشهی فارسی پهنده کان هاتووه ئهوسا میاناپاچیگه‌ی
به کار هینانی پهنده کان به زمانی یه کگرتووی کوردی نووسراوه.
۴- ئه گه رهندی یا قسه‌یه کی نهسته قله حیکایه‌تی یان له سه رگوزه‌شته‌یه ک وهرگیرابی،
تا ئهوجیگایه توانييستان حیکایه‌تە کە شمان کە سه رچاوه‌کەی ئه و پهنده‌یه، به زمانی
ساکار نووسیوه.

۵- ئه گه رهندی قسه‌و پهندیکدا وشه‌یه کی نه ناسراو یان کون هاتبی، مانای ئه وشه‌مان
نووسیوه تاخوینه رزوو له قسه‌و پهنده تی بگا.

۶- له وهرگیرانی قسه‌و پهنده کان بوسر زمانی فارسی، بیری نووسه‌ر به لای تی گه يشتني
خوینه‌رهه بوروه، هەر له بەر ئه و زۆربىه ورگیراوه کە به شیوازی ئازاد ئاراسته
کراوه و ورگیرانی وشه به وشه به ده گمنه هاتووه.

۷- نووسینی قسه‌و پهنده کان به شیوازی لاتین واته «فوتیک» ئه گرچى له بەرنامەی
كاردا بورو، به لام بۇئەوهی هەموو نيشانە کانی زمانه‌وانی به وچشنه وا دلخوارى
نووسه‌ر بورو، دەسندە کەوت، له لايە کى تريشه‌وه ئەنجامى کاره كەي دوور
ئەخسته‌وه، دەسمان لى ھەلگرت.

۸- هەندى لە قسه‌و پهنده کان به هوئى جىگە به جىگە بۇونى وشه کانه‌وهوله روانگە‌ی پېتى
ئەوهلى پهندە کەوه له چەن پىت دا دووبات و به لکۈو سى پات بۇوه‌تەوه و ئەمە
كارىكى ئاسايىي يەو پىوه‌ندى ھە يە به چۆن به کارهینانی ئه و پهندانه له ناوجە جۆر به
جۆرە کانى كوردستانه‌وه و چەن پات كەرنەوه يان پىويسته تا له هەموو ناوجە کاندا
كەلکيان لى وەرىگيردرى.

۹- وادرئە کەوى هەندى قسه‌و پهند لەوانەی کە لىرەدا نووسراون، له زمانه کانى تريشدا
بىي، وە تايىه تى به زمانى كوردى يەوه نېبى؟ ئەمانه ئه و پهندانەن کە پىيان ئەوترى:
«مهسەلى ساير» واتە: «مهسەلە يا پهندى گەردان» و بىـ سنورن و پهندى گشتى
بنەمالەي ئىنسانن و ئەلقەي پىوه‌ندى نەتمووه کانن.

۱۰- به پىويستى ئەزانم، له و كەسانەي ناو بىهم کە پىشتر له من لەم بوارەدا زەحمەت يان

کیشاوه و من بەرهەمە کانیانم دیووه تا رادەیە ک کەلکم لئیيان وەرگرتۇوە و بەم
وەسیله رىز و پىزائىنى خۆمیان پېشکەش دەکەم.
- «مەسەل گەل كوردى»: خوالى خوش بۇو حەزرەتى ئايەتوللا شىخ مەممەدەيى
مەردۇخى كوردىستانى.

- «پەندى پېشىنەن»: خوالى خوش بۇو شىخ مەممەدەي خال
- «پەندى پېشىنەن»: ج ۱، مامۆستا عبدالحەمید حىرىت سجادى
- «امثال و حكم كردى»: مامۆستا فەتاحى قاضى.

ھەروەها سوپاسى خويىندكارانى دوو مەركەزى پەروەردەي مامۆستاياني سنە
(سنندج) دەکەم لە سالە كانى ۱۳۶۳ تا ۱۳۷۲ ئى هەتاوىدا.

بى گومان كەسانى كى تريش لەم بوارەدا زەحمەتىان كیشاوه و كارەكانىان لە چاپ
دراوه، بەلام من ئەوانەم نەديووه بۇزە حەمەتە كانىان رىز دادەنیم.
لەدوايى دا هيادارم ئەوكەسانەي وابۇ زىندووكردنەوە و گەشەپىدانى فەرەنگ
ۋەددەب و زمانى نەتهوە كەيان بە دلسۈزى وەھستى بەپرسى ھەنگاوا ھەل ئەگرن
وتى ئەكۆشىن، لە پىناوى ئەنجامى ئەو ئەركە گەرینگەدا سەركەوتتوو بن.

على رۇخزادى

سنە - گەلاویزى ۱۳۸۱ ئى هەتاوى

ضرب المثل:

- بازتاب لحظه‌های حساس اندیشه انسان‌هادر موقعیت‌های گوناگون است.
- بیانگر چگونه‌اندیشیدن افراد است.
- دریچه‌ای به سوی دنیای درون آحاد ملت‌هاست.
- عکس العمل نهایی تلخ کامیهایا شیرین کامیهای آنات انسان‌هاست.
- گاهی طنزی گزنه است و اصلاحگر.
- گاهی هجوی است تحقیرآمیز.
- گاهی فکاهه است و طبیعت افزا.
- بستر تجلی عواطف و احساسات مثبت یا منفی افراد و ملت‌هاست.
- جمله‌ای موجز غیر مخل است با محتوای غنی و پیامی سریع، که جایگزین عباراتی ممل شده است.

اگرچه ما امروز گویندگان ضرب المثل‌هارا نمی‌شناسیم، ولی نسبت به مثلهای پادگار گذشتگان ناشناخته ماهستند، احساس انس می‌کنیم زیرا یک مجموعه پیامهای آشنا‌اند که باورها و آداب و رسوم و برخوردهای اجتماعی نیاکان ما را به ما منتقل می‌کنند. این پیامهای شیرین و چه تلخ، چه زشت یازیبا، برای ما دوست داشتنی و در فرهنگ مابه حکم ضرورت، ماندگار هستند.

پیامهای متنوع این جمله‌های کوتاه و پرمغز عبارتند از:

پیروزی و کامیابی، شکست و ناکامی، جشن و شادمانی، عزا و ماتم، تب و تابهای اجتماعی، گوشنه‌نشینی و عزلت، خوش‌بینی، بدینه‌بینی، بی‌باقی و گستاخی، ترس و جبن، عشق، نفرت، رفاه و آسایش، تنگدستی و رنج، بیگانه‌نوازی، بیگانه‌ستیزی، ...

اگر چه مفهوم تعدادی از این پیامها نامیمون و تلخ اند، و با موازین و معیارهای

اخلاقی و اجتماعی این روزگار سازگاری ندارند و نمی‌توانند درس زندگی امروزیان باشند، با این همه به عنوان بازتابهای تفکر و اندیشه دیروزیان در آنات و موقعیت‌های گوناگون زندگی آنان قابل توجه و درخور اعتنا‌اند.

□ **ویژگیهای لفظی و معنایی ضرب المثلها**

الف - ویژگیهای لفظی یا صوری

- ۱- عباراتی کوتاه‌اند.
- ۲- مثلها بابی فعل اند، یا در هر مثل یک تا دو فعل وجود دارد و به ندرت سه فعل و بیشتر دیده می‌شود.
- ۳- گاهی فعل اوّل یا دوم به قرینه فعل دیگر حذف شده‌است.
- ۴- الفاظ بیشتر مثلها گفتاری و نزدیک به فهم عامه‌است.
- ۵- در ساختار عبارات محدودی از مثلها لفظهای نازل و دوراز ادب نوشتاری به کار رفته است.
- ۶- پاره‌ای واژگان کهن - به نسبت روزگار ما - در ساخت عبارات وجود دارد.
- ۷- دور از تعقید لفظی اند.
- ۸- گاهی با برخورداری از کلمات مسجع، موزون اند.

ب - ویژگیهای معنایی یا محتوا‌ای

- ۱- بار معنایی آنها غنی است.
- ۲- بیانگر باورهای فردی یا قومی اند.
- ۳- منعکس کننده آداب و رسوم اجتماعی افراد و اقوام در ادوار گذشته‌اند.
- ۴- از واژگان صریح و بدون ابهام برای انتقال سریع مفاهیم استفاده شده‌است.
- ۵- دور از تعقید معنوی اند.

- ۶- گاهی توأم با چاشنی صنایع معنوی اند.
- ۷- غالباً آنها مستقیم یا غیر مستقیم پندآموزاند.

■ رابطه ضرب المثلها با شاخه‌های گوناگون علوم

ضرب المثلها می‌توان میدان مطالعه و پژوهش بسیاری از شاخه‌های علوم قرار داد:

- ۱- از دیدگاه زبان‌شناسی : بستری مناسب برای شناختن تحولات آوایی و واژگانی یک زبان اند.
- ۲- از دیدگاه تاریخی : بیانگر هویت دیرینه اقوام و ملتها اند.
- ۳- از دیدگاه جامعه‌شناسی : نشانگر آداب و رسوم و روابط اجتماعی ملت‌هادرادوار پیشین اند.
- ۴- از دیدگاه ادبی : میدان شناختن آرایه‌های ادبی و مفاهیم بلاغی در تئوریک زبان اند.
- ۵- از دیدگاه فقه‌اللّغه : کشک‌ولی از واژه‌های قدیمی و غالباً فراموش شده یک زبان اند.
- ۶- از دیدگاه تاریخ پزشکی : گوشه‌هایی از چگونگی مداوای سنتی امراض را بیان نموده اند.

- ۷- از دیدگاه علم‌الاخلاق : مبنی حکمت نظری و عملی پیشینیان اند.
- ۸- از دیدگاه جغرافیایی : آوای واژگان حوزه جغرافیایی مثلها و گویندگانشان را نشان می‌دهند.
- ۹- از دیدگاه روان‌شناسی : مبنی‌ماهیه‌های ذهنی و روانی و آرزوها و امیال ملت‌هارا می‌نمایانند.
- ۱۰- از دیدگاه دینی : ارزشها و ضد ارزش‌های اعتقادی گویندگان مثل‌هارا بیان می‌کنند. و ...

شیوه‌کار در این مجموعه:

ملت گُرد در غالب زمینه‌های فرهنگی دارای آثار و نمونه‌های برجسته و پرباری است که بیشتر آنها هنوز مکتوم و ناشناخته باقی مانده‌اند؛ اگرچه خوشبختانه درسالهای اخیر پژوهشگران گُرد در غالب زمینه‌های فرهنگی نسبت به معزّفی آثار مکتوب و شفاهی گذشته ملت گُرد گامهایی برداشته‌اند، واز این بابت باید بسیار خوشنود بود، اما این حرکتها پژوهشی هنوز کافی نیست و مستلزم تلاشی مستمرّ است؛ امیدواریم جوانان ما در این راه کمتر همت بینند و در جهت تبیین واستخراج و شناساندن آثار و نشانه‌های فرهنگ غنی و پربار گذشته ملت خویش به شیوه‌ای علمی و دور از هر گونه جانبداری نادرست و گمراه‌کننده و آسیب‌پذیر، اقدام نمایند.

مجموعه حاضر در این دفتر، امثال و حکم زبان گُردی سورانی است که در مورد چگونگی تنظیم و تدوین آن، یادآوری چند نکته زیررا لازم می‌داند:

- نویسنده این سطور اذعان دارد که این مجموعه همه ضرب المثلهای زبان گُردی نیست، زیرا دست یافتن به همه مثلهای یک زبان نه کار یک فرد تواند بود و نه جمع آوری همه مثلهادر مدت چند و چندین سال امکان‌پذیر است. از جهتی

دیگر هرگاه به‌امید آینده‌ای دور و دراز و شاید دست‌نیافتنی، از تدوین و چاپ آن‌چه جمع‌آوری شده است، خودداری گردد؛ بی‌گمان غبی‌ی فاحش خواهد بود. لذا به چاپ این مجموعه که تعداد (۲۶۶۳) ضرب‌المثل است اقدام گردید. باشد که دیگران نیز به تدریج این کار را ادامه دهند.

۲- تعدادی از این پندها و امثال به گویش سنتنجه‌ی ویا نزدیک به‌آن است، درحالی‌که در دیگر مناطق سورانی زبان نیز با تغییری جزئی در آواو واژگان به کار می‌روند و تاجاییکه ممکن بوده است، دیگر صورتهای رایج بعضی از مثلها پس از شرح «واته» آمده است.

۳- مثلها ابتدا به زبان گُردی رایج و کاربردی آهانوشه شده، سپس ترجمه آزاد یا لفظ به لفظ هر مثل به زبان فارسی آمده است. پس از آن معنی یا کاربرد هر مثل به زبان گُردی معیار (زمانی یه کگرتووی کوردی) (بیان گردیده است).

۴- هرکدام از مثلها اگر برگرفته از داستان یا واقعه‌ای بوده، تا جاییکه امکان داشته، آن داستان یا واقعه نیز به زبان گُردی ساده‌نقل گردیده است.

۵- اگر در متن مثلها واژه‌ای ناآشنا یا دیرآشنا آمده باشد، معنی آن واژه در بخش «وانه» ذکر شده است.

۶- در ترجمه مثلها به زبان فارسی، جانب فهم معنی مثل در نظر گرفته شده و به همین دلیل غالباً ترجمه آزاد ترجیح داده شده است، مگر در مواردی که ترجمه لفظ به لفظ گویای معنی مقصود بوده و نیازی به ترجمه آزاد نبوده باشد.

۷- آوانگاری یافونتیک مثلها ابتدا جزو این کار بود، ولی به دلیل نبودن همه نشانه‌های آوانگاری واژگان، مطابق آن‌چه دلخواه نویسنده این سطور بود، واژجه‌تی دیگر انجام کار را بیش از اندازه به تأخیر می‌انداخت، از آن صرف نظر شد.

۸- در ساختار پاره‌ای معدود داز مثلها براساس کاربرد آنها در منطقه‌های مختلف، ممکن است جایه‌جایی واژه‌ها صورت گرفته باشد، بنا براین براساس حرف اول مثل، در بخش‌های گوناگون الزاماً تکرار شده است.

۹- ممکن است تعدادی از این مثلاً در زیانهای دیگر نیز وجود داشته باشند و صرفاً به زبان گُردی اختصاص نداشته باشند، این امری طبیعی است زیرا چنین مثلاً بین «مثل سایر» جزو مشترکات زیانهای گوناگون عالم‌اند و مثلاً فرامرزی و فراملّی اند و حلقه‌های مبارک پیوند میان ملت‌هاستند.

۱۰- لازم می‌دانم از کسانی نام ببرم که پیش از من در این زمینه زحمت کشیده‌اند و این جانب آثارشان را دیده و تا اندازه‌ای از آن‌ها بهره برده‌ام و بدین وسیله از زحمات آنان قدردانی می‌نمایم.

- «مه‌سه‌ل گه‌ل کوردی»: روان‌شاد حضرت آیة الله شیخ محمد مردوخ گُردستانی.

- «په‌ندی پیشینیان»: مرحوم شیخ محمد خال

- «په‌ندی پیشینیان»: ج ۱، استاد عبدالحمید حیرت سجادی

- «امثال و حکم کردی»: آقای فتاح قاضی.

هم‌چنین سپاس می‌دارم زحمات دانشجویان مراکز تربیت معلم سنتدج در سال‌های ۱۳۶۳ الی ۱۳۷۲ شمسی.

بی‌گمان کسانی دیگر نیز در این زمینه زحماتی کشیده و آثاری تألیف نموده‌اند که این‌جانب آن‌ها را ندیده‌ام، اما زحماتشان را ارج می‌نهم.

در پایان امیدوارم آنان که برای احیاء و شکوفایی فرهنگ و زبان ملت خود بادلسوزی و احساس مسؤولیت، گام برمی‌دارند، در این‌جا رسالت خطیر خوبیش بیروز و کامیاب باشند.

علی رُخزادی

سنتدج - مردادماه ۱۳۸۱ خورشیدی

۱۰

۱- ناخر عمر و ته و هل مالداریا

○ آخر عمر و اول مالداری.

● واته: هه ولدان بُو مالداری نیشی هه و هلی عمره نه که ناخری عمری مروف که
بیته جینگهی تانه و ته شهربی مردم.

۲- ناخ زوره، پهی ذاتیا

○ کاش این زور، با غیرتی نیز همراه بود.

● گیزنه وه: کابرا یه که زوردار، که ره کهی له قوریکدا گیر نه کا و نه چن سر نه کا
به ژیر سکی که ره که دا و بدرزی نه کاته وه و له قوره که دهری دینی و نه بیانه نه ولاوه.
دوای نه وه به دهنگی به رز ژیزی: ناخ زوره پهی ذاتی! یانی من زوریکی وام هه به لام
راتم نی یه. جا کابرا یه کی دز که خوی بُرینگری حشار دابوو، کاتنی که ندم قسه
نه بیسی، وه له هه وه لاه زوری کابرا ترسابوو، وه خوی ناشکرانه کردبوو، به بیستنی نه و
قسه یه، لیتی دهه پهی و رووتی نه کافن.

- ۳- **ئاخوری بەرژه.** + ئاخوری خواره، يېتىھەلە ئاڭىلىي چەوەن و چەواشىھ
 آخورش بلند است.
 به يە كېتكى دەماراوى و فيز قۇز ئەوترى، خۆھە كە يېرىۋە مەعاع
- ۴- **ئارد بىيغ درك، گرددۇ ناۋىپقۇ.**
 آرد زىرىپۇتە خار جمع نمى شود.
 به كارىتكى بىن سوود ئەوترى.
- ۵- **ئارد خوهى لى كىرد و بېزۈنگ خوهى لى كىرد بە دارا.**
 آرد خود را بىخت و غربالش را آويخت.
 واتە: كارى خۆى تەواو كىرد و رەحەت لىنى دانىشت.
- ۶- **ئارد لە كەنۇوا بىن نان قابلى چەس.**
 آرد در كندو موجود باشد، نان چە قابلى دارد.
 واتە: نەگەر دەسمان پۇرا پياوه تى نە كەپىن.
- ۷- **ئاردى روېيگە و سۆسى ماگە.**
 آرد آن از بىن رفته و سېبوشش باقى ماندە است.
 واتە: ئەوهى كە باش و خاونىن بۇو روېيشتووھ و خراپە كەھى ماوه تەوه.
- ۸- **ئازا جارىيک ئەمرى و ترسەنۇڭ ھەزار جار.**
 شخص غېرتىمند يك بار مىميرد و ترسو ھەزار بار.
 واتە: مروقى ئازا چونكە ناترسى و هەربۆپىش ئەپروا تەنها ئەو جارە تووشى خەتەر ئەبىن كە خەتەر رwooئى تى نە كا، بەلام مروقى ترسەنۇڭ ھەركاتىكى مەرگىكە.
- ۹- **ئازار جوان وەسە تكەي بان.**
 مرض جوان مانند چىڭە پىشت بام است.
 واتە: نەخۆشى مزوچى گەنج، زۇو چاڭ ئەپيتىز.
- ۱۰- **ئازاكول دل خوهى رۇان.**

- فوراً جوش دل خود را بیرون ریخت.
 ● واته: زور زو و قینی خوی ده ببری.
- ۱۱- ئاسمان بويته لېنه دای ناپوشى.
 ○ آسمان لحاف شود او را نمى پوشاند.
 ● به يه كېك نه و ترى عەيىتىكى گەورەيلى قۇمابىي و به هېچ له ولنى دانە بۆشى.
- ۱۲- ئاسمان دوور و زەھۆى سەخت.
 ○ آسمان دور و زمین سخت.
 ● واته: دەستم له ھەمو لا يە كەوه براوه و كارىكىم پىن ناكرى.
- ۱۳- ئاسمان دوور و زەھۆى نزىكى
 ■ بروانە بۆ ژمارەي ۱۲۱
- ۱۴- ئاسن سارد بە فووگەرم ناوى.
 ○ آهن سرد با فوت كردن گرم نمى شود.
 ● واته: يەو كارە گىرىنگە بەو ئاسانى يە كە تو بۇي نەچى به ئاكام ناگا.
- ۱۵- ئاسن گەرم بە فوو سارد ناوى.
 ■ بروانە بۆ پەندى ژمارە ۱۴
- ۱۶- ئاسوھ خۇم گەرم نى يە، لە كا و چۆخە و ھەرم نى يە.
 ○ آسودەام، الاغ ندارم؛ و از كاه و چۈنۈز اطلاعى ندارم.
 ● واته: هيچم نى يە و خەيالم تەختە و خەمى لە دەس چۈونى مالى دنيا ناخۆم.
- ۱۷- ئاسياو ئارد ئەھارى و چەقەنە ديان خۇھى ئەشكىنى.
 ○ آسياب بە ساختن آرد مشغول است و چىققە دندان خود را مى شكند.
 ● به يه كېك نه و ترى كەكارى كەساتىكى تردا قىسى بىن جىنگە بکا.
- ۱۸- ئاسياوان بىت و ئارد بۆ خۇھى بەھارى

○ آسیابان باشد و برای خودش آرد بسازد.

- ئەگەر نوسا کارى گەدرە كى بى لە بەرھەمە كەى خۆى بۇ خۆى دروسرى بىكاشتىكى باش دروسرى ئە كا.

نه زېرى ئەم مەسىلە يە: «دۇم بىت و كلاش بۇ خۆى بىكا».

۱۹- ئاسياوان لە خەيالىك و ئاش‌هار لە خەيالى.

○ آسیابان در فکر خودش است و مشترى نىز در فکر خود.

- واتە: هەركەس لە يېرى كارى خۆيابەتى.

۲۰- ئاسياو به نۆره. (بە نۆگە)

○ آسیاب بە نوبت.

- واتە: لە ھەموو كارىكدا نەزم پۇيىستە.

۲۱- ئاسياو بى ئاو ناگەرى.

○ آسیاب بدون آب كار نمى كند.

- واتە: ئەنجامى ھەر كارى، پۇيىستى بە تايىەتمەندى خۆيە وە ھە يە.

۲۲- ئاسياو فەھار وردىچ ئەھارى و دوروشتىچ ئەھارى.

○ آسیاب پەركار ھەم آرد رىز (نرم) مى سازد و ھەم آرد درشت (خورد نىشە).

- واتە: مەرقۇنى زۆر وېز، خاسىش ئىزى و خراوېش ئىزى وە كەو ئاسياوى كە زۆر كار بىكا، ئارده كەى ھەم ورد ئەبى و ھەم زېر.

۲۳- ئاسياو كار خۆى ئە كا و چەقەنە سەر خوهى ئىشىئىنى.

○ آسیاب بە كار خود مشغول است و چىچقە سەر خودش را درد مى آورد

- بە يە كېكك ئەوترى كە بى جىڭگە لە كارىكدا دەخالەت بىكا بى ئەوهى نيازىك بە قە و دەخالەتلى ئە و بىنى.

۲۴- ئاسياو لە مېزىتن بىن رۇزى ئەمېزى.

○ آسیاب بخواهد سرعناد نشان دهد بالاخىرە روزى چىنин خواهد كرد.

- واتە: ئەو كارە ئەگەر بىنابى ئەترازى، رۇزى ھەر ئەترازى.

۲۵- ناش نه گهر شله وی، ناشپه زه کهی بله وی، هه رکه س بینخواگول نه وی
○ آش اگر «شله» باشد، آشپز اگر «بله» (ابراهیم) باشد، هر کس آن را بخورد،
جذام می‌گیرد.

● بزده ربرینی ناره زایه نهی له که سیکی پو خل و بهره مه خوارده منی یه کهی نه وتری
که زور پیس بی.

۲۶- ناش به قاله.

○ آسیاب از کار افتاد.

● واته: کاره که تیک چووه. یا: هه ل شیواوه ته وه.

۲۷- ناشپه ز ته قهی ده سی نایهت.

○ صدای دست آشپز شنیده نمی‌شود.

● واته: مرؤف عهی خوی نایبی.

۲۸- ناشتی کتک و مشک، پرسهی به قاله.

○ آشتی گربه و موش، عزای بقال است.

● واته: نه گهر دوو دوزمن پیکدهوه ناشتی بکهن، نه بی خه ته ری بی بی بی کیکی تر که
پیوه ندی به وانه وه هه یه.

۲۹- ناغه رو و خواشکرا

○ افسوس از مرگ آقا، و خدا را شکر.

● واته: له روالت داها و ده ردی کردن و له دله وه به ده ردی که سان پن خوشحال بون.

۳۰- نافتاوه و له گان حهفت ده س، شام و نه هار هیچ!

○ آفتباوه ولگن هفت دست، شام و نهار هیچ!

● به جیگایه ک یا به مالی نه وتری که نه هله کهی خویان بی هاتنی میوان سه رقال کردین
و له هات و چوودابن به لام له سفره و نان و خوارده منی خه بری نه بی.

۳۱- ناگر بکه فیته بیشه، ته ر و وشكی بونی یه.

○ آتش به جنگل بیفتند، تر و خشک نمی‌شناشد.

● واته: به لاکه رووی کرده جینگایه که، خاس و خراب ناناسی.

۳۲ - ناگر به ناگر ناکوزیته‌و.

○ آتش با آتش خاموش نمی‌شود.

● واته: شهپر به شهپر تهواو نایی.

۳۳ - ناگر به‌ری دای له سه‌ری!

○ آتش هوس او را دیوانه کرده است.

● واته: هه‌وهس زوری بُو هیناوه و شیتی کرد ووه.

۳۴ - ناگر زیر کا.

○ آتش زیر کاه.

● به که‌سین نه‌وتري که زور فیله باز و نازاوه چاخ که‌ر بی و که‌س پی نه‌زانی.

۳۵ - ناگر زیر کا بوسوی لئی نایه‌ت.

○ آتش زیر کاه بوی سوختگی ندارد.

● به خه‌تريکی ناپه‌يدا و نهیتی نه‌وتري.

۳۶ - ناگر له چاوی نه‌واری.

○ آتش از چشم‌ش می‌بارد.

● به یه کیکی زور تووره نه‌وتري.

۳۷ - ناگر له سه‌ر پشتی بکه‌روا

○ آتش روی پشت او روشن کن.

● واته: زور بی غیره‌ت و هیچ کاریکی بی ناکری.

۳۸ - ناگر و ناو بی نامان.

○ آتش و آب امان نمی‌دهند.

● واته: نه دو چته هه‌رچهن زور به خیرن زوریش جینگه‌ی مه‌ترسی و خه‌تهرن و نه‌بنی لئیان به وریایی که‌لک و هرگیر دری.

۳۹- ناگرە سووره لە خوھم دووره

- آتشى بىرپا شده و از من دور است.
- واتە: خەتەرىك رووى كردووه و من خۆمىلى ئەپارىزم.

۴۰- ناگرى بە، بۆسّوي لىن هەلنىسى.

- اگر او را آتش بىزنى بوى سوختگى از وى بلند نمىشود.
- واتە: زۆر فەقير و هەزار و رووته.

۴۱- ئاسياو ئاو بىردىك، ئاسياوان بە شۇن چەقەندادا ئەگەرى.

- آسياب را آب بىردى، آسيابان دنبال چىچقۇ آسياب مىگردد.
- واتە: كابرا زەرەرىيکى قورسىلىنى كەوتۈۋە كەچى ئەولەو كاتىدا، بىر لە وردەزەرەر ئەكتۇر.

۴۲- ئاسياو گرمەي تىن و ئاردى دىيارنى يە.

- سر و صدای آسياب بلند است و از آرد خبرى نىست.
- واتە: وته يە و كىردارى نى يە.

۴۳- ئاسياو نانەوە چەس؟ ناكەي و پاكەي!

- آسياب راهانداختن چىست؟ «نا» و «پا» ئى آن.
- بە كەسى ئەوتىرى كە كارى مەرمى بە لاوە سووك بىي.

۴۴- ئاسياو نەزان خوا ئەيگەرنى.

- آسياب شخص سادە دل را خىدا راه مىاندازد.
- واتە: كەسىكى فەقىرۇ كە، خوا يارمەتى ئەدا و كار و بارە كەي رىيک ئەكمى.

۴۵- ئاشپەز دوان بىي، ئاش ياسوئە يابى خوى!

- آشپىز كە دو تا شد آش ياشور است يابى نمك.

● واتە: كارى ئەگەر دوو نەفەر بەرپرسى بن، تووشى عەيب ئەبى.

۴۶- ئامۇزازى فەرە و باوک بىي بىرلا!

○ عموزاده فراوان در حالی که پدرش بی برادر بود.

- به که سانی نه و تری که به ناوی قدمی یه و چاوی ته ماعیان بری یته مآلی که سینک و دهوره یان دابی.

۴۷- ئاو ئەجاوی.

○ آب می جود.

- به یه کتکی گهوج نه و تری.

۴۸- ئاو ئە رویت و ریخ ئە مینی.

○ آب می رود و سنگریزه بر جای می ماند.

- واته؛ غدریبه نهروات و خاوهن مآل نه میست.

۴۹- ئاو بیرگى لە رۆخانە، هەر خویش خاسە لە بىگانە.

○ آب از رودخانە قطع بشود، باز هم خویشاوند از بىگانە بهتر است.

- واته؛ نه گونجى ئاوی چەمی گهوره و شک بىن، بەلام نا گونجى بىگانە دلسوز تر لە قەوم و کەس بى.

۵۰- ئاو بويت، مەلەوان خاسيكە!

○ آب باشد، شناگر خوبى است.

- واته؛ نهوكسەی نه گەر دەرفەتى بۇ بېرەخسى زۇر چاڭ لە ئاستى نه و کارە دەردى.

۵۱- ئاو بە ئاوانيا ئەچىت.

○ آب جايىي می رود کە آباد باشد.

- واته؛ دواي خوارده مەنلى يە كى تىر و تەسەل، ئاو ئەخورىتەوە، نە كى بە زىكى بىرسى.

۵۲- ئاو بە ئاوه رېزەدا ئەچى.

○ آب از ناودان می گىزد.

- واته؛ هەموو چتى بە رېڭەي خۇيا ئەپۋا.

۵۳- ئاو بېرلا و دەس بىشۇرە.

○ آب بیار و دست بشوی.

● واته: کار، تهواوه.

٥٤ - ئاوېي لەغاۋى خواردگە.

○ آب بدون دهنە خورده است.

● واته: هار بروه، له كەسى تەرىيەتى نە گىر تووه.

٥٥ - ئاو پاكىم كرده دەسىا.

○ آب پاكى روی دستش رىختم.

● واته: دل نيايم كرد و ئەوهى كە ئەبى يىلىم، پىم وت.

٥٦ - ئاو چاوى سەنیاگە.

○ آب چىشمى گرفته شده است.

● واته: نەويان ترساندووه.

٥٧ - ئاو چووه مل ئاگريا.

○ آب بر آتش او رىخته شد.

● واته: نىتر لهو هدو و تەوه كەوت.

٥٨ - ئاو خوهش لە كەلۈومە و نەچۈوگەسە خوارەوا!

○ آب خوش از گلوييم پايين نرفته است.

● واته: قىد خۆشىم نەديوه.

٥٩ - ئاو دەريا به دەم سەگ چەپەل ناوى.

○ آب دريا با دهان سگ نجس نمى شود.

● واته: مۇۋى پاك و گەورە به قىسى ناشىرىنى ناكەس، سووک نابى.

٦٠ - ئاو رېيا جەمە و ناۋىت.

○ آب وقتى رىخت دىيگر جمع نمى شود.

● واته: كەسى كە ئابپۇرى چوو، ئىتىر كارىئىكى بىن ناڭرى.

٦١ - ئاو زالّم سه‌ر بەره و ژووره.

○ آب ظالم رو به بالا می‌رود.

● واته؛ حوكىمی زالّم پىچه‌وانه‌ی حوكىمی عدله.

٦٢ - ئاو ژىر كاس و ئاگىر ژىر خوله كەوان.

○ آب زير كاه است و آتش زير توده‌ی خاکستر.

● به كەسيكى فىلە باز و ساخته‌چى نەوتىز كە هيچكەس لە قىلى نە تو تىز گا.

٦٣ - ئاو كرييا به ئاگرا و تەواو بۇو.

○ آب بر آتش رىخت و تمام شد.

● واته؛ نە شەر كۈزۈراوه.

٦٤ - ئاو كەدا و دەولەمن بۇوگەسە يەكىن.

○ آب گدا و ثروتمند يكى شده است.

● واته؛ نە مېۋە لەم دەرفە تەدا هەموو كەس وە كۇو يە كياب لىنى هاتووه.

٦٥ - ئاولە ئاسياو كەفت.

○ آب از آسياب افتاد.

● واته؛ ئىتەر تەواو بۇو، هەموو لا يە كە بىن دەنگە.

٦٦ - ئاولە ئاو تەكان ناخوات.

○ آب از آب تکان نمى خورد.

● واته؛ دنيا كش و ماته و جم و جوولىنى يە ؛ هەموو لا يە كە ئارامە.

٦٧ - ئاولە دىنگا ئە كوتى.

○ آب در دنگ مى كوبىد. معادل: (آب در هاون مى كوبىد)

● واته؛ كىردارى بىن ئاكام نە كا.

٦٨ - ئاولە سه‌ر بىگرد، ج گەزىك، ج سەد گەز.

○ آب از سر گىزشت چە يك متر چە صد متر.

● واته: زهره رکه هات، کم یان زوری هر ناوی زهره ره. کاتنی ثه و تری که زیانیکی سه ر و مالی پیش هاتبی و کم یا زوری زیانه که فرقی له ثا کامی ثه و رووداوه دانه بی.

۶۹- ثاوله سه ر چاوگه وه لیله.

○ آب از سر چشممه گل آلود است.

● واته: عه بیب له بندره ته وه بیه.

۷۰- ثاوله سه ر گوزه ریا، ج نه یه ک ج هه زار نه هی.

■ بر وانه بز پهندی ژماره «۶۸»

۷۱- ثاو و ثاوانیان وتگه.

○ آب و آبادانی گفتهداند.

● واته: به ثاو، ثاوه دانی دروس ثه بی.

۷۲- ثاوه دان بن «شالیاوا»، بانیکه و دوو هه والا

○ «شالی آباد» آباد باشد، یک بام است و دو هوا.

● وه ختنی ثه و تری که جیاوازی یه کی ناره وا له بارود و خیکی به راه بردا له بهین دوو که سا رووی دابی.

لهم مه سیله بهم جوّره دروس بوروه؛ ثیزین ژنی ثه بی و شه وی له هاوینا کوره کهی و بوو که کهی، کچه کهی و زاوای کهی ده عوره ت نه کا بز مالی خوی له دنی «شالیاوا»؛ دوای شیو خواردن له سه ر بان جینگای خه و تینیان بز رائنه خا، بهلام بم جیاوازیه که جینگه که کوره که و بوو که کهی له سه ری بانه که وه یه ک جینگه دائنه خا، تاله خه و تناجوت وه لی بز کچه که و زاوای کهی لهم سه ری بانه که وه یه ک جینگه دائنه خا، تاله خه و تناجوت بن! نهم جار که کاتی خه و تن دی ثه چنی بز سه ر جینگه که کوره که و بوو که کهی و پنیان ثیزی؛ روله گیان دور له یه ک بخهون باله گه رمادانه کولن! دوای ثه وه ثه چنی بز سه ر جینگه که و زاوای کهی و بهوان ثیزی؛ روله دایکی جو وت بخهون باله رماتان نه بی! بوو کنی که گوتی له هر دوو قسه کهی خه سو و یمهوه ثه بی، ثیزی؛
ثاوه دان بن شالیاوا، بانیکه و دوو هه الوا، نهم پهپری بان گر ثاوا، ثه و پهپری بان سر ثاوا!!

۷۳- ناوه سوکه‌ره.

○ آب غلیظ کن.

● به یه کتیکی به تال پا و خوبی نه وتری.

۷۴- ناوی بهستگه سه ژیری.

○ آب به زیر او انداخته است.

● واته؛ کدم کدم خوریکه کاری نه کا، که نه و کده سه ده رکا.

۷۵- ناوی کردگه ژیری.

■ بروانه بو پهندی ژماره «۷۴»

۷۶- ناوی چوویه جوگله یه کا، هدر نهشی بروی.

○ آبی که از یک جوی عبور کرد، همیشه باید برود.

● واته؛ ئەم رەسم و یاسا وا دامەزراوه، ئەبنی هدر وابی.

۷۷- ناوی گەرم ناکا.

○ آبی گرم نمی‌کند.

● واته؛ کاریکی لە دەس نایه.

۷۸- ناوی ناپالیوی.

○ آبی رانی پالايد.

● واته؛ کاریکی لە دەس نایه.

۷۹- ناوی هابه بیللەو.

○ آب به بیل دارد.

● واته؛ دەسی نهروات و دەسەلاتی ھەیه.

۸۰- ناویکی بین گەرم ناوی.

○ آبی گرم نمی‌کند.

● واته؛ کاریکی لە دەس نایه.

۸۱ - ناهوی نه گیریاگ نه و خشن!

○ آهوی نگرفته می بخشد.

● و آنه، خولکی دور و دریز و بین جنگه نه کا.

۸۲ - ناینه نه گرنه به رده میه و.

○ آینه جلو دهانش می گیرند.

● به یه کیک نه و تری که له سره مه رگ دا یست.

۸۳ - ټومیدمان به و یس بوو، و یسیش به سوتني ده چوو.

○ اميد ما به و یس بود، و یس هم سُنی از آب درآمد.

● که سُنی نه قسه نه کات که ټومیدنیکی به یه کی بوویی و تیستاله و کده نافو میند مابن.

۸۴ - نه تری و تیزی شانزهی مانگه!

○ تیز می دهد و می گوید شانزده برج است.

● به یه کیک نه و تری که خدبه ری له و هز ع و حالی خوی نه بئ.

۸۵ - نه تری و هاوسا مال قسهی بو نه کاتوا

○ تیز می دهد و همسایه وی را لاز آن باخبر می سازد.

● به یه کیک نه و تری که له و هز عی خوی خدبه ری نه بئ.

۸۶ - نه چمه حمام و ناچمه خه زینه.

○ به حمام می روم اما به خزینه (حمام) نمی روم.

● به یه کیک نه و تری که قسه و کرداری یه ک نه گرئ.

۸۷ - نه دات به لای مارا جوو چکهی نه قرتني!

○ از کنار مار می گذرد دُمش را قطع می کند.

● به یه کیکی زور فیله باز و ده سپر نه و تری.

۸۸ - نه دات له حهفت ناو و پای تهر ناویت!

○ به هفت آب می زند و پایش خیس نمی شود.

● واته؛ زور قیله باز و زیره که.

۸۹- نهادات له نال و نهادات له بزماریش.

○ هم به نعل می‌زند هم به میخ.

● به یه کیک نه و تری که له بابه‌تیکدا به دوباری جیاواز و دژ له یه که به سودی خوی
قسه بکا.

۹۰- نهاری فهقیری به چهت بیژم خاس؟ تاوسان پا په‌تنی و زمسان بین کراس.

○ ای گدایی از چه چیز تو تعریف کنم؟ در حالی که تابستان بدون کفش هستم
و زمستان بدون پیراهن.

● واته؛ هزاری هیچ چتیکی له هیچ کاتیکدا باش نی به.

۹۱- نه زانم کلاشه وهلی به سه‌رما ناچیخت.

○ می‌دانم گیوه است ولی (این حرفها) سرم نمی‌رود.

● واته؛ نه زانم وا به به لام لیت نازنه‌وم.

۹۲- نه سپا پلاؤ، نانه‌شانه و تاوا

○ وسایل پختن پلو، صافی است و آب.

● واته؛ نه نیشه نه و نده‌یش بین زه‌حمدت نی به.

۹۳- نه سپ پیشکه‌شی نه ماشای دیانی ناکه‌ن.

○ دندان اسب پیشکه‌شی رانگاه نمی‌کنند.

● واته؛ له چتی پیشکه‌شی ره‌خنه ناگیردری.

۹۴- نه سپ، سوار خوهی نه ناسنی!

○ اسب، سوارکار خود را می‌شناسد.

● واته؛ نه سپی ره‌سمن سواری چاک و خراب نهانسی و مل به سوار‌چاک نهادات و بو
سوار خراپیش سه‌رنی به دیانه‌وه.

۹۵- نه سپ شنی، یا نه فری یا نه تری.

- اسب کُرن (کرنگ - رنگ بین زرد و سرخ) یا پرواز میکند یا تیز می دهد.
- به ئەسپى شى ئەوترى كە يازۇر خېرايە يازۇر تەمەلە و حالەتى بەيانابىنى نى يە. (بۇ
ھەر چىتىكى ترىيش ئەوترى)

٩٦ - ئەسپ و ڏن و چەك بى وەفان.

- اسب و زن و اسلحه بى وفالند.
- چونكە دواي مردنى خاوه نە كەيان، ئە كەونە دەس بە كىكى تر.

٩٧ - ئەسپ و شمشىر بى وەفان.

- اسب و شمشىر بى وفا هستند.
- ▣ وە كۈو مەسىلەي پىشىو.

٩٨ - ئەسپە مەيان و تەنەنگە نىشان.

- اسب در ميدان و تفنگ با نشانە گذاري آزمایش مى شود.
- واتە: هەمو و چىن لە جىڭكاي خۆيا، ئەبى ئەزمۇون بىرى.

٩٩ - ئەسپىان نال ئەكىد، كەر سمى بەرزۇكىد، ئەيۇت: منىش.

- داشتند اسب را نعل مى كردىند، خى سمش را بالا مى گرفت و مى گفت: من هم
ھىستم.

● بە يە كىكى بى قابل ئەوترى كە لە هەمو كارىتكدا خۆى تىكەل بكا.

١٠٠ - ئەسپى بە پەيغام ئاو ئەخوا.

- اسب او با پەيغام آب مى خورد.
- بە يە كىك ئەوترى كە بۇ ھەر كارى دەستور بدا.

١٠١ - ئەسپى جو خۆرە!

- اسپىش جو خور است.
- بە يە كىك ئەوترى كە پىش تر ھاوسەری بۇوبى و ئىستا بى ھاوسەر مابى و بىزىن ئەو
بى ھاوسەر نايكرى. يَا بە كورپىكى گەنج ئەوترى كە وەختى ڙن خواتىنى ھاتى.

۱۰۲ - ئەسپى لە چىل سالىيا تالىمى بېيت، بۇ سەحرارى مەحشەر خاسە!

- اسىبى را كە در چەل سالىگى تعلیم بىدھى، بە درد صحرارى مەحشەر مى خورد.
- واتە: هەر بىنادەمنى لە كات و سات و تەمنى منالىدا ئەبى پەروەردە بىكىرى.

۱۰۳ - ئەسپى لەر لە گەورى كەر خاستە.

- يك اسب لاغر از يك طوبىلە الاغ بېتىرى است.
- واتە: مەرۆقىتىكى زانا لە كۆمەلېتكى بىنادەمى نەزان بەنرخترە.

۱۰۴ - ئەسپى نە، ئاخورى ئەبەستا

- اسب نداشت، آخور درست مى كرد.
- بە يە كىن ئەوترى كە بە خەيال بىزى.

۱۰۵ - ئەسپى نە، زىنى بۇ قەرز ئەكىدا

- اسب نداشت، زين قرض مى گرفت.
- وە كەو پەندى پېشۈر،

۱۰۶ - ئەشرەفى بۇوچىكە و قىيمەتى گرانە.

- اشرفى كوچك است و ارزش آن زىياد.
- واتە: چى بچووك نابىن بە سووكى بۇي بىروانى.

۱۰۷ - ئەگەر ئاش خوھەرى كەوچكت كوا؟

- اگر آش خور هستى قاشقت كۆ؟
- بە يە كىن ئەوترى كە دەعىەت ئەنجامى نىشى بىكا، بەلام توانايى و ئامرازى جى بەجى كىردىنى ئەۋىشىھى نەبىن.

۱۰۸ - ئەگەر بىم زانىيا يە گۇرانى بىيىزم، بۇ خوھەمم ئەوت.

- اگر مى دانىستم آواز بخوانم، براي خودم مى خوانىم.
- معادل: «كىل اگر طبىب بودى سر خود دوانمۇدۇ».

- واتە: لەم كارە سەرم دەرناجىن و ئەگەر بىم زانىيا خۆم كەلەك لى وەر ئەگىرت.
- وە كەوو: «كەچەل تىماركەر بوايە، سەر خۆزى تىمار ئەكىدا».

۱۰۹- نه گهر بن رانت ناخوری، بوجهه له شوان مانی نه وی نه کهی؟

○ اگر بیخ رانت نمی خارد، چرا به چوپان خسته نباشی می گویی؟

● واته: ثم به لایه له خوتنه وه دائه که وی.

۱۱۰- نه گهر بیژی ماس چه رمگه باور ناکه م.

○ اگر بگوئی ماست سفید است باور نمی کنم.

● به یه کیکی دروزن ثو تری که هیچ قسه یه کی جنگهی باوه پ نه بی.

۱۱۱- نه گهر بیژی ماس رهشه باور نه که م.

○ اگر بگوئی ماست سیاه است باور می کنم.

● به یه کیک ثو تری که هه مو و قسه یه کی جنگهی باوه پ بی.

۱۱۲- نه گهر پریوله یه کم دروس کرد بوخوه، رشته یه کیش دروس نه که م بوت تو.

○ اگر توانستم اماجی (آش خمیر) برای خودم بیزم، برای تو نیز آش رشته ای درست می کنم.

● واته: من که ناتوانم خوم به ربوبه بهرم، چون نه توانم یارمه تی تو بدده؟

۱۱۳- نه گهر به رتاوست گهره که، نه شن جهور هیندوستانیش بکیشی.

○ اگر بر طاووس می خواهی، باید جور هندوستان رانیز بکشی.

● واته: کسی که خوشی و ناسایشی گهره که نه بی زه حمه تی بز بکیشی.

۱۱۴- نه گهر پهنجین نه گهر شهشین، گشتمنان میوان دیزه رهشین.

○ اگر پنج نفر هستیم و اگر شش نفر، همگی مهمان دیگ سیاه هستیم.

● به کو مه لیک ثو تری که چاوی نه ماعیان بربیتنه مالی که سیک.

۱۱۵- نه گهر تو مه نی من دو و مه نم بیژگه له گورز و که مه نم.

○ اگر تو مَن (واحد وزن) هستی من دو مَن هستم به غیر از گُرز و کَمندی که از تو زیادتر دارم.

● واته: نه نیا چتیکم له تو که متر نی یه بعلکوو زوریش له تو زیاترم.

۱۱۶- نه گهر تو نه وی ها و کار و یارم، خوا گه و ره س و نه سازنی کارم.

○ اگر تو همکار و یار من نباشی، خدا بزرگ است و کار مرا و براه می‌کند.

● واته: ثومنیدم به خواهی و یارمه‌تی نه گردنی گدان بزم گرینگ نی به.

۱۱۷ - نه گهر خاسه حه یقه بۆ خەلک، نه گهر خراوه، عه بیه بۆ خەلک.

○ اگر خوب است حیف است که به مردم داده شود، اگر بد است هیب است که به مردم داده شود.

● به کچی نه و تری که له هر حالدا - خاس یا خراب - باش وابن به خزم و کسی خزی بدری به شوو.

۱۱۸ - نه گهر خوھل نه که یته سه‌رتا، له خوھل که وان گهوره اپیکه ره سه‌رتا.

○ اگر خاک روی سرت می‌ریزی، از توده‌خاکستر بزرگ روی سرت بریز.

● واته: رووی نیاز بخه له مرؤٹی نه جیب و خانه‌دان نه که کدستیکی بین قابل وناوه‌جاخ.

۱۱۹ - نه گهر خه‌وت تیت ژیر سه‌رت بوجه‌س؟ نه گهر برسیته پئی خوه‌رت بوجه‌س؟

○ اگر خوابت می‌آید چه نیازی به متکا داری؟ اگر گرسنه هستی به نان خورش چه احتیاجی داری؟

● واته: پلپ و بیانووی بین جنگه مه گره.

۱۲۰ - نه گهر دلت له که‌سی ریشه، تاوان با به‌شیخ بیسaran چیشه؟

○ اگر از کسی دل رنج هستی، تقصیر بابا شیخ «بیسaran» چیست؟

● به یه کیک نه و تری که رقی له که‌سی بی و داخی دلی خوی به سه‌ر به کنکی تواحالی بکاتۆ.

«بیسaran» گوندیکی گهوره‌یه له ناوچه‌ی ژاوه‌رۆی مهربیان.

۱۲۱ - نه گهر ره‌شیش بم وه ک موه، دارایی باوکم ئام داته شوو.

○ اگر چون مو نیز سیاه باشم، ثروت پدرم مرا شوهر می‌دهد.

● به کچنکی ناشیرین نه و تری که به مآل و سه‌روه‌تی باوکیه‌وه بۆ شوکردن خوی هەلکیشى.

۱۲۲- نه گهر رینه‌خی نی یه له گهه وشتا، بوچه ته شه لی؟

○ اگر ریگی در کفیش نداری چرا می‌لنجی؟

● واته: نه گهر عه بیی له خوچتا شک نابه‌ی بوچی راس نایته ناو؟

۱۲۳- نه گهر زانی ته زم، نه گهر له یزانی، دزم.

○ اگر فهمید من هستم، اگر نفهمید، دزد هستم.

● واته: نه گهر زانیان که من نه و چتم هدل گبر تووه، نه وا یزرم گالله‌م کرد. نه گهر نه پشیان زانی، نهوا بردو ومه و توار بورو.

۱۲۴- نه گهر زن به پیاگ بیزی چت مه سپنه، پیتر بزاله چه پهه ره شره سا.

○ اگر زن به شوهرش بگوید، چیزی برای خانه خریداری ممکن، بدان که دیگر زوار در رفتیه است.

● واته: ژنی وا دلی له مال و چت و مه کی ناو مال هدل که و تیپی پیتر ثاخنی عمر به تی.

۱۲۵- نه گهر شاوانه، نه گهر رهه زانه، بهش تیمه هه ره دوونان دوونانه.

○ اگر شعبان است، اگر رمضان است، سهم ما همان دونان دونان است.

● واته: تیمه له هر کات و سات دا هر نهمه بنه وا همین.

۱۲۶- نه گهر کاویزی بکردا به، گوشتش بخواردن حه لال بورو (یا: گوشتش نخوریا).

○ اگر نشخوار می‌کرد، گوشتش برای خوردن حلال بود. (یا: گوشتش خورده می‌شد)

● به یه کیکی زور فه قیر حال و بی ده و زوان نهوتی.

۱۲۷- نه گهر که به پهینجا سه رکه فت، خه سوویش له و هوی خوهشی تیت!

○ اگر خراز نرده بان بالا برود، مادر شوهر نیز از عروس خوشش خواهد آمد.

● واته: خه بیوو قد خوشی له بروک نایه.

۱۲۸- نه گهر گه سئ نه میخواست، شووت پی نه که م.

○ اگر کسی از من خواستگاری نکرد، به تو شوهر می‌کنم.

● به کسی ئەوترى كە بۇ قسم و كارى يە كېكى تر رىز دانەننى.

۱۲۹ - ئەگەر كەوايەكى كرده بەر خوهى، كراسىكىچ ئەكاتە بەر تو.

○ اگر قبائى به تن خود كرد، پираھنى هم به تن تو خواهد كرد.

● واتە: ئەدو كە ناتوانى خۆرى بىزىنى، چۈن ئەتوانى يارمەتى تو بىدات؟

۱۳۰ - ئەگەر گورگ نەویت، سەگەل ئەت خوهەن.

○ اگر گرگ نباشى، سەگەن تورا مى خورند.

● واتە: زىزەكك و بىزىو بە، با بەشت نەخورى.

۱۳۱ - ئەگەر گۆشت گرانە، نەخواردنى ھەرزانە.

○ اگر گۆشت گران است، نخوردن آن ارزان است.

● واتە: قىناعەت بىكە با مۇحتاج نېبى.

۱۳۲ - ئەگەر گول نېت، دركىش مەوه.

○ اگر گل نىستى، خار نىز مباش.

● واتە: ئەگەر چاكەت لە دەس نايە، خراپەيش مەكە.

۱۳۳ - ئەگەر لا يە لا يە ئەزانى، بۇچە ئەگىرى؟

○ اگر لا يە لا يە بىلدى، چراڭىر يە مىكىنى؟

● واتە: ئەگەر خەلکى رىنمۇونى ئەكەي، بۇچى لە يېرى خۆت دا نىت؟

۱۳۴ - ئەگەر لا يە لا يە ئەزانى، بۇچە خەوت پىيا ناكەفى؟

■ وە كۇرۇپەندى پېشىو.

۱۳۵ - ئەگەر لۇوت لە بەينانەوي، چاۋ، چاۋ ئەخوا.

○ اگر بىنى در ميان نباشد، چشم، چشم رامى خورد.

● واتە: سنورۇ و ياسا ئەبى بىي، بۇ ئەوهى خەلک بە ما فى يەكك دەس درىزى ئەكەن.

۱۳۶ - ئەگەر لە جاقافان يە كى بىعىتى، حەق بەر و دوالە گشت ئەسىنلى.

○ اگر از جاف‌ها یک نفر باقی بماند، انتقام اوُل و آخر را از همه خواهد گرفت.
 ● واته: خه بانهت کردن به خانه‌دان، بین توله نامینی.

۱۳۷ - نه گهر له کانی یه ک ناوت خواردو، بهردی تئ مدهخه.

○ اگر از چشم‌های آب خورده، سنگ داخل آن چشم‌هه میندار.

● واته: قدر شناس به جوابی چاکه به خرابه مددره وه.

۱۳۸ - نه گهر له کین، چون یه کین.

○ اگر لک هستیم، مثل هم هستیم.

● واته: هر دو وکمان له هوزیکین و چاکه و خراپه‌مان وه کوو یه ک وايه.

۱۳۹ - نه گهر موو به بهخت نه وو، بزن له سه ر تهخت نه وو!

○ اگر مو بخت می‌آورد، بایستی بُز بر سر تخت شاهی می‌نشست.

● واته: بهخت به رو اللت نی یه.

۱۴۰ - نه گهر میمی گونی بوايه، نه ببووه ماما!

○ اگر عمه آلت تناسلی مردانه می‌داشت، می‌شد عموم.

● به که سین نه وتری که له همو و باسینکدایزی: «نه گهر» وا بوايه وا نه ببوو ...

۱۴۱ - نه گهر هه رچی مهله میوه خوه بوايه، میوه به داره و نه ئه ما.

○ اگر همه پرنده‌گان میوه خوار بودند، میوه‌ای بر درخت نمی‌ماند.

● واته: هدمو و کدس ناتوانی هدمو و کاری نه نجام بدوا هه رکاری به کارزانی سپیر دراوه.

۱۴۲ - «نه گهر» یان دا به «مه گهر»، کوریکیان بwoo ناویان نیا «کاشکی»!

○ «اگر» را به عقد «مگر» درآوردن، پسری آوردن اسمش را گذاشتند «کاشکی»!

● واته: وتنی «نه گهر» و «مه گهر» و «کاشکی»، له هه رکاریکدا هاته بهین، مانای نه وو یه که نه و نیشه نه نجام نایی.

۱۴۳- «ئەگەر» يان نیا و سەوز نەو.

○ «اگر» را کاشتند و سبز نشد.

● واتە: ئەگەر، ئەگەر كىردن، نىشانەي ئەنجام نەدانى ئىشە.

۱۴۴- ئەگەرىت بۇنۇك و نوخۇشەرە كەمى.

○ دىنال نخود و لېداش مىگىدد.

● بە يە كېكىچ ئەوتىرى كە زۆر لە سەرقىسى يە كە بىروا.

۱۴۵- ئەگەرى يە كە جار بىم خەلەتىنى خواپتىرى ئەگەر دووجار بىم خەلەتىنى خواپتىرى.

● اگر يك دفعە مرا فرىب بدەي خدا گرفتارت كند؛ اگر بار دوم مرا فرىب دەي خدا گرفتارم كند.

● واتە: مروف ئەگەر جارى لە كارىكىدا تۈوشى هەلە بۇ، نابىي بۇ جارى دووهەم ھەر لە كارەدا هەلە بىكا.

عەرەب تەلىق: لَا يَلْدُغُ الْمُؤْمِنُ، مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّأَيْنِ: مۇمن دووجار لە كوتىكەدە ناگەزرى.

۱۴۶- ئەلف لە يلاي بۇ بخويىنە، حالى ناوى.

○ الف ليله برايسى بخوان، حالى نمى شود.

● واتە: هەر چى لەو بارە وە شەرح و پەروايىزى بۇلى بىدەيتەوە، تىن ناگا.

۱۴۷- ئەم ئاوه ئەۋ ئاسياوه ناگەرنىن.

○ اين آب، آن آسياب را به حرڪت در نمى آورد.

● واتە: ئەوهى پىويسىتە، بىم بەرەمانە ساز نابىي.

۱۴۸- ئەم ئاوه، خراو رۈياگە.

○ اين آب بىد جورى رىختە شدە است.

● واتە: ئەم رەسم و ياسايدە خراپ دامەزراوە.

۱۴۹- ئەم ئىيىزى سىر و ئەم ئىيىزى پىازا

- این می‌گوید سیر و او می‌گوید پیاز.
- به دوو که س نه و تری که قسه یان یه ک نه گرئ و برد و ام به رهه لستی یه که بویستن.
- ۱۵۰ - ئەم بچوینه و ئەو بفرینه، جا ئەم كەره لەم قوره دەرىيئە!
- این را بجنبان و آن را تکان بده، آن گاه این خررا الازاین گل در بیاور. (جنbandن دُم خر و تکان دادن گوش خر)
- به یه کېك ئەوتري که بۆ ئەنجامى كارىتكى ئاسان شارەزا نەبى و پىويست بكا رئىنمۇنى بىكرى.
- ۱۵۱ - ئەم پەنج نەنگووسە وەك يەك نىن.
- اين پنج انگشت مثل هم نىستند.
- واتە: له هەموو كەس، چون يە ك نابى چاوه پوانى بىكرى.
- ۱۵۲ - ئەم تۆزە لەم ناگرە بويتۇ، هەر خاسە.
- اگر اين گىرداز اين آتش بە دست بىايد، باز هم خوب است.
- واتە: ئەم نەختە خىزىھە يش لەم زالىمە دەس كەوتىت، هەر باشه.
- ۱۵۳ - ئەم دەس مۇحتاج ئەو دەس نەوى.
- اين دست محتاج آن دست نباشد.
- واتە: نياز پەيدا كردن بە نزيكتىن كەسيش بۆ مروف، هەر قالە.
- ۱۵۴ - ئەم دنيا وەسە سەرجۇپى، هەر تاوى ھا بە دەس يە كېكەو.
- اين دنيا مانند چوپى است، هر زمانى در دست كسى است.
- واتە: دنيا دەوران دەوران و هەركاتى بە مورادى يە كىي كە.
- ۱۵۵ - ئەم ستۇون تا ئەو ستۇون فەرەجىكە.
- اين ستۇون تا آن ستۇون فرجى است.
- واتە: مروف نابى ناۋىمېد بى.
- ۱۵۶ - ئەم كاسە بى ئىرکاسە نى يە.

○ این کاسه بدون زیر کاسه نیست.

● واته: له ژیز ثم کاره‌دا قیل و فرزی هه ید!

۱۵۷ - ثم کیزه مه ترسه و گوزه مله رزه به کار نایهت.

○ این ترس و لرز فایده ندارد.

● واته: لم کاره‌دا ترس و لرز به کار نایه.

۱۵۸ - ثم گشته کونه به من ناگیرگی.

○ این همه سوراخ به وسیله من بسته نمی‌شود.

● واته: ثم هه مو و عه بیه به من دروس نایی.

۱۵۹ - ثم لام تات، ته و لام تات، بابه گیان جیقم ده رهات!

○ این طرف تخته سنگ، آن طرف تخته سنگ، پدرجان شکم درآمد.

● کاسنی ثم مه تیزی که له تمنگانه یه کی دژوار داگیری کردی.

۱۶۰ - ثم مردگه، بهم شیوه‌نه نازی.

○ این مرده، شایسته این همه گریه و زاری نیست.

● واته: ثم خه ساره پیویستی بهم هه مو و هاوارة نی یه.

۱۶۱ - ثم لای نیاگه ته و لاه، گووی کرگه هه تکوو لاه.

○ این طرف را گذاشته آن طرف و در هر دو طرف ریده است.

● واته: هر دوو کاره کهی شیواندوو.

۱۶۲ - ثم نان به و رونه، داخوم تامی چونه؟

○ این نان به آن روغن، آیا چه مزه‌ای دارد؟

● واته: ده سمان بهو دل خوازه ناگا و مه گهر هر له دوورو ئاخى بۆ هەل کیشىن.

۱۶۳ - ثم وشتره چه رمگه له بدر مال گش که سا يخ تهدات.

○ این شتر سفید جلو خانه همه کس زانو خواهد زد.

● واته: مردن بۆ هه مو و کاسه.

۱۶۴- نهمه ترکه له که!

○ این توده بی اساس است.

● واته: نم تیشه، یان نم چته ئا کامیتکی نی يه و به نهنجام ناگا.

۱۶۵- نهمه جوانیته، تولاش تولاشه، قور به سه ر پیریت ج به و قوماشه!

○ این ریخت جوانی توست که از قواره افتاده ای، گل به سر روزگار پیریت که به
چه شکلی درخواهی آمد!

● به يه کیکی کەم تەمهنى ناشیرین و هەل شیرو او نه و تری.

۱۶۶- نهمه شیرینی خوه رانیه، زەماوهنى هاله دواوه!

○ این شیرینی خوران اوست، عروسیش بعداً خواهد بود.

● به توس نه تری به يه کیک که تەزاندیتیان و بەلینی بدهن که جاریکی تریش له
تیستا خراپترئى تەزیتن.

۱۶۷- نهمه مل من و نه ویشه چەقۇی تو.

○ این گردن من و آن هم چاقوی تو.

● واته: تەسلیمی تۆم، هەر چۈن جەزام نەدەی، بىدە.

۱۶۸- نهم ھەورە بى بارانە!

○ این ابر بدون باران است.

● واته: نهم توورە بى يه ئا کامیتکی نی يه.

۱۶۹- نهم ھەویرە ئا و فرهى گەرە كە.

○ این خمير آب زياد مى خواهد.

● واته: نهم کاره بەرى درېزە.

۱۷۰- نهم ھېلکە لە بان نەم تەنافە و ناویسى.

○ این تخم مرغ روی این طناب نمى ایستد.

● واته: نەمە کارىتكى نامومكىنه و لە عەقل دوورە.

۱۷۱ - ئەو ئەسپە چەرمگە وا وتن، کوانى ؟

○ آن اسب سفیدى كە وعدە دادە بودى، كۆ ؟

● واتە: بەلیتىكە داوه و عەمەلت پى نە كردووه.

۱۷۲ - ئەو پيازە تو خواردگتە، من بە قىچىكە كەي كايەم كردىگە.

○ آن پيازى كە تو خورده‌اي، من با دمچە آن بازى كرده‌ام.

● بە تەوس ئەوترى بە يەكتىكى بى تەجروبە، واتە: ئەو بۇ تو تازە ئەدانە چاو، من كۆنەم كردووه.

۱۷۳ - ئەو ترە دايە و با تس بوايە، قولف كەمەرە كەي هەر مس بوايە!

○ آن تىزى كە داد كاش چۈس مى بود و قفل كەر بندش مس مى بود.

● واتە: بىريا ئەوندە دەعىيە نەبوايە و كارى بە رسوايى نەكىشايە.

۱۷۴ - ئەو چاوه كويىر بىت، وا دوژمن خوهى نەناسى.

○ آن چىمى كە دشمن خود را نشناسد، كور باد.

● واتە: مروف ئەبنى ھۆشيار بى دۆست و دوژمنى خۆى بىناسى.

۱۷۵ - ئەو خورما تۆئى خوهى، من بە پىشە كەي كايەم كردىگە.

○ آن خرمائى راكە تو مى خورى، من با هستە آن بازى كرده‌ام.

● واتە: تۆكەم تەجروبەيت و ناتوانى من فريو بىدەي.

۱۷۶ - ئەو دوووه هەر لايەق ئەو دوۋانە سە.

○ آن دوغ لايق همان كيسە دوغ است.

● واتە: ئەو چتە قەلېبە هەر بۇ ئەو كەسە قەلېبە باشه.

۱۷۷ - ئەو رۆزە وا با و بۇرانە، كەچەل سەرە شۇرانە.

○ آن روزىكە باد و بوران است، كچەل سرشن را مى شويد.

● بە يەكتىكى وەخت نەناس ئەوترى.

۱۷۸ - ئەو سوارە و من پيادە.

○ او سوار است و من پیاده.

● واته: من به ئه و ناگدم.

۱۷۹- ئەو شەرە ھەر بۇ لىيغە كەھى مەللا بۇوا

○ آن دعوا بىر سر لحاف ملابود.

● بە شەپەتكى زەرنگەرانە و بە درۆ ساز كراو ئەوتىرى كە لە بەينى دو كەس دا بە ئەنۋەست پىنك ھاتىنى تا بتوانى چتىكى لە دەستى كەسىتكى تر دەر بىن!

۱۸۰- ئەو كالا لايەق ئەو بالا.

○ آن لباس شايىستە آن قد و بالا است.

● واته: ئەو كەسە لايەق ئەو كارە يە.

۱۸۱- ئەو كەسە ماللى لە شىشە بىي، بەرد ناخا بۇ مال مەردم.

○ كسى كە خانداش شىشەاي باشد، بە سوی خانە مردم سنگ پىرتاب نمىكىند.

● واته: كەسى خۆزى ژۇن و كچ و نامووسى بىي، بە چاوى خەيانەت بۇ ژۇن و كچ و نامووسى خەللىكى ناروانى.

۱۸۲- ئەو گولە زەوينە پاك بېت، خوهىمى تىا دانىشما

○ آن نقطە زمین پاك باشد، كە خودم در آن بىنىشىم.

● واته: تەنبا خۆم خۆشم بېت و رەحەت بىم! قىسى كەسىكە وا تەنبا خېرى خۆزى ئەينى.

۱۸۳- ئەو مارە تۆزى گەستىگە، لە بان سىنەي منىچ پەپكەي بەستىگە.

○ آن مار كە تو را گۈزىدە، روئى سىنە من هم چىنبر زىدە است.

● واته: منىش تۈوشى ئەو دەردى تۆرم.

۱۸۴- ئەو نانە، نانە ئىمرو لە خوانە.

○ نان واقعى آن نانى است، كە امروز در سفرە موجود باشد.

● واته: لەو چەنە قىسە بىكە وا تېستا مەوجۇودە.

۱۸۵- ئەونە باورى پىي بېئى خواھەس.

○ آن قدر به او باور داشته باش که بگوید خدا هست.

● به یه کیکی زور دروزن ثوتنز که جینگه‌ی باوه‌ر نهی.

۱۸۶ - ئونه برو بواون، جلى به ڙير بياوان.

○ آن اندازه به خانه پدری برو که زیراندازی به زیر تو بیندازند.

● واته: تنانه‌ت بو مالی باوکيش ئونه برو، که سووک نهی.

۱۸۷ - ئونه بويسه تاگیا له ڙير پاتا سهوز ئهوىا

○ آن قدر معطل شو تاگیاه زیر پایت سبز شود.

● واته: ماتل بوونت بى سه‌مراه.

۱۸۸ - ئونه به شون دزا برو، ليت هيل نه‌گهريتو.

○ آن قدر دزد را تعقیب کن که برنگردد و با تو درگیر نشود.

● واته: له سهر ئوکاره ئونه مهرو با خراپتر نهی.

۱۸۹ - ئونه بى و بچو قهدرت نهچو.

○ آن قدر بیا و برو که بى ارزش نشوی.

● واته: به هات و چووی زور مرؤف سووک ئهی.

۱۹۰ - ئونه چاوبنی به يه کا هيل ئه قولیا

○ آنقدر که چشم به هم بزنی، از زمین می‌جوشد.

● واته: هر تیستا دهنئه کهوى و حازر ئهی.

۱۹۱ - ئونه دهمت ئیشی با پات بیشی.

○ آن قدر که دهانت را به زحمت می‌اندازی، بگذار پاها یت به زحمت بیفتند.

● واته: قسه کردن به کار نایه، به شوینیا برو.

۱۹۲ - ئونه سول بولو خانيش پیڙاني.

○ آن قدر شور بود خان هم فهمید.

● واته: ئو عيءه، زور گهوره و بدر چاو بولو.

نان و چیشتی خان ئىبوا بىعەب بوايە، ئەگەر عەيىتىكى ببوايە، ئاشپەزى مالى خان
موجازات ئەكرا، جا لە هەمان كات دا ئەگەر چىشتى ميوانە كانىش سۆل بوايە بەلام خان
پىنى نەزانىيابىدە قەيدى نەبوبۇ!

١٩٣ - ئەونە شىرىئەنە بە قۇزەللىقۇرته و ئەخورگى!

- آن قدر شىرىن است كە با كوفت نىز خورده مىشود.
- بە تەوس ئەوترى بە خواردمەنى بە كى پىس و تالٌ يابە كەسىتكى بىن ئىخلاق و گۇشت
تالٌ.

١٩٤ - ئەونە گەريايىگە، دريائىگە.

- آن قدر اين جا و آن جارفتە است كە گىستاخ شده است.
- بە يە كىكى زۆرگەرييە ئەوترى كە حەيىاي بۆ نەمايانى.

١٩٥ - ئەو وشتەرە ئەگەر خاسە نەنەي خوھتى سواركە!

- آن شتر اگر خوب است نەنە خودت را سوار كن.
- واتە: ئەو چەنە ئەگەر باشە، موبارە كى خۆت بىن.

١٩٦ - ئەوه ئاو سارد و ئەويشە بەرە و ژۇورە قايم!

- آن آب سرد و آن ھم سر بالائى تند.
- واتە: نەرمۇو ھەرچى ئە كەدى يېكە!

١٩٧ - ئەوه ئەو كىردى، بايش بە دەوار شرى ناكا.

- آن كارى كە او كىردى، باد ھم با چادر پارە نىكىردى.
- بە يە كىكى ئەوترى كە زۆر بە توندى لە گەل كەسىتكى تردا روانىرو بۇويى و قىسى
تالٌلى بىن كىردىتى.

١٩٨ - ئەوه با بىيرىتى، بە با ئەچى.

- آنچە باد بىياورد، بىر باد مىرود.
- واتە: چىتىك وابۇ بەدەس ھىنانى رەنجلى نەكىشىرابىن، زۇولە دەس ئەچى.

۱۹۹- نهوه بُو میزکهر ههـل نه که‌وی، بُو راوكهـر ههـل ناکهـویا

○ آن شانسی که برای شخص در حال رفع حاجت پیش می‌آید، برای شکارچی پیش نمی‌آید.

● واته: شانس بُر بین ده سه‌لات ههـل نه که‌وی.

۲۰۰- نهوه به بیوه‌ئنی نه یکهـی، به کهـنیشکـی بتکـرداـیـهـتـاـ

○ آن چه حالا در سن و سال بیوه بودن داری انجام می‌دهی، باستی در زمان دختر بودن انجام می‌دادی.

● به کهـسـی نـهـوـتـرـیـ کـهـ تـیـسـتـاـ خـهـرـیـکـیـ پـاـرـاسـتـنـیـ عـیـسـمـدـتـیـ خـوـیـبـنـ وـلهـمـهـوـپـیـشـ خـوـیـ نـهـپـاـرـاسـتـبـیـ.

۲۰۱- نهوه خـهـتـهـنـهـ سـوـوـرـانـ بـوـوـ، زـهـماـوـهـنـ هـاـلـهـ دـوـاـوـهـ.

○ آن ختنه سوران بود، مراسم عروسی بعداً صورت می‌گیرد.

● واته: خراپتر لمه، به جهـزاـ نـهـ گـدـیـتـ.

۲۰۲- نـهـوـهـ سـاـحـیـوـ مـالـ نـهـزـانـیـ، دـزـ بـیـزـانـیـاـیـهـ هـیـچـیـ نـهـهـیـشـتـ.

○ آن چه صاحب خانه می‌داند، اگر دزد می‌دانست چیزی باقی نمی‌گذاشت.

● چتیکی به رچاوه.

۲۰۳- نـهـوـهـ شـوـرـ کـهـعـبـهـ هـاـلـهـ سـهـرـیـاـ، دـهـرـبـهـسـ درـکـ مـوـغـهـیـلـانـ نـیـیـهـ.

○ آن که شور کعبه در سر دارد، از خار مغیلان نمی‌هرسد.

● واته: کهـسـیـ کـهـ گـدـرـهـ کـیـبـنـ بـهـ مـهـقـسـوـدـیـ خـوـیـ بـگـاـ، هـهـرـچـونـهـ عـهـزـیـهـ تـیـکـیـ بـزـ نـهـ کـیـشـیـ.

۲۰۴- نـهـوـهـ شـیـرـهـیـ دـوـاـنـهـ، بـوـچـهـ نـوـکـ نـهـخـوـهـیـ ؟

○ اگر این وضع گوارشی توست، چرا نخود می‌خوری؟

● واته: تو که خوت نهانسی، بـوـچـیـ دـهـرـگـیـرـیـ نـهـمـ مـهـسـلـهـ نـهـبـیـ ؟

۲۰۵- نـهـوـهـ کـاـوـرـ باـزـیـ بـوـوـ، نـهـمـ بـهـرـانـ باـزـیـ يـهـ.

○ آن چه دیدی بـرـهـ باـزـیـ بـودـ، اما این که مـیـبـینـیـ قـوـچـ باـزـیـ استـ.

● واته: نیستا فرموده چاوم لیکه و بزانه چی نه کنم نه که ندوهی که پیشتر کردم و به رچاونه برو.

۲۰۶- نهوه گول نه که نه، در کیش نه چی به ده سیا.

○ آن که گل می چیند، خار نیز به دستش فرومی رود.

● واته: گه یشن به هر ظامانچی، رهنج و زه حمه تی پیویسته.

۲۰۷- نهوه لای بنه خه یاله، لای خوا به تاله.

○ آن چیزی که نزد بندگان خدا خیال است، نزد خدا باطل است.

● واته: خه یالی مرؤوف زور جار به پوچه گل ده نه چی.

۲۰۸- نهوه وا پاکه، له حه ساوکردن بی پاکه.

○ آن که پاک است، از محاسبه بی پاک است.

● واته: مرؤوفی پاک، له هیچ پرس و جویه که ناترسنی.

۲۰۹- نهوه ماسه بی موونی یه.

○ آن ماست بی مو نیست.

● واته: نهوكاره بی عه بب نی یه.

۲۱۰- نهونهی باوای عه یار نه زانی.

○ به اندازه ببابای عیّار می داند.

● به یه کیکی زور فیله باز و ساخته چی نه و تری.

۲۱۱- نهوه گاه یکا، گا نایخوا.

○ آنچه از طریق شخم زدن گاو حاصل می شود خوراک گاو نمی شود.

● واته: مرؤوف هر بُخُری ههول نادا به لکو و که سانی تریش نه بی له سیبه ری ده س رهنجی نه و بجه سنه وه.

۲۱۲- نهوه له پرسن هاوسا وه زه نی، نهوه جار نه پرسن باوک و فه رزه نی.

○ اول درباره چگونگی رفتار آدمی با همسایه اش سوال می کنند، سپس راجع به

رابطه پدر و فرزندی از او می‌پرسند.

- واته: حهقی هاویی به سه‌ر هاویی وه، زورتره له حهقی باوک و فهربنی.

۲۱۳- نهودل بهخت و تیکه‌ی نهخت.

○ اوّل بخت و لقمه نقد.

- به یه کیک نهوتری که له ههودلی عومریوه بهختیکی باش روی تئ کردیت.

۲۱۴- نهودله سه‌ر ریگه گو نه کا، نهشی جوینیش قهبوول بکا.

○ آنکه در مسیر مردم رفع حاجت می‌کند، باید ناسزای دیگران رانیز قبول کند.

- به یه کیکی بئ سه‌ر نهوتری که پاراستنی مافی کهسان بلایوه گرینگ نهی.

۲۱۵- نهوده مال نه فروشی، شهوي تیره و نهوده مال نه سینی، شهوي برسی يه.

○ آن که خانه می‌فروشد، یک شب سیر است و آن که خانه می‌خرد، یک شب گرسنه است.

- واته: خانو فروش له خوشی نه پاره واکه و تووهه ده‌سی، ده‌س نه کا به ههله خهرجی و پاره کهی له بهین نه با و نیتر بهو خانووه وا فروشتوویه تی ناگانه‌وهه یان دیز نه گا. بهلام نهوده خانو نه سینی نه گهرجی بو سه‌ندنی خانو مالی خوشی هه راج کردووه، پاره کهی به فیروز نه چوروه و قازانجی کردووه.

۲۱۶- نهوده والا تونه ناسیاگه، له کراس خوه‌یا هه روه ک تۆپیاگه.

○ آن کسی که از نظر تو ناشناخته است، در لباس خودش آدمی مثل تو است.

- واته: بو هیچ که‌س به چاوی سووکی مه‌روانه.

۲۱۷- نهوده واله کولانا بوره‌ی تئ، له مالا سکی قوره‌ی تئ.

○ آنکه بیرون از خانه هارت و پورت می‌کند، در خانه خود شکمش از گرسنگی قار و قور می‌کند.

- به یه کیک نهوتری که له ماله وه هیچی نهی بهلام له ناو خه‌لکدا خوشی هه لکیشی.

۲۱۸- نهوده هاله کاسا به که وچک ده‌رتیت.

○ آنچه در کاسه است با قاشق بیرون می‌آید.

● هه مو و چتنی تایبه تمەندى خۆى ھە يە.

۲۱۹- ئەوه ياله شارانە ويٽ، شىرە.

○ آن چىزى كە در شهر يافت نشود، شير است.

● واتە: ئەو خۆ بە زل زانىنە، هىچ و پورچە.

۲۲۰- ئە يواڭە كانى، ئاوى نات و ئەي تىرىيقۇ.

○ او را سرچشمە مى برد و آب ندادە بىرمى گردانى.

● به يە كېتىكى زىرە كە ئەوترى كە يە كېتىكى فەقىر و نەزان بىخەلەتىنى.

۲۲۱- ئە يىشۇرە و ئە يىشتىرىا

○ هم عو عو مى كىند و هم تىز مى دهد.

● به يە كېتىكى دەم ھەراش و بىن حە يَا ئەوترى.

۲۲۲- ئىزۈم نىزىرە، ئىزۈي بىدۇشما

○ مى گويم نر است، مى گويد بدوش.

● به يە كېتىك ئەوترى كە قىسىم كى حائى نەبىن و لە سەر ئەو قىسە پا دا بىگرى.

۲۲۳- ئىزۈن كەچەل بۆچە زىل دانانى؟ ئىزى من لەم قىرتى بازى يە خۇوهشم

نايەتا

○ مى گويند كچەل چرا زىل نمى گذاري؟ مى گويد من از اين قىرتى بازى خۇوشم نمى آيد.

● واتە: مروۋ ئەگەر دەستى بە چتنى نە كە، لەو چتە عە يېي جۆراوجۆر ئەگەرئى.

۲۲۴- ئىزۈن كىيسەل كاۋىيۇز ناكاتا

○ مى گويند لاك پشت نشخوار نمى كىند.

● به يە كېتىكى فەقىرۇ كە و بىن دەم و زوان ئەوترى كە لە ناكاۋ بىتە قىسە كردىن.

۲۲۵- ئىزى ناسمان كونا بۇوگە و تۆى لى دا كەفتىگىا

○ گۇنى آسمان سوراخ شده است و تو فرو افتادەدai.

● له کاتیکدا ئه وترئ که له ناکاو ئازیزی بیت بۆ لات که ماوه یه کی دووره نهت دیوه.

٢٤٦- ئیزی ئاسیاویکه و ئاوی کەفتگە.

○ گوئى آسیابى است و آب آن قطع شده است.

● به جینگایه کی بىن دەنگ و کش و مات ئو ترئ.

٢٤٧- ئیزی ئاگر هاله دەمیا!

○ گوئى آتش در دهان دارد.

● به يه کېیک ئو ترئ که زۆر توند و به پەلە قىسى بىكى.

٢٤٨- ئیزی ئالە تىيان تى كىردگە.

○ گوئى فلفل به او استعمال كرده اند.

● به يه کېیک ئو ترئ که قەرار و ئارامى نەبىي.

٢٤٩- ئیزی ئەنەون لە مۇوى بەرى!

○ گوئى موى عورت او رامى كىشنىد.

● به يه کېیکى توورە و ئالۇز ئو ترئ.

٢٥٠- ئیزی بۆ ئاگر هاتىگە.

○ گوئى براى بردن آتش آمده است.

● به يه کېیک ئو ترئ که بۆ کارى هاتىپ و بۆ گەرانەوە يش زۆر پەلەي بىي.

٢٥١- ئیزی بەچە خوهرە هاله زەكىا!

○ گوئى بچە خوار (در پىشكى پولىپ رحم) در شىكم دارد.

● به يه کېیکى زۆر خور ئو ترئ که هەر لە تىز بۇون نەبىي.

٢٥٢- ئیزی بە دوونق و نىيم كىردگىيەسى!

○ گوئى بادو و نىيم بار زور زىدىن او را زايىدە است.

● به يه کېیک ئو ترئ که مىنلى كەسىكى ترى زۆر خوش گەرە كى بىي و به زىكى خۆيەوەي بلکىتىنى.

۲۳۳- لیزی به دهم دای نیاگه.

○ گوئی آن بچه را از طریق دهان زاییده است.

● به مثالی نه و تری که زور له باوک یان دایکی بچی.

۲۳۴- لیزی بهرد ته داته مل بهردا.

○ گوئی سنگ بر روی سنگ می کوبد.

● به یه کیک نه و تری که زور به تووره یی یان به پله قسه بکا.

۲۳۵- لیزی پیره لزن دو رزیاگه.

○ گوئی پیروزی است که دوغش ریخته شده باشد.

● به یه کیک نه و تری که هدر له بدر خوییوه بولهای بین.

۲۳۶- لیزی تفیان کردگه سه دهم یه ک.

○ گوئی در دهان یکدیگر تف ریخته اند.

● به دوو کهس نه و تری که له بابه تیکدا، هدر وه کورو یه ک قسه بکهن.

۲۳۷- لیزی تیکه گیریاگه سه قورگی.

○ گوئی لقمه در گلویش گیر کرده است.

● به یه کیک نه و تری که زور به ده مار بین و له گله لوودا سه بکا.

۲۳۸- لیزی تینگ بهر ٹاوه.

○ گوئی تشنۀ به آب رسیده است.

● به یه کیک نه و تری که زور به ٹاسه‌ی دیتنی که سیکی تر بین.

۲۳۹- لیزی جاوگ نه لیتو.

○ گوئی کرباس می باشد.

● به یه کیک نه و تری که له جینگا به گا زور هات و چوو بکا.

۲۴۰- لیزی جنوکه پیاتسیاگه!

○ گوئی جن به سرو رویش چُسیده است.

● به منالیکی زور له رو لاواز نه و تری.

۲۴۱- ئىزى جنۇكە گۆچى كردىگە!

○ گوئى جن پستان در دهانش گذاشته است.

● به منالیکی تازه پەيدا بۇوى له رو لاواز نه و تری.

۲۴۲- ئىزى جنۇكە گووشاكىيە!

○ گوئى جن فشارش داده است.

● به يە كىتكى زور لاواز نه و تری.

۲۴۳- ئىزى جىوهى تى كريياغە!

○ گوئى جىوه به او استعمال شده است.

● به يە كىك نه و تری كە نه توانى لە جىڭگاي خۆيا دابىرىسى و هەر جۈولەي بى.

۲۴۴- ئىزى حمام زنانەس!

○ گوئى حمام زنانە است.

● به جىڭگايە كى زور قەربالىغ نه و تری كە كەس قىسى كەسى حالى نەبى.

۲۴۵- ئىزى خوهۇ مودكىيان پۈزىنگە به سەرىيانا.

○ گوئى خاڭ مردە بىر سرشاران پاشىدەاند.

● به جەمماعەتنى نه و تری كە كش و مات بن و هېچ جم و جوولىتىكىان نەبى.

۲۴۶- ئىزى دەورەي مەھمەد و مائىيە.

○ گوئى دورە مەھمەد و مەھدى است.

● به عەهد و زەمانىكى نەمن و ئارام نه و تری.

۲۴۷- ئىزى رۇن قازيانلى داڭە!

○ گوئى روغن غاز بە تىنىش مالىدەاند.

● به كىتكى بە دەمانخ و سەر حاڭ نه و تری.

٢٤٨- نېڙى رون ورچيان لى داگها

- گوئى روغن خرس به تشن ماليده اند.
- ▣ وه کوو قسهى پىشوه.

٢٤٩- نېڙى سەگ پا سووتياگه.

- گوئى سگ پا سوخته است.
- به يه كيڪى گەرال ئەوترى.

٢٥٠- نېڙى سەگ هاره.

- گوئى سگ هار است.
- به يه كيڪى بى حديا ئەوترى.

٢٥١- نېڙى سەوهتهى پەت برياگه.

- گونى سبدى است كە بند آن گىستە باشد.
- به يه كيڪى تەنيا كە وتۇ ئەوترى.

٢٥٢- نېڙى سيفيكتۇن و كرياكىنه دووكوتۇ.

- گوئى سىبىي اند و دو نصف شده اند.
- به دوو كەس ئەوترى كە له روالە تدا زۆر لە يەك بچن.

٢٥٣- نېڙى شەقول قەمەرى كردگە

- گوئى شقّ القمر كرده است!
- واتە: وا ئەزانى كاريڪى زۆر گرىنگى كردووه!

٢٥٤- نېڙى عاساي قووت داگها

- گوئى عصا قورت داده است!
- واتە: به يه كيڪ ئەوترى كە رەق و قوت و سەر بۆ ئاسمان بچى به رىنگەدا.

٢٥٥- نېڙى عيساگىردىكىھ و مووسا فووئى تى كردگە

- گوئى عيسى او را گرفته و موسى در او دمىدە است.

● به یه کیکی چاخ نه و تری.

۲۵۶- تیزی فاته‌ی سووره‌وانه.

○ گوئی فاطمه سوره‌بان است.

● به یه کیکی نازاوه‌چی و شه‌پر چاخ کدر نه و تری!

۲۵۷- تیزی کاسه‌ی چه‌وره.

○ گوئی کاسه‌ی چرب است.

● به یه کیکی به دناو نه و تری، که هه مرو که س خوی لئی لابدا.

۲۵۸- تیزی کاسه‌ی قه‌ره‌چی ناو بر دگیه‌سی!

○ گوئی کاسه کولی را آب برده است.

● به جینگایه کی زور قه‌ره بالغ نه و تری.

۲۵۹- تیزی کتکه نه فتینه‌س!

○ گوئی گربه نفت آلد است!

● به یه کیکی شهر هه ل گرسینه نه و تری.

۲۶۰- تیزی کورد دونه دیگه.

○ گوئی کُرد دوغ ندیده است.

● به یه کیک نه و تری که له خواردن، ههول بی.

۲۶۱- تیزی ... که متیاری ها پیوها

○ گوئی ... کفتار به همراه دارد!

● به یه کیک نه و تری که هه مرو که س خوشیان گهره که بی.

۲۶۲- تیزی کویر سپی مشت که فتگه!

○ گوئی کوری است که شپش یافته است.

● به یه کیکی رژد نه و تری که هیچ له دهستی ده نه یه.

۲۶۳- نیزی که رچه رجی یه.

○ گوئی خر شخص رو غن چی است.

● به یه کیکی زور گه را ال نه و تری که سه ربا به هم مو و مائیکا.

۲۶۴- نیزی که له شیر ناوه خته.

○ گوئی خروس ناوقت است.

● به یه کیکی وه خت نه ناس نه و تری.

۲۶۵- نیزی که نیشکه جافیان بو داوه زانگه.

○ گوئی دختر جاف برایش عقد کرده و به خانه اش آورده اند.

● به یه کیک نه و تری که هدر له سه ر تیواره وه بخزیته مالو.

۲۶۶- نیزی گوچانی قووت داگه.

○ گوئی عصا قورت داده است.

● به یه کیکی فیزن نه و تری که رهق و تهق بر وا به رینگدا.

۲۶۷- نیزی گوربه‌ی گیپه خانه س.

○ گوئی گربه کله بزی است.

● به یه کیکی زور چاخ و قله و نه و تری.

۲۶۸- نیزی گول به خیله.

○ گوئی جذامی حسود است.

● به یه کیکی دل پیس و به خیله نه و تری.

۲۶۹- نیزی گویزی بو نه ژمیرن.

○ گوئی گردوبرایش می شمارند.

● به یه کیک نه و تری که گوئی به لای قسه‌ی مردمه ونه بی.

۲۷۰- نیزی گه دای سامه ره س.

○ گوئی گدای سامر است.

● به یه کیکی تووش نه وتری که هدر دهس هه لکر نه بی.

۲۷۱- نیزی گنه‌ی گون گاس!

○ گونی کنه‌ی چسپیده به بیضه‌ی گاو است.

● به یه کیک نه وتری که دهس له یخه‌ی مرؤف هه ل نه گری.

۲۷۲- نیزی گیا ورهی کرد.

○ گونی گیاه خورده و شکمش پاره شده.

● به یه کیک نه وتری له ناکاو بمری.

۲۷۳- نیزی گیسک سه‌له‌مه.

○ گونی بزغاله‌ی سلم (پیش فروش) است.

● به یه کیکی له رو لاواز نه وتری.

۲۷۴- نیزی لوتی یه و مه یمونه که‌ی توبیگه.

○ گونی لوطی است و میمونش مرده.

● به که‌سینکی دهه هراش به لام خه مبار نه وتری که یستا له قسه که‌وتبی.

۲۷۵- نیزی له دهه رهش به‌ریووگه.

○ گونی از دهان سیاه رها شده است.

● به یه کیک نه وتری که له خواردنها ههول و دهسه‌پاچه بی.

۲۷۶- نیزی له دهه هار به‌ریووگه.

○ گونی از دهان هار رها شده است.

■ وه کوو مه سیله‌ی پیشوو.

۲۷۷- نیزی له قاتی سالیو هاتگه!

○ گونی از قحط سالی آمده است.

● به یه کیکی ههول خور یا که‌سینکی له رو لاواز نه وتری.

۲۷۸- نیزی له گویچکه‌ی گادا خهفتگه!

- گونئی در گوش گاو خوابیده است.
● به یه کیکی غافل و بین خدبر له و هز عی مه وجود نه وتری.

۲۷۹- نیزی له گهله جنی ماگه!

- گونئی از کارروان عقب افتاده است.
● واته: زور پهله یه تی.

۲۸۰- نیزی له لهوت فیل داکهفتگه.

- گونئی از دماغ فیل فرو افتاده است.
● واته: زور له خورازی و قولم و لهوت بهره و زوره.

۲۸۱- نیزی مالی دزیاگه (یا: بریاگه).

- گونئی اموالش دزدیده شده است.
● به یه کیکی فزوول نه وتری که سر به هر جنگایه کابکا بز نه وهی سر له
چتنی دهه بینی.

۲۸۲- نیزی مامر ئاسیاوانه.

- گونئی مرغ آسیابان است.
● به یه کیکی بین حده با نه وتری که دهس هدل گر نهی و هرچی دوری که‌ی، هدر بیتو.

۲۸۳- نیزی مامره و نانی کهفتگه سه کولانجا.

- گونئی مرغ است و نانش از سوراخ پشت بام پایین افتاده است.
● به یه کیک نه وتری که بز هرچی جنگیه سر بکیشی.

۲۸۴- نیزی مردگه و بهش زینگ نه خوا.

- گوبی مرده است و سهم زنده را می‌خورد.
● به یه کیکی تمهل نه وتری که بز زیانی خوی ههول نهدا و له دهس رهنجی خهـلـک
بزـی.

۲۸۵- نیژی مرۆچه‌ی خواردگه!

- گوئی مورچه خورده است.
- به یه کیک نه وتری که بای زکی خۆی پی پاگیر نه کری.

۲۸۶- نیژی مووسایی یه که‌ی زربواره.

- گوئی یهودی دریاچه‌ی زربوار است.
- به یه کیک نه وتری که دوای نه وهی خه ته ب سه ر چوو بی، له خه تدره که تئ بگا و بترسی.

نەمە حیکایەتی نه و جووله کە یه که لە زمسانا چوو بۆ مەربیان و لە گەل ھاوردی کە یداله سەر يەخى دەریاچە کە تئی پەر بیون، بی نه وهی بزانی نەمە ناوی بەخ بەستووی دەریاچە کە برو کە بە سەریارویشتن. وەختنی له بەری ناوه کە وەرە فیقه کە ی پی نیژی نەمە دەریاچەی زربوار برو کە بە سەریا هاتین و خه تریکمان بۆ نه برو! مووسایی کە لە زاور ھەر نەمە نەییسی، له ترسا ھاوار نە کا و نە کەوی و لە سەر خۆی نەچن!

۲۸۷- نیژی مووبیان ھەل کزانگە.

- گوئی موی او را سوزاندە اند.
- به یه کیک نه وتری کە کوتۇپىر لە جىنگە یه کا حازر بیتی.

۲۸۸- نیژی میش نەی گەستگە!

- گوئی مگس او رانگزیده.
- به یه کیک نه وتری کە بە لایه ک رووی لى دابى، بەلام نەو نەی خاتە خۆی.

۲۸۹- نیژی نان ساجى یه.

- گوئی نان روی ساج (تابه فلزی) است.
- به یه کیکی رىنک و پىنک و جوان نە وتری.

۲۹۰- نیژی نان ھەورامى یه.

- گوئی نان اورامى است.
- به یه کیکی رىنک و پىنک و جوان نە وتری.

۲۹۱- تیزی نیسکه، بهر و پشتی بۆنی يه.

○ گوئى عدس است، پشت و رو ندارد.

● به يه كيكمى دوو رwoo ئەوترى.

۲۹۲- تیزی وھوی يه و ئەسپیان بۆ زین گردگە.

○ گوئى عروس است و اسب برايش زين گردهاند.

● به يه كيكمى ئەوترى كە خۆى بۆ كارى حازر گردىي بەلام هېچ پىويستى يه كە بهونەيى.

۲۹۳- تیزی هيلىكەي دووزەر دىنەي بۆم گردگەما

○ گوئى تخم دو زرده برايم گذاشته است!

● واتە: تیزى كاريکى زۇر گرينىڭى گردووه.

۲۹۴- ئىسە بوبىه نان و پياز، ئەويش قات و نياز.

○ حالا تبدىل شد بە نان و پياز، آن ھم با قحطى و نياز روبرو شد.

● واتە: بەو بەشە كە مەيش رازىن، بەلام ئەويش دەس ناكەۋى.

۲۹۵- ئىمرو دنياس و سۆزى قيامەت.

○ امروز دنيا است و فردا قيامت.

● واتە: بىرى قيامەت بەلاوه بىن و ھەلە مە كە.

۲۹۶- ئىمرو، سۆزى ھابە شۇنىيۇ.

○ امروز، فردا رابە دنبال دارد.

● واتە: بىرى دوا رۆزىت بەلاوه بىن.

۲۹۷- ئىمرو لە تو، سۆزى لە من.

○ امروز تو دچار شده‌اي، فردا نوبت من است.

● واتە: دنيا بۆ كەس لە سەر يە كە قىرار نى يە.

۲۹۸- ئىمرو لە منه، سۆزى لە توووه.

○ امروز من دچار شده‌ام، فردا نوبت توست.

□ وه کو و مه سیله‌ی پشوده.

۲۹۹ - ئیمرو و سۆزى ئەکا.

○ امروز و فردا می‌کند.

● به کەسیک ئەوتىز كە تەفرە بخانە کارى.

۳۰۰ - ئىنسان وەختى بارى لارويت، بە مووسايى ئېزىز: خالۇا

○ آدمى وقتى كە بار اقبالش كىچ شد، ناچار مى‌شود كە بە يەودى بگويد: دائى!

● واتە: تەنگ و چەلەمەي ژيان، مروف مۇحتاجى كەس و ناكەس نە كا.

□ ب

۱- باته لای مارا، جو وچکه‌ی (کلکی) ته قرنیت. (نهوریت، تهبری).

○ از کنار ما بگذرد، دُمش راقطع می‌کند.

● واته: زور فیلباز و چاو به سکر و کلا و به رداره.

۲- باجی ماتاوان، هاتو بُو باوان.

○ باجی ماه تابان به خانه پدری برگشت. معادل: (مال بد بین ریش صاحبشن)

● واته: مال قلب سر به ساختیوه.

۳- باخاکیش زور بین، گور به ته نازه.

○ اگر چه زمین نیز زیاد باشد، ولی قبر به اندازه معمول آن باید کنده شود.

● واته: هر چتنی ته ندازه‌ی خوزی هه یه.

۴- باخه وان له وهخت هنگوراکه‌ره‌ها (یا: گویچکه‌ی نازنه‌وی)

○ با غبان در فصل انگور کَر است.

● واته: مرؤفی گدن و رژد گوتی له بیستنی نیازی خدّلک که‌ره.

۵- باخیان به بهره، هر که بیخوا، هرگ به سه ره!

○ با غشان به ثمر رسیده است، هر که از آن بخورد، گل بر سراست.

● واته: قور به سر ثرو که سه‌ی محتاجی ناکه س بین.

۶- باخی به بهره.

○ باخش به ثمر رسیده است.

● به که‌ستی نهودتی کور و کچی، وختی ژن هینان و شوو کردنیان بئی.

۷- باران ئه‌واریتە مل خولە کەوانا.

○ باران بر روی تودة خاکستر می‌بارد.

● واته: بارانی رەحمەت لە خاس و خراب ناپرسى و به سەر ھەموو لایه کا نەبارى.

۸- باران بواری ئاسیاواي نەگەرى، باران نەوارى جفتى نەگەرى.

○ باران بیارد آسیابش کار می‌کند، باران نبارد زمین را شخم می‌زند.

● واته: نەوکەسە لە هەر حالە تدا دەس بە کاره. یا: نان بە نرخى رۆژ نەخوا.

۹- بار بۆکەر و خواردن بۆ یابوو.

○ بار برای الاغ و خوردن برای یابو.

● واته: هەر چتى با هەر حەبوانى تايىە تمەندى يە كى ھەيدە.

۱۰- بار سۆك زوو نەگەيە تە منزل.

○ بار سبک زود بە منزل می‌رسد.

● واته: خۆت بە مالى دنياوه سەرقاڭ مە كە چونكە ھەرچى كە متىت بئى رەحەت ترى.

۱۱- بار لار ناگەيە تە هەوار.

○ بار كچ بە منزل نمی‌رسد.

● واته: کارى ناتەواو بە ناكام ناگا.

۱۲- بار لە باج نانالنى.

○ بار از دادن مالييات نمی‌نالد.

● واته: خاودەن بار نالىدى دى نەگەر باج بىدات، بەلام بار قىسى يە كى نى يە.

۱۳- بار من ھەر چل منه.

○ بار من ھمان چېل من است.

● واته: له هر حالتدا، ثه رکی سرهشانی من کهم ناین.

۱۴- باره گوینزی لئی بنه خرهی نایهت ا

○ بار گردو روی کولش بگذار از آن صدائی بلند نمی شود.

● واته: ثه و که سه زور نرم و تسلیمه.

۱۵- باره هیلکهی لئی بنه له خشنه ناکا!

○ بار تخم مرغ روی کولش بگذار تکان نمی خورد.

▣ برو وا بیو: «باره گوینزی لئی بنه ...»

۱۶- باری تفهنج بنه له که رگورگ هر تهی دری.

○ یک بار تفهنج بر الاغ بار کن، باز هم گرگ الاغ را می خورد.

● واته: که سی له ذاتی خویدا غیره تی نه بی، چت و مه کی نازایه تی غیره تی پی نادا.

۱۷- باریکان ته رویسی.

○ نخ می ریسد.

● واته: زور ویژه.

۱۸- باری ناگه یه ته هه وار.

○ بارش به منزل نمی رسد.

● واته: لم کاره دا سه ر ناکه وی.

۱۹- باره شاری تی توا

○ بارش از شهر بر می گردد.

● واته: زور بم کاره شادمانه.

۲۰- باره قهلا دوگمه لجه، حهفت شووی کردگه و هیشتا کچهها

○ آفرین بر این دکمه لب، هفت شوهر کرده و هنوز ادعایی کند که دختراست!

● به یوه ژنتیکی بین عه قل ثه و تری که وه کو و کچان ناز و عیشه بفروشی.

۲۱- باز له بازگه‌دا ته گیرگن.

○ باز در بازگاه شکار می‌شود.

● وانه: هدر نیشی له کات و جیگای خویانه‌بئی نمنجام بدرئی.

۲۲- بازه‌که‌ی عه تاخانه، مامر راو ئه کاتا

● باز عطا خان است، مرغ خانگی شکار می‌کند.

● وانه: حیز به خاللوي خو فیره!

عه تاخان بازیکی راوی بوروه، کانی که بدر نه درا بۆ سر نه چیر، به جیگه‌ی نهود بچنی
که رویشک و نه چیری تر راو بکا، راس نه هاتۆ بۆ مالۇ و مریشكه کانی مالى عه تاخانی
راو ئه کردا!

۲۳- با سیر بخوا و سورنا بژه‌نى.

○ بگذار سیر بخورد و سُرنا بزند.

● وانه: با هر قسە بى جيگ بکا.

۲۴- با شیئر بتخوا به لام پهنا مه و هره ریوی.

○ بگذار شیر تو را بخورد اما به رویاه پناهنده مشو.

● وانه: به دەسى مروڻي گهوره بکوژریت باشتى له وە يە كە بۆ نه جاتى خوت، منه تى
نامەرد بکىشى.

۲۵- با گولى بیتە و له کانىا

○ صبر کن «گلى» از چشمە برگردد.

● وانه: بى خود ماتل نېبى چونكە كەلک وەرنانگرى.

۲۶- بالابوچك رۆزى حفت دەفعه نه ويته شا و هەر ھاله جيگه‌ی خوه يا

○ قدکوتاه روزى هفت مرتبه شاه می‌شود و باز هم سر جاي خودش باقى است.

● وانه: مروڻي بالا بچوچك هەر واله يېرى نهودا كە رۆزى سەر كە و تۈوتى له ھەمۇ
بى.

۲۷- بالدار بروی بالی نه رزینی، نالدار بروی نالی نه شکینی.

○ بالدار برود بالش را می‌ریزد، نعل دار بروند نعلش را می‌شکند.

● واته: نه ونه زورداره که س پی ناویری.

۲۸- بالله واژه بیووگه!

○ پر در آورده است.

● به گهنجینیکی تازه پی گه یشتو نه وتری که دهسی کردین به دلداری.

۲۹- بانگ موحده ممه بی به ناشکرا خوهشه.

○ اذان محمدی آشکارا خوش است.

● واته: قسمی حق نهی روون و ناشکرا بوتری.

۳۰- باونیکه و دوو ههوا.

○ یک بام است و دو هوا.

■ بونحیکایت و مانای نهم مه سیله بروانه بز پیشی (نه: ناوه دان بی شالیاوا، باونیکه و دوو ههوا).

۳۱- باوک بی براو ناموزاگ فرها!

○ پدر بی برادر و عموزاده فراوان!

■ بروانه بز پیشی (نه: ناموزای فره و باوک بی برا!!)

۳۲- باوک خوهی نه دیبوو، نهی ووت کور حمه شای قاجارما

○ پدر خودش را ندیده بود، می‌گفت پسر محمد شاه قاجار هستم.

● به که سینکی بی وجود نه وتری که گهره کی بی به درو به خوی بایهخ بدا.

۳۳- باوک گوناح نه کا و نه ولاد پی گیر نه کا.

○ پدر گناه می‌کند و فرزند به عقوبت آن گرفتار می‌شود.

● واته: توانی هله‌ی باوک نه بی نه ولاده کانی بیده نه.

۳۴- باوکمان براو توله من ما قولتر!

○ پدرمان بپادر و تو از من نجیب‌تر!

- به یه کیک ٿو تری که خوی له براده‌راتی هاومالی به ماقوولتر بزانی، که چی وايش نه بین.

۳۵- باوکم دیار‌نی یه و ٿیڙن پیاگیکیش گورگ خواردگیه‌سیا!

○ پدرم پیدایش نیست و می گویند گرگ نیز مردی راخورده است!

- به که‌سی ٿو تری که به خمه‌بریکی ناخوش بزانی و به ٿنهست خوی بداله نه زانی.

۳۶- باوک مردگ واژی هاورد، ٺاو و گوشت خوره واز نایه‌ری.

(...، ٺاو و گوشت خوره ٿئی وٽ؛ ٿئی گه یه‌نمہ حقه جیگه).

○ پدر مردہ ول کرده است، آبگوشت خور ول نمی‌کند.

- واته: خاوهن پرسه ده‌سی له پرسه کیشاوه، به‌لام مفت خور ده‌س به‌ردار نی یه.

۳۷- باوک من باوک توی نهدیگه!

○ پدر من، پدر تو را ندیده است!

- واته: هر نات نام.

۳۸- باوهلن باویکی به‌سه.

○ بابالی را فرصتی بس است.

- به یه کیک ٿو تری که هر ٿو ننده ده‌رفتیکی بو بره‌خسین ٿیتر ده‌س هلگر نه بین.

۳۹- باویت و باران وی، هر له عمر به‌فرکه‌م ٿو و ټو.

○ باد باشد یا باران، در هر حال از عمر برف کاسته می‌شود.

- واته: خاس پش بیت یا خراب، هر ٿو زهره‌ر ٿه کا.

۴۰- باویشکی بو ٿه‌دا.

○ برایش خمیازه می‌کشد.

- واته: گوئی به قسه‌ی ٿو نادا. بیری به لای قسه‌ی ٿو که سده وه نی یه.

۴۱- بای بئ شهن ٿه کا و باران بواری ٿاسیاوهی ٿه گه‌ری.

○ باد بوزد گندم را شانه می‌کند، و باران بیارد آسیابش کار می‌کند.

● واته: نه و که سه له هر حالت تیکدا دهس به کاره.

ئه م مه سیله مانای ته و سیشی هه یه واته: نه و که سه به نرخی روژ نان ئه خوا.

۴۲- بای کرده قولی.

○ در قوزک پای او دمید.

احمق راستایش خوش آید، چون لاشه که در کعبش دمی، فربه نماید.

(گلستان سعدی)

● واته: به بالا خوبیندی و فریبوی دا.

۴۳- بچمه سه ر سیروان وشك نه وی.

○ به کنار رودخانه سیروان بروم خشک می‌شود.

● واته: زور بد شانس.

۴۴- بچمه شاری که س نه م ناسی، خودم هه ل کیشم پر کراسن.

○ به شهری بروم که هیچکس مرا نشناسد، در آنجا به دلخواهم از خود تعریف کنم.

● واته: له جینگایه کدا خوت هه ل کیشه، که س نه م ناسی.

۴۵- بچن بوكچک سه ر خوهی پی بشکنی، ناییه ن پی.

○ اگر سنگ بخواهد تا سر خود را با آن بشکند، به او نمی‌دهند.

● به که سی نه و تری که خه لکی زور لئی بیزار بن.

۴۶- بخوره به لام مهوره.

○ خشمگین بشو ولی اهانت مکن.

● واته: به سه ر زیرده سده، دابخوره به لام خراپیان پی مه ژه.

۴۷- بخه فه با بیته خه وتا

○ بخواب تا آن را در خواب بیبني.

● واته: مه گهر بهو ثاره زو ووهت، له خهوا بگه!

۴۸- برا پو به براز، کار له کار ترازا.

○ وقتی که جای برادر را برادرزاده گرفت، دیگر کار از کار گذشته است.

● واته: برازا جیگه‌ی برا ناگریتو.

۴۹- برا هز به مرگ برا ناکا، به لام هز به ره جالی برا نه کا!

○ برادر مرگ برادرش را نمی‌خواهد، اما گدایی و نداری او را آرزومند است.

● به برای خراب نهودتری که چاوی دینی سرکه وتنی برای خوی نی یه.

۵۰- برا له پشت برا وی، قهزا له لای خوا وی.

○ اگر برادر پشتیبان برادر باشد، جز به قضای الهی شکست نمی‌خورند.

● واته: پشتیوانی کردن برایه یه کتری، ئیان کا به هیزیتکی قهوا که قهزا خوا لی
بگریتو، کەس زه فریان پئی نابا.

۵۱- برامان برایی، کیسه‌مان جیایی.

○ برادریمان به جای خود، اما کیسه خرج ما جدا باشد.

● واته: بز نهوه‌ی برایمان نهشیوی، با حیسابی خهرجمان جیا بین.

۵۲- برا و برازن تیریان خوارد و پالیان داوه، خوه یشک بی شیو سه‌ری نیاوه!

○ برادر و زن برادر سیر خوردن و لم دادند، اما خواهر با شکم گرسنه خوابید.

● واته: نه و کانه‌ی که باسی سوودی که سی دیته ناراوه، برای خراب

خوشکی برسی خوی له بیر ئه باتو.

۵۳- برای گزیره.

○ برادر پیشکار (یا: پاکار) است.

«گزیر» پاکاری ئاغا بوروه له گوندۀ کانا و زور زالم بوروه و ره عیه ته کان لئی ترساون.

● واته: نه و کابراشه هروه کوو گزیر، فته و ده غله.

۵۴- برسی، خوه راکی نی یه و ده وله مهن، ئیشتهها!

○ گرسنه خوراک ندارد و ثروتمند اشتها.

● واته: هزار نی یه تی بیخوا و ده وله مهن دلی نایه بیخوا!

۵۵- برسی مهندیره بُونان و جووانیش مهندیره بُوخوازیینی.

○ گرسنه را برای خریدن نان و جوان را برای خواستگاری مفرست.

● واته: برسی هر خوارده مهندی به کی پی بدهن چونکه برسیه تی و هری نه گرئ و له خاس و خراب ناپرسنی و گهنجیش ته نیا بُرواله تی کج ثروانی و نه گهر توْزکالی ره نگ و روْنی بیتی په سهندی نه کا و نیتر ناپرسنی له چوئیه تی خولق و خوی نه و کچه و له نا کامدا هر دو و گوره په شیمان نه بنه وه.

۵۶- برسیه تی، ره گ هاری ها پیوه.

○ گرسنگی، رگ هاری با خود دارد.

● واته: زک برسی له هیچ ناپرسنی و وه کوو هار پر نداده هه مو و چتنی.

۵۷- بروابوکاسه و که و چک دابگره.

○ به کاسه نگاه کن و قاشق بزن.

● واته: هه وه ل بُو چوئیه تی خاوون مآل و شیواز و دیمه نی مآل که هی بروانه و نه وسا، رووی لئی بخه.

۵۸- بروابوکوز کارژله و که مچی دابگره.

○ به آغل بزغاله نگاه کن و لقمه بگیر.

■ وه کوو پهندی پیشوو.

«کوز»، گهوریکی بچعروکه له نه نشت گهوری مآلته گهوره کانه وه که به توولی ته در روویی نه کهن بُو برح و کارژله هی ساوا، له بار نه وهی نه که ونه ژیز دهس و پای مآلته گهوره کان.

۵۹- بروانه ره نگم و ببرسه حالم.

○ به رنگ من نگاه کن و حالم را ببرس.

● واته: رواله تم له چوئیه تی نه حوالم حیکایدت نه کا.

۶۰- بربیانان و بربیادو.

○ نان و دوغ قطع شد.

● واته: ده خلمان پراوچتیکمان بونه ماوه تمه.

۶۱ - بزانه چهنی بهخته کهم شره، کوچم ناویته کوچ سه‌گ وره.

○ بیین چقدر بدبخت هستم، کوچ من با کوچ پر از عووع سگ همراه شده است.

● واته: زور به بهختم و ره‌فیق و هاومالم بوروه ته جه ماعه‌ی تکی بی‌حه بایا و قدره چنانخ.

۶۲ - بزانه چهنی لارمه، قارسه قولی بارمه!

○ بیین که چقدر بختم کج است، فُضله حیوانات بار من است.

● واته: بهختم شره و بهشم چتی بی‌فره!

۶۳ - بزانه زانست له کوئی هیلانه‌ی بهستگه؟

○ بیین دانایی کجا لانه کرده است؟

● واته: برؤ به شوین فیربیون و زانستا.

۶۴ - بزمار ناچیته به ردا.

○ میخ در سنگ فرو نمی‌رود.

● واته: قسه له میشکی ندو کسده‌دا کار ناکا.

۶۵ - بزن به پای خوهی ئه کیشگیته دار و په‌زیج به پای خوهی.

○ بز با پای خودش به چنگک کشیده می‌شود و گوسفند نیز با پای خود.

● واته: هر کس گیرؤده‌ی عدمه‌لی خوهی نه بی.

۶۶ - بزن به سمه‌کری جیگه‌ی خوهی پاک ئه کاتو.

○ بز با کشیدن سُم بر روی زمین جای استراحت خود را تمیز می‌کند.

● واته: تهناهت نازه‌لیش هاله بیری خاوین کردنی جیگکای خزیبا. جا نیسان چون ئه بی

لدو بابه تمه له حه یوان کە متربی؟!

۶۷ - بزن بیخوا، ئەچیته به رهوبیری گورگو.

○ بز آن را بخورد، به استقبال گرگ می‌رود.

● واته: ئه خوارده‌منی يه زور تورشه.

۶۸- بزن تا سمه کری نه کا، ناخه وی.

○ بز تا با شم جای خود را نروید نمی خوابد.

● واته: تنانه ت حه یوان و مالاتیش هان له بیری خاوین کردنی جیگه و ریگهی خویانا.

۶۹- بزن تیریته که‌ل!

○ بز را تحریک می کند.

● واته: ئه وچته زور تورشه.

۷۰- بزن خدم گیان یه و قه ساو خم دووگ.

○ بز بیمناک جان خویش است و قصاب به دنبه می اندیشد.

● واته: هدرکه ها له بیری خویا.

۷۱- بزن دایمه دووی بدرزه و بؤی عه یب نی یه، به‌لام دووی مه رجاریک به‌رز
ئه ویتو، هه رای لئه که‌ن.

○ دنبه بز همواره بالا زده است و برایش عیب نیست، اما دنبه گوسفند یک بار
بالا می رود او را هو می کنند.

● واته: مرؤٹی بی حه یا و پر عه یب هرچی بکا که س ده‌نگی نادا، به‌لام مرؤٹی به شرم
و حه یامانیع، ئه گه ر هدر بتو جاریکیش هله یه که بکا، ده‌نگی ندهن.

۷۲- بزن سال دوانزه مانگ قنگی هاوه ده‌رۆ، مه رهیج نایه‌ژی، به‌لام مه ر
ئه گه ر جاریک قنگی ده‌که‌فی، بزن کان لئه که‌نه هه را.

○ بز دوازده ماه سال مقعدش پیداست و گوسفند چیزی نمی گوید، اما اگر
گوسفند یک بار دنبه اش بالا برود و مقعدش پیدا شود، بزها هوش می کنند.
■ بروانه بتو مه سیله‌ی پیشوو.

۷۳- بزن گه رانی گه رئه کا.

○ بز گر گله‌ای را گر می کند.

● واته: مرؤٹیکی خراب، هۆزئی خراب و بد ناو نه کا.

۷۴- بزن گه ر (یا: گه روول) له سه رچاوه که ئاو ئه خواتو.

○ بُزگ از سرچشم‌هه آب می‌خورد.

معادل: (میمون هر قدر زشت‌تر، ادا و اطوارش بیشتر)

● واته: مرؤثی ناشیرین و قباخت، به ده‌ماره.

۷۵- بزن له نه خوه‌شیا نه ته‌چووه رینگا، ته‌یان‌کرده «حجه»‌ی ران.

○ بُز مریض بود و راه نمی‌رفت، آن را چپش (تکه، بز پیشو و گله) می‌کردند.

● به که‌سی نه‌وتری که له تمدّلی و تدوه‌هله خوی نه‌توانی بچن به رینگدا، خله‌لکی نه‌و به مرؤثیکی قورس و بدویقار بزان و ییکن به بارپرس و سرروک!

۷۶- بزن نه گبه‌تی بی‌نان شوان نه‌خوا.

○ بز بدشانسی بی‌اوردن چوبان را می‌خورد.

● به یه کیتکی بی‌سففت و سپله نه‌وتری که خه‌یانه‌ت بکابه وه‌لی نیعمه‌تی خوی جا نه‌بئی به جه‌زای خه‌یانه‌تی خوی بگا.

۷۷- بزنه قوت له من چووه، سه‌رینه به هه‌زارو.

○ بز قُد از دست من در رفت، بگذار که از کوه سرنگون بشود.

● واته: نه‌و ماله‌ی که له ده‌س من ده‌رچووه هر چیکی به سه‌ر دی، با بی.

۷۸- بزنه که‌ی هه‌یاس خاسه‌ا

○ بز «هه‌یاس» است.

● به یه کن نه‌وتری که ماوه‌یه که قله‌و بیت و ماوه‌یه که لهر.

ئیزون «هه‌یاس خاس» بزتیکی بوروه و به‌لئنی داوه، نه‌یلنی نه‌و بزن له نه‌ندازه‌یه کی دیاریکراو، کم یا زیاد بکا. جا به‌چکه گورگیکی بُز راگیر کردبوو، وه هه‌ر وخت بزن که گه‌ره کی بوروه چاخ بیتیز، به‌چکه گورگه که‌ی پی نیشان داوه، بزیش له ترسا دوویاره چووه‌ته‌و پیسه نه‌وهله که‌ی خوی!

۷۹- بزنه نه خواردم، کاوری چیاندم.

○ بزی نخوردم، برّه‌ای (یا گوسفندی) نیز از دست دادم.

● واته: نه‌هنا چیتکم ده‌س نه‌که‌وت چیتکیش له ده‌س دا.

۸۰- بزنيش بو شه وئي جينگهي خوهى خوهش ئەكا.

○ بزهم براي يك شب جاي استراحت خود را درست مى كند.

● واته: مرۆف نابى لە ئازىز و مەر و مالات كەمتر بىن و لە بىرى خاوىين كىردىنى جينگھى خۆيا نابى.

۸۱- «بسم الله» پىشەي كەم نانى يە!

○ بسم الله گفتەن نشانە كم نانى است.

● واته: نانە كە كەمە و بسم الله ئە كەن بىلکوو بىرە كەتى تى كەۋى.

۸۲- بشىوه لە دەميا خېزاو ئەكا.

○ آشوب از دهان او موج مى زند.

● بە يە كىكى بەدزات و شەر ھەلگرسىتەر ئەوترى.

۸۳- بکۈزى قەساو، بورى قەساوا!

○ بکشد قىّاصاب، بىرّد قىّاصاب!

● بە كەسى ئەوترى كەلەباھ تىكدا ھەموو كارئ بە دەس خۆى بىن.

۸۴- بىكار بناسە ولۇن بە.

○ پايات راشناسايى كن سپس بە آب بىن.

● واته: ھەۋەل چۆنەتى كارە كە لە يە كە بىدەرەوە ئانجا تىي ھەل چۇز.

۸۵- بناوانى شىلاڭە. (يا، بىنه جۇئى شىلاۋە)

○ اساس كار را محكم كرده است.

● واته: بىنچىنەتى كارە كەتى تەخت كىردووە.

۸۶- بن ھەوانە كون بىن ھەر پېر ناۋى.

○ تە انبانە اگر سوراخ باشد پېرنىمى شود.

● كىنابى يە لە مرۆڤى تەماع كارە كە ھەر تىز نابى.

۸۷- بىتىام (بىتىادەم) خوهش حەساو شەرىيىك مال مەردەمە.

- آدم خوش معامله شریک مال مردم است.
- واته: کسین خوش حساب بین همه موقوکه سله مواعده له دا برپهای بینه کا.
- ۸۸- بنیام (بنیادهم) دو دفعه له کونایه که و ناچزگیت.
- آدمی دو مرتبه از یک سوراخ گزیده نمی‌شود.
- واته: کسین به که کره‌ت له چتیکا خله تا نیتر کرده تئی تر له و چته‌دا ناخله تئی، لا یلندغ المؤمن من جھری واحد مرّتین. مؤمن دو جار له کوتیکه و ناگه‌گزرنی.
- ۸۹- بنیام (بنیادهم) سه د سال عومر ناکا، به لام خفه‌ت هه‌زار سال نه‌خوا.
- انسان صد سال زندگی نمی‌کند، اما به اندازه هزار سال غصه می‌خورد.
- واته: خم و په‌زاره‌ی مرؤوف له ژیانیدا زورتره له مساوه‌ی ژیانی ثیعتیادی و خوشیه کانی نه‌و.
- ۹۰- بنیام (بنیادهم) شیر خاوی خواردگه.
- آدمی شیر خام خورده است.
- واته: نیسان هله‌ی لئی سه‌نهدات.
- ۹۱- بنیام (بنیادهم) فه‌قیر، لای باوه ته‌تسنیا
- آدم فقیر، از جهت وزش باد می‌چُست.
- واته: سرۇقى هه‌زار و دهس تەنگ، له هەرچى چتا، هەر بەختى نى يه و بچووکترين هله‌یشى، بىن نه‌زان.
- ۹۲- بنیام (بنیادهم) کوئیر خە و ناوینیت.
- آدم کور خواب نمی‌بیند.
- واته: خود بتن له دیتنو دروس نه‌بىن. یا: که سین چتى نه‌بینی چۆن نه‌توانی له و باره‌ووه چتى بىزى؟
- ۹۳- بنیام (بنیادهم) هەرچى پیر بوي، تەماع و ئارەزووی جوان نه‌وپىتو.
- آدمی هرچه پیر شود، طمع و آرزوی او جوان می‌شود.
- آدمی پیر که شد طبع جوان می‌گردد خواب در وقت سحرگاه گران می‌گردد.
(صالب)

● واته: مرؤٹی پیر دلی زور تر به دنیا خوشه.

۹۴- بُوبرسیهه تی یه که ت نه گیرم، بِلام نانت پی نادهم!

○ برای گرسنه بودن تو گریه می کنم، ولی به تونان نمی دهم!

● واته: پیاوه تی نه گدر خه رج هدل بگری، نایکم؛ بِلام بی خدرج، حازرم!
نه گیرنه وه: دوونه فار نه بن به هاوردی و رینگایه کی دوور ندهنه بهر و زور هیلاک
نه بن. یه کیکیان ده س نه کا به گیر فانیاو نانی ده دینی و نه یداته بهر قطب، نه اوی تریان
نانی نابی و هر ماتله ره فیقه کهی خولکی بکاو بی نانی بداتی، بِلام نه کا و نیزی: نه رئی برا
تیکه یه کیش نان بدهره من خو له برسا مردم!

ره فیقه کهی نیزی: واه الله کا که، بُوبرسیهه تی یه که ت نه گیرم بِلام نانت پی نادهم!

۹۵- بُوبه ر نه چم تاو نه م وات، بُدووا نه چم نه سووتهم!

○ به طرف جلو بروم آب مرا می برد، به عقب بروم می سوزم!

● واته: له حاله تکدا گیرم کر دوه که رینگهی بهر و دوام لی به سراوه.

۹۶- بُوقبوی نه چک به سه ری، بُونیش هه ر نه وی کلاوله سه ری.

○ برای تو لچک بر سری پیدا شود، برای من هم کلاه بر سری پیدا خواهد شد.

● واته: به لکرو بز هر دو و کمان یه کنی در گای به ختنی بکریتو.

۹۷- بُوچه ماسه به دهور ده متا دیار بی؟

○ مگر ماست است که بر دور دهانت پیدا باشد؟

● به کسی نه وتری که له و هله وا کردو و یه تی حاشا بکا.

۹۸- بُوحسین ناگیری، بُوشله نه گیری.

○ برای حسین گریه نمی کند، بلکه برای خوردن آش می گرید.

● واته: گیریان و سینگ کوتانیان بز خوش ویسی نه و کسه نی یه و امردووه، بز نه وه یه
که به چیشت و خیری خویان بگهن.

۹۹- بُوخچه یه ک دایک بیوه سی، نه شی که نیشک بیکاته و.

○ بُقچه‌ای را که مادر بیند، باید دختر آن را باز کند.

● واته: چاک و خراپه‌ی دایک و کچ به به کوه به سراوه.

۱۰۰- بُو ده سمالی، قه سه‌ری به ک ناگر مده!

○ برای به دست آوردن یک دستمال، یک راسته بازار را آتش مزن.

● واته: بُو به دهس هینانی سوودیکی کم، زه‌ره رینکی گوره مده.

۱۰۱- بُوره نه‌وی بازه وی، ده‌سه‌وساری تازه وی!

○ این رنگ یا آن رنگ فرقی ندارد، فقط افسار آن تازه باشد.

● واته: هرچی به ک هه به با بی، به لام با تازه بی!

۱۰۲- بُریش چوو، سمیلیش نیا بانی.

○ برای ریش رفت، سبیلش رانیز از دست داد:

● واته: چوو چتنی به دهس بینی به لام نه ته‌نیا بدو چته نه گیشت، چتیکی تریشی له دهس دا.

۱۰۳- بُسوی لئی هه‌لناسی.

○ بوی سوختگی ازا او بلند نمی‌شود.

● واته: زُور شُر و وِر و فَقِيره.

۱۰۴- بُوشون مامان خاسی (یا، خاسه)

○ برای رفتن به دنبال قابله خوبی (یا: خوب است)!

● به یه کیکی ته‌مهل و لهش قورس ثووتری.

۱۰۵- بُکونیک هه‌زار کون مه‌که‌ره خووه.

○ برای یک سوراخ هزار سوراخ در خودت ایجاد مکن.

● واته: بُو به دهس هینانی سوودیکی بچووک، خوت تووشی هه‌زار گیر و گرفت مه که:

۱۰۶- بُکه‌سی بمره، بُوت یاو بکات.

○ برای کسی بعیر که برایت تب کند.

● واته: خوت فیدای که سئ بکه که ندویش بۆ تو دلی لئی بدا.

١٠٧- بۆگورچیله یەک گایه ک نەدا به عه رزا

○ برای به دست آوردن یک کلیه، گاوی را می کشد.

● واته: بۆ سوودیکی بچووک، زهره ریکی گەوره نەدا.

١٠٨- بۆگیسکی، گایه ک مردارو مە کە.

○ برای یک بزغاله، گاوی را مکش.

▣ وە کوومە سبلەی ژمارە (١٠٠): بۆ دەسمالى، قەیسەری یەک ناگر مەدە.

١٠٩- بۆنۆگ و نوخوشەرە کەھی نەگەریا

○ دنبال نخود ولپەاش مى گردد.

● واته: زۆر لە سەر نەو قسە نەروا.

١١٠- بۆنەوس کە وته حەوزر

○ بە خاطر طمع توى حوض افتاد.

● واته: تەماع سەری تیا برد.

١١١- بوبە هات ھاتە کەی رۆم

○ مانند آمد، آمد لشکر روم شد.

● واته: هەر ئىزىن هات و هەر خەبەری نەبوبو.

١١٢- بومان، بومان حەساونى يە، ھەسمان، ھەسمان حەساوه.

○ داشتىم، داشتىم بە درد نمى خورد؛ دارىيم، دارىيم اعتبار دارد.

● واته: قسە لەوەي مە کە کە پېشتر چۈن بوبويت و چىت بوبو؟ بەلكۇو قسە لەوەي بکە کە

ئىستا چىت و چۈن مروقىكى؟

١١٣- بوبوگە بە ماکەرە کەی قلىان.

○ مثل مادە الاغ روستاي «قلىان» شده است.

● واته: زور بعد فعله و هم و که سی بین فتره.

۱۱۴- بووگه سه تارد بینخ درک.

○ چون آرد زیر بوته خار شده است.

● به چتی نه و تری که هدر کو نه بیتو.

۱۱۵- بووگه سه که ریگاری.

○ مثل الاغ بیگاری شده است.

● واته: هر که س همل نه سی ده ستور یکی بین نه دا.

۱۱۶- بووگه سه گاکه‌ی مال مامه حاجیه و.

○ شده گاو خانه عموم حاجی.

● واته: بز همه مو و که س کار نه کا، بز خاوه نه مال نه بین.

۱۱۷- بووگه سه مووی لوقوت.

○ موی دماغ شده است.

● واته: هر حازره و دوور نایتو.

۱۱۸- بوومه شوانه که‌ی حق نادیاری.

○ مثل آن چوبانی شدم که دست مزدش ناییدا بود.

● به یه کیک نه و تری که رهنجیکی کیشابی و نه تیجه یه کی نه گرتبی.

۱۱۹- بوبون و نه بوبون تا سه رنی یه.

○ داشتن و نداشتن مال دنیا پایدار نیست.

● واته: به بوبون و نه بوبونی مالی دنیا هیچ کس نایی دل خوش بکا، یان خه مبار بین چونکه هیچ کامیان ده امیان نی یه.

۱۲۱- بُوی به ناگر زیر خوهی ناسووتینی.

○ آتش هم بشود، زیر خود رانمی سوزاند.

● واته: نه گهرچی زوریش درنده بی، بُز دهور و بهری خوی مهترسی به کی نی یه.

۱۲۲- بُوینه ره نگم، مه پرسه حالم.

○ رنگ و رویم را بین و از حالم مبرس.

● واته: ره نگ و رواله تم نه لئی حالم چونه و پیویستی به پرسین نی یه.

۱۲۳- بُوی شیر له ده می تیت.

○ بُوی شیر، از دهنش می آید.

● واته: هیشتا مناله.

نه مه سیله مانای ته وسیش نه دات، نه گهر به مرؤثی پر ته مدن بو تری.

۱۲۴- بُویه پیت نیزم کاکه، چوله که م بُو بگری.

○ به این جهت تورا برا در بزرگ خودم خطاب می کنم، که گنجشک برایم بگیری.

● واته: بُویه خولتت بی نه که م، که لیکم بگری.

۱۲۵- به ناو هات و به نان خوریا

○ چون آب آمد و چون نان خورده شد.

● به چتنی نه و تری که دور له باوهر، گوم بیت وله به بین بچنی.

۱۲۶- به نهنازهی بدر خودت پا دا کیشه.

○ به اندازه گلیم خودت پا دراز کن.

● واته: زور تر نه و هی که مافی خوته داوا مه که.

۱۲۷- به نیسکانی ناو نه که فیته مه له (یا: به کاسه یه ک ناو نه که ویته مه له)

○ با یک استکان آب به شنا می افتد.

● واته: نه کده به بچو و کترین گکریان، بایی ههوا نه بی.

۱۲۸- به بکار نه گه پشتگ شوال نه که نزی

○ هنوز به پایاب نرسیده، شلوارش را در می‌آورد!

● واته: هیشتا هیچ نه بروه، خوی لئ ساز کردووه!

۱۲۹ - به بونه‌ی گولن گه نموده زار گول مرؤد ناوئه خواتو.

○ به خاطر یک گل گندم، هزار گل تلخک آب می‌خورد.

● واته: له سایه‌ی سری یه کیکو، چهندین که سی تر به بهره نه گهن.

۱۳۰ - به بوی که واوهات، نه یزانی که در داخ نه که!

○ به بوی کباب آمد، نفهمید که دارند الاغ داغ می‌کنند!

● به یه کیکی ته ماعکار و چرووک نه وتری که نه مجار به هله‌دا چروین و لووتنی سرو تابن.

۱۳۱ - به برمال هر که سیکا نه موهن، به برمال میمکما مه موهن.

○ از جلو خانه هر کس عبور می‌دهید، اشکالی ندارد اما از جلو خانه عتمام (یا خاله‌ام) مرا عبور ندهید.

● واته: قدوم و که سی خراب چاوی دیتنی سرکه وتنی خزم و که سی خویان نی یه. ثم مه سبله و تهی کچیکه که نه بین بوقایی بهخت، نه ویش له تانه و ته شهری میمکی (پوری) نه ترسی و تیزی له هر رینگایه کوژ نه بین بمبئن، بهلام باله به رمالی میمکنزو نه بین چونکه ثدو نه گهر بمیبنی نه ته بناحه زناکا و دیانی خیرم پیدانانی به لکوو تانه و ته شهریشم لئ نهدا.

۱۳۲ - به پشیله یان وت گووت بوده رمان خاسه، نه چووئه یکرده ژیر خوه لوا

○ به گربه گفتند مدفوعت خاصیت دارویی دارد، می‌رفت آن را زیر خاک پنهان می‌کرد!

● به که سیکی بین نرخ نه وتری که وختنی بزانی کاریک له دهستی دئ خوی بشارتیز.

۱۳۳ - به پفی داله گرسیت و به تفی نه کوژیتهو.

○ با یک پف روشن می‌شود و با یک تف خاموش می‌شود.

● واته: نه و که سه به قسه به کی بچووک زور زوو توووه نه بین و به

هه‌رده شدیه کی بچووکیش خاو نهیتتو.

۱۳۴ - به پلتوک خوهی نه ته کنن!

○ با تلنگر خود را می‌تکاند!

● واته: فیز و ده ماری به رزه.

۱۳۵ - به پول قه‌مچان نه کا.

○ با پول بازی می‌کند.

● واته: نه ونه دهولمه‌نه، پول لای نه و، وه کوو نه مرازی کایه وايه.

قه‌مچان: بازه‌لین (جوزه کایه به کی منالانه)

۱۳۶ - به پله ڙن مه‌یه را، تا به شینه بی پهشیمان نه ویتو.

○ با عجله ازدواج مکن، تا به آرامی پهشیمان نشوی.

● واته: پله کردنی نه مرؤ، پهشیمانی سۆزی ها به شوینیو.

۱۳۷ - به پیری فیر پلاو خواردن بووگه.

○ در پیری پلو خوردن را یاد گرفته است.

● واته: دوای ته مه‌تکی دریز تازه فیری ره‌سم و یاسای مه‌دهنی بوروه.

۱۳۸ - به پیکه‌نین ڙالم باوه رمه که.

○ به خندیدن ظالم اعتماد مکن.

● واته: رووی خوشی ڙالم جینگه‌ی باوه پرنی به.

۱۳۹ - به تال، دهس پرناچیته و بو مال.

○ شخص بیکار، دست پر به خانه بر نمی‌گردد.

● واته: مرؤ فی به تال پا، ناهمنی به.

۱۴۰ - به تر حمام گه‌رم ناوي.

○ با حرارت تیز حمام گرم نمی‌شود.

● واته: کاری گرینگ هولدانی نه وی و به ثاسانی دروس نابی.

۱۴۱ - به ترگوزه‌له نه شکنی.

○ با تیز کوزه می‌شکند.

● واته: زور بهده ماره.

۱۴۲ - به تری حهفت مهـن خوری شـی نـه کـاتـنـا

○ با یک تیز هفت من پشم به هم می‌زندا

● واته: به کـسـنـی نـه و تـرـی کـه زـورـ فـیـزـ و دـهـ مـارـیـ بـیـ و بـیـ نـه کـهـوـیـ.

۱۴۳ - به تـهـقـهـیـ تـفـهـنـگـ دـهـرـ نـاـکـهـفـیـ.

○ با صدای تیراندازی نیز ظاهر نمی‌شود.

● واته: هـدـرـ دـیـارـیـ نـیـیـهـ.

۱۴۴ - به تـهـماـشـاـکـرـدـنـ بـوـایـهـ سـهـ گـ زـوـ وـفـیـرـ قـهـسـاوـیـ نـهـوـوـ.

○ اگر به نگاه کردن می‌بود، سـگـ زـوـدـ قـصـابـیـ رـاـ يـادـ مـیـ گـرفـتـ.

● واته: فـیـرـ بـوـنـیـ هـدـرـ کـارـیـ تـهـنـیـاـ به تـهـماـشـاـکـرـدـنـ وـ روـانـیـ بـزـ نـهـ وـ کـارـهـ نـهـجـامـ نـایـنـ،ـ بهـلـکـوـ دـلـ پـیـدانـ وـ کـارـ لـهـ سـهـرـ کـرـدـنـیـ پـیـوـیـستـهـ.

۱۴۵ - به تـهـنـافـ تـوـکـهـ فـتـگـهـ سـهـ چـالـ.

○ با طـنـابـ توـ درـ چـاهـ اـفـتـادـهـ استـ.

● واته: لـهـ سـهـرـ تـهـحـرـیـکـیـ تـوـ دـوـ چـارـیـ نـهـ وـ کـوـسـپـهـ بـوـهـ.

۱۴۶ - به تـیـرـیـ دـوـ نـیـشـانـ نـهـ پـیـنـکـیـ.

○ با یـکـ تـیـرـ دـوـ هـدـفـ رـاـ مـیـ زـنـدـ.

● واته: به نـهـجـامـ دـانـیـ ثـیـشـیـ،ـ به دـوـ بـهـرـهـمـ نـهـ گـاـ.

۱۴۷ - به جـارـیـاـ نـهـ چـوـوـگـهـ.

○ به آـنـ مـوـضـعـ رـاهـ نـبـرـدـهـ استـ.

● واته: نـهـ وـ مـهـسـهـلـهـ بـهـ چـتـیـکـیـ حـالـیـ نـهـبـوـهـ،ـ بـهـ هـهـرـدـیـاـ نـهـ چـوـوـهـ.

۱۴۸ - به جـیـگـهـیـ نـهـوـهـ نـاـوـ بـکـاتـهـ مـلـ نـاـگـرـاـ،ـ نـهـیـ گـهـشـیـ نـیـتـهـواـ

○ به چای آنکه آب روی آتش پریزد، آن را باد می‌زند.

● واته: نه نهانی ناگری شده که ناکوژیستیز، به لکو زورتر گهش به دشپرو
ناکتکه شده.

۱۴۹- به چاو خهفتگ به دل وریا، تا تو هه لسای که ره کول بریا،
(یا، تا لای گردو، گه ره کول بریا).

○ به چشم خوابیده و به دل بیدار؛ تا تو بلند شدی خر دم بریده را بردند.

● واته: نه گهر هوشیار و بزیو نه بی تالانت نه گهن.

۱۵۰- چ عه پاری بی پیوی، به وعه یاره بوت گه پیون.

○ پا هر پیمانه ای به مردم بدھی با همان پیمانه به تو خواهند داد.

معادل: با هر دستی بدھی با همان دست می‌گیری.

● واته: چون له گه ل خانگا موعامله پکدی، هر واله گه لانا موعامله نه گهن.

۱۵۱- به چکه سوئه منا

○ جوجة مرغابی است.

● به منالیکی ژیر و ره سمن نه و تری که کیشاپتیه سر باوگ و باوه رهی خوی، وه گکو
به چکه سوئه، که هدر دوای په بیا بونی نه توانی مله بکا.

۱۵۲- به چکه گهدا، مه لخه ره نه ما، به چلی که ما، نیته سه ما!

○ پچه گدارا به طمع مینداز، او با یک شاخه گما به رقص می‌آید.

● واته: مرؤثی هه تیو چه، نه گیور روی پی بدری و تماعی پین نیشان بدھی دوس
نه کا په کلکه سووتنی به دور تا.

۱۵۳- به چکه گه دای فه ره نه ما، به چلی که ما، نیته سه ما!

○ پچه گدای بسیار طمعکار، با یک شاخه کما، به رقص می‌آید.

● واته: هه تیو چهی تماعکار، له به راه ری بچو و کترین سیوددا، نه گه و نه کلکه
سووتنی!

۱۵۴- به حهفت ناو ته ناوی!

○ با هفت آب خیس نمی شود.

● واته: زور بی حه یا به و هیچ عه بینکی پی عه بب نی به.

۱۵۵ - به حهفت ثاو شوریا گهسه و.

○ با هفت آب شسته شده است.

● واته: زور بی شرم و بی حه یا به.

۱۵۶ - به حهفت براؤه کلاؤیکیان هه سا

○ هفت برادر یک کلاه دارند.

● واته: ده س ته نگن.

۱۵۷ - به حهفت تهور ملی ناورگیته و.

○ با هفت تبر گردنش بریده نمی شود.

● واته: ثه و که سه زور مل ته ستور و قهله وه.

۱۵۸ - به حهفت قهله م خوهی ثارایش کردگه.

○ هفت قلم خودش را آرایش کرده است.

● واته: ثه و ژنه ره نگ و رو تکی زوری داوه له خوی. حهوت قهله م ره نگ و رو نی

ثارایش که له قدیما ژنان ثه بیان کرد بربیتی بسووه له ثه مانه: ۱ - خه نه ۲ - وسمه

۳ - سوره راو ۴ - سپیا و ۵ - سوره ۶ - زیره ک (زیره دره ق) ۷ - خالی رو ومهت، که نهم

خاله بیان به سوره، له گزشی لیو یاله جیگه یه کی تری رو ومه تا داهنا.

۱۵۹ - به خاسه خاسه گوی کرده کاسه.

○ آنقدر از او تعریف کردن که کار را خراب کرد.

● واته: ثه و نه بیان و ت تز خاسی، کاره که هی خراب کرد.

۱۶۰ - به خواسه خاسه هه لمه ماسه.

○ به تعریف و تمجید دیگران، مغروف مشو.

● واته: به وهی که مردم به بالاتا نه خوینن له خوت ده رمه چو.

۱۶۱- به خالو خالو، خوهی خسته مالو.

○ به خالو خالو گفتن، داخل منزل شد.

● واته؛ به زوان بازی، خوی به سریانای سه پاند.

۱۶۲- به خالو خالو هاته لامه و، بیو به له زدیها دای به پامه ودا

○ با دائی دائی گفتن به من نزدیک شد، آن گاه ازدهایی شد و مرا گزید.

● واته؛ به زوانی خوش خوی پیم نزیکه وه کرد و له تا کامدا له به بینی بردم.

۱۶۳- به خست هه ل پکه ریتو، دله مه پش دیان له شکینی!

○ بخت برگردد، دلمک نیز دندان آدمی را می‌شکند.

● واته؛ له گیر کسی نه گبدتی بی، له هرچی چتی بی قابلیشه زه ره ره بیستی.

۱۶۴- به نخ مه که یه نخ له که!

○ بیخ مکن بیخ می‌کنی!

● واته؛ خربت لووس مه که پست ناکه وی.

۱۶۵- به خوهشی زمسان و به بی که نین زالم باور مه که. (یا: دل خوهش مه که)

○ به هوای خوش زمستان و به خنده ظالم باور مکن. (یا: دل خوش مکن)

● واته؛ نه ههوای خوشی زمسان جنگی متمانه یه و نه رو و خوشی زالم.

۱۶۶- به خوهم بیزون تاغه و به ڏنه که یشم بیزون تاغه ڙن.

○ به خودم بگویند آقا و به زنم بگویند زن آقا.

● به کوئی نه و تری که دایمه به ناوی ناو و مهقام بی.

۱۶۷- به خه یا ل پلاو، خوان ره تگین ناوی.

○ به خیال پلو، سفره رنگین نمی‌شود.

● واته؛ له ناره زورو دا ڦیان به سر بردن، به نان و ناو نایی.

۱۶۸- به دبهخت ٿو کاروانه وا پیشاھنگی که ره!

○ بدیخت آن کاروانی که پیشاھنگش الاغ باشد.

● واته: قوب به سهر نهوده ماعده‌تی واریه‌ریان مرؤثیکی نهزان و نهفامه.

۱۶۹- به دزی نیز رائیلۆ نهچن به ریگا.

○ دور از چشم عزرائیل راه می‌رود.

● واته: زور نخوشه و مهترسی مدرگی لئی نه کری.

۱۷۰- به دوّسی دوّسی، کای کرده پوّسی.

○ در قالب دوستی و رفاقت پوست او را کند و در آن کاه ریخت.

● واته: له عالمی دوّسیا که ولی کند.

۱۷۱- به دوشاد خودت قانع به و بوه نگوین مهربوم مهروانه.

○ به دوشاب خودت قانع باش و به عسل مردم نگاه مکن.

● واته: به که می خوت قناعت بکه و روو له مهربوم مهخه.

۱۷۲- به دوّعای کتک باران ناواری.

○ با دعای گربه باران نمی‌بارد.

● واته: دوّعای مرؤثی چه پهله نه تیجه‌یه کی نی‌یه.

۱۷۳- به دوو برآکلاویکیان ههس!

○ دو برادر یک کلاه دارند.

● واته: دهس ته نگن.

۱۷۴- به دهس نهیاته دواوه، به پائه‌ی کیشیتیه به رهوا!

○ با دست عقب می‌زند، با پا جلو می‌کشد.

● واته: له روو گره کی نی‌یه، به لام به دل داوای نه کا.

۱۷۵- به دهس بیبه و به پا بکه‌فه شوونی.

○ با دست بدنه و با پا دنبالش برو.

● واته: قه رز مده به یه کیک که پیت نه داتۆ و مه جبور بی به شوینیا ده رچی.

۱۷۶- به دهس خوهی ناگری به رد اگه سه گیان خوهی.

○ با دست خودش آتش به جان خودش انداخته است.

● واتنه: خوی بروه ته سه بهی عه زاب و دهردی سه ر بُخوی.

۱۷۷- به دهس خوهی قهور بُخوهی ته که‌نی! (یا: به دهس خوهت قهور خوهت ته

که‌نی). یا: به دهس خوهت قهور بُخوهت مه که‌نی).

○ با دست خودش برای خود گور می‌کند!

● واتنه: خوی هیته هوی دهردی سه ر و تووش بعونی خوی.

۱۷۸- به دهس مردم مار ته گری!

○ با دست مردم مار می‌گیرد.

● واتنه: له خه لکی مایه دائمی.

۱۷۹- به دهسی چه پلله ناته قی.

○ با یک دست نمی‌شود کف زد.

● واتنه: که‌سی به ته‌نیایی ناتوانی ئەم کاره نه‌نجام بدای.

۱۸۰- به دهسی دوو همنی (یا: دوو شووتی یا: دوو کاله ک) هەل ناگیرگی.

○ با یک دست دو هندوانه را نمی‌شود بلند کرد.

● واتنه: له یه ک کاتندا دوو کار پیکه‌وه جئی به جئی نابی.

۱۸۱- به ده م و به دهس تى و هشیاگه.

○ با دهان و با دست شروع کرده است.

● واتنه: زور به گدر می‌دهستی داوته ئەو کاره.

۱۸۲- به ده م هار و به لهش بیمار.

○ پر حرف و کم عمل.

● به یه کیکی زور قسه کدر و بین هونه رئه و تری.

۱۸۳- به ر بُخوهت پاکۆ مه که.

- برای خودت زمینه سازی مکن.
- به یه کنی ثوتنی که له باستکدا، واقسه بکاکه خوی سودی لئی و هرگری، و پیش بیژن: بۆ خوت رینگه تخته که.

۱۸۴- بهر توله دوای فره که س متمانه ترها

- «جلو» تو از «عقب» خیلی‌ها قابل اطمینان‌تر است.
- به یه کنیک ثوتنی که له داوین پاکی و به ناموسیاز ورجیگه‌ی باوه‌پین و بۆ ثدوه بشنی مآل و ناموسی پی سپیردری.

۱۸۵- بهرتیل بهرد نهرم ثه کا.

- رشه سنگ رانم می‌کند.

- واته: ثه گهر بهرتیل بدری ناحق به حق ثه کدن و حق به ناحق. ثهم مهسیله مانای تانه و تهوسی تبایه، ثه ینه بهرتیل دان کاریکی ناپه‌سنه‌نده.

۱۸۶- بهرخ نیز بۆ سه‌رپونه.

- بزه نر برای سربریدن است.
- واته: کوری ثازا بۆ نهجاتی گدل، نابی له شه‌پ و مدرگک بترسن.

۱۸۷- بهرخوهی ئیز که س ناخات!

- گلیم خود رازیز کسی نمی‌اندازد.
- واته: بۆ که س خیزی نی یه و کلاؤی که س سه‌ری ناجی.

۱۸۸- بهرخ هتا سه‌ر، له بن سه‌وه‌ته‌دانمینی و تیته دهره‌و.

- بزه برای همیشه در ته سبد باقی نمی‌ماند و بیرون می‌آید.
- واته: منال بۆ هه‌میشه منال نامینی و گهوره ثه‌بی و دیته ناو مه‌ردم.

۱۸۹- بهرد بوچکیش سه‌ر ئه‌شکنیت.

- سنگ کوچک نیز سر می‌شکند.
- واته: له دوزمنی کم هیزیش نه‌بی هر بیمت بیت و نابی لیتی غافل بی.

۱۹۰- به رد تا ها له جینگای خوه یا، سنه نگینه.

○ سنگ تا زمانیکه سر جای خودش قرار دارد، سنگین است.

● واته: هر کس زور نم لاو نه ولا بکا، سو وک نه بی.

۱۹۱- به ردی نه زان بیخاته گومو به سه د زانا دهر نایهت.

○ سنگی را که نادان در تالاب بیندازد به صد دانا بیرون نمی آید.

● واته: کاریکی ناریک که مرؤثی نه زان بیکات، بُ سه د زانا ریکی نایهت.

۱۹۲- به رزمه فره، نزم نه نیشی.

○ بلند پروازی مکن، سرنگون می شوی.

● واته: زور خوت همل مه کیشه و ده عیه مه که، چونکه نی نه شکی.

۱۹۳- به رله نه وه بچیته ناو بیر، بیر له هاتنه بانت بکه!

○ پیش از آن که وارد چاه بشوی، فکر بالا آمدنت را بکن.

● واته: بهر له نه وه ده س بدھی به یشیکه وه دوری بینی ٹاخری بکه.

۱۹۴- به رله کاریز ثاوي گمه که!

○ قبل از کندن کهریز آب می خواهد.

● واته: هیشتا هیچ نه بوروه نه دوا کاره.

۱۹۵- بهر ماله که بان توپ و توپخانه، دیزه هی پیاز او تورش، پر هله گولانه!

○ جلو خانه شان توپ و توپخانه، دیگ آب و پیاز ترش بر از خر خاکی.

● به کیکی فیز قوز نه وتری که له روالت داخوی زور همل کیشی، بهلام له ناو مالا پس و پس خور و گگن بی!

۱۹۶- بهر مالی به بان ثاوا نه گه ری!

○ جانمازش روی آب می گردد.

● نه مه سیله، ته سه به و که سه که به لای دینداریا نه چوویت. دوور له ته وسیش مانای نه وه بی که نه و که سه زور دینداره.

۱۹۷- به روزه روزه سالمان بردہ سهر، گهوا به هار هات قنگمان که وته دهرا!

○ روزها را به تدریج سپری کردیم، بهار فرار سید و آبرویمان ریخت.

● واته: کات به سهر چوو و نیمه هیچ کاریکمان نه کرد و ثابرومان چوو.

۱۹۸- به روو له ده میا ته قیگه!

○ میوه بلوط در دهانش ترکیده است!

● به یه کیکی زور تووره و بلبل که ده تری.

۱۹۹- بهره لای ته نکی یه و نه درگی. (یا: بهره‌ی فهقیر له لای ته نکی یه و نه درگی)

○ گلیم از طرف کم عرض آن پاره می‌شود.

● واته: بینادم له و خالمه وا لاوازه، دوزمن رهخنی تی نه کا.

۲۰۰- به رو خوار و به رو وزور، که ره کول و خورجه سوررا

○ رو به پایین و رو به بالا، الاخ دم بریده و خورجین قرمزا!

● به مائیکی ههزار و هس ته نگ نه تری.

۲۰۱- به ره با بیت و پشتی کنه لان.

○ از روپری او باد بوزد و پشت سرش گودال باشد.

● واته: با گوم بی و هر نه میزی.

۲۰۲- به ریش نی یه به تیشه.

○ به ریش نیست به عمل است.

● واته: روالدت ناین به مهله نهی هه لسه نگاندنی مرؤف بدکوو عهمه لپتوانه ناسینه.

۲۰۳- به ریوی یان وت کن شایه تنه؟ وته؛ کلکما

○ به رو باه گفتند: شاهدت کیست؟ گفت: دُمم!

● واته: مرؤفی فیله باز بوسه لماندنی وتهی خوی هدر مه گه رخوی شایه تی بدا.

۲۰۴- به زکنی تیر و به دوو زک برسی.

○ یک شکم سیر و دو شکم گرسنه.

● به یه کنکی دهس ته نگ و بررسی ثووتری.

● ۲۰۵- به زور بمنیرن بُ ما زگ، نار و آنمه دارا.

○ با زور مرا بفترستید که ما زوج بیاورم، به درخت نگاه نمی‌کنم.

● واته: کاری زور نا کامنیکی دلخوازی نمی‌یه.

● ۲۰۶- به زوان پیاگ ئه گری.

○ بازیان آدم را به خود جلب می‌کند.

● واته: زوان بازه.

● ۲۰۷- به زوان خوهش، مار له کونا تیته ده رو.

○ بازیان خوش، مار از سوراخ بیرون می‌آید.

● واته: زوانی خوش، دوژمنیش ئه کا به دوس.

● ۲۰۸- به زوان، شیر ئه کاته ریوی.

○ بازیان، شیر را رویا به می‌کند.

● واته: زور زوان بازه و هر کاری مهیلی بین به زوان ئه يکا.

● ۲۰۹- به زیله گوب خوهم سوور ئه که مُؤ.

○ باسیلی گونه خودم را سرخ می‌کنم.

● واته: به زور خوم له رواله تدا شادمان و سرحال نیشان ئدهم ئه ینه دلم پره خم و په زاره يه.

● ۲۱۰- به زینگی نهم دی جفتی که وش له پای، به مردگی نیایان هزار جفت له جایا

○ تا زنده بود، ندیدم که یک جفت کفش به پا داشته باشد؛ وقتی که مرد هزار جفت کفش در خانه او بود.

● واته: تازیندو و بلو، کس لئی نه پرسی و خیریکیان پئی نه کرد، به لام وه ختنی که مرد بُوی نه گریان و خیر و بیریان بُو نه کرد.

^{۲۱۱}- به ژیر بال هیلکه ئەورۇنى!

- بازیر بغل تخم مرغ را می بیند.

- واته: زور حمراهه تی هه یه و گهنج و سر حاله.

۲۱۲- یه سمه، کوره که چهل که سمه!

- پرایم همین کافی است که آن کچل فامیل من است!

- واته: تهونه لیم قهوماوه، نهیی بهلات و لووتهوه فه خر بکدم!

^{۲۱۳}- به سه د حه کیم ئه و نهی ده رده داری نازانی.

- صد طبیب به اندازه یک مریض از چگونگی درد خیر ندارد.

- واته: به سه ر هاتوو، حه کيمه.

نهاده‌ی که توشی به لایه که بروه و له ناو به لایه دایه، باشتر له چونیه‌تی، نهاده سرهاته

نهزادی لوانه‌ی واله دووره‌و دانیشtron و سهیارهت بهو یه‌لایه قسه شه کهن.

۲۱۴- به سه ده رزی گاوہ سنگپکی تیا ناوی.

- صد سوزن یک گاو آهن نمی شود.

- واته: مرؤفييکي تازا و لىٰ هاتوو سەد كەسى خويىرى و لىٰ نەھاتوو، دىئنلى.

^{۲۱۵}- به سه رنگ حماما ته عارف شه کا.

- بر آب حمام تعارف می کند.

- به خویلک کرد تیکی بیچ ما یه و بیچ خد رج نه و تری.

۲۱۶- به سه راه هفت شکه لا باز نهاد

- از روی هفت پشکا، میم، بَد.

- واته: زور قوت و فر ته فرت که ره.

^{۲۱۷}- به سه ره و ناچیته درگادا، به قنگه و ته یوهن.

- ۷) با سر دا خل نمی شود، از جهت عکس او را هول می دهند.

- واقعه: که سی نه گهر به ره زامنه ندی کاری نه کا، به زور بیست، نه کهن.

ولانخ که به سه را نه چی به گهورا، شستاو پشت نه چیه نه گهور.

۲۱۸- به سه‌رهی که ر به هار نایهت.

○ با عَرَعَ خر بهار فرا نمی‌رسد.

● واقعه: به قسمی مروق‌شی بین نرخ، نه و ناواره نایهته دیل.

۲۱۹- به سی که س کلاویکیان هس.

○ سه نفر یک کلاه دارند.

● به که ساتیکی ده س ته نگ نه و تری.

۲۲۰- به ش کریا، مه‌غمون یا مه‌لمون.

○ تقسیم شد، مغبون یا ملعون.

● واقعه: نه گهر له و بش کردنه دا کلاو سرت چوویی پیت نه و تری «مه‌غمون» وه نه گهر زور به لای تزدا هاتبی و نه ت دابیتّ به خاوه‌نی، پیت نه و تری «مه‌لمون».

۲۲۱- به شون هر که نینیکو، گیریانیکیش هس.

○ پس از هر خنده‌ای، گریه‌ای است.

● واقعه: خوشی، ناخوشی ها به شوینیو.

۲۲۲- به شه و جه رده به روز مردها

○ شب درزد و روز جوانمرد!

● به به کیکی دو رو و نه و تری.

۲۲۳- به فر هه تا نه ختیکیشی بمینی هر سارده.

○ برف اگر ذره‌ای از آن نیز باقی بماند باز هم سرد است.

● واقعه: نه و چته، که میشی هر وه کوو زوره که یه‌تی. کینا یهش له زولمه که زور یان که می، هر ناوی زولمه.

۲۲۴- به فریش جوانه، سه گ له سه‌ری نه‌ری.

○ برف نیز زیبا است، سگ روی آن می‌ریکد.

● واقعه: چتی پاکیش تووشی ناپاکی نه‌بی.

۲۲۵- به فری موسوّل‌مان و به تری کافرا!

- به مشاهده پریدن مرغی مسلمان و به شنیدن یک تیز کافرا!
- به کهسانی نه و تری که نه ئیمانیان جینگه‌ی باوه‌ر بی و نه بئی ئیمانی یان جینگه‌ی مه‌ترسی.

ئەم مەسیله لەم حىكايىتە وەرگىراوە: شىخنى له رىنگە يە كۆ ئەرۋا، ئەبىنى چەن لاو دانىشتوون و خەرىكىن نان و گۆشتى سوورۇ كراوى مىرىشك ئەخۇن. لاوان بى ئەوهى ئەوشىخ بىناسن، خولكى ئە كەن بۇ نان خواردن، لە كاتىكدا شىخ دەس درىز ئە كاتۇناني بى ئەدەن، يە كى لەو گەنجانە بۇ گالىتە كەوچكى رۇنى داخ ئە كاتە ناو مىشتى شىخ، شىخ لەم كارە زۇر قەلس ئەبى و روو ئە كاتە گۆشتى مىرىشكە كەي ناو تاوه كە و تىزى : «فې»؛ لە ناكاوا مىرىشكە كە هەل ئەفرى و لە ناو تاوه كەوە دەر ئەچى! لاوه كان كە ئەم كەرامەتە زۇر سەرسوپرېندرە ئەبىن، تى ئە گەن كە ئەمە پياوينكى گۈورە يە و ئەوان هەلە يە كى خراپيان دەرەقى كردووە، لە ئەنجاما ھەمو خۆيان ئەخەن بە سەر دەس و پاي شىخاولىنى ئەپارنەوە كە بىان بەخشى. شىخ ئەيان بەخشى و ئەوانىش وە كەو مۇريدى مۇخليس ئە كەونە خزمەتى شىخ. شىخ بۇ ئەوهى ئەندازەی باوه‌ر ئەوان تاقى بىكانەوە، بە جۆرى كە ھەمو ويابىسىن (بلا تشبىيە) تى ئەداتۇ! لاوه كان ئەدەن لە قاقاى پىتكەنин و ئەلىن: بابە بە هەلدا چوين شىخى چى و كەشكى چى! ئىنجا ھەمو ويابان جىنى تىلەن و ئەرۇن. شىخ كە لە دەستى ئەم لاوه خاوانە رەحەت ئەبى رووييان تى ئە كا و پىيان تىزى : تىوه به فری موسوّل‌مان و به تری کافرا!

۲۲۶- به قالاو ئىزى، گدى!

- به كلاغ آواي بىز سەرى دەد.
- واتە: ئەوەندە لاواز و بى هېزى كە زەينى ناسىنى نەماوه و بالىندە و چەرنەدە لە يە كە جىا نا كاتەوە.

۲۲۷- به قىسم حەزرت عەباست باور بىكم يَا به جووجكەي كەلەشىزە كە ؟

- به قىسم حضرت عباست باور بىكم يَا به دم خروس ؟
- واتە: سوپىند خواردە كەت و نىشانە خىلافە كەت يە كە ناگىن.

نه گیرنده وه: پیاوی که له شیری نه دزی و نه داته زیر عابا که‌ی، به لام کلکی که له شیره که به دهره وه ثبیت و خوی نازانی، خاوون که له شیر په یدا نه بین و له و کابرای نه پرسی: نه ری برای تو که له شیر نیکت نه دیوه؟ کابرای دز نیزی: نه به حهزرهت عه باس! ساحب که له شیر، که کلکی که له شیره که له زیر عابای کابرای دزا نه بینی، پیشی نه لئی: به قه سه حهزرهت عه باست باوه‌ر بکم یا به جو وجکه‌ی که له شیره که؟

۲۲۸- به قه سه خوهش مار له کونا تیته درو.

- با زبان خوش مار از سوراخ بیرون می‌آید.
- واته: زوانت خوش بی تا دوژمنیشت به دوست بی.

۲۲۹- به قنگ درگایان پی کردو.

- او را عقب عقب از در اتاق بیرون انداختند.
- واته: به زور له و جنگا دهربیان کرد.

۲۳۰- به کار ناخوات زوری بی زاتا

- زور بدون جرأت بی فایده است.
- واته: زور و زات پیکه‌وه بیت به که لک دی.

۲۳۱- به کاره که ر بیژی خانم، هه رجی کاسه و که وچکه نه یشکنی.

- به کلفت بگویی خانم، تمام ظرف و ظروف را می‌شکند.
- واته: به عزه که سینکی که م شیاو، زهرفی گوڑانیان نی یه و زوو له خو ده رنه چن.

۲۳۲- به کاسه یه ک نه کهن و به که وچکیک نه خون.

- در یک کاسه می‌پزند و با یک قاشق می‌خورند.
- واته: نه وان یه کیکن و له یه ک ده رنا چن.

۲۳۳- به کام سازت بره قسم؟

- با کدام ساز تو بر قسم؟
- واته: به کام قسمت باوه‌ر بکم؟

۲۳۴- به کشمیش‌گه‌رمی ئه کات و به نیسکنی سه‌ردی.

○ با یک کشممش تب می‌کند و با یک عدس سردی.

● واته: ئو کەسە زۆر ناسك نارنجیه و تاقه‌تى گەرمادا سەرمای نى يە.

۲۳۵- به کشە و مرى، خاترى گەرد ئەگرى.

○ با یک انتقاد مختصر، آزردە خاطر مى شود.

● واته: زۆر دل ناسكە و تاقه‌تى بىستنى هېچ رەخنه يە كى نى يە.

۲۳۶- به كلکى گويىز ئەشكىنى! (يا: به جووجكه‌ي گويىز ئەشكىنى)

○ با دۇش گردو مى شىكند!

● واته: زۆر شادمان و سەرحال.

۲۳۷- به كۈل تەواف كابه‌ي پىوه بىكە، لە بەر چاوى نى يە!

○ او را كول بىگىر و به طواف كعبه بىر، قدرشناس نىست.

● واته: هەرچى يە كى لە گەل بىكە قەدرى نازانى.

۲۳۸- به كوناي دەرزىيا ئەچىت.

○ از سوراخ سوزن مى گىزد.

● به يە كىنكى زۆر لەر و لاواز ئەوتىئ.

۲۳۹- به كەر موسايى فىر نالبەنلى ئەدوى.

○ با خى يېھودى نعلبىندى ياد مى گىزد.

● واته: به مائى مەردم خۆى فىرى كار ئە كا.

۲۴۰- به كەر ناوىيرى به كۆپان شىئە (يا: به كەر ناوىيرى به كۆپان فيئە. يا: به

شىئە ناوىيرى به كورتان رەپە رەپە).

○ از عهدە خىبرنى آيد، نسبت به پالان خىشىر است.

● واته: به زۇردار ناوىيرى و به سەر ھەۋارانا زالە.

۲۴۱- به كەوچكى ئاوكەفتە مەلە.

○ با یک قاشق آب به شناکردن افتاد.

● به یه کیکی کم شیاو و کم زهرف نه و تری.

۲۴۲ - به ک... مردم گ... نه کا.

○ با آلت تناسلی دیگران جماع می کند.

● واته: خوی پیاوه تی لئی نایه و به پیاوه تی خلکه وه شانا زی نه کا.

۲۴۳ - به کایه ک گیزه ناکرگی.

○ با یک گاو خرمن کوبی ممکن نیست.

● واته: به ته نیا که سی نهم کاره پیش ناجی.

۲۴۴ - به گری نه کولیت و به پینی له کول نه چیته و.

○ با یک شعله به جوش می آید و با یک پف جوشش آن فروکش می کند.

● واته: نه و کده سه به قسه به کی بچووک زور زوو تووره ثبی و به همه ره شه به کی

بچووکیش له گرمه گرم نه که دی.

۲۴۵ - به گورگ یان وت سوژی نوره رانته! ده سی کرد به گیریان، و تیان بوچه
نه گیری؟ و تی نه ترسم نه م قسه درو بیت!

○ به گرگ گفتند فردا نوبت چوپانی توست! اشروع کرد به گریه کردن، گفتند چرا
گریه می کنی؟ گفت می ترسم این سخن دروغ باشد!

● به خه به ریکی دوور له باوه ر نه و تری که بیدهن به که سی، که شیاوی نه و خه به ره
نه بی.

۲۴۶ - به گوریس تو که فتگه سه چالا

○ با طناب تو در چاه افتاده است.

● واته: تو نه و کده سه تووشی نه و کو سپه کردووه.

۲۴۷ - به گولیان وت: بوچه واگه شی؟ و تی: باخه وانه که م مرده.

○ از گل پرسیدند: چگونه است که این اندازه سرحال هستی؟ گفت: با غبانم مرد
است.

● واته: نه گهرگه‌وره‌ی مآل، زانا و لئی هاتو بین، نه هلی نه و ماله، به ده مانخ و شادمانن.

۲۴۸- به گولئی به‌هار نایهت.

○ با یک گل بهار نمی‌آید.

● واته: به پیش هاتیکی دلخواز به‌لام بچوک، حوكمی گشتی نادری.

۲۴۹- به‌لا له بوگهن نه ویته و.

○ بلا از موجود بدبو ایجاد می‌شود.

● واته: له که سانی که قسه‌ی ناخوشیان به شوینه وه‌یه دووری بکه با توروشی عذیبه نه‌بی.

۲۵۰- به‌لای دیزه‌ی رهشه و دامه‌نیشه با رهش نه‌وی، (یا: به لای دیزه‌ی رهشه و دانیشی رهش نه‌وی).

○ در کنار دیگ سیاه منشین تا سیاه نشوی.

● واته: ره‌فیقی خراب، مرؤوف به‌دن او نه‌کا، که‌وا برو دووری لئی بکه.

۲۵۱- به له تاو، منه‌ده له پرد نامه‌رد.

○ به آب بزن اماً از روی پل ساخته دست افراد نامرد عبور مکن.

● واته: مرؤوف گیانی خوی بخانه مه‌ترسی به‌وه باشتره له‌وهی منه‌تی نامه‌رد بکیشی.

۲۵۲- به له فز قهله‌م قسه نه‌کا.

○ بالفظ قلم سخن می‌گوید.

● واته: خوی لئی گورپاوه.

۲۵۳- به لیو نه‌خوردگی.

○ باللب خورده می‌شود.

● به خوارده‌مهنی به‌کی نرم نه و تری.

۲۵۴- به مانگای نه‌زاوه چاو گویره که ده‌ر تیری!

○ هنوز ماده گاو نزايده است، چشم گوساله را درمی‌آورد!

● واته: هیشتا به جینگه یه ک نه گیشتتووه، نه کوڑی و نه بری!

۲۵۵- به مانگ بچو میوان به، به سال بچو سولتان به.

○ ماهی یک بار برو و مهمان باش، سالی یک بار برو و سلطان باش.

● واته: کم بچو با قهدرت نه چو.

۲۵۶- بهم دهس نهی داو به و دهس نه یوانه وا

○ با این دست می دهد و با آن دست پس می گیرد.

● واته: خلاات و به خشینی نه و کسه، جینگی باوهه نی یه.

۲۵۷- به مرگ بیگره، تا به یاو رازی بیست.

○ به مرگ بگیر، تا به تب راضی شود.

● واته: زورتر لهوهی که گدره کته پای لئی داگره با بهوهی که نه تویی، بگهی.

۲۵۸- به مهويزی نه زانی به که ويژی نازانی.

○ اگر قدرشناس یک دانه مویز نباشد، قدرشناس یک کاسه پسر از مویز

نیز نخواهد بود.

● واته: نه گر به کم نه زانی، به زوریش هر نازانی.

که ويژ: زهرفی پیوانه یه.

۲۵۹- به نان هات و به ئاوخوریا.

○ چون نان آمد و چون آب خوردده شد.

● به چتنی نه و تری که دورو له باوهه، گوم بیت.

۲۶۰- «بهنا» و «ماس» وخت خوهی خوهشه.

○ بَنا و ماست در فصل خودش خوشمزه است.

● واته: هه رچی چته له وختی خویا خوهشه.

«بهنا»: مهني، گيابه که له تيره ی چه تری یه کان که له بههارا سهوز ئېبى و تا جوانه نه يكەنن و به ماسه وه ئېخۇن.

۲۶۱- به ناویشان پهله ههوره که!

○ به نام و نشانی همان لکه ابر!

● واته: ئەو بەئىنه وا داونە جىنگاى باوەر نى يە.

تېزۈن «نەسيمى عەيار» ھەر چىتىكى بە نىخى دەس بىكەوتايد، لە كاتىكدا كە پەلە
ھەورىتكى بە ئاسمانەوە بىدىيايد، ئەو چەتى لە عاستى ئەو ھەورەوە ئەكرد بە ژىرى
خۆلەوە يان ئەي نايە درزى بەردىتك و بىز دۆزىنەوهى چەتى كە لە دوايىدا ھەورە كەى
كىردىبو و بە نىشانە. جامە علۇومە ھەور لە بەين ئەچۈو، وە ئەوش بە چە واشاردېرىۋېر
لە ھېچ كات دانە ئەگەبى.

۲۶۲- بەنای ناشى، دیوارى لارە.

○ بەنای ناشى، دیوارش كچ است.

● واته: لە رۇوي دەس كردو، توساكار ئەناسرى.

۲۶۳- بەن لە تەختە، حىزىش وە بەخت!

○ بە تەختە بىزىيد، ھىزى ھەم بە شانس است.

● واته: ھەرچى چەتە بە بەخت تەنانەت كارى خراپىش!

۲۶۴- بەن لە تەختە، ھەرچى چەتە بە بەختە.

○ بە تەختە بىزىيد، ھەمە چىز بە بەخت بىستىگى دارد.

● واته: ھەرچى كارە پىوهندى بە بەخت و ئىقبالەوە ھەيدە.

۲۶۵- بە توڭى لە نویز ئەچى!

○ با يىك نخود نجس مى شود.

● واته: زۆر زو و ئەرەنجى بە كەسىكى دىل ناسك ئەوتلى.

۲۶۶- بە نەوگ مەردم سەر ئەورى.

○ با نەمد مەردم را سر مى بىرگە.

● واته: بە خۆى نەرم و قىسى خۆش مەرۆف ئەكۈزى!

۲۶۷- بەنى شلۇ بۇوگە.

○ بندش شُل شُده است.

● وانه: ۱- لوهه ٿه چئي له بهندیخانه ئازادی بکدن. ۲- کار و باري شیواوه به یه کا.

۲۶۸- بهو با نه ڙیم له تهرف توو بي.

○ به آن باد زنده ام که از سوی تو بوزد.

● وانه: ڙیني من به مرحومه تي تووه پيوهندی هه يه.

۲۶۹- بهو به خت ئه و قافله وا پيشاهنه نگي گهره.

○ بد بخت آن قافله اي که پيشاهنگش الاغ باشد.

● وانه: سر قافله ئه زان، قافله ئه بابو که سنه زان! (مه بست بر لاي رهنج و
کويزه و هري يه)

۲۷۰- به وشتريان وٽ بٽچه ملت لاره؟ وٽي: جا كويته راسه تا مليچم راس
بن؟

○ به شتر گفتند: چرا گردنـت کـجـ است؟ گـفتـ: کـجـایـ بـدـنـمـ رـاستـ استـ تـاـ گـرـدنـ
نيـزـ رـاستـ باـشـدـ؟

● به کـسـيـكـ ٿـيـڙـنـ کـهـ عـيـيـيـ يـهـ کـ وـ دـوانـ نـهـيـ.

۲۷۱- به وشتريان وٽ ملت بٽچه دريـڙـه؟ وٽـيـ: دـوـورـيـيـنـيـ دـوـاـئـهـ كـهـمـ.

○ به شتر گفتند چرا گردنـت درازـ استـ؟ گـفتـ: آـينـدـهـ نـگـرـيـ مـىـ كـنمـ.

● وانه: بـوـ هـرـ کـهـ سـ پـيوـيـسـهـ دـوـورـيـيـنـيـ دـوارـوـڙـ بـكاـ.

۲۷۲- بهـوـ لـهـ بـهـ وـتـرـ، خـاستـرـهـ.

○ بدـ اـز~ بـدـتـرـ، بـهـتـرـ استـ.

● وانه: لـهـ بـيـنـ دـوـوـ کـارـيـ خـراـپـاـ ئـوهـيـانـ هـهـلـ بـڻـيـرهـ وـاـخـراـپـهـيـ كـهـمـرهـ.

۲۷۳- بهـ هـاـكـرـدنـ، بهـ هـوـوـكـرـدنـ، چـوـوـگـهـ سـهـ شـارـ بـوـ شـوـوـكـرـدنـ!

○ باـهـايـ وـ هوـيـ رـاهـ اـنـداـخـتنـ، بهـ شـهـرـ رـفـتـهـ استـ تـاـ شـوـهـ كـندـ.

● بهـ تـهـوـسـ بهـ ئـافـرـ تـيـكـ ئـهـوـتـرـيـ کـهـ خـوـيـ لـيـ گـوـرـابـيـ وـ واـبـانـيـ ئـهـ گـهـرـ جـيـگـهـ وـ رـيـگـهـيـ
خـوـيـ جـيـ هـيـلاـوـ چـوـوـ بـوـ وـلـاـتـيـكـيـ تـرـ، زـوـرـ ماـقـوـلـ ئـهـيـ!

۲۷۴- بهانه‌ی بهنی تیسرائیلی نه گریت!

- بهانه بنی اسرائیلی می‌گیرد!
- واته: پلپی سخت نه گری.

۲۷۵- بهانه‌ی تر، نان جوینه!

- بهانه باد شکم، خوردن نان جواست.
- واته: بو پنه کردنی کاریکی خراب واکردو به تی برو بده پوچه ل تیرینز.

۲۷۶- به هر چاوی تو من نه وینی، هر بهو چاوه منیج تو نه وینم.

- با هر چشمی که تو مرا می‌بینی، من نیز با همان چشم تو را می‌بینم.
- واته: چون له گه ل منا مو عامله نه کهی، وات له گه ل مو عامله نه که م.

۲۷۷- به هه لوا هه لوا دهم شیرین ناوی.

- به حلوا حلوا گفتن دهان شیرین نمی‌شود.
- واته: وته بی کردار به که لک نایه.

۲۷۸- به هه وا به چه، نه خوهم کولووچه!

- به هوای بچه دار شدن، کلوچه می‌خورم.
- واته: به ته مای بیستنی خه به ریکی خوش، شادمانم.

۲۷۹- به یته کهی «بله» س و شایه کهی «خوله».

- بیت «بله» است و شادی «خوله».
- به قسیه یه کی هیچ و کاریکی پوچ نه و تری.
- بله: برایم (ابراهیم) / خوله: محموو (محمد)

۲۸۰- به یه ک لۆ نه نه گهی بده، نۆگهی دوو لانه سا

- یک لانمی رسید، نوبه دول است!
- واته: لم حاله ناسایی یه دا که هدیه کاری ناکری، بی دیار حاله تیکی له مه سخت ترا!

۲۸۱- بی بگار ئه داله ئاو (یا: بی بگار مده له ئاو).

○ بدون شناختن پایاب به آب می‌زند.
● واته: ریگای نناسراو ثبری!

۲۸۲- بین حه یا، دای له دریا و تی؛ تهر تهر نه باشه دا
○ بی حیا به دریا زد و گفت، ترشدن معنی ندارد!
● واته: بین حه یا، هیچ عه بیکی پین عه بب نی به و نای خاته خوی.

۲۸۳- بیخه یته ناو ناگر بوسوی لئ ههـل ناسیت.
○ او را درون آتش بیندازی، بوی سوختگی از وی بلند نمی‌شود.
● به یه کیکی ههـزار و شـر و وـر ثـور تـرـی.

۲۸۴- بین دهـسهـلات، تـهـ گـیرـیـا
○ آدم ناتوان، گـرـیـهـ مـیـ کـندـ.
● واته: لهـ کـارـیـ دـنـیـادـاـ تـنـیـ کـوـشـهـ وـ زـهـ بـوـونـیـ نـیـشـانـ مـدـهـ.

۲۸۵- بـیـزـنـگـیـ بـکـرـهـ روـوـتـهـ وـ.
○ غـربـالـیـ مقـاـبـلـ صـورـتـتـ بـکـرـ.
● به یه کـیـکـ ثـورـتـیـ کـهـ زـوـرـ کـمـ روـوـ بـیـ.

۲۸۶- بـیـزـیـ وـ بـیـکـهـیـ، فـیـلهـ تـهـنـیـ آـنـهـ بـهـزـیـ وـ بـیـکـهـیـ، کـهـ رـکـهـ دـهـنـیـ بـیـزـیـ وـ نـهـ بـیـکـهـیـ،
مانـگـایـ تـهـزـهـنـیـاـ
○ بـگـوـئـیـ وـ عـمـلـ کـنـیـ، فـیـلـ هـسـتـیـ؛ نـگـوـئـیـ وـ عـمـلـ کـنـیـ، کـرـکـدـنـ هـسـتـیـ؛ بـگـوـئـیـ وـ
عملـ نـکـنـیـ، مـادـهـ گـاـوـ تـازـهـ زـایـیدـهـ مـیـ باـشـیـ!
● وـاتهـ: قـهـ وـ کـرـ دـارـ تـهـ گـهـرـ یـهـ کـهـ بـکـرـیـ، نـیـشـانـهـیـ زـیرـهـ کـیـ وـ پـیـاـوـهـ تـیـ یـهـ؛
کـرـدـارـیـ بـیـ قـسـهـیـشـ، نـیـشـانـهـیـ دـهـرـوـونـ دـارـیـ یـهـ؛ بـهـلـامـ قـسـهـیـ بـیـ کـرـدـارـ، نـیـشـانـهـیـ تـهـ مـهـلـیـ
وـ نـهـ تـوـانـکـارـیـ یـهـ.
مانـگـایـ تـهـزـهـنـ: مـانـگـایـ تـازـهـ زـایـهـ کـهـ لـهـشـیـ قـورـسـ وـ بـیـ هـیـزـهـ.

۲۸۷- بـیـسـانـ، بـیـ سـهـرـ خـهـرـ ؟
○ جـالـیـزـ، بـدـونـ مـزاـحـمـ ؟

● واته: هەرچى جىڭىيە، زۆلە كىكى تىدا يە.

۲۸۸- بىس گورگە كە ئاخرى بە خشە دەرچووا!

○ آن بىست گرگ، عاقبىت خشخشى بىش نبود.

● واته: ئەوهى وا زۇرلىي ترسا بۇوى، وەھم و خەيال بۇ.

ئەم مەسىلە قىسى ئەو كابرايە كە واتى لە رىڭايە كۆز ئەرۋىشتم، بىس گورگەم لى
ھەل كەوت! ئەوانەي وا گۈزىيان لە قىسى كەى بۇو، بە گالىتە و تيان بىس گورگ؟ چتى وا
چۈن ئېبى؟ كابرا واتى: بايس نېبى و دە بى؟ و تيان: دە گورگ؟ كابرا واتى: دە نە و پەنج!
و تيان: پەنج گورگ؟ واتى: دوو! و تيان دوو؟ واتى: كورە بابه لېم گەرپىن خشە خشى
ھات وام زانى گورگە!

۲۸۹- بىقىپىورنىا ھەل ئەپەرى!

● بىقىپىورنىا ھەل ئەپەرى قىھىار قىھىارلىدە بەرنىل داش دەرىزىلىدە

● بە يە كىك ئەوترى كە بە فشە خوش بى.

۲۹۰- بىشکەي من تەمەرە جوانگىيە!

○ گەھوارە مەرەنچ و مشقت جنباندە است.

● واته: من بە رەنچ و كۆپىرە وەرى گەورە بۇوگەم.

تەمەرە: رەنچ و سەختى.

۲۹۱- بىقىاريان خستە جەحائىم، واتى: دارە كە ئەرە

○ بىقىار را بىردىندە دوزخ، گفت: هيزمىش ترا است.

● واته: مەرۇنى بىقىار و بىقىشىرم بە هيچ چتى لە روو ناچى.

۲۹۲- بىقەلەشىرىيش رۆز ئەۋىتۇ.

○ بىدون خروس ھەم صبىغ فرا خواهد رسيد.

● واته: ج تۆگەرە كەت بىقىچ گەرە كەت نېبى، ئەو كارە ئەنچام ئەدرى.

۲۹۳- بىگانە وەسەگای شىتىا

○ بىگانە مثل گاودىيوانە است.

● واته: مرؤُثی غدریه و نهنا سراو جیگهی متمانه نی يه، ثه بین له گکل ثهوا به تئی بینی و حیساب کراو روو به روو بیت.

۲۹۴- بیله قور به دهس خه‌لکو سووکه!

○ بیل گل در دست دیگران سبک است.

● واته: به عزه که سئی، کاری که آسانی تریان به لاؤه سووکه.

۲۹۵- بئ نا ته یزهند ا گیسه یچه نا هابه ده سیه وا

○ بدون سرنا می نواخت؛ حالا هم که سرنا در دست دارد!

● به يه کیک ثه و تری که له سه و پیش بئ بیانوو، ثابرووی خه‌لکی بر دینی،
تیستاش بیانووی دهس که و تووه، جا ثیتر چی بکا، په نامان به خوا!

۲۹۶- بئ ناو به و به دن او مه وه.

○ بی نام و نشان باش ولی بدnam مباش.

● واته: مرؤُثی بئ ناو و نشان زور بعیریز و سنه گین تره له و که سهی که به خراپه له تیو
جهه ماععدت داناوي ده رکردووه.

۲۹۷- بیوه ڙن کوشی ته کا.

○ تلاشی چون بیوه زنان دارد.

● واته: کاره کانی وه کوو کاری بیوه ڙنانه، هر جه می ته کات و نه یشاریتزو.

۲۹۸- بئ، هه نار و بهی ناگری.

○ درخت بید، انار و به، بار نمی آورد.

● واته: له مرؤُثی بئ خیر چاوه روانی پیاوه تی ناگری.

پ

۱- پا ته داله پهینا!

○ پهن را با پا شخم می زندا

● واته: بیکاره، نه توان کاره.

۲-

پاچکه به یته ناکه س، هه وه س رانیج نه کا!

○ به ناکس پاچه بدھید، هوں ران نیز می کندا

● به کھسی ٹھوڑتی کے نہ گھر چاکه یہ کت له گھل کرد، چونکه ناشیاو و بی شرمه،
تمای زیارت تی نہ کا.

۳-

پادار بگرہ، بی پا مال ویمانه.

○ پادار را بگیر، بی پا مال خودمان است.

● واته: ٹھو چتھی وامہترسی له بین چوونی لئ نہ کرئی بیگرہ با نہ فدوتنی، غدیری
ٹھوہ جیتگھی پہزاره نی یہ.

۴-

پاره که مرد و ئیمسال سالیھسی!

○ پارسال مرد و امسال سالگرد وی است.

● به کھسی ٹھوڑتی کے کوتوب پر بر ھیرشیکی سهخت و دوور له باوہ پ بکھوئ و بدھی
به عدرزا و له سه ر خوی بچئی، بدو جوڑه که وا بزانی مردووہا

۵-

پا له ئه نازھی بهرهی خوہت دریز مه که رو.

○ پا از اندازه گلیم خودت درازتر مکن.

● واته: زورتر له حقی خوت داوا مه که.

۶- پا منه سه ر مارا با مارت لی همل نه گهریتو.

○ پاروی سر مار مگذار تا مار به شما حمله نکند.

● واته: له زالم و زوردار همل مه کوه.

۷- پانال پهرت ئه کا!

○ نعل پرت می کند!

● واته: هرچی به ده میا دئی ٹیزی و بئی تئی بینی قسه فره ئه دا!

۸- پای پهتی خاسه له پیلاؤی تهنگ؛ بئی ڏنی خاسه له ماره که و جه نگ.

○ پای بر هنه بهتر است از کفش تنگ؛ مجرد بودن بهتر است از نزاع و دعوای خانه.

بلای سفر به که در خانه جنگ که در خانه دیدن برابر و گرہ بلا بر سر خود نه زن خواستی	تهی پای بودن به از کفش تنگ به زندان قاضی گرفتار به زنی را که جهل است و ناراستی
---	--

(بوستان سعدی)

● واته: بئی که وشی و بئی ڏنی له که وشی تهنگ و شهر و شوری ناو مآل زور باشتره.

۹- پای زل نه گیه ته؛ سه ر زل دهوله ته.

○ پای بزرگ نشانه بد بختی است؛ سر بزرگ نشانه خوش بختی.

● واته: پای زل نیشانه رهنجکیشانی زور و هات و چووه و سه ر زل نیشانه میشکی زل و به بیره.

۱۰- پایزه برا.

○ برادر پایزه.

● به یه کیک نه و تری که دیزدیز بیت بو لات ئه ویش به تمای چتیکه وه!
وه کورو نه و کسمی واله و هرزی پایزدا په بدا ئه بئی که وختی همل گرتني خمه

و خرمان و باخانه.

۱۱- پای کردگه سه ناوکهوش گهوره‌گهلا.

○ پا توی کفش بزرگان کرده است.

- واته: ته ک کهسانی ناودارا ههله‌سی و دانه‌نیشی. به تهوس ٹهوتری به کهسی که قسمی زل زل ٹه کا.

۱۲- پر پیسیه‌سی.

○ پر پوستش است.

- واته: ٹه و چته زور بوزه ٹه و کهسه، تهواوه.

۱۳- پر دهمه له خوین و قووتی ٹهدم.

○ دهانم پراز خون است و آن راقورت می‌دهم.

- واته: زور ناره‌حه تم و دلم پر له ده‌رده به‌لام ده‌ری ناخهم.

۱۴- پرسابه و دانا به.

○ پرس و دانا باش.

- واته: پرسین ٹه بی به سه‌به‌بی زائین.

۱۵- پرست پن ٹه که‌م به قه‌ولت ناکدما

○ با تو مشورت می‌کنم ولی به پیشنهاد تو عمل نمی‌کنم.

- واته: له کهسی رئی‌نمونیمان گهره که بیت، به‌لام به رئی‌نمونی به که‌یشی گوئی نه‌ده‌ین.

۱۶- پرسیان له خوو بوجه به روژ ده‌رناکه‌وی؟ وته؛ به‌بونه‌ی کردوه‌ی شه‌ومه‌وا

○ از خوک پرسیدند چرا در طول روز ظاهر نمی‌شوی؟ گفت: به واسطه کارهایی که شب کرده‌ام!

- به کهسی ٹهوتری که ٹهونده ههله‌ی کردیم، که رووی نه‌بین خوی ده‌رخا و هه‌ر خوی بشاریت‌تو.

۱۷- پرسیان له فنگلاشک: مه سکه نت کوینه س؟ و تی: با نه زانی!

- از کنگر خار (بوته خار کنگر) پرسیدند: مسکن تو کجاست؟ گفت: باد می داند!
 ● که سینکی ههڑار و بی جینگه و رینگه به خوی نه لی، کاتنی که لینی ئه پرسن: مالت له کوئی يه؟ نه لی: من وه کوو فنگلاشک وامه، با بۆ هه رکوئی بمباء، ئه مبا.

۱۸- پرسیان له کیسه‌ل له کوئی بوی؟ و تی: له حماما! و تیان به شان و ملتادیارها

- از لاک پشت پرسیدند کجا بودی؟ گفت: حمام! گفتند از شانه و گردنت پیداست!

از کجا می آئی ای فرخنده پی؟

آن بکی پرسید اشتراکه هی

گفت خود پیداست از زانوی تو

گفت از حمام گرم کوئی تو

(مثنوی مولوی)

- به يه کييک نه و ترى كه له سه رقسە يه كك پا دابگرئ بەلام بەلكه يه كى لى دەركەھوئ و بىخاتەوه درۆ.

۱۹- پرسیان له گا پیر بۆ شون مانگای به کەل نه کەھوی؟ و تی: له ترس خوه ما!

- از گاو پیر پرسیدند چرا دنبال ماده گاو آماده جفتگیری می افتقى؟ گفت: از ترس تجاوز به خودم!

- به کەسانى نه و ترى كه نه هلی بە عزە کارېتكى ناپە سەند نەبن، بەلام بۆ نه و هەی خەلکى نالهباريان لى دوور بکەويتن، وانشان بدهن كه نه وانش نه هلی نه و کارهەن.

۲۰- پرشنگ نه و هشنى (یا: پرشنگى لى نه و يتى)

- جرقە می زند. (یا: از او جرقە ایجاد می شود).

- وانه: له قسە يه يا له و رووداوه زۆر تۈورە يه.

۲۱- پر مالیان بۇو له رازيانه و به دل نېشە مرد.

- خانەشان پر بود از رازيانه و خودش به دل درد مۇرد.

- وانه: چتنى كه خوی بۇوی و پیویستى حەياتى پى بو و كەلکى لى و هر نه گرت.

۲۲- پشت دەس خوهى برد به دەما!

○ پشت دست خود را گاز گرفت.

● به یه کیک ٿو تری که له کاریک زور په شیمان بئن.

۲۳- پشت له ههزار سوار ههڙناکا.

○ در برابر حمله هزار سوار فرار نمی‌کند.

● واته: زور نازا و نه ترسه.

۲۴- پشت یه ک نادهنہ ڙهوننا.

○ پشت یکدیگر را زمین نمی‌زنند.

● واته: له یه ک پشتوانی ٿه کهن.

۲۵- پشیله دهمنی نه گه یه دووگ نه یوت سوله!

○ گربه دهنش به دنبه نمی‌رسید می‌گفت شور است!

● به یه کیک ٿو تری که ئارهزووی چتنی بکا و دهسی بئن نه گا و له خهیالی خویا ههڻی سنهنگیتی. یان: ناحهزی خوی بهو چته دهر ببری.

۲۶- پشیله له به ره‌زای خوا مشک ناگریا!

○ گربه به خاطر رضای خدا موش نمی‌گیرد.

● تهوسه بدو که سهی که کاریکی به روالت مرؤفایتی ٿه کا، بهلام ئاشکرا بئن که خیری خوی تیدا دیوه و کردوویه تی.

۲۷- پشیله یش، پشیله‌ی قه‌یم!

○ گربه هم گربه قدیم.

● واته: هه مو چتنی قدیمیه که‌ی جینگه‌ی متمانه‌یه.

نه گیرنجه وه، دایکنی تیزی به کوره که‌ی: روّله پشیله که دهمن و چاوی نه سری، میوانمان بُو دی! کوره نه لئی: دایه ثم قسانه‌یه قده‌یمه و کون بورووه و خورافه‌یه دهسی لئی ههڙ گره. دایه تیزی روّله: پشینان ثم قسانه‌یان تهجروبه کردووه، سهبر که تا سوژی میوانمان بُو دی! نه و رُوژه و سی رُوژی تریش سهبر نه کهن و میوانیان بُونایه. کوره تیزی: دایه هایده و تم نه مانه خورافه‌یه دهسی لئی ههـگره؟ دایهش سهـری ته کان داو

وْتی: رَوْلَه بَهْ خَوا بَيْزَم چَی؟ پَشِيلَه يَش، پَشِيلَه يَقِيم!

۲۸- پَشِيلَه يَكُويْرَ نَان لَه مَالَى دَهْرَ نَاهِرَی!

○ گَبَّه کور نان از خانه اش بیرون نمی آوردا

● به که سینکی پیسکه و نانی خو نه خور ئه و تری!

۲۹- پَف و سَهْورَی!

○ پَنَی و يَك لَحْظَه صَبَر.

● وَاتَه: لَه كَارَا پَهْ مَه كَه و سَهْبرَت بَيْن.

حِيكَايَه تَیْه و كَابِرَايَه كَه چووه مَالِيَك و شير بَرنَجِي دَاخِيَان بَوْ دَانَا و بَيْ ثَوَهِي سَهْبرَ بَكَا سَارِدَوَبَی، به دَاخِي كَوْچِكِيَّيِي كَرْدَه دَهْمِي و شير بَرنَج دَهْمِي سَوَوْتَان و سَهْرِي بَهْرَزَوْ كَرْد بَوْ ثَوَهِي نَهْخَتَن شير بَرنَجِه كَه لَه دَهْمِيَا سَارِدَوَبَیَت! لَه وَكَاتَه يَش دَابَّوْ ثَوَهِي خَاوَهَن مَالَ نَهْلَتَن بَوْچَيْه ثَمَ مِيَوَانَه سَهْرِي بَهْرَزَوْ كَرْدَوَه، لَه خَاوَهَن مَالَى پَرسَى: كَاكَه ثَمَ خَانُو وَوهَت به چَهَن وَهَخَت كَرْدَوَوه تَرَّ؟ خَاوَهَن مَالَ كَه لَه دَهْرَدِي كَابِرَا تَيْكَه يَشْتَبَوْ، وَتَیْ: كَاكَه گَيَان: به پَف و سَهْورَی! وَاتَه: ثَه گَهَر تَوْ سَهْبرَت بَكَرِدَاهِه چِيشَتَه كَه سَارِدَوْ بَوَايَه، وَادَهَت نَهْ سَوَوْتَان!

۳۰- پَوْز عَالَى و جَيَب خَالَى!

○ فَيس و افَادَه زَيَاد ولَى جَيَب خَالَى!

● به کَسَنْيَه وَتَرَى كَه فَيز و دَهْ مَاخِي بَهْرَزَ بَيْ و دَهْ سَتَى تَهْنَگَا!

۳۱- پَوْسَى دَهْوَاخِي نَاهِي!

○ پَوْسَتَش دَبَّاغِي نَمَى بَذِيرَد.

● وَاتَه: گَلَادَه و لَه پَاكَى نَاهِي.

۳۲- پَوْرَى دَهْچَي بَوْ مَرَدَن، مَوْوَرَوْ دَهْ كَاتَه گَهَرَدَن!

○ عَمَّه (يا خَالَه) دَارَد بَه سَوَى مَرَگ مَى رَود؛ مَهْرَه بَه گَرَدَن مَى انْدَازَد.

● وَاتَه: ثَاخَرِي پَيرِي و كَرْدَارِي گَهَنَجِي نَا كَهْونَه يَه كَه!

شَيَانِ عَجَيَانِ هُمَا آبَرَذْ مِنْ يَنْعَ، شَيَعْ يَصَابَا و صَبَئْ يَتَشَيَعْ.

● واته: دوو چتی سه‌سوو پهیته ر هن که له پهخ سار دتون، پیری که
کرداری گنه‌نجانه له خۆی نیشان بدا و گنه‌نجن که کرداری پیران بکا.

۳۳- پووشیان فرداگه.

○ معادل: فاتحه‌اش را خوانده‌اند.

● واته: لئی ناخونمیدن.

۳۴- پووش له ناوجا خوه یا ناوینی، به‌لام موله ناو تیکه‌ی مه‌ردما لاه وینی!

○ خاشاک را در چشم خودش نمی‌بیند، ولی مو در لقمه مردم می‌بیند.

● به که‌سی نه‌وتری که عه‌یی گه‌وره‌ی خۆی نایینی، به‌لام عه‌یی بچووکی خەلک
نەبینی و رەخنە نە‌گری.

لە‌گیزنه‌وه پیاوی نەچیته مالی به میوانی، کاتی که داشه‌نیشن نان بخون، خاوه‌ن ماله که
روو نه کاته میوانه که و تیزی: پیتم وايه له و تیکه‌دا که گرتوتە مموویه کی تىدا بورو!
کابرای میوان هر ئەمە نەبیسی بى نەوه‌ی هیچ بیزی ھەل نەسی و له ماله که نەچیته
دەرۆ، کابرای خاوه‌ن مال ب شوینیا نەپروا و نەیگری و تیزی: نەری کا که نەوه بۆچی
دەرچویت و نانه کەت نەخوارد؟ میوانه که تیزی: نانی نەو ماله ناخوری و اپوش له ناو
چاو خۆیا نایینی، به‌لام موله ناو تیکه‌ی مه‌ردما (یان: میوانا) نەبینی!

۳۵- پووشین چووه سه‌رم، خەم چووه به‌رم.

○ از وقتی که سریج به دور سرم پیچیدم غم و اندوه به من روی آورد.

● ئەمە قسەی کچینکە کە چووه‌تە مالی میزد و باری بەرپرسی له سەر شانی نیشتورووه.
پووشین، کیش و میزه‌ری ژنانه‌یه.

۳۶- پوولت بوی مەلا له مېھراو دەرتیزی!

○ پول داشته باشی ملا را از محراب بیرون می‌کشی!

● واته: پول ھەرچی کاره نەیکا!

۳۷- پوول چەرمگ بۇ رۆز رەش.

○ پول سفید براي روز سیاه.

● واته: مآل و سهروهت بز ثوهه ید، مرؤوف له ته نگانه ده ریئنی.

۳۸- پوول گرد و بازار دریز.

○ پول گرد و بازار دراز.

● واته: نه گدر پوولت بیتی نه توانی ثوهه گدره کته بی سینی و رینگهت لئی نه گیراوه.

۳۹- پوول مردم کیسه نه دری.

○ پول مردم کیسه پاره می کند.

● واته: مآلی خلکی جنگه دلخوشی نی یه.

۴۰- پوولی به قنگه گان په یا بوی، نهشی بدرگیته خه رج به وه سیریا!

○ پولی که از راه مفعول شدن به دست بیاید، آن را باید خرج بواسیر کرد.

● واته: ده خلیکی پیس و حرام، هر له رینگهی پیس و حراما خدرج نه بی.

۴۱- په تاته، شده مینه که ده واته.

○ زُکام داری، خوراک شلغم دوای توست.

● واته: شده م ده وای هه لامه ته، بیخو چاک نه بیتو.

۴۲- پهت سوالی مل داشه وری.

○ طناب گدایی گردن را می بزد.

● واته: سوالی مايهی سودکی و سه رشواریه.

۴۳- په ر تاوست گه ره که، نهشی جه ور هیندوستانی بز بکیشی.

○ پر طاوس می خواهی، باید برایش جور هندوستان بکشی.

● واته: که سین گدره کی بین به نامانجی خوی بگا، نه بین عذیزیه تیشی بز بکیشی.

۴۴- په ر تیریته ده میا.

○ پر بر دهانش می کشد.

● واته: بدلينی دروی نه داتی و فربوی نه دا.

۴۵- په‌رژین (په‌رچین) بُو حه‌لَل زاده‌س.

○ په‌رچین برای حلال زاده است.

● واته: مرۆڤی پاک و ره‌سەن سنورى مافی کەسان ئەناسى و ئەو سنورە رەوايانە ناشكىنى.

۴۶- په‌سەنى شاعەباس، شەمشەمە كويىره‌س!

○ مورد پسند شاه عبّاس، خفّاش است!

● ئەم مەسىلە به تەوس ئەوترى بە كەسيتىكى گەورە كە لە هەلبىزادنى چىتكا، گەن په‌سەن بى.

۴۷- پەشيمانى ئەگەر شاخى بوايە، سەدگەز شاخى بۇوا

○ پەشيمانى اگر شاخ مى داشت، صد متر شاخش بود.

● واته: لەو کارە كە كردو يەتى زۇر پەشيمانە.

۴۸- پەلەپىتك ئەوهشنى!

○ تلىنگر مى زىند.

● واته: بە تانە و تەشەرەوە قىسە ئە كا. قىسە بە تىكۈل ئە كا.

۴۹- پەنج تەمن و قىنگە گانى قەرزاز بويىن، دامان و هاتىنۋا

○ پەنج تومان و ك ... ي بىدھكار بودىم، دادىم و بىرگىشتىم.

● بە يە كىك ئەوترى كە بچى بُو چىتك و نە تەنبا ئەو چتەي دەس نە كەۋى، چتىكىش بىدۇرىنى و خراپتىش.

ئەم مەسىلە لەم حىكايەتە وەرگىراوه:

كابرايە كە ما يېتىكى بە تەلەوى ئەبى و ئەيدوئى بىيا بۇ ئەو گوندە كەى تر و ئەسپە كۈيتى بە ناو باڭى كاكە حەمە بخاتە سەر بۆزك و زا.

رې ئە كەۋى و ئەچى بُو ئەو گوندە و ئەچىتە مالى كاكە حەمە و ماین لە بەر دەرگا ئەبەسېتىز و بە رەسم و شىوازى ئەو كارە، خاودەن ئەسپ ئەبى پارە بە كە بىتىنى تا ئىزىن بىدا، ئەسپە كەى بخىتە سەر ماینى. خاودەن ماین پەنج تەمنى نىزخى ئەو كارە ئەدا بە كاكە حەمە و ئەسپە كۈيت لە گەورە تىزىنە دەرۋىيەنە سەر ماین. ئەسپ بە حىنەجىن ئەپەرىتە

کوکل ماین و به سه هو و ته کیا جو ووت ئېبى! او کارىش لە کار ئەتازى و دواى ئەوهش ئىتىر ئەسپ ناتوانى جارىكى تر جو ووت بېي و پارە يش تازە رۆيىشتو و نادرىتەوه!
خاوهن ماین رەشەھى ماین ئەگرئ و مات و مەلۇول سەر دا ئەخا و بەرە و گوندى خۆيان ئەگەرىتىو. ناشنايە كى لە رىيگادا توش ئېبى ولىئى ئەپرسى: كامە حەمەو ئوغۇر و خېز لە كويىو بۆ كۈي؟ كامە حەمەو لىقەۋماو، بە زوئىرى يە كە وە دەس رائىھ كىشى بۆ لاي ماینە كە و ئىتىزى: برا لە كۈي بۇم! چۈوين بۆ لاي كاكە حەمە، پىنج تەمن و قىنگە گانى قەرزاز بويىن دامان و هاتىتىو. ئىتىر تۆ و خېز و من وە سلامەت!

٥٠ - پەنچەھى خوھى گەست. (يا؛ پەنچەھى خوھى بىردى بەدەما)

○ انگشت خود را گزىد.

● واتە: پەشىمانۇ بۇو.

٥١ - پەيمانە پىر بۇوگە.

○ پەيمانە پىر شده است.

● واتە: ئەزو لە گەيشتۇ تە نىھايەت.

٥٢ - پەيمانە پىر بۇوگە.

○ پەيمانە اش پىر شده است.

● واتە: كارى تەواوه، ئاخري يەتى.

٥٣ - پىادە ئەزانى سوار تەنگى بەربۇوگە.

○ پىادە مى داند كە تىنگ اسپ سوار باز شده است.

● واتە: عەيىي مەرۆف خۆى نايىينى، بەلکوو ئەوانە ئەيىينن والە دوور ترن.

٥٤ - پىازە كەي عەوالانە، خواردىنى ھەس و بىردىنى نى يە.

○ پىاز «ابدالان» است، خوردن دارد اما بىردن ندارد.

● واتە: ئەتونى لەم خواردەمنى يە كە لە بەر دەستايە تا دىلت ئەخوازى بخۆى، بەلام بە تە مايى بىردىنى مەبە.

عەوالان: كىتىيڭى بەرزە لە بەيىنى شارى سە و كامىارانا.

۵۵- پیازی بُو پاک نه کات.

○ برایش پیاز پوست می‌کند.

● واته: حیسابی لی نه با.

۵۶- پیاگ بن ده سه لات، ج له شار و ج له دیهات!

○ آدم بی‌کفايت چه در شهر باشد چه در ده.

● واته: مرؤثی نه توانکار و بی‌غیره ت شار و دیهی بُونی به و هر نه توانکار و بی‌غیره ته.

۵۷- پیاگ پیر بwoo، چوله کهی بن نه گرن.

○ آدم که پیر شد او را به گرفتن گنجشک می‌گمارند.

● واته: مرؤثی پیر، نه بی به گالته جاری خملکی نه فام.

۵۸- پیاگ چه قوس و ژن ههسان.

○ مرد چاقو است وزن سنگ ساپ (فسان).

● واته: ژن به زمانی خوی پیاو تیز نه کاتو.

۵۹- پیاگ دوو زنه جه رگی کون کونه.

○ مرد دوزنه جگرش سوراخ سوراخ است.

● واته: مالی پیاوی دوو ژنه، هر نازاره يه و نه و پیاوه قور به سره نه بین هر خفه ت بخوا.

۶۰- پیاگ ره فیق شیت بیت، به لام ره فیق گه وج نه ویت ا

○ آدمی با دیوانه دوست باشد، ولی با احمق نه.

● واته: شیتی له گهوجی باشتره.

۶۱- پیاگ گول، تر ژل.

○ آدم کم وجود و بی‌همیت، تیزش بلند است.

● واته: مرؤثی بی نرخ و بی نمود، فیز و ده ماری بدرازه.

۶۲- پیاگ موح الحاج، سه ر به درگای نامه ردانه کا.

○ آدم محتاج، سر به در خانه نامرد فرو می کند.

● واته: مرؤفی دهس تهنجک، کاتنی جار نیازی نه بینی که رو و بخاله ناکهس.

۶۳- پیاگ و ختنی مائل بی، قهوم دوور و قه رز کونه گه کاتنه پادا

○ آدم وقتی که محتاج باشد، به یاد قوم و خویش دور و طلب کهنده می افتد.

● واته: مرؤف له تهنجانه دا نه که ویته بیری نه و چته کونانه وا پیشتر نه نه که و ته بیری.

۶۴- پیاگه تی به سه رن او حماما نه کا.

○ بر آب حمام تعارف می کند.

● واته: له چتنی نه به ختنی که بو نه و خبر جیکی تی ناچنی.

۶۵- پیاگ هر دفعه یه ک نه مری.

○ آدمی فقط یک بار می میرد.

● واته: مرؤف نایی له تهنجامی کارنیکا ترس وله رز بیگری، چونکه نه و کاره نه گهر
مردنی پیوه بی مه رگ هر جارنیکه و دیت و ته واو نه بینی، به لام بز ترسه توک
هوده مینیکی مه رگیکه.

۶۶- پیاوه تی هاله به خشیننا نه ک له توله سهندنا.

○ مردانگی در عفو است نه در انتقام.

● واته: نه گهر که سی خرابه به کی له گه لتا کر د، بی به خش و له بیری توله سندنه و دا
مه به. پیاوه تی به وه تیز ن.

الكافرين الغيظ والعافين عن الناس والله يحب المحسنين. قورئان(۳/۱۳۴)

۶۷- پیست نیژم، منه ناره چمنی فه تیره هاتیا!

○ به تو خواهم گفت که یک من آرد چقدر فطیر دارد.

● واته: سه بر که حالت نه که م! (بز ترساندنی که سی نه و تری)

۶۸- پیرت نی یه، پیری بسینه!

○ اگر پیر نداری، پیری خریدار کن.

● واته: مرؤفی پیر و دنیا دیه بز رئ نمودنی هر مآل و بنه مآل یه ک پتویسته و بروانی

ئو بەره کە تە.

۶۹ - پیر لە پیری نی یە، لە سەرگوزەشتیه.

○ ارزش پیر بە سن طولانی او نیست بلکە بە سرگذشتە و تجربە‌های وی است.

● واتە: نرخى مرۆڤى پیر وابه ئازمۇون و بېرەۋەرى يە كائىھەوە.

۷۰ - پیر مەنیرە بۇ ئەسپ سەندن و جوانىش مەنیرە بۇ ڏن خواستن.

○ پیر را براى خریدن اسپ و جوان رانىز براى خواستگارى مفترست.

● واتە: ئەگەر پیر بىتىرى بۇ ئەسپ سەندن، ئو له چاوى له شى خۆيەوە ئەسپىن پەسەن ئەكالەپ و لاواز و بىن هېيز، تا ئەگەر خۆى سوارى بۇو، ئەسپە كە نەيلەخشىنى. گەنجىش هەر كچىكى بە رومەت جوان بىيىن پەسەنلى ئەكاد و گۈتى لە رەسەن ئايەتى و خۇلق و خۆيەوە نى یە! لە ئاكامدا كارى هەر دوو دەسە پەشىمانى بار دىنلى.

۷۱ - پیر و پوشەتگە سەخورۇش.

○ پیر و پوشىدە بە خروش آمدەاند.

● لە كاتىتكى خۆش وە كۇو بەھار يازەماوهن ياجەۋەتكىدا ئەوتىرى كە ھەموو كەسى تىىدا ھاتبىتە سەما و خۆشى.

۷۲ - پیرى و ھەزار عەيپا

○ پیرى و ھزار عىيپا (پیرى و صد عىيپ!).

● واتە: لە كاتى پىرىدا ھەرچى عەيپى لەش روو ئەكادە مرۆف.

۷۳ - پىس بە پىسا ئەروى.

○ كىشىف بە وسیلە كىشىف از بىن مى رود.

● واتە: چتى گەن ئەبىن چتى گەن لە بەينى بىا.

۷۴ - پىس سەگ بە دەواخى پاکۇ ناوى.

○ پوست سگ با دېباڭى پاڭ نمى شود.

● واتە: چتى كە زاتى پىس بىي، بە هيچ چتىكى تر پاڭ نايتۇ.

۷۵- پیس (یا: پوس) قورواق بُو ده واخی نازی!

- پوست قورباغه ارزش دباغی ندارد.
- واته: نه و چته وارهنجی بُو نه کتیشی، به و رهنجه ناشی.

۷۶- پیس ورج نه کوژیاگ ئەوه خشی! (یا: مەوه خشە)

- پوست خرس شکار نشده می بخشد. (یا: بخش)
- واته: پیاوه تى به سەر ئەو چته وھ ئە کا وانی يەتى.

وھ کوو ئەلین؛ لە گېر فانى خالى ئە بدھشى.

ئەم مەسیله قسەی نەو کابرا يە دېتىتە و بیر واچو و بُو مالى خزمىكى و ئەو شيرينى يە كە ئە بوا بُو منالە كانى نەوي بىردا يە، لە بىرى چووبۇ، يان هەر نەي ويستبو و شيرينى يان بُو بىتىنى؛ وەختى دانىشت و خىرھاتىيان كرد و منالى ئەو مالە دەورى خالۇ يان گرت؛ كابرا و تى: والله شيرينى منالە كانى لە بىر چووبى ھېتىم، دۆستە كەى و تى: شيرينى چى، خۆزت شيرينى؛ كابرا و تى: نە برا، شيرينى پيوىستە، با بخۇن، با بخۇن! ئىتىر لە چى با بخۇن، با بخۇن؟ خوا ئە يزانى!

۷۷- پیشەي تىيا شكانگە. (پیشەي تىيا شكىياگە)

- در آن كار استخوان خورد كرده است.
- واته: لەو كارەدا، رەنجلە زۆرى كىشاوه.

۷۸- پیشەي خوهى شكانگە.

- استخوان خودش را شكسىتە است.
- وھ کوو قسەي پېشۇو.

۷۹- پیشەي رەش نە كردىگە.

- استخوانش سیاه نشده است.
- واته: هيىشتا زۆر گەنچە.

۸۰- پىكەنین فره، گېر يان ھا بە شۇنیۋ.

- خندە زىاد، گېرىي بە دنبال دارد.

● وانه: به پنکه‌نینی زور و بنی جیگه خوّت سووک مه که.

۸۱ بیکه‌نین ناوه‌خت، عاقیله‌تی گیریانه!

○ خنده بی موقع، عاقبتش گریه است.

● وانه: هه موچتی کات و ساتی خوّی هه یه، تهنانه‌ت پنکه‌نین.

٢

- ۱- تا هم بالم کونه و بی، هم ناگره ناگری.

 - تا این باد از این سوراخ بیاید، این آتش شعله ور نمی شود.
 - واقعه: تا هم حالت که پیش هاتووه، به سه رنچی هم کاره سه رنچی ناگری.

۲- تا همه سه رنچی، قیر رهش چه رمگ نهاد!

 - تا این کار بخواهد انجام بگیرد، قیر سیاه، سفید می شود.
 - واقعه: هم کاره بهم زروانه سه رنچی ناگری.

۳- تا همه سه رنچی، کلک و شتر نه گهیده ته زهاد!

 - تا این کار بخواهد انجام بگیرد، دم شتر به زمین خواهد رسید.
 - واقعه: هم کاره هر سه رنچی ناگری.

۴- تا نیزی هاله، هدنگور پی نه گهی!

 - تا می گوید غوره، انگور می رسد.
 - به یه کتک نه وتری که زور هیواش و له سرخو قسه بکات و گوینگران لیی و هرسین.

۵- تا نیزی کشه کشمیش، فرمیسکی نه رزی. (یا: هاتگه)

 - تا می گوئی کیشه کشمیش، اشکش سرازیر می شود.
 - به یه کتکی دل ناسک نه وتری که تاقه تی پیستنی هیچ ره خته یه کی نه بی.

- ۶- تا بهونه‌ینی، بهوخانه وه یاد ناکه‌ی.
 ○ تا بد نبینی، بد خانه را یاد نمی‌کنی.
 ● به یه کیک ئه وتری که تروشی که سینکی خراب بوبنی و به دیتنی ئه‌و،
 یادی جینگایه که بکا، والمه و پیش به خرابی زانیوه.
- ۷- تا پانه‌نن به سه‌ریا، وەزه ناکا.
 ○ تا پاروی سرش نگذارند، نیش نمی‌زنند.
 ● واته: ئه گهر کاریان به سه‌ریا وه نبینی، ئه و کاریکی به سه‌ر که سینکر نی‌یه.
- ۸- تا توْ ئه‌ویته بنياه‌م، جوجکه‌ی که ره کولْ ئه‌نیشیتە زه‌وی!
 ○ تا تو آدم بشوی، دُم الاغ دُم کوتاه به زمین می‌رسد!
 ● واته: بدم زووانه، توْ عدق‌قل ناگری.
- ۹- تا تۆم نه‌وشنی، خەرمان هەل ناگری.
 ○ تا بذر در زمین نپاشی، محصولی برداشت نمی‌کنی.
 معادل: نابردە رنج، گنج میسّر نمی‌شود.
 ● واته: نبینی له پیشدا ھەولیکت دایی، ئه‌وسا چاوه‌پروانی بەرھەم بیت.
- ۱۰- تا خان برازو، لەشکر مەتازاوا
 ○ تا خان آماده بشود، لشکر می‌تازاد.
 ● به که سینکی دېرخیز و تەمەل و خاوه خاو کەر ئه وتری.
- ۱۱- تا خاوهن مال‌هات دز بگریت، دز خاوهن مال‌گرتا
 ○ تا صاحبخانه آمد دزد را بگیرد، دزد صاحبخانه را گرفت!
 ● واته: به جینگدی ئه‌و من له ئه و گله بکەم، ئه‌و له من گله ئه کا!
 کەسی نەم مەسیله ئىزىزی کە له کە سینکی تر گله‌ی بىيى و ئه‌وی تر دەس خۆی بخاتە بەرۋە.
- ۱۲- تا دریز دا ئەنەوی، کولْ گىشتى كۆئە كاتو.
 ○ تا قد بلند خم می‌شود، قد کوتاه ھەم را جمع می‌کند.
 ● به مرۇققى بىن شەرم و حەيا ئه وتری کە تۈرە به کەس نەدا.

۱۳- تا دۆزۇر وېت، كەشك رەشە.

○ تا دوغ زىياد باشد، كەشك سىياه مى شود.

● واتە: كارى بىن حىساب و بىن مەزەنە، ئاكامى پۇوچەلە.

۱۴- تارىكى مانگ سەر لە ئىوارە دىيارە.

○ تارىكى ماھ از اوّل غروب پىداست.

● واتە: چۈنئەتى سەرنجامى ھەركارى، لە ھەۋەلۇ دىيارە.

۱۵- تارىقى قەوالى خۇھى خۇھەنە، كەولىان كەند.

○ تا روباه قبالة خود را خواند، پۇستش را كىندى.

● واتە: خىرت مەخە تىۋ نەۋازانە سەرە، با تۇوشى پرس و جۆرييە كى دوور و درىئىز نەبىي و سەرت لە دەس نەدەي.

۱۶- تا زۇر وېساوى، قەوالى بەقالە.

○ تا زۇر باشد، قبالة باطل است.

● واتە: لە جىڭكايە كاڭ كە زۇر وتن حۆكم ئە كا، قانۇون و ياسا نىخى نى يە.

۱۷- تازە ترى كۆزدەلە ناشكىپىنى.

○ دىيگر گۈزش كۆزە نمى شىكىندى.

● واتە: تازە كارىتكى لە دەس نايە.

۱۸- تازە خەربىكە كاي كۆنە شەن ئەكەت! (يا: تازە خەربىكە كاي كۆن بە با ئەدات / ئەداتە با)

○ تازە دارد كاھ كەنە را باد مى دەدە!

● واتە: مروڻ نابى لە روو داوى كۆن بدوي و گله و بنداشتى كۆنە بخاتە روو.

۱۹- تازە راوىيار وا ئەزانى، كۆنە راوىيار چىتى نازانى.

○ تازە شكارچى تصوّر مى كىند كە كەنە شكارچى چىزى نمى داند.

● بە مروقىكى دنيا نەدىدە و بىن ئەجرو بە ئەوترى كە خۆى لە پېرىتكى دنيا دىدە و كۆنە كار بە زاناتر بزانى.

۲۰- تازه‌هاته روو، کونه‌که فته پشت که نووا (یا؛ کونه‌که فته گولوی که نووا)

○ معادل: تو که آمد به بازار، کنه شود دل آزار.

● واته: تازه‌هات و کونه له بهر چاو که وت.

۲۱- تازه هیلکه‌ی داگه دیانه‌وه!

○ تازه یاد گرفته که تخم مرغ را به دندان بزند و بیازماید.

● واته: له هدوه‌لی نه زمونی ژیاندایه و هیشتا خاوه! هیلکه به دیانا دان، ره سمتیکی نه دروزی به به ناوی هیلکه شکانی، که لاوه کان لهو کایه نه دروزی بهدا «سره» یان «قوله»‌ی هیلکه که نه دهن له دیان بزانن سخته یا خیز.

۲۲- تا ژیر گه ریا بو بگار، شیت له ئاو چووه نه ویره وا (یا؛ تا ژیر بیری کردو
شیت له ئاو په ریوا)

○ تا عاقل دنبال پیدا کردن پایاب گشت، دیوانه از آب عبور کرد.

● واته: کاتن جار نه و کاره که بۆیی عه قلنی رینکی دئی بۆ عاقلیکی تئین رینک نایه.

۲۳- تاس نیزی، بشکم نه ک بزردم!

○ کاسه می گوید: شکسته شوم ولی به صدا درنیایم.

● واته: مردن باشتره له بد ناوی.

۲۴- تا سوژی هه زار کلاو با ئاه يوا!

○ تا فردا هزار کلاه را باد می برد.

● واته: له داهاتوو که مس خەبەری نی یه.

۲۵- تا سەرنایخوا!

○ برای همیشه از آن بھرە مند نمی شود.

● واته: لم حالله تدا که بۆی رەخساوه بەردە وام نابێ.

۲۶- تا سیر نه خوھیت، بۆی سیر له دەمت نای.

○ تا سیر نخوری، بوي سیر از دهنت نمی آید.

● واقعه: تا تۆکارئ خراب نه کەھى ترست نەبىن و هېچ كەسيش سەبارەت بە تۆ خراب نایەزى.

٢٧- تا فەرز ويساوى، سوننەت بە تالى.

○ تا فرض باشد، سنت باطل است.

■ وە كۈو: تا مال ويساوى بە مزگۇت حەرامە.

٢٨- تاقانە ياكە وج ئەوي يادىۋانە!

○ يىگانە فرزند ياخىق مى شود يادىۋانە!

● واقعه: تاقە مىنالى مال، باولك و دايىكى ئەوهەن پى يانە گەن، ياكە وجى نە كەن ياشىت و نايەلەن سروشنى گەورە بىن.

٢٩- تا كىچە نەكا بۇرى، بۇرى، كورە ناكاكارى زۇرى!

○ تا دختەرە اعلام آمادگى نكىند، پىرسە اصرارى ندارد.

● واقعه: بەلا لە كىچە و دا ئە كەدى.

٣٠- تا كۆسپىن نەروخى، كەنلى پىر ناوىتە.

○ تا تېھايى فرو نزىزد، گودالى پىرنى شود.

● دواي مردنى دەولەمەنلى ئەوتىز كە ئىرسى ئەو بىگاتە مشتى رەش و رووتى خزم و كەسى و ئەوان بە نان و نەوابە كە بىگەن.

٣١- تا كونايەك ئەگرى، سەد كوناي ترى ئى ئەوي.

○ تا سوراخى رامى گىرى، صد سوراخ دىيگەر در آن ايجاد مى شود.

● واقعه: كۆسپ دواي كۆسپ ھەر دى.

٣٢- تا كەنيشكى، ئەميرى اشۇوت كىرد، گزىرى؛ زىكت كىرد، پىرى.

○ تا دخترى، اميرى؛ چون شوھەر كىرى، پاكار(پادو) هىستى؛ بە محض زاد و ولد، پىرى.

● واقعه: ثافرهت تاھالە تاواي گەنجى داوشووى نە كەدووه، سولتانە؛ دواي شوو كىردى ورده ورده ئە كەۋىتە تىو عەزىزەتى رۆزگار و كە مىنالى بۇو، ئى ئەشىكى.

۳۳- تاکه‌وشه کونه له بیاوانا، نعمت خواس!

○ لنگه کفش کنه در بیابان، نعمت خداست.

● واته: له ته‌نگانه‌ی ژیاندا هه مه و چتیکی بین نرخیش، ئه توانی به کەلک بین.

۳۴- تاکیفی نه‌رمى کنه‌لائیک پر ناویته‌و. (یا: تاکه‌نى نه‌رمى، کنه‌لائی پر ناویته‌و)

○ تاکوهی فرو نریزد، گودالی پر نمی‌شود.

■ برووا بۆ پهندی ژماره (۳۰)

۳۵- تاگونه‌کا، نازانی قنگی‌هاله کوینوا

○ تارفع حاجت نکند، نمی‌داند مقعدش در کجای بدن او قرار دارد!

● به که‌سیکی گیئر و نه‌قام ئه‌وتري!

۳۶- تاگویره‌که به گاو ئه‌وي، ولک دایکی به ئاو ئه‌وي!

○ تاگوساله به گاو تبديل می‌شود، کلیه مادرش آب خواهد شد.

● واته: تا باوک و دایک منالی گوره ئه کمن، ئه توینه‌و.

۳۷- تالان کریاگ به مال ئه‌وي، زکه‌رۆ به مال ناوی.

○ شخص غارت شده مجدداً صاحب خانه می‌شود و لی شخص شکمو صاحب خانه و زندگی نمی‌شود.

● واته: زکه‌رۆ مه‌به.

۳۸- تال و سوّل دنیای چهشتگه.

○ تلخ و شور روزگار را چشیده است.

● به یه کیکی به ته جرو به ئه‌وتري.

۳۹- تالله‌ben له پشت، باخه‌وهر له گشت.

○ آنکه رشته نخ به دور کمر دارد، از همه چیز خبر دارد.

● واته: به چاوی سووکی ته‌ماشای که‌سیکی به روالت شر و شیواو مه که، چونکه ج مه علوم ئه‌وله هه مه و چت خه‌بدری نه‌بینی؟

۴۰- تالی که ره و خوهشی که ره سا!

○ تلخ کن و شیرین کن است.

● واته: هر تاوی ها له سر بار و مه جازی.

۴۱- تالی موویش له ورج بکه فیتو، غه فیمه نه!

○ یک تار موهم از خرس بکنی، غنیمت است.

● واته: به دهس هیتانی خیریتکی کدم، لهو کسه، هر زوره.

۴۲- تا مآل ویساوی به مزگت حه رامه.

○ تا خانه احتیاج داشته باشد برای مسجد حرام است.

● واته: نیازی مآل و منالت له پیشا داین بکه، تینجا، خیر و خیرات بکه.

۴۳- تا مانگا به ره لابن، کله گا جه ژنیه.

○ تمامده گاو ول باشد، عید گاوگشن است.

● واته: نه گهر ثافره ت ویل بنی، هرزه کار له خوشیدا پله زیقان نه کا.

۴۴- تا ما وو که وشی نه و بیکاته پای، وختاری که مرد حه فت جفت له سه رجای.

○ تاز نده بود کفشه نداشت به پا کند. وقتی مرد هفت جفت کفش کنار رختخواش بود.

● واته: تا عمری برو هیچ کس قدریتکی لئی نه نه نا، وختنی مرد پرسه که رو ناو و گزشت خوری برو راسته و برو.

۴۵- تا من وتم: «بسم الله»، ثم و تی؛ «خوازیایی کات».

○ تا من گفتم: «بسم الله»، او گفت: «خدای زیادش کند».

● واته: تا من ده سکم کرد به خواردن، ثم و ته واوی کرد.

۴۶- تا نانه که نه جاوی، ناچیته خوارو.

○ تا نان رانججوی، از گلو فرو نمی رود.

● واته: هه مو و کاری ته نانه ت نان خواردنیش زه حمه تی هه یه.

۴۷- تانجی ئیمە کە وریشک تو ناگرى!

- تازى ما خرگوش تو را صىد نمى‌كند.
- واتە: ئىمە لە عاستى تو دەرنایىن.

۴۸- تانجى، بە گزادەي سەگە.

- تازى، بىگ زادەي سگ است.
- بە يە كىكى بى نىخ ئەوترى كە خۆى لە ناو ھاومالايانا بە ماقولىت بىانى.

۴۹- تانجى تسن، بە چىكەي گووكەرى ئەوي!

- تازى چىسو، تولە عنو مى زايد.
- واتە: لە بە تۈرى گەن، چتى گەن ئە كەوېتىز.

۵۰- تانجى خويىرى لە وەخت راوا (يَا: نەچىرا) گووى تى!

- تازى بى عرضە بە هنگام شكار رىدىنىش مى گىرد.
- بە مروقۇي وەخت نەناس ئەوترى.

۵۱- تانجى رەش كۈز، لە دەل تسن ناكە وېتىز.

- تازى زىرك، از مادە سگ چىسونىمى زايد.
- واتە: كۈزى ئازا و بەغىرت لە ژۇنى تەمدەل و نە توانكار ناكە وېتىز.

تانجى رەش كۈز؛ تانجى يە كى خىرا يە كە كاتىكدا كە عەرز رەش بىن و كەروېشک
توند دەرچى، بتوانى بىگرى.

۵۲- تانجى يە كەي قرووكە، لە وەخت راوا گووى تى.

- تازى «قرووك» است؛ بە هنگام شكار رىدىنىش مى گىرد.
- بە يە كىكى وەخت نەناس ئەوترى.

۵۳- تانجى وەتن، كە ورېشک وەتن ئەگرىيت.

- تازى وطن، خرگوش وطن را مى گىرد.
- معادل: شغال بىشە مازندرانى نىگىرد جز سگ مازندرانى
- واتە: مروف لە هاو زوان و هاو رە گەزى خۆيە وە زياتر تووشى زەرهە ئەبى.

۵۴- تان و پوچه وریشمە.

- تار و پودش از ابریشم است.
- به تهوس نه و تری به یه کیکی خۆلەنگۆزراو یا به گزاده.

۵۵- تانەچیتە جەواں ناویتە مال.

- تا داخل جوال نرود، مال تو نمی شود.
- واتە: تا نه و چتە دەستت نگرئ نایبى به هى خۆتى بزانى.

۵۶- تانە کوتىاگىن بايىخوهين.

- تا گور كوبمان نكىدەند از مال و دارائى خود استفادە كتىم.
- واتە: تا عمرىكىان ماوه، با ماللى خۆمان بخوين، نه گينا دواى خۆمان قەبرە كەمان نەدەنە بەر تىلا و دەرمان دىتن.

ئەم مەسىلە لەم حىكايەتە وەرگىراوه: پياوېكى زۇر رۇذ و دەولەمن و مالات و ئازىل دار لە دىي يە كدا بۇووه، كە دەسى نەچوته مالە كە خۆزى ليى سخوا، رۆزى ئە كەي بە دل و جەرگى حەيوان ئىزىگە كا و بە شۇووه كەي ئىزى با يە كىن لەم گىسكانە سەربىرىن و من جەرگە كەي بخۆم؛ كابرا بەوه رازى نابى و ئىزى ئەچم بۆ شار دل و جەرگەت بۆ ئەسىتم؛ بەيانى ئەچى بۆ شار و بە رەسمى ئەو زەمانە شو ئەبىن بە میوانى مالىكى نەناس؛ مالە كە رىزى لى ئەتىن و ئىنى خاونەن مال بەرلەوهى شىۋى بخۇن، بە شۇووه كەي ئىزى: بخوهين و يېكوتىن يان يېكوتىن و بخوهين؟! كابراي میوان زۇر ئەرسى و رەنگى زەرد ئېبىن، چونكە وا ئەزانى مەبەستىان نەوە يە ئەو بکوتىن. خاونەن مال تى ئەگاكە كابراي میوان زۇر ترساوه، ئىزى براڭياب مەترسە، لە گەل تۆمان نى يە؛ بەلكو باسمان لە خاونەن پېشۈرى ئەم مالە يە كە رۇذى مەردد و مالە كە خۆزى نەخوارد و من دواى ئەو ئەنە كەيم خواتى و ئەمە ئىنى ئەوه، جا كابرا مان لە ناو خەوشى ئەم مالە دا ناوه تە قەبر و هەرچى شەوه بەر لە خواردىنى شىۋى يَا دواى خواردىنى شىۋى من و ئەم ئەنە، بە تىلا ئەنىشىنە گىيان قەبرە كەي و ئەي كوتىن؛ ئەوا ئىستا ئەنە كە هاتۇووه و ئىزى ئىميشە و بەر لە شىۋى قەبرە كە بکوتىن يان دواى شىۋى؟

كابراي رۇذكە ئەمە ئەيىسى زۇر سەرى سوور ئەمېنلى و لە بەر خۆزى وە ئىزى: ئەمە حىكايەتى من و دوار ئۆزى منه و ئەبىن بە خۆمايمىم! بەيانى لەو مالە خواحافىزى ئەكا و بە

پله دېتۇ بۇ مالى خۇبىان و گورج كاپرى سەر ئەپرى و گۆشت و دل و جەرگە كەي ئە كا
بەكەباب و ئەيدابەزۇن و مئاڭى كانى. جا زۇنە كەي لەم كارەساتە زۇرسەرى سوور ئەمېنى
ولۇي ئەپرسى: ئەرى شۇووه كە ئائەمە چى بۇو تۆز كەرت؟ پىاوه كە ئىزىزى: زۇنە كە قەسى
لى مە كە تانە كوتىياڭىن با يىخۇين ا

٥٧- تانەي چەشى، نازانى.

○ تا آن را مزە نكىنى، نمى فەمى.

● واتە: ئەبى خۇت ئۇ چە بېچىزى تا بىزانى چلىنە. يان: ئە كارە دەس پىنى بىكەي
تا لە چۈزىيەتى نەوە، تىبىكەي.
عەرەب ئەللى، مەن لە يىنۇق لەم يىدۇر. تاكەسى نېپەشىنى، دەركى ناكا.

٥٨- تانەي مەردم لە عەزاو قەور خراوتنە

○ طۇنە مەردم از عذاب قېرى بدتر استا

● واتە: لە ئاكامى ئىشى خۇت بىر بىكەرۇ تا بەر شەپۇلى تانەي خەلکى نە كەوى.

٥٩- تاوانكارە بە لاي يارۋۇ، (يىا: بارۋۇ) بى تاوان سەرىيەنە بە دارۋۇ!

○ گناھكار در كنار يار نىشىتە است، بى گناھ سرش بالاي دار است.

● واتە: حق بە حەقدار نە گەيشتۇورو.

٦٠- تاوسان، باوڭ ھەتىمە.

○ تابستان، پدر يەتىم است.

● واتە: ھەتىو لە هاوىنە، نيازىكى گىرىنگى بە سەندىنى جل و بەرگە ئىيە و رەحەت تر
نەزى.

٦١- تاوسان رۇپى و كراس ھەتىم دريما.

○ تابستان رفت و پىراھن يەتىم پارە شد.

● واتە: ئەقىر و ھەزار لە هاوىنە باشىر ئەزىز چونكە پىويستىان بە جل و بەرگى زۇر
نى يە، جا رۇپىشتنى هاوىن بىز نەوان عازىيەتى يە.

٦٢- تاوسان رۇپى و لىپاس فەقىر دريما.

○ تاپستان رفت و لباس فقیر پاره شد.
■ وه کوو مسیله‌ی پیشوو.

٦٣ - تاوی‌گهشه و تاوی‌رهشه.

○ گاهی سرحال است و گاهی بدهال.
● واته: کاتن واله خوشیا و کاتن واله تالیا.

٦٤ - تاپنه‌ی لئون، له په‌گ همل‌له گرن، له په‌گ ناکورن.

○ گروه زبان از یکده‌یگر کشی می‌روند، اما یکدیگر را می‌کشند.
● واته: ژن خرابه به په کتری نه گهنه، به‌لام له په‌گ ناکورن.

٦٥ - تایی‌گان نه‌کا، دولاوی نه‌بژیریا

○ اهل «طا» مرتکب خطای شوند، اهل «دولاب» تاون آن را می‌بردازند.
● واته: کدنسی کازیکی ناشیرین نه‌کا و نه‌بین که‌سینکی تر تاوالي نه‌کاره ناپه‌سنه‌ند،
په‌اتق.

«تا» و «دولاو» ناوی دوو گوندن له نزیکی شاری «سن» له رینگه‌ی کامپاران.

٦٦ - ترازو شه‌رمی له که‌س نی‌په.

○ ترازو از هیچکس شرم ندارد.
● واته: ترازو راست نه‌نویتنی.

٦٧ - تر به ته‌ور داسیه و چه؟

○ گوز چه ارتباطی با داسکاله دارد؟
● واته: نه قسه‌ج پیوه‌ندی به کی‌ها به سر له دو قسه‌وه؟ نه م دور چهه همچ
پیوه‌ندی به کیان پیکه‌وه نی‌یه.

٦٨ - ترییان همل‌که‌ند، گه‌زه ریشه‌نیسته جینگه‌یا

○ شرپ را از ریشه در آوردند، هویج جای آن را گرفت.
● واته: نه که‌سه‌یان لابرد و که‌سینکی تر هر وه کوو نه‌ویان نایه جینگه‌یا.

۶۹- تربیش خوهدی به میوه حه‌ساونه‌کات!

- تُرگ نیز خود را جزو میوه‌جات به حساب می‌آورد.
- به که‌سینکی بین وجود نهودنی که خوی به مرؤفیکی به نزخ بداله قله‌م.

۷۰- تر خوهم و سر خوهم.

- تیز خودم و راز خودم.
- وانه: چاکه و خراپه‌ی خوم با هدر بو خوم بئ.

۷۱- ترس برای مرگه.

- ترس برادر مرگ است.
- وانه: نه گهر بترسی وه کوو نهوده وایده که بمری.

۷۲- ترسه‌نۆک دووجار نه مری و نازا جاریکا!

- ترسو دوبار می‌میرد و شجاع یک بار.
- وانه: مرؤفی ترسه‌نۆک له هر کاریکدا دلی به رد و ام نهله رزی و مرؤفی نازا تاکاتی مرگ نهوده له رزه بنه یه.

۷۳- تریشه بو خوهدی نه تاشی.

- تیشه رو به خودش می‌ترشد.
- به یه کیتک نهودنی که هر بو لای خوی بیکشی.

۷۴- تری گوزه‌له نه شکنی!

- تیزش کوزه می‌شکند.
- به یه کیتکی به ده عیه و ده ماراوی نهودنی.

۷۵- تف خوهدت بکه و برووا

- تفت رابکن و برو.
- نهمه قسه‌ی که‌سینکه و اسه‌ری به کیتکی تری نابی به کوسپیتکو و دوای نهوده گالله‌ی بین بکا.

ئیزئن کا برايه گ له قه راخی چه میتکی پر ناودا و یسابوو، هرچی نه کرد زاتی نهبو و بدا

له ئاوه که و بچيئه ئو بەرۇ؟ كابرايە كى تر لە دوورۇھات و وتى: ئەرى برا ئەوه بۇ
پەزارە دايگىرتوى؟ ئەويش وتى: زاتىم نى يە بىدەم لەم ئاوه، ئەترىسم بىم با! ئەم كابرايە
وتى: كورە مالىت نەشىۋى مەترىسە ولېيىدە، هېيج نى يە ناتبا، كابرايى ترسەنۇك وتى:
ئەگەر بىردىمى چى؟ ئەمېيش وتى: ئەگەر بىردىنى تېكىم لىتكە! كابرا، ئەدا لە ئاوه ئاوه
دای ئەتلېنى و ئەي با و لەو كاتەدا دەس ئە كا به هاوارىكىرىن و ئەقىپېنى: خۆ ئاوه كە
بىردىمى مالىت كاولىنى، فريام كەوە! ئەمېيش ئەقىپېنى: وە من چى، مە كەرنەم وت ئەگەر
ئاوه كە بىردىنى، تېكىم لىتكە؟ ئىسى تف خۆت بىكە و بېرۇ!

٧٦- تف سەربەرەزۈزۈر، ناوچاوخۇوت ئەگرىتى.

○ تف سربالا، توى صورت خودت بىرمى گىردد.

● واتە: خراپە كىرىن لە گەل قەوم و كەسا، بۇ خودى مەرۆف ھەل ئەگەرپىتى.

٧٧- تف لە دەممە وشك بۇوا

○ ئىڭ در دەھانىم خشک شدا

● واتە: لە قىسىيە، يان لەو كارە، زۇر سەرم سۇورىما و هيچىم پىي نەوپىزرا.

٧٨- تۇناغە و من ئاغە، كى جىيىگەمان بۇ داخا؟

○ تو آقا و من آقا، پس چە كىسى برايمان رختخواب بىندازىد؟

● واتە: ئەگەر هەر دووكىمان خۆ بە زل بىزانىن كارمانان پىش ناچى.

٧٩- تۆبەي گورگ عومر نۆحى گەرە كە.

○ توبە گرگ عمر نوح مى خواهد.

● واتە: ماوهىيە كى زۇرى گەرە كە تا زالىم دەس لە خۆ و كىردىۋەي دەس درىيىزى
ھەل بىگىرى و بىتە سەر زىنگەي راس.

٨٠- تۆبەي گورگ مەرگە.

○ توبە گرگ مەرگ است.

● واتە: مە گەر مەرگ دەسى زالىم لە زولىم كۆتابىكا.

٨١- تۆپىن كەر، زەماوهن سەگە.

○ سَقَط شدن خر، سور سگ است.

● واته: دهرد و رهنج و مه‌رگی که سین بۆ کەساتیکی بین نرخ، جینگه‌ی خوشی به.

٨٢ - تۆرازی و من رازی، داری به قنگ قازیا

○ تو راضی و من راضی، چوبی به ک... قاضیا

● واته: وەختى من و تۆ لە يە كە رازى بین نيازىكمان نى يە كەسىكى تر بکەوته
بەينمان.

٨٣ - تورشى نيشان نەخوهشىن دار ئەدات.

○ ترسى بە آدم مرىپض نشان مى دهد.

● واته: بە ئەو كەسەي وا تامەزروئى چىتىكە، ئەو چەتە نيشان ئەدا و پىنى نادا.

٨٤ - تورمە هەرچەن كۆنه يش بىن، بە پاتاوه ناكىرگى.

○ ترمە هەر چند كەنە نىز باشد، آن را پاپىچ نمى كىنند.

● واته: مرۆزى خانەدان ولۇقۇماو، هەر جىنگە‌ي رېز و نىختىرامە و نابى بە چاوى سووكى بەوە پىيدا بىروان.

تورمە: كۈوتالىنىكى بەنرخە لە جىنى كورك، نەوعى كىشمېرى و كىرمانى بە كەدى
مەشھورە.

٨٥ - تورووشكە لە خوھى دوو شكە!

○ ٿرشك از خود مشكوك است!

● بە كەسىن ئەوترى كە بە كارى خۇى شكى بىن و بە هەر پىش هاتىك راچەلە كى.

٨٦ - تۆزىنىكى لى بۇ و.

○ غبارى از آن ايجاد شد.

● واته: چىتىكى لى ھەل وەرە، نەختە خېزىنىكى لى بە دەس هات.

٨٧ - تۆزى لى ناوېتۇ.

○ غبارى از آن حاصل نمى شود.

● واته: خېزىنىكى لى بە دەس نايەت.

۸۸- توشه کهت گاله، زوو بهره و ماله!

○ توشه ات ارزن است، زودتر به خانه برو.

● واته: زوو فریای خوت کده نه گینه نه یدورتنی.

۸۹- توشه مه مردم بررسی یه تی ناشکینی.

○ کلوچه مردم رفع گرسنگی نمی کند.

● واته: نابن چاوت به ده سی خلکده بیت و دل به مالی مردم خوش بکهیت.

۹۰- تول بیت و کول بیت و روشه یشی ناو بیت!

○ توله باشد و دم بریده باشد و اسمش هم روشه باشد

روشه: بی شرم، شرور.

● واته: عه بی نه و کم نه بتو عه بینکی تریشی لئی زیاد بتو.

۹۱- توله ته ک عام، نه ک عام له ته ک تو.

○ توبای عامه مردم، نه عامه با تو.

● واته: تو خوت پیوه ندی بده به جه ماععت و ته مات نه بی جه ماععت بین بولای تو.

۹۲- توم کرد به جو لا مه کوم بدزی؟

○ تورا جولاھی آموختم که ابزار کارم را بدزدی؟

● به یه کینکی سبله و بی سفهت نه و تری که جهزای خزمه تی مردم به خرابی بدانو.

مه کون: ئامرازی جو لا ییه.

۹۳- توم کونه له دلیا و هشیا گاه.

○ بذر کنه در دلش کاشته شده است!

● واته: رقی زوو تری له دلدا به.

۹۴- تون بیگری، شل تی اشل بیگری، هیچ نایه.

○ محکم بگیری، چیزی مختصر گیر می آوری؛ بی اهمیت بگیری، هیچ چیز گیرت نمی آید.

● واته: نه گهر له سه ر نهنجامی کاری گرم و گور بی، هر چتیکت ده س نه که وی؟

بَلَامْ نَهْ گَدَرْ لَهْ سُورِي سُورِي نَهْ بَيْ، هِيَجَتْ دَهْسْ نَا كَهْ وَيْ.

۹۵- تَوَوْلُّ جَهْمَ كَهْرَ، بَرَاي سَهْ وَهْ تَهْ چَنَهْ.

○ آن که شاخه‌های تر و نازک را جمع می‌کند، برادر شخص سبد باف است.

● به یه کیکی بین وجود نهوده ته‌تری که له یه کیکی تر هدر وه کو و خوی بچئی.

۹۶- تَوَوْلُّ بَهْ تَهْرِي نَهْ چَهْ مِيَتَّوْ، دَوَاجَار نَاصَهْ مِيَتَّوْ. (یا: تَوَوْلُّ بَهْ تَوَوْلُّ نَهْ چَهْ مِيَتَّوْ / تَوَوْلُّ بَهْ تَهْرِي نَهْ چَهْ مِيَتَّوْ).

○ نوشاخه‌ای که در حالت تری خمیده نشود، بعداً خم نخواهد شد.

● واهه: لاوان نهی بنه کاتی لاویداشان بخنه ژیرکار تاقیری کارکردن بین ؟ یان: منال نهی هدر له و دهوره‌ی منالی بدهوه، له لایهن باوک و دایکیه وه ته‌ریهت بکری، ثهی نه نه گهار ته‌منی تیپه رکا، له دهس دهه نهچئی و کاریکی پئی ناکری.

۹۷- تَوْهَاهَهْ كَهْ مِنْ هُوَهْ نَهْ كَهْمَ، تَوْ زَنْ تَيَّرِي مِنْ شُوَوْ نَهْ كَهْمَ!

○ تو می‌گوئی «ها» من می‌گوییم «هو»، تو زن می‌گیری من شوهر می‌کنم!

● واهه: تو چیت نهی منیش چتیکی هدر وه کو و نهوده نهی و جیاوازی به که له بهینمانانی يه.

۹۸- تَوْهَهْ نَگَاوِي رُوُو بَهْ مِنْ بَيْ تَا مِنْ دَهْ هَهْ نَگَاوِي رُوُو بَهْ تَوْ بَيْمَ.

○ شما یک قدم به سوی من بردار تا من ده قدم به طرف شما بردارم.

● واهه: تو نه گهارمه یلی دوستیت له گهال تیمه‌داهه يه، نیشانی ده تا تیمه‌یش به گهارمه، پیشوازیت لئی بکهین.

۹۹- تَوْيِش نَهْ وي بَهْ يَارِمَ، خَوَاهَهْ سَازَنِي كَارِمَ.

○ تو نیز یارم نباشی، خداکارم را روپراه می‌کند.

● واهه: ثومیندی لای خوام هدیه و به خه‌لکی دل نابهم.

۱۰۰- تَهْ پَلَى درِيَاكَهَ.

○ طبل او پاره شده است

● واهه: ریزی نه ماوه.

۱۰۱- ته پلی زریاگه.

- طبل او به صدا درآمده است. معادل: طشت او از بام افتاده است.
- واشه: حه یای چووه. به که‌سین نه وتری که عه بیکی بسوین وئیستانه و عه بیهی دهرکه و تبی.

۱۰۲- ته حل ته حل بیرو، شهل بنیشی و هلای کویرو.

- بیا بیا، تا شل در کنار کور بنشیند.
- به کیک نه مه بیزی که کم و کزیری به کی بین و له که‌سینکی وه کو و خویی به تهوس داوا بکا، که بیت و بهلا یوه دابنیشی تا پیکه وه دهرده دل بکهن.
ته حل: کرداری نمری عه‌هه بیه، واشه: تعال = بین.

۱۰۳- ته خته و پنه و قیمه کیش، ری که‌فتگن قهوم و خویش.

- تخته و پنو و قیمه کش، راه افتاده‌اند قوم و خویش.
پنو: تخته‌ای است که خمیر را روی آن پهن می‌کنند.
- واشه: هه مرو قادم و خویش تی رژاون.

۱۰۴- ته ر و وشك به يه کو ئه سوتون.

- تر و خشک با هم می‌سوزند.
- واشه: لم رووداوه گونا حکار و بئی گوناح، زیان نه بین.

۱۰۵- ته ر و هه سی چیشت مشتیکه.

- رقیق و غلیظ بودن آش یا سوب یک مشت آب فرق دارد.
- واشه: له بینی نه دو حاله تهداء، جیاوازی به کی بدراچاو نی به.

۱۰۶- ته ره توله‌ی بین ناگه يه.

- هیچ شفتی (کم بهائی) به پایش نمی‌رسد.
- واشه: نه و چه زور هه رزانه.

۱۰۷- ته ره، هه سه، هه ره و هه سه!

- رقیق است یا غلیظ، همان است که هست.

● واته: هرجچی هه يه، هدر ثهوه يه!

۱۰۸- تهشت تهلا بنهبان سهره‌و.

○ طشت طلاروی سرت بگذار.

● واته: دنيا نه من و نه مانه و هيج مه ترسی يه کک نه يه و بو هر کويه بروي، برو و
مه ترسه.

۱۰۹- تهشی ريس نه گهر تهشی ريس بیت، به کلک که ريش تهشی نه ريسیت.
○ دوك ريس اگر دوك ريس باشد، با دم الاغ نيز دوك می‌ريسد.

● واته: مرؤفي نازا و به غيره ت بو نه جامي نيشی خوي دانميئنی و به هر نامرازي
بوی دهست برات کاري رهواي خوي پیش نهبا.

۱۱۰- تهق تقهی که وشان، شای دهوریشان.

○ صدای کفشهای پا، شاه فقرا.

● به يه کيکي فه قير نه تری که چتيکي تازه‌ی دهس که و تبي و فيزی پنه بکا.

۱۱۱- تهق تهقی سه‌ری تهی.

○ معادل: چيزی سرش نمی‌شود.

● واته: هیچی لئی حالی نه بوروه.

۱۱۲- تهک مال یا قوبه‌گا بزن نه وریتّوا

○ با خانه یعقوب بیگ موی بز می‌چیند.

● به که سیکی بهده مار و ده عیه نه وتری.

۱۱۳- تهک هه ويرگيرا هه ل نهست و تهک شاترا له چيتّوا.

○ با خمير گير از خواب بيدار می‌شود و با شاطر به خانه برمنی گردد.

● واته: زورو دیت و دیز نه پرواتّ.

۱۱۴- ته ماته ماسی بگریت و قولت ته نه وی؟

○ انتظار داری ماهی بگیری و پایت خیس نشود؟

● واته: هه مو و کاری زه حمه تی تایبه تی خوی پیوسته.

۱۱۵- تهمه‌ل، راویزکه‌رها

○ تبل، رأی و اندیشه صادر می‌کندا!

● واته: کاری مرؤفی لهش قورس، هه ر راویز کردن و خوی عمه‌لی نی‌یه.

۱۱۶- تهمه‌ل، غه‌یب زانها

○ تبل، غیب می‌داندا!

● به تهوس نه و تری به مرؤثی تهمه‌لی زور ویزی بی کردار.

۱۱۷- تهمه‌لی ئه ونه‌ی حه‌فتا وه زیر ئه زانیا

○ یک آدم تبل به اندازه هفتاد وزیر می‌داندا!

● واته: مرؤفی تهمه‌ل هه ر نه توانی ئه ونه‌دی چهن که س بیر و پا بدادات، به لام عمه‌لی نی‌یه.

۱۱۸- تمنگی پئی هه‌ل چنیگه‌ا

○ او را تحت فشار قرار داده است.

● واته: زوری بؤی هیناوه و دهست و پائی له عهرز بپیوه.

۱۱۹- ته‌نور تاگه‌رمه نان ئه کا. (یا: نان ئه‌دا)

○ تنور تا داغ است نان می‌دهد.

● واته: کار ئه‌بئی گرم‌ماوگه‌رم بکری.

۱۲۰- تهور به زهرب ده‌سەی دار ئه‌شکنی.

○ تبر با نیروی دسته‌اش چوب می‌شکند.

● واته: مرؤف به یارمه تی که س و کاری دلسوزی خوی نه توانی به سدر کۆسپی ژیاندا زال بئی.

۱۲۱- تهور ده‌سەی خوهی ناوری.

○ تبر دسته خودش را نمی‌بُرَّد.

● مروف بُکه‌س و کاری نزیکی خوی زهره‌ری گیانی نایه.

۱۲۲- ته‌ویر شه، ناوه‌نیای روژ.

○ تدبیر شب، آبیاری روز.

● واته: بر له نهوده دهس بدهه‌یته کارئ، له باره‌وه پرس و رات له گهله مال و منال و دلسوزانی خوتا بین.

ناوه‌نیا: بهو عدرزه ثه‌وتري که بُکشت و کال ناوي لئ به‌سرابی.

۱۲۳- تیغی نیسه نهونه ناوری.

○ تیغش حالا دیگر چندان نمی‌برد.

● واته: نه‌کسه نیتر کاریکی له دهس نایه.

۱۲۴- تیر تاگای له برسی نی‌یه.

○ سیر از گرسنه خبر ندارد.

● واته: ده‌وله‌من نازانی هه‌زار چی نه کیشی.

۱۲۵- تیر نه‌خات و که‌وان نه‌شاریته.

○ تیر می‌اندازد و کمان را مخفی می‌کند.

● به که‌سینک نه‌وتري بکه ده‌سین بوه‌شینی و شوین گومکش بکا.

۱۲۶- تیرکوتایه برسی، وتنی، هه‌رزانی هه‌ی هه‌رزانی ا.

○ آدم سیر کوید به آدم گرسنه و گفت: ارزانی آی ارزانی.

● واته: مروفی بین نیاز له چاوی خویده و بُه هه‌زار و فه‌قیر نه‌روانی و نه‌وانیش وه کورو خوی به تیر و بین نیاز نه‌زانی.

۱۲۷- تیر، گویز له هه‌وانه‌ی خوی نه‌زمیری.

○ آدم سیر، گردواز کیسه خودش می‌شمارد.

● واته: تیر له چاوی خویده و بُه هه‌مو و که‌س نه‌روانی.

۱۲۸- تیر له برسی خه‌وه‌ری نی‌یه.

○ سیر از گرسنه خبر ندارد.

■ وه کوو پهندی ژماره (۱۲۴)

۱۲۹- تیر له کهوان دهرچی، ناگه ریتو.

○ تیر از کمان بگذرد، برنمی‌گردد.

● واته: قسه به ک له ددم دهرچوو ناگه ریتو. که وا برو بزانه چون قسه ئه کمی.

۱۳۰- تیر نه خواردن له باوک مردن ناخوه شتره!

○ سیر نشدن از پدر مردگی بدتر است!

● واته: نیوه تیری دهردیکی گرانه.

۱۳۱- تیکه‌ی خوهش و رینگه‌ی لاوهلا.

○ لقمه خوش و راه نامهوار.

● واته: ئه گار خورد و خوراکی خوش بین نالهباری رینگه قهیدی نی به.

۱۳۲- تیکه‌ی زل ددم تهدریت و قنگیش!

○ لقمه بزرگ هم دهان را پاره می‌کند هم مقعد را!

● واته: مرزف نایبی زیادتر له تواني خۆی ده عیه بکا.

۱۳۳- تیکه‌یه ک بگره پیت بخورگی.

○ لقمه‌ای بگیر که بتوانی آن را بخوری.

● له ئندازه‌ی خوت ده عیت بیئ.

ج

-۱ جا ئەمجار بە خوھەت بکەنە!

○ حالا دیگر بە خوھەت بخند.

● به يه كييىك نەوتلىرى كە گالىن بىكا بە كەسلىكى زانا و گەورە تر لە خۆرى و لە ناكاۋ، هەلە يەك لە خۆرى رووبدا و نەمجار واي پىيىتىن.

پياوپىكى پىر و زانا لە مەجلىسىكى بىوو، مەنالىكى تووش ھەر دەملاسكتىي نەوي نە كىردىۋ و پىيى پىيى كەنلىنى، پىرەمېردىھە كە ھەر ئەيۇت: باواكم دەس ھەلگەرە، كەم پىيى بکەنە؛ مەنالىكە شىزىگىر بىوو و دەستى لى ھەل نە گىرت؛ لە ناكاۋ مەنالىكە تۈرىكى داوه و پىيى دەنگ سەرى داخست! پياوەپىرە كە رووى تى كرد و وتى: جا ئەمجار بە خوھەت بکەنە!

-۲ جاريىك خەلەتائىمت، خوا بتىگرى؛ دووجار خەلەتائىمت، خوا بىگرى.

○ يك بار مرا فرييپ دادى، مو آخىذە باشى؛ بار دوم فرييپ دادى، خودم مو آخىذە باشم.

● واتە: ھەوەل جار فرييپ تەخوارد و تۆ تاوانبار بىوو؛ بەلام جارى دوھەم كە تۆم ناسى نە ئىشىيا فرييپ تەخوارد بىايدى، كە وا بىوو نەم جار خۆم خەتابارم.

-۳ جام وتنى: بشكىم وەلى نەزىم!

○ كاسە گفت: بشكىم ولى بد نام نشوم.

● واتە: مردن لە رسوايى باشتە.

۴- جا من بیرا و بی پیوه!

○ حالا من بیاور و پیمانه کن.

● واته: ثو به لئنه وا دام به تو، همووی درو و گاله برو.

ئه گئرنه وه پیاوی نه چیته سر دار گویزیک بو کندنه وه گویز، له با نهوده که زور
به رز نه بین، ترس هملی نه گری و هاوار نه کا له خوا و نیزی: خوا گیان لم داره بین
مزه رهت بچمه خوارو په نج مهن گویز له رینگای تودا نه کم به خیر و نهی به خشم! اکاری
گویز ته کاندنی ته او نه بین و رو و نه کاله خوارو و دیته نیوه ه داره که و نیزی: خوا گیان
سی مهن نه کم به خیر! نهختن تر دیته خوارو و نیزی: خوا گیان دو و مهن! نزیکی عرز
نه بیتو و نیزی: خوا گیان مهني! ههر نهونه پای نه که و نهه عرز، بوی ده رنه چنی و هاوار
نه کا: جا من بیرا و بی پیوه! واته: هیچ!

۵- جامن گوشت له ههزار شایهت باشترها

○ یک کاسه گوشت از هزار نفر شاهد بهتر است!

● واته: قازی به بر تیل بسته و شایهت بو مه حکمه مه به.

۶- جانماز نه کیشیته ئاوا!

○ جانماز آب می کشد!

● به به کیک نه و تری که راس یا درو ده عیه هی پاکی بکا.

۷- جانماز به پا پیچ ناویا!

○ جانماز تبدیل به پا پیچ نمی شود.

● واته: چتی پاک کزنه بشی هر به نرخه و نابنی به چاوی سووکی پیبا بر واندری.

۸- جانمازی له بان ئاوه و نه گهربیا!

○ جانمازش روی آب می چرخد.

● به تهوس نه و تری به يه کیکی نویز نخوین و بین عیادهت.

۹- جفت به بزن ناکرگئی.

○ با بزن نمی شود زمین راشخم زد.

● واته: هر که سی بۆکاری خەلق کراوه.

۱۰- جفتی گای لە بیوڵه تیا ئەگەرئا

○ یک جفت گاوشن در فقر و نداری کار می‌کند.

● به یه کیکی ینکار و دەس تەنگ ئوتیری.

۱۱- جگەر ناوی به دگەر.

○ جگر گوشە، «دیگری» نمی‌شود.

● واته: منال بۆ باوک و دایک هەر خۆش و یسه و به ینگانه نابێ.

۱۲- جواو بۆغمە، سنانە!

○ جواب خفه، درد است.

مثل: جواب خفه شو، زهر مار است.

● واته: هەرچی به هر کەس بیزی، هەر ئەوهەت پىن قىزىتىز. لە گەل خەلکا چۆن بى، لە گەلنىڭ هەروا ئابن.

بۆغمە: نەخۆشى دو شاخە يە (خوناق) واته: وس، بىن دەنگ بە.

سنان: نەخۆشى ۋانە زەكە، بە تايىەت يە كە سەم نەيگرئ واته: دەرد.

۱۳- جواو دەول کوت ئەشى سورنازەن بیاتۇ (يا، جواو دەولچى سورناظى ئەيداتۇ).

○ جواب دھل زن را باید سۇرنازىن بىدەد.

● واته: هەر کەس زوانى تايىەتى خۇرى پىویستە كە لە گەلیا قىسىم بىرى.

۱۴- جواو سلام، عەلە يېكە.

○ جواب سلام، علیک است.

● واته: جوابى چا كە، چا كە يە.

۱۵- جۇ ئەكەنە بەر سەگ و پىشە ئەخەنە بەر كە را

○ جلو سەگ جومى رىزىند و بە الاغ استخوان مى دەند.

● واته: هەموو کارى پىچە وانە بۇوه تۆر.

۱۶- جوچه‌له نه کوزیت و هیلکه هه‌ل‌تیری!

○ جوچه را می‌کشد و تخم را جوچه می‌کند!

- به کسی نه و تری که دو و کاری دژی به ک بکا؛ له لایه کوهه هه‌ول و ته قالابدات و له
لایه کی تره وه دده س ره‌نجی خوی به با بدا.

۱۷- جوچه‌له له ئاخرا پایزا نه‌میزرن.

○ جوچه را آخر پاییز می‌شمارند.

- واته: چونیه تی هدر کاری له ئه‌نجاما مه علوم نه‌بین.

۱۸- جوره مال که‌ربی، له هدر لایه کا بی، گر و گال که‌ره.

○ چکاوک اگر بخواهد خانه بسازد، در هر کجا باشد، گال و بوغ می‌کند.

- واته: که‌سی مه بیلی کارکردنی بین، له هدر لایه کا بی، نه توانی کاری خوی بکا.

۱۹- جوگه‌له ده‌ریا لیل ناکا.

○ جو بیار دریا را گیل آلد نمی‌کند.

- واته: مرؤفی گه‌وره به قسه‌ی خەلکی بی نرخ، سووک نابی.

■ وه کوو ئه‌لین: ده‌ریابه ده م سه گک، گلاؤ نابی.

۲۰- جومعه‌ی پی ته‌واو ناوی.

○ نماز جمعه به وجود او به حد نصاب نمی‌رسد.

- به یه کیتکی بی نرخ نه و تری که له سه‌ری حیساب نه کرئ.

نويزی جومعه به (۴۰) که‌س نه‌خویندری؛ به‌لام نه و که‌سی که ئه م مه‌سیله يه بز
نه و تری، له سه‌ر حیسابی عاقل و بالغ نی يه که بشی (۳۹) که‌سی جومعه‌ی پی بکری به
(۴۰) که‌س.

۲۱- جوان دانیشی به لای پیره وه، وه سه زیندانی به زه‌نجیره وه.

○ شخص جوان اگر در کنار شخص پیر بشینید، مانند یک نفر زندانی است که به
زنجیر بسته شده باشد.

- واته: ژن و شوو ئه‌بین ته مه‌نیان پیکه‌وه نزیک بی؛ نه کی به کیکیان پیر بیت و ئه‌وی

تریان‌گهنج و گهنجه که به دیتنی پیره که هموکات هناسه‌ی بین هاومالی هه‌ل‌بکشی.

۲۲- جوان مهنتره بُون خواستن، پیریش مهنتره بُون سپ سه‌ندن.

- شخص جوان را برای خواستگاری مفرست، شخص پیر را نیز برای خریدن اسب مفرست.

بروانه بُون پیشی «پ»: پیر مهنتره بُون سپ سه‌ندن و ...

۲۳- جه‌حانم له بهر درگاکه پشیا بگه‌رینه و ههر خاسه.

- جهنم اگراز جلو دروازه‌اش نیز برگردی باز هم خوب است.
- واته: زهره‌ر له هر کویوه بهری بگری هر خیره.

۲۴- جه‌نْ ته‌ک هاومالا خوه‌شه.

- انجام مراسم عید با همسایه لذت‌بخش است.
- واته: له خوشیدا بیرت به لای دوس و هاومالوه بین.

۲۵- جه‌نگ زه‌رگه‌رانه‌س!

- جنگ زرگری است.

● واته: شهربی مه‌سه‌له‌حه‌تی به.

۲۶- جه‌نگ شمشیر ته‌یکا و سه‌وا پوول.

- شمشیر وسیله جنگ است و پول وسیله معامله.

● واته: هر کاری ثامرازی تایبه‌تی خری هه به.

۲۷- جه‌نگ له‌سرکه‌می سفره‌س!

- جنگ بر سر کم بودن محتوای سفره است.

● واته: شهر و نثاراوه‌ی ناو مآل، له سرکم و کورتی ده‌خل و دان و ده‌س ته‌نگی به.

۲۸- جه‌نگ له کونه قینه و هه‌ل‌ئه‌س.

- جنگ از کینه قبلی ناشی می‌شود.

● واته: به عزه شهری، بناغه‌ی قینه و هری کونی هه به.

- ۲۹- جیگه‌ی پام بیته و جیگه‌ی سه‌ریشم ته که مه و.

○ جای پایم باز شود، جای سرم رانیز باز خواهم کرد.

● واقعه: هر ثوونه ده سم گیر بیی، به ناکامی ته گه ینم.

- ۳۰- جیگه‌ی سه‌رم بیته و جیگه‌ی پام ته که مه و.

○ جای سرم باز شود، جای پایم رانیز باز خواهم کرد.

■ پروانه بو مه سیله‌ی ژماره (۲۹)

- ۳۱- جیگه‌ی شاوازان، کورکوره وازان!

○ به جای شهبازاها، زَعَن به پرواز درآمده است!

● واقعه: ثو نیسانه به نرخ و لی هاتووانه رویشن و که‌سانی بی نرخ و ناوه جاخ، له جیگه‌ی نهوانا دانیشتوون.

- ۳۲- جیگه‌ی کوته ک خوهش ته ویته و، جیگه‌ی قسه رهش ته ویته وا

○ اثر کتک بهبود می‌یابد، اثر سخن تلخ سیاه می‌شود!

● واقعه: قسه‌ی تال قهد له بیر ناچیتو.

- ۳۳- جیگه‌ی کولو، کوچکه.

○ جای کلوخ، سنگ است.

■ پروانه بو پهندی ژماره (۱۲)

- ۳۴- جیگه‌ی مشت پاله قهس!

○ جای مشت، لگد است.

■ پروا بو پهندی ژماره (۱۲)

- ۳۵- جیگه‌ی نیزه که بکه ره و، جا بیدزه.

○ جای پنهان کردن نیزه را ترتیب بده، سپس آن را سرقت کن.

● واقعه: هر کاری ته که‌ی دوا بینی بکه.

۳۶ - جيّي حه ياو عيسمهت، مال باجي زه‌مزه‌ما

○ محل حيا و عصمت، خانه باجي ززم!

● تهوسه بۆ مالیکى بى عيسمهت و بى حه يا.

ج

۱- چاروای ترن کوریله‌ی فیرن نه خاته‌وا

○ مادیان گوزو، کُرّه لاغر و ریخن می‌زاید.

● واته: له مرؤفی ناوه جاخ و بین نرخ، چتی وه کوو خوی نه کدویت.

۲- چاره‌ی بیچاره تامل و سهوره‌ا

○ چاره شخص بیچاره تأمل و صبر است.

● واته: یه کنی که ده سه‌لاتی نه بی، نه بین هدر سه بر بکا.

۳- چاره‌ی نه خور، بخوره‌را

○ چاره نخور، بخور است.

● واته: نه و که سه‌ی وا مائی خوی ناخوا، نه بین مائی بخون.

۴- چاو برسی، ٹاوروووی نی‌یه.

○ چشم گرسنه، آبرو ندارد.

● واته: نه و که سه‌ی وا هر چاوی‌ها به دهستی مه‌ردمّ، سووکه.

۵- چاو به چاو نه که‌فن و روو به روو.

○ چشم، چشم رامی بینند و چهره با چهره روبرو می‌شود.

● واته: مرؤف نه گه رکارنیکی کرد یان له پاشه سه‌ری که سین قسه‌یه کی کرد، نه بین بیری دوا رۆژی بیی.

۶- چاو بیشی ده‌ری تیّرن.

○ چشمی را که درد بکند درمی آورند.

● واته: نزیکترین کسی مرؤفیش نه گهر خراب و ترزو بی، نه بی تهرکی که‌ی.

۷- چاو تیّر، تاو رووداره.

○ چشم سیر، آبرودار است.

● واته: نه و کسه‌ی وا چاوی به مالی مدردمونی به، ریز و ئیختیرامی هه‌یه.

۸- چاو چووه خه، قنگ نه چیته پاوشاپیا!

○ چشم که به خواب برود، مقعد به سلطنت می‌رسد!

● واته: کاتی که مرؤف خدوت ئیتر ئیختیاری لئی نه بری و چی نه قومی ده‌سلاطینی نی‌یه!

۹- چاوه‌وگ، توشه‌ی پیغه‌مه‌ر دزها!

○ چشم آبی، آذوقه پیغمبر را می‌دزد!

● واته: مرؤفی چاوشین جیگه‌ی مه‌ترسی به!

۱۰- چاوله چاو شرم نه کات.

○ چشم از چشم حیا می‌کند.

● واته: حیایی مرؤف له چاویا به‌تی.

۱۱- چاوی بدریای خوهی ناوینی!

○ چشمش جلو پای خود را نمی‌بیند.

● واته: زور به ده‌ماره!

۱۲- چاوی چه‌رمگه و بوجه!

○ چشمش سفید شده است.

● واته: خه‌ریکه نه مری. یان: مردووه.

۱۳- چاوی دوؤمن خوهی نه‌ناسی، کویربی.

○ چشمی که دشمن خود را نشناشد، کور باد.

● واته: مرؤوف ئەبى دۆس و دوژمنی خۆی بناسى.

۱۴- چاوى رەشتىگە بە خوھە كەوگا شوو ئە كا بە كەرهە كەوگا!

○ چشمش را با خاکستر سرمە زدە است؛ با الاغ كبود ازدواج مىكند!

● واته: خۆی رازاندوه تەوه و برواي وايە كارىتكى به نرخ و گرىنگ ئە كا، بەلام وانى يە.

۱۵- چاوى رەشتىگە بە كەلە دووا شوو ئە كا بە سلىپە كۈۋا

○ چشمش را با دودينە سرمە زدە است؛ باتقالە گە ازدواج مىكند.

■ بروانە بۆ مەسىلەي ژمارە (۱۴)

۱۶- چاوى لە زىكى كەورە ترە

○ چشمش از شكمش بىزىگتر است.

● واته: چاوى تەماعى بىريوە تە دنيا و بە هېچ چىنى تىپ ناخوا.

۱۷- چراشە وقى بۆ بن خوھى نى يە.

○ چراغ نورش براى زىر پاي خودش نىست.

● واته: خىرى ئە و كەسە بە خۆى و نزىكىانى خۆى ناڭا، بەلام بۆ دوور تر خىرى ھە يە.

۱۸- چرايەك بۆ مال رەواس ابۇ مىزگەت حەرامە.

○ چراغى كە بە خانە رواست؛ بە مسجد حرام است.

● واته: نەوەي كە مرؤوف خۆى پىيوىستىيە تى، حەرامە بىرى بە يە كىيىكى تر.

۱۹- ج كەرهە كە بۇھىتە لاي بارە كە، ج بارە كە بۇھىتە لاي كەرهە كە!

○ چە الاغ را بىرى نزد بار، چە بار را بىرى پىش الاغ!

● واته: نەو دوو كارە لە هەر حالت دا هەر يە كىيىكە.

۲۰- چل نان و قەرزىيان نەوتىگە!

○ چەل نان و قرض رانگفتەاند.

● واته: قدرزیش نهندازه‌ی هه به.

۲۱- چماهیلکه‌ی ته لامان بُونه کاتا

○ گوبی تخم طلا برایمان می‌گذارد.

● به تهوس نه وتری به که‌سین که زور ده عیه‌ی بین به لام عهمدلى نه بین.

۲۲- چوار پای قورسی به ک و ره شه ولاخیک و دیزه‌یه ک.

○ چهار پایه یک کرسی و گاوی و یک خمره.

● به مائیتکی هه‌زار نه وتری که بار بکهن و له مالی دنیا چتیکی به رچاویان نه بین.

۲۳- چوار چت له چوار چت تیر ناون؛ ڙن له شووی خاس، زهوي له باران،
ئینسان له ڙانین، چاو له رووی یاران.

○ چهار چیز از چهار چیز سیر نمی‌شوند:

زن از شوهر خوب، زمین از باران، انسان از یادگرفتن، چشم از دیدن دوستان.

۲۴- چوار دیواری و نیختیاری

○ چهار دیواری و اختیاری

● واته: هر کس له مالی خویا سربه‌سته.

۲۵- چوپی به ره ده س سه گوئه یکیشی بُولای دوْله‌ی نانه که‌ا

○ چوبی به دست سگ بدنه آن را به طرف دولجه نان می‌کشد.

● به که‌سایتکی بین نوخ و پوچه‌ل نه وتری که هر ده ره تیکیان بُونه خسی، بُولای خویانی ٿه کیشن و مافی مردمیان به لاوه گرینگ کی به.

۲۶- چوْله‌که‌ا هارت کامه تا بازت کام بین؟

○ ای گنجشک! نیرویت کدام است تا پروازت چگونه باشد؟

● به که‌سین نه وتری که چتیکی له ده س نه به و به لئنی درو بدات.

۲۷- چووم بُونی «نه‌ران»، ساقه کانیان به کوئل که‌ر نه گه‌رانا

○ رفتم به آبادی «نران» سالم‌ها یشان را بردوش الاغ حرکت می‌دادند.

● به جیگایه که نه و تری که هم مه و بیان نه خوش بن و ساقیان تیا نه بین.
نه ران: گوندیکه له نزیکی شاری سنه دا.

۲۸- چون حه ریر نه در گئی به پینه‌ی گونیا؟

○ چطور حریر برای پینه گونی به کار می‌رود؟
● و آته: چتنی به نرخ نابی به هۆی چتیکی بی نموده و، بی نرخ بکری.

۲۹- چونه ر به ته نگی.

○ چغندر جای تیک می‌خواهد.
● و آته: گدشه کردن، جینگ و رینگی بهربلاوی نه و.

۳۰- چونه ر ته که سیکا بورو شنه، نه و به چونه ر باله تو و تو پیش به چونه ر بهی له نه و.

○ چغندر با کسی کاشت کن، که او با چغندر تو را بزند و تو نیز با چغندر او را
بزنی.
● و آته: له گدل که سیکا هلسه و دانیشه، که هاو کووفی خوت بی، نه زیاتر نه که متر.

۳۱- چونه ر لانسار بني قه وی یه، پاخه سو و نه تری خه تای و هویه!

○ چغندر کشتزار رو به جهت غربی ریشه‌ای قوی دارد. ینگه (زن همراه
عروس) تیز می‌دهد و تقصیر آن را به گردن عروس می‌اندازد.
● و آته: ندو کارانه هیچ پیوه‌ندی یه کیان به یه که وه نی یه. ثم له کوئ و ندو له کوئ؟

۳۲- چو و بوریش سمیلیشی نیا بانی!

○ رفت برای ریش، سبیلش رانیز از دست داد.
● به یه کنیک نه و تری که بچنی بُز کاریک یان بُز چتنی، به لام نه ته نیا بُز و چته نه گکا،
بلکو و چتیکیش له ده س بدای.
کز سه چو و بوریش ...

۳۳- چو ویته شارکویران، ده س بگره به چاوتوا

○ اگر به شهر کوران رفتی، دست بگذار روی چشمت.

معادل: خواهی نشوی رسو، هم رنگ جماعت شو.

● واته: خرّت له گل چونیه‌تی کوْمه‌لدا يه ک بخه تابتوانی له ناویاناژیان به سره‌بری.

۳۴- چه پله به دهسی ناته‌قی.

○ با یک دست نمی‌شود کف زد.

● واته: ثوکاره به يه ک که‌س جی به‌جی نایی.

۳۵- چه بهره شری ج پیوه بدری ج پیوه نه دری!

○ چپر پاره چه بسته شود چه بسته نشود!

چیز: دَر یا دیواری که از چوب یا علف و گیاه ساخته می‌شود.

● واته: ثوچته، بون و نبونی وه کوو يه ک وايه.

۳۶- چه بهل به چه بهلا نه روی.

○ کشیف با کشیف دفع می‌شود.

● چتی پیس به چتی پیس وه کوو خوی لانه‌چی.

۳۷- چه رخ له چه مه‌ری ده‌تیرم! (یا: چه رخ له چه مه‌ر گه‌ران. یا، چه رخی له

چه مه‌ر ده‌تیرن).

○ چرخ از چنبرش در می‌آورم.

● واته: زور باش سه‌رکوتی ثه که‌م و جهزای ثده‌م.

۳۸- چه قو دروس ئه کا و ده‌سەی لئى ناخا.

○ چاقوی بی دسته درست می‌کند.

● واته: زور درۆزن و فیله بازه.

۳۹- چه قو ده‌سەی خوهی ناوردی.

○ چاقو دسته خودش را نمی‌بزد.

● واته: مرۆف، زه‌رەری گیانی بۆ‌که‌س و کاری نزیکی خوی نایی.

۴۰- چه قو گه بیه نیسقان!

○ چاقو به استخوان رسید.

● واته: له عاستی ثه و که سه یان ثه و کاره، ته حه ممول و تا قهت ته واو بوروه.

۴۱- چه قوی لی بھی، خوینی ده نایهت!

○ به او چاقو بزنی، خونش بیرون نمی زند.

● به کسی ثه و تری که له بیستنی خد بری یا رووداوی زور تو پره و ناره حهت بی.

۴۲- چه قهله بیلئی، گورگ و مهربه یه که و ئا و ئاخونه وا!

○ شغال بگذارد، گرگ و گوسفند با هم آب می خورند.

● واته: کوله فتوور بیلئی، دوزمنایه تی نامیتی.

۴۳- چه قهله، خوهی لی بوروه به ناووس!

○ شغال، خودش را طاوس تصوّر کرده است.

● به کسی ثه و تری که بایی هدو بوروی.

۴۴- چه قهله گان نه کاو ریوی نه توری!

○ شغال جفتگیری می کند و رو باه قهر می نماید.

● به یه کیک ثه و تری له چتنی بتوری که پیوه ندی به ثه و نبی.

۴۵- چهم بی چه قهله ناوی!

○ رودخانه بدون شغال امکان ندارد.

● واته: بستان بی سره خمر نابی؟ له هه مو لا یه ک که سیکن سره خمر هه یه.

۴۶- چهن ساله خادمه نازانی شه و جومعه کامه!

○ چند سال است خادم مسجد است شب جمعه را تشخیص نمی دهد.

● واته: ثه و که سه دوای عمری، هیشتا له کاری خویا شاره زانی یه!

۴۷- چهن میزد مردو بخوازه، ته لاقدر اوی مه خوازه.

○ با زن چند شوهر مرده ازدواج کن، ولی با زنی که طلاقش داده اند ازدواج ممکن.

● واته: ژنی ته‌لاق دراو ژئی عه‌بینکی بینی و خواستنی نه و چنگه‌ی مه‌ترسی به، به‌لام
ژنی چهن میزد مردوو نه و عه‌بینه‌ی نی‌یه.

۴۸- چهنن لارمه، قارسه‌قولی بارمه!

○ چقدر بختم برگشته، بار من سرگین است.

● واته: نهونه بخته کم شپره، ره‌فینی ریگم بووه به چتیکی هیچ و پروج.

۴۹- چیشت خوهش به بُویا دیاره.

○ غذای خوشمزه از بویش پیدا است.

● واته: کاری چاک یان چتنی باش خۆی هاوار ژه کا.

۵۰- چیشت مجده‌وره!

○ غذای خدمتگزار مسجد است.

● واته: نهو چته له هه موو با به‌تیکی تیدایه. یان: چۆنیه‌تی وەزعه که شیواوه و کئی به
کئی‌یه.

چیشتی مجیور، بریتی بووه له نهو چیشته که له رۆزانی جه‌ژنی قوربان یان ره‌مه‌زاندا
له لایه‌ن مالانی گوندە کانۆ ئەچوو بۆ مزگوت بۆ پیاوائی مالان که له مزگوت بونو؛
دیاره نهو چیشتانه هەر کام له جۆرئی بونو و ئەماوه بۆ خزمە‌تکاری مزگوت که پیان
ئه‌وت مجھور یامجیور، نهویش هەمووی تیکدل نه کرد و نه بېرددو بۆ مالی خۆی و مال
و مثالی بۆ چەن رۆز لهو چیشتە هەمە چەشن و هەموو با به‌تە یان نهخوارد کە چەن تام و
چەن بۆی لئى نههات! جا بهو چیشتە رەنگاو رەنگە یان نه‌وت: چیشتی مجیورا

۵۱- چیشتی ئاشپەزی دوان بینی، یا سۆلە یا بینی خواس.

○ غذائی کە آشپز آن دونفریاشد، یا شور است یا بینی نمک.

● واته: کارنیکی تاییه‌تی که نه‌بین یه ک کەس نەنجامى بدا نه گەر کە سېنگى تریش
دەستى تى بیات خراپ نه‌بین.

۵۲- چیو خوا سەدای نی‌یه.

○ چوب خدا صداندارد.

● واته: ده سی تۆلەی حق لە تاوانبار، بىن دەنگەکەن لە کارا.

٥٣ - چىۋولە تارىيكتى ئەكتۇرى!

○ در تارىيكتى دارد چوب مى زىند.

● واته: بىن حىساب قىسە ئەكاؤ ئاگايى لە كارە كەنى يە.

٥٤ - چىۋو مەكەرە كونا زەردەوەلاً يان، چۈكىلە مەكەرە كونە ھەنگەزىلاً.

○ چوب در سوراخ زىبۇر فرو مىكن.

● واته: بە دەستى خوت بۇ خۆت ئازى اوھ چاخ مە كە.

٥٥ - چىۋو ھەلگەرە، سەگ دىز دىيارە.

○ چوب بلند كەن، سەگ دىز دەملىغى شۇد.

● واته: خەيانە تىكار ترسەنلىكە و زۇو ئەناسرى.

عەرەب ئەلى: الخائِنُ خَائِفٌ

ح

- ۱- حاجی مرد و شتر ویل بوو.
○ حاجی مرد و شتر ول شد.
- به یه کنیک نه و تری که دوای مه رگی نه و، مال و منالی ویل بین.
- ۲- حاشا له مال گهن، که س نایه زی به چه ن؟
○ حاشا از جنس بد، زیرا کسی نمی گوید بهای آن چند است؟
- واته: هیچ که س له چتی گهن لانا کاته وه.
- ۳- حاشا له و خوینه شه و هاته سه ریا!
○ حاشا از خونی که شب بر آن گذشت!
- واته: تو له له زالم نه بئی گرم او گرم بسیزیته وه.
- ۴- حاشا له و قافله و سه رقافله (یا: وا پیشاهه نگی) که ره
○ حاشا از آن قافله ای که سر قافله اش الاغ باشد.
- واته: نه و جه ماعه تهی و اریبه ریان مروثی نه زان بئی، ثا کامیکی تاریکیان هه به.
- ۵- حالی بیون له پلاو خواردن خوه شتره.
○ چیز فهمیدن از پلو خوردن لذت بخش تراست.
- واته: نی گه یشن بتو مرؤف له هه مو و چتی باشتره.

۶- حمام به ترگه رم ناوی.

○ حمام با گوز گرم نمی شود.

● واتنه: ثهو کاره به قسهی بین مایه نهنجام نایی.

۷- حکم حاکمه و مرگ مفاجعات!

○ حکم حاکم است و مرگ آنی!

● واتنه: ندم نهمره نهبن زور زوو جنی به جنی بیت.

۸- حکمی تونه!

○ حکمش تند است!

● واتنه: زالمه و قسهی زور نه کا.

۹- حول حولی مهزه و لئه مه که تله و.

○ از هر هری مذهب چیزی طلب مکن.

● به مرؤثی بین سوبات ثه و تری که جینگدی متمانه نی به.

۱۰- حه بیب کولک و موو نیمشه و ڙن تیری، هه رکه ده عوه نه که له قه ن بیری.

○ حبیب پشمalo امشب عروسی مسی کند، هر کس دعوت شده است کل

قد بیاورد.

● به به کیکی چرووک و رزد نه و تری که ته نانه ت زه ماوه نیش بز نهوهی بکاکه خه لکی
دیاری بو بیتن.

۱۱- حه تا مرؤچه یش سیوه ری هه س.

○ حتی مورچه نیز سایه دارد.

● واتنه: هه موو چتن بز خوی قدر و حوره مه تیکی هه به.

۱۲- حه ساو به دینار، به خشش به خه رووار.

○ حساب به دینار، بخشش به خروار.

● واتنه: مو عامله له گه ل به خشین و نیحسانا له به که جیاوازن.

۱۳- حه ساو حه ساوه، کاکه برادر.

○ حساب جساب است و کاکا برادر.

● واته: مرعame له له جینگه‌ی خویا و برایه‌تیش به جینگه‌ی خوی.

۱۴- هش نه گه ر بیزون هیلکه‌ی کرد، کرد گیه!

○ اگر بگویند خرس تخم گذاشت، لابد گذاشته است!

● ثم مه سیله مانای ته یه بُو مرؤژی لامل واته: نه گه ر بیزون ثم و کسه کاریکی دوور له باوه‌ری کرد ووه، جینگه‌ی سه رسووری نی یه!

۱۵- حهفت حهفت نه کوژی!

○ هفت هفت می‌کشد!

● به یه کیک نه وتری که زور هاشه و هووشه بکا و گهره کی بین سه رنجی خلک بُو لای خوی را کنیشی!

۱۶- حهفت نانی خوارد به پیازو، حهفتیشی خوارد به نازو، دایکسی بمری گوله‌وشان ناشتای نه خوارد بردیشیان!

○ هفت نان با پیاز خورد، هفت نان دیگر با ناز خورد، مادرش بمیرد «گل افshan» ناشتایی نخورد و او را بردند.

● ثم مه سیله قسه‌ی ثم دایکه‌یه واکچه زور خوره که‌ی دابو و به شوو، ثم رؤژه و اخستیانه رئی بُو مالی زاو، دایکی به‌ره له رینکه وتنی کچه، چوارده نانی پینداوه خواردویه‌تی و دوای رینکه وتنی، بُوی نه گری و تیزی: گوله‌وشانی دایک مردوو، به‌رقیانی نه خوارد و بردیان بُو مالی زاو!!

۱۷- حهفتی بمری له باوان، کله‌ی ناورگن له چاوانا!

○ اگر هفت نفر نیز از خانواده پدریش بمیرد، باز هم سرمۀ چشمان او کم رنگ نمی‌شود.

● به نافره‌تیک نه وتری که زور بین شدم و شکز بین و هیچ کاتنی له هله و هرزه‌بی و ثارایشی خوی نه کدوی.

۱۸- حق بزن کوْل به سه ر شاخدار و نامیتنی.

○ انتقام بزبی شاخ از شاخدار گرفته می‌شود.

● واته: مردّ نایبی له ئاکامى کرده‌وهی خۆی غافل بى.

۱۹- حق تایبی له دۆلاؤ ئەسینى!

○ انتقام اهل (طا) را از اهل (دولاب) می‌گیردا!

● به يە كېتىك نەوتىئى كە حەقى نەوي خواردووه نەويىرى و لە كەسىكى تر كە بىن تاوانە، تۆلە بىتىنى.

■ وە كۈوو؛ بە شىر ناوترى و بە كۆپان رەپەرەپە. (تا، و «دۆلاؤ» دوو گوندن لە بەينى سە و كاميارانا.

۲۰- حق كەن دەربىي، مردگ گۇر بە گۇرا

○ بەهای كەن تأمین بىشود، مردە گۇر بە گۇر.

● بە كەسى نەوتىئى كە سوودى خۆى لە هەرچى چتە بۆى گىرينگە تر بىي.

۲۱- حق كۆنه ئەوي، بەلام نافهوتى.

○ حق كەن نەمە مى شود، ولى از بىن نەمى رود.

● واته: گىرنى حەق دىئر و زووى ھە يە بەلام ناسووتى.

۲۲- حق مردگ شور بىگە يەت، مردگ گۇر بە گۇرا

○ مىزد مردە شور بىرسد، مردە گۇر بە گۇرا!

■ وە كۇر مەسىلەي ژمارە (۲۰)

۲۳- حق نادرگى، ئەسینىگى.

○ حق دادنى نىيست، گرفتنى است.

● واته: حق نەبىئى بە زۆر لە زالىمى بىتىنى ئەينە بە رجا نات داتى.

۲۴- حقە، بۆيە رەقە!

○ حق است، بە اين علت، سخت است.

● واته: قىسى حق، بە گۇرتى ئەوانەي و انا توانى بىي بىسەن، سەختە.

عەرەب ئەلى: الحُقُّ مَرْءٌ وَاه: حق تالە.

۲۵- حه‌قداره، بهشہ پهشداره.

○ اگر حق است فلانی حق دارد، و اگر تقسیم سهم است، سهم دارد.

● واته: حق نهی بے حقوق دار بگا و بهش بے بهش دار.

۲۶- حه‌کایه‌ت داییک عیسا مه‌که.

○ داستان مادر عیسی تقل مکن.

● واته: بهو قسه ثرونه پهره مده و دریزدیری مه‌که.

۲۷- حه‌لآل بنی باریکه و سه‌ری قه‌وی احه‌رام بنی قه‌وییه و سه‌ری باریک.

○ بین حلال باریک است و سر آن قوی؛ بین حرام قوی است و سر آن باریک.

● واته: حه‌لآل نه گه رچی که میش بین هر پیت و بهر که‌تی هه به، به لام حه‌رام نه گه رزوریش بین، پیتی نی به.

۲۸- حه‌نجهره ده‌رنه‌چی له په‌نجهره.

○ صدای حنجره از پنجره خارج نشد.

● واته: ده‌نگی ناو مآل ناین بچیته ده‌ره‌وه.

۲۹- حه‌با تکیکه، داکه‌فت، جه‌مه و ناوی.

○ حیا یک قطره است، اگر ریخت دیگر جمع نمی‌شود.

● واته: مرزف نهی هه موکاتنی له بیری را گرتني ثابپوی خربیا بین.

۳۰- حه‌یا توریا و باری کرد، بی‌حه‌یا بی‌شاری گرت!

○ حیا تهر کرد و کوچ نمود، بی‌حیا بی‌شهر را فرا گرفت!

● سکالایه له بین حه‌یا بی.

۳۱- حه‌یادار له حه‌یای خوهی نه‌ترسی! بین حه‌یا نیزی له من نه‌ترسی!

○ آبرومند از آبروی خود می‌ترسد؛ بی‌آبرو می‌گوید از من می‌ترسدا

● واته: نیسانی به شرم و حه‌یانه بی خوی له بین حه‌یا لادا، نه گه رچی به ترسن تو کیشی بدنهن له قه‌له‌م.

۳۲- حه با هاله چاوا.

○ حیا در چشم است.

● واته: چاو شرم نه بگری.

۳۳- حیزی به خالو خو فیرها

○ هیزی که فقط بر دائی خود مسلط است.

● به یه کیکی بی غیره ت نه وتری که به کسی غه ریبه نه ویری و زوری به سه ر خزم و کسی خویا بشکن.

۳۴- حیزیش به بهخته.

○ هیزی هم به شانس است.

● واته: کاری خراب بتو هیندی کس نه بگری.

۳۵- حیزی و قهرزاری له بیر ناچندو.

○ هیزی و بدھکاری فراموش نمی شوند.

● کاری هله که بیت به هوی رسوابی، له بیر ناچیتتو.

خ

۱- خاست کرد نه سپت نه سهنداد حه سهند له دهستی نه سهنداد

○ خوب کردن اسب نخربیدی، زیرا حسن از چنگت درمی آورد.

● به تهوس یان به گالنه به یه کبک نه وتری که نه توانی له مافی خوی پاریزداری بکا.

۲- خاسی که ره خودل وه سه ره!

○ انسان نیکوکار، خاک بر سر است!

● واته: جهزای پیاوه تی، ناپیاوی و قور به سریمه.

۳- خاکه نازه هه رگ، به دهس مردمه و سوکه!

○ بیل گل، در دست دیگران سبک به نظر می رسد.

● واته: که سنی خوی له کار نکدا هیلاک نه بوبین، نه و کاره به ناسان دیته به رچاوی.

۴- خالو، خالوی منه و خه رج به خان نه دات!

○ دائی، دائی من است و مالیات به خان می دهد.

● واته: من حه قم به سر تزووه هه به نه ک که سینکی تر وا تزو رووت تی کردووه.

۵- خالوی که پر سه وزا

○ دائی کپر سبزا

● به که سینکی عه و دا و بی جینگه و رینگه نه وتری که قوناخی خوشی زیر داران بی.

۶- خالوی ته ماکو فروش! نه گه رقنگت نی به به جوش، چیته له خالوی
توماتیز فروش؟

- خالوی تباکو فروش! اگر کونت به جوش نیامده، چه کار داری به خالوی
گوجه فرنگی فروش؟
- واته: که سن قنگی به که لنه بین، چی داوه له خملکی؟

۷- خالوی ده سه وسان ج له گه رمیان ج له کیوسان.

- دانی لاعلاج چه قشلاق چه بیلاق.
- واته: بویه کیک وا بی علاج بین، گرمیان و کویستان بوی فرقی نی به.

۸- خانم له ناو پهنج دری، کتکه دی گوشته به ری، عاری هات خته که ری!
○ خانم در اتاق پنج دری بود، گربه را دید که گوشت را برد، عارش آمد گربه را
دور کند.

- به زنیکی به ده مار و خوین ٹهوتری که کاری بچووکی بین عهی بین ییکانه گه رچی
کاری مالی خوشی بین.

۹- خاوهن مآل ده سی هه ل گرت، دز نه یوت؛ نه یگه به نمه حدقه جینگها

- صاحب خانه دست برداشت، دزد می گفت موضوع را به نتیجه می رسانم.
- کاتنی ٹهوتری که دز و دروزن به سه ر مآل و که رامه تی گه لینکدا زال بین و خویان به
به شدار و تهنانهت به خاوهن مآل بزان و ده س هه ل گر نه بن.

۱۰- خراوی به گش که س، خاسی به که م که س.

- بد بودن می تواند کار هر کس باشد ولی خوب بودن کار هر کسی نیست.
- واته: هه رچی که سه ٹه توانی خرا به بکا، به لام چا که کردن کاری هه مو و که س نی به.

۱۱- خرو مر بین و کوله کهی پر بین!

- جمع و جور باشد با کوله باری پر.
- واته: ٹه وهی جینگهای سه رنجه، ده ستی پری ٹه وه.

۱۲- خزمەت قالاو بکەی، چاوت دەرتىرى.

○ کلاغ را پرورش کنى، چىشمت را در مى آورد.

● واتە: جەزاي خزمەت كردن به مرۆڤى پىنەزان و ناوه‌جاخ، شەرە.

۱۳- خزمەت قىڭ كردن، خەلاتى تىسىدا

○ بە كون خدمت كردن، خلعتش چۇس است!

■ وە كوو پەندى ژمارە (۱۲).

۱۴- خزمەت نەكىرده ياخىبىه.

○ خدمت نكىرده ياغى است.

● واتە: لەھى كە نەتم ناسىپىو، داوايلى بوردىتلى ئە كەم.

۱۵- خلىپىكىيان، جىيرەت پەلەكارا

○ لغىزىدىن، جىيرە شخص عجول است.

● واتە: ئە و كەسى والە كارا پەلە ئە كا، بە هەلەدا ئەچىن و تى ئەگلى.

۱۶- خنجىر دەوان لە كېللانا ناوېسى!

○ خنجىر بىزىنده (يا جوهردار) در غلاف باقى نمى ماند.

● واتە: مرۆڤى ئازا و بە جەرگە لە كاتى خۆيا ئازايەتى خۆى نىشان ئەدا.

۱۷- خوا با مەرگم، زاوا ئە كا بەرگم.

○ خدا مەرگم بىدەد ولى داماد برايم لباس تەيىە نكىن.

● واتە: مرۆڤى بە غىرەت و بە كەرامەت تەنانەت بە مردىشى ناپ واتە ژىز بارى منه تى
ھېچ كەس.

۱۸- خوا بۇ دەعباى كويىر هيئلانە ئە كا.

○ خداوند براى جانور كور لانە مى سازد.

● واتە: خوا بە مەخلۇوقى زویرى خۆى رەحمى زۆر ترە.

۱۹- خوابىا، هيئىتكى بەسە.

- خدا بدهد، یک شخم کافی است.
- واقه: خوا مه یلی بیتی، به بیانو ویه کی بچو و کیش به عه بدی خوی مدرحه مدت نه کا.
- ۲۰- خوا پا به مار نهدات.
- خدا پا به مار ندهد.
- واقه: خوانه کا، زالم هله بۆ پرەخسی!
- ۲۱- خوا ته خته تاش نی یه، ته خته ریک خهره.
- خدا تخته تراش نیست، ولی تخته‌ها را با هم جور می‌کند.
- به دوو کەس ثەوتရى کە زۆر باش پىكەوە ریک هاتبىتن ئوه كوو دوو هاوسر کە خۆ و رەوشتىان وە كوو يە كە بىتى.
- ۲۲- خوا، خوايى ئەكاو بەنە قىيىخايى!
- خدا، خدائى مى‌کند و بىنە كە خدايى!
- بە كەسى ئەوتရى والەكارى ئافەرىيىش دا، دەخالەت نە کا.
- ۲۳- خوا دەرى ئەگرى و دەرىيکىش ئەكاڭەو.
- خدا درى رامى بىنند و درى دىيگر رامى گشايد.
- خدا گر به حکمت بىنند درى بە رحمت گشايد در دىيگرى.
- واقه: مروڻ بەردەوام لە تەنگانەدا نامېتىز و نابى لە رەحمى خوا ناثومىد بىتى.
- ۲۴- خوا دېرگىرە و سەخت گىر.
- خدا دىير انتقام مى‌گيرد ولی به سختى انتقام مى‌گىردد.
- واقه: زالم ئەگەرچى دېرىش بىتى هەر بە جەزاي زولمى خۆى ئەگا و نابى لە ناكامى زولمى خۆى غافل بىتى.
- ۲۵- خواردى تىكە و كردى فيكە.
- لقمه را خورد و شروع به سوت زدن كرد.
- بە يە كېتك ئەوتရى وا دواي تىز خواردن يان كەلگ وەرگىرن لە كەسىك، ئىتر بىرلاو گۈيى لە دواي خۆيەوە نە بىتى.

۲۶- خواسه‌رما به نهنازه‌ی پدرگ نهادت.

○ خدا سرما به تناسب لباس می‌دهد.

● واته: له هر کس به نهندازه‌ی هیز و توانی نه، ته کلیف نه کری.

۲۷- خواسه‌ری داکلاویش نهدا.

○ خدا که سر داد، کلاه هم می‌دهد.

● واته: له نه بیونی رزق و روزی مه ترسه؛ خوا نه بیدات.

۲۸- خوا عه‌قل به منالت با.

○ خدا عقل به فرزندت بدهد.

● به یه کیک نه وتری که له قسه کر دناتی نه فکری و قسه فره دات؛ جا پیشی تیز: خوت له ده س چوویت، خوا عه‌قل به منالت با.

۲۹- خوا غه‌زو بگری له بزن، نهچنی نان شوان نهخوا.

○ خدا اگر بزر را مورد قهر قرار دهد، می‌رود نان چوبیان رامی خورد.

● به یه کیکی سپله و پینه زان نه وتری که نه بین به جهزای پینه زانین و خه یانه تی خوی بگا.

۳۰- خوا غه‌زو بگری له مروجه، بالی پی نهدا.

○ اگر خدا مورجه را دچار قهر خود کند، به او بال می‌دهد.

● به کینایه نه وتری به که سنی وا زیاتر له نهندازه‌ی خوی پا دابکیشی و له ئا کاما تووشی زه ره ربی.

۳۱- خوا کیف نه وینی و به فری لی نهوارینی.

○ خدا کوه را می‌بیند و بر آن برف می‌باراند.

● واته: له هر کس به پای هیز و توانای، ته کلیف نه کری.

۳۲- خواله سولتان مه حمو و گه وره تره.

○ خدا از سلطان محمود بزرگتر است.

● واته: به ره حمی خوا دل بدهس، نه ک به بنیاده‌م.

۳۳- خوا مآل ئه دات به مووسایی و کیز به نیزه کهر.

○ خدا ثروت به یهودی می دهد و کیز به نزه خر.

● سکالای که سینکی ده س تنه نگه له بهختی خوی.

۳۴- خوانانی بربیکه و پیغمه مر دوا

○ خدا ناش را قطع کرده و پیغمبر دوغش را!

● به یه کیک ئوتزی که زور هزار و رووت و قوت بی.

۳۵- خوانه کا که سی گلوله بکه فیته لیزی.

○ خدا نکند کسی گلوله بختش به سرازیری بیفتند.

● واته: که سی نهاتی بیت، پشت له سدر پشت گیرؤدھی کتسپ نهی.

۳۶- خوانی له مآل خانه و ده رهات، تو ته کولله يه ک، که فته شونی ا

○ یک سینی غذا از خانه خان خارج شد، تولهای به دنبال آن راه افتاد.

● واته: خان به خشیویه تی، ده س و پا نایه خشن!

۳۷- خوا یار بی، با دوزمن هزار بی.

○ خدا یار باشد، بگذار دشمن هزار باشد.

● واته: پشت به خودا بیسه و ترسن له دوزمن نهی.

۳۸- خوا یشی گه ره که و خور ما یش.

○ هم خدا را می خواهد هم خرما را.

● واته: دو چتی گه ره که وا پیکه و ده س نهدا.

۳۹- خوا قولی، نیایه ملی.

○ خدای قُلی، تیغ انتقام به گردنش نهاد.

● واته: خوا تو لهی نه و مهزلو و مهی له و زالمه سند.

۴۰- خوا گه ر دای له بن مر.

○ خدای گر در گوسفند تأثیر کرد.

● واته: ده‌سی توله‌ی تقدیر واله کارا.

۴۱ - خوایه شوکرم بهم بهش، ئەمە ئاوکانی رەشە!

○ خدایا شاکرم به این قسمت، این آب چشمە سیاه است.

● شوکرم چتیکی بى تورزش کە جىنگەی نەبىن.

۴۲ - خۆدایك کراس کەوگ نەمردگە!

○ مادر پیراهن کبود کە نمردە است.

● واته: نەمە نە يە كىيکى ترا!

۴۳ - خورمايش لە منهلى (ياابەغا) فرهەس.

○ خرما در مندلی (يا: بغداد) نيز فراوان است.

● واته: به تىمە چى، ئەو چە وا تىستا تىمە پىرىستمانە لە جىنگا يە كى تر زۇرە.

۴۴ - خورى خوهى ئەدانە نىمە رىسى و خوهى بۇخەلک تەشى ئەرىسى.

○ پشم خود را مى دهد دىگران نصف و نصف برايىش بىرىسىن و خودش بىرای مردم دوک رىسى مى كند.

● به كەسى ئەوترى كە پىنى عەيب بى كارى خوى بىكا، بەلام كاركىردن بۇخەلکى بىن عەيب نەبىن.

۴۵ - خۆلاي خۆسۆكە.

○ خودى نزد خودى بى ارزش است.

● واته: قەوم و خويش رىزى يە كى ترى ناگىرون (بەلام يىڭانە پەرسن).

۴۶ - «خولە» بار ئە كاۋ «بلە»، كەپر ئەوهسى!

○ «خولە» كوج مى كند و «بلە» كېر مى سازد.

● واته: هەركەس، واله بىرى نىشى خۆيا و چاوى لە كەساتىكى تەھۋە نى يە.

۴۷ - خولە ... بەش خوهى بىرى!

○ «خولە» ... و سهم خود را از دست داد.

● واته: بەو كارە ناپەسەندە واكىرىدى، لە ماف بى بەش كرا.

۴۸- خو ماں نی یه به لای ده متّو دیار بیت.

- ماست نیست که بر کناره دهانت پیدا باشد.
- به یه کیک نه و تری که کاریکی کردیت و گهره کی بین حاشا بکا و بیشاریتّو، به لام نه شارد ریتّو.

۴۹- خو نام ب سه ر ساج چونه سو و تیا گه!

- نام که روی ساج نسوخته است.
- واته: پلدم نی یه.

۵۰- خو نه کردگ، خوا بؤ کردگ.

- خود نکرده و خدا به او داده.
- به یه کیک نه و تری که بین نه و هی خوی هول بدآ، بگه یه به مال و نیعمه تیکی زور.

۵۱- خو هت پیاده و رزقت سوارا!

- خودت پیاده و روزیت سوارا!
- دُزعای شره، واته: به رزق و رُوزی خوّت نه گهی. یا: ره خنه یه، واته: تو نه و نده کوئلّوی هرچی نه کهی به رزقی خوت ناگهی.

۵۲- خو هت دز و خو هت دلیر.

- خودت دزد و خودت دلیر.
- به یه کیک نه و تری که خوی هله یه که بکا و بشپرسنی: کنی نه و هله یه کردووه؟

۵۳- خو هت مه کوڑه جه فته.

- خودت را مکش جفت است.
- «جفت» ماده‌ای است در گیاهان سبز، بخصوص در پوست بلوط با خاصیت استحکام بخشی به پوست مشک.
- واته: خرت بهو کاره وه هیلاک مه که، ناکامی نی یه.

جه فته، جه فته: مادده‌یه که، له تیو گیای سوزما، به تایبه‌ت له پیسی دار به رووا زور هه یه؛ له ته نشی پیسی مالات دا، مادده‌یه کی ساخت پیک دینی و بؤ نه و تایبه تمه‌ندیه

که هه به‌تی، له ده واخیدا به کار نه هتیزی و له گوندۀ کانا به جه و تی به‌روو، مهشکه خوش
نه کهن.

جهوت دروس بورو له سیئنه‌ی: کهربون، هیدرۆژن، ثوکسین.

۵۴ - خوهت نه کهی خوا با پیتا!

○ خودت تلاشی نکنی و خدا به تو بدهد.

● به که‌سی نه و تری که بین عذیزیت به مآل و ده‌وله‌تیکی زور بگا.

۵۵ - خوهره‌تاو لیچ بان ده‌وامی نی‌یه.

○ آفتاب لب بام دوام ندارد.

● واته: عمری که تیپه‌ر بورو، ثیتر نومیدی بردده‌وام بونی لئی ناکری.

۵۶ - خوزه‌گهم به قومه‌شکن واده‌نگی ناؤنه‌ویت!

○ خوشابه حال چاه کن که صدایش رانمی‌شند.

● واته: ده‌نگی نه‌وندۀ ناخوشه تالیی دوره بی چاکره.

۵۷ - خوهزه‌گهم به و باخه و رچی لئی نه‌تۆری!

○ خوشابه حال آن باخی که خرس از آن قهر می‌کند.

● به یه کیکی شه‌ر نه‌وتری که هرچی زیاتر دوری بگری، خه‌لکی له شه‌ر و شویری
رزاگار تین.

۵۸ - خوهشه تاگر خوهشه دوو، برا خاسه نه وه ک شوو.

○ آتش و دنبه هر دو خوب‌اند، برادر خوب است اما نه مانند شوهر.

● قسه‌ی ئافره‌تیکه واله شوووه کهی تۆراوه و هابه لای براکه‌یدوه و تیستا له تۆرانی
خوی پەشیمانه و بیری رابور دوو نه کاتۆ.

۵۹ - خوهی نه‌یېریت و خوه‌پشی نه‌يدوریت!

○ خودش قیچی می‌کندو خودش هم می‌دوزد.

● به یه کیک نه‌وتری که خوی قسه به ک بکات و خویشی له سەری شایه‌تی بدان.

۶۰- خوهی ریشی نی به به کوشه نه که نیا

- خودش ریش ندارد به کوشه (بی ریش) می خنند.
- به که سین نه و تری که خوی عه بینکی بیی و لهو باره وه له که سانی تر ره خنه بگری.
پیاوی بیوو، لوطی نه بیوو، به جیگه که لوط، دلو کونه لوطی مابیو، منگه منگیش
قسه نه کرد، به هر که س نه گه بیشت، نه بیوت: تف نه و نو و ته! یانی: تف له ولوت ته!

۶۱- خوی شیری هه تا پیری.

- خوی شیر خوارگی تا عهد پیری.
- واته: خولق و خویه که له منالیدا قیری منال بکری، تا کاتی پیری هر له گه لیدایه.

۶۲- خوینی بوگه مرؤلی خاسه!

- خونش برای دوای گری به درد می خورد.
- به یه کینکی هیچ و پروج نه و تری.

۶۳- خوینی کرده کاسه.

- خونش را در کاسه ریخت.
- واته: زور قسی ناشیرینی پئی کرد. یا: بیو به سبه بی له بهین چونی.

۶۴- خویه ک فیبر بی به شیری ته رک ناوی به پیری.

- خلق و خویی که در بچکی بیاموزی، در بزرگسالی ترک نمی شود.
- واته: نه وهی که له منالیدا مروف قیری نه بئی، له پیریدا بئی ته رک نایی.

۶۵- خه ناکار هاله لای یارو بی تاوان پای ها به دارو!

- گناهکار نزد متشوق نشسته است و بی گناه پایش از چوبی دار آویزان است.

□ بروانه بو پیتی «ت»: تاوان بار هاله لای یارو...

۶۶- خه تای من چیبیه به خته که م شهره، کوچم ناویته کوچجی سه گ وهره.

- من چه تقصیری دارم که بختم برگشته و بارو کوچ من با کوچ عو عو سگ در آمیخته است.

● واته: له بهختی شد، توشم بووه به توشی گرویه کی بینی حه یا و ده مه زهن و قه ره چنانخ.

۶۷ - خه‌ت خوار، هاله بن سه‌رگای پیرا.

○ خط پایین، زیر سر گاو پیر است.

● واته: چونه‌تی ثوکاره، هاله ژیر سری ثوکسه پیره‌دا.

۶۸ - خه‌ته سووره له خوهم دووره.

○ خط سرخ، این رویداد از من دوراست.

● واته: من لام کاره خراپه به دوورم.

۶۹ - خه‌ته سونه‌تله نه ک له بنا!

○ ختنه سنت است نه از بیخ.

● واته: هرچی کاره، نهندازه‌ی خوی هه یه.

۷۰ - خه‌س بین و تراو بین، ههر نان نه رکا.

○ غلیظ باشد یا رقیق، فقط نان را تر کند.

● واته: تیمه پیویستان به پی خوره، هرچی و هر چون بین، قه بیدی نی یه.

۷۱ - خه‌س و تراوی چیشت مشتیکه!

○ غلیظ یا رقیق شدن آش یک مشت آب تقاؤت دارد.

● واته: خاس و خرابی ثوکاره پیوه‌ندی به تی بینی به کی بچووکه وه یه.

۷۲ - خه‌سوو نه تری، ته‌خسیر و هوی یهَا

○ مادر شوهر می‌گوزد، عروس مقصّر است!

● به خه‌سوویه که نه‌وت‌تری وا هرچی هده و لاری خویه‌تی، بیخانه پای بووکه که‌ی.

۷۳ - خه‌سوو به و هوی نیزی؛ نارد نه‌نه‌قنى، فنگ نه‌له‌قنى!

○ مادر شوهر به عروس می‌گوید: آرد غربال می‌کند، باسن تکان می‌دهد.

● به خه‌سوویه که نه‌وت‌تری که بروبه‌هانه‌ی هیج و پووج له بووک بگری.

۷۴- خه سو و له جفتی گا خاستره.

○ مادر شوهر از یک جفت گاو بهتر است.

● واته: خه سو و بو زاوا زور دلسوژه و خیری له جووتی گا بو ڻهو زیاتره.

۷۵- خه لاته که هی خان ٿه حمه و خانه!

○ خلعت خان احمد خان است.

● به خه لاتنی نهوتری که خاوهنه که هی له سه ری په شیمان بیتتو.
ئیڙن خان ٿه حمه د خان، ده سئی لیاسی خوی دابوو به نو ڪرده که هی، کاتنی نو ڪر
لیاسی ڪرده بھری، زور پئی نه ڪدوت و له بھریا ریک و پیک و جوان بوو. خان که
نه مهی دی، په شیمانو بوو، لیاسه که هی لئی سندو و خوی ڪردیده بھری!

۷۶- خه لک سه گی لئی ٿه و هری و من پشیله!

○ دیگران مورد حمله سگ قرار می گیرند و من مورد حمله گربه.

● واته: من نه گبدت رووی تئی ڪردوو ما

۷۷- خه له فروش هه وال من ٿه پرسنی.

○ گندم فروش سُراغ «من» را می گیرد.

● واته: هر کس واله بیری ٿامرازی کاري خڙیا.

۷۸- خه نه فره بیت، گونیشی تئی ٿه نن.

○ حنا زیاد باشد، به آلت هم می مالند.

● واته: چت که زور بوو، بئ نرخ نه بنی.

۷۹- خه و شه و، شه رمه ساری رو ڙه.

○ خواب شب، شرمداری روز را به دنبال دارد.

● له جيگایه کدانه و تری که شو مه ترسی تالان کردنی ماله که ت له بینا بین و پیوست
بکا به و شه و خزت و ماله که ت دهرباز که یت ؛ به لام بئ خه یال بخویت و ماله که ت
تالان بکهن. جا سبه ینی بو ڻهو هه له، بھر تانه و ته شهري خه لک بکھوی و شرمدار

بئی.

۸۰. خهوده بوهن بۆ میران، نۆکه رۆکه‌ری نه گیران (یا، گاره گه رگاره گه‌ری نه گیران)

- خبر بدھید به امیران، نوکر برای خود نوکر اجیر می‌کرد.
- به نۆکه رینک نه و تری واله نۆکه‌ری عاری بیت و بیشی نۆکه‌ری به کهی خۆی به کری بدا به یه کینکی تر بۆی بکا.

۸۱. خهیال پلاؤها

- خیال پلو است.
- واته: خهیالنکی دوور و دریزه و دهس نایگانی.

۸۲. خیز بۆ خویش نه ک بۆ دهرویش!

- سود برای قوم و خویش نه برای بیگانه.
- واته: نوهی بۆ قوم و که‌سی محتاجت پتویسته، به که‌سیکی غەریب ناشن.

۸۳. خیزم بین ناکه بیت که شکولم مەشکنها!

- به من احسان نمی‌کنی، کشکولم رانیز مشکن.
- واته: نه گه رپاوه تیت لى نایه، ناپاوه‌ش ده رەقم مه که.

۸۴. خیز و بیزه که‌ی بۆ ناری و تر و تسه که‌ی بۆ شاری!

- سود آن برای «ناری» و بوبو و گند آن برای «شاری».
- واته: خیز و سودی نه و کده یا ئه و چته یه کینکی تر بیبات و شەر و بۆگه‌نى بۆ که‌سیکی تر بیت.

۸۵. خیزی نی یه و شەری وە ک سەگ نه وەری!

- سودی ندارد و زیانش چون سگ عوو می‌کند.
- به یه کینکی بین خیز بەلام شەر دروس کدر نه و تری.

۸۶. خیل بار ئە کاو پیره ڙن کە لار نه وەرسا!

- قبیله دارد کوچ می‌کند و پیره‌زن مشغول درست کردن کلار است.
- واته: هەر کەس واله بیری کاری خۆیا.

«که لاره» یان «که لاره»: ده فریزکه له شیا که درووسي نه که ن بُو وردہ ته پاله.

۸۷ خیلله خوار و خیلله ڙوور، گیسکه قوت و جاجمه سوور.

○ قبیله چه به ییلاق برود یا به قشلاق، او فقط یک بزغاله ڦُد و یک جاجیم سرخ رنگ دارد.

● به یه کیکی هه ڙار نه وترئ که بُز هه رایه ک بار بکا، چتیکی زُوری بُز بار کردن و رئ که وتن نه بیت.

د

- ۱- داران له دور و سه ریان سه وزه.
○ درختها از دور سرشاران سبز است.
● واته: روالتی دور جینگکی باوه رنی به.
- ۲- دارا و نه دارا گرفتار خمه نه ویشه وا همسی هه ر تیزی که مه.
○ دارا و ندار گرفتار غم اند و آن کسی هم که دارد می گوید باز هم کم است.
● واته: هه مو و کس لدم روزگاره دا هدر هدو لی مالی دنیا ندهن و تیر نابن.
- ۳- دار تاوه سو وه ... خه سو، دار ته موروه وه ... خه زوروه.
○ چوب آب خورده به ... مادر شوهر (یا مادر زن)، چوب طنبور به ... پدر
شوهر (یا پدر زن).
● نه مه نه بی قسهی زاوایا، یا بو و کنی بو وی که رقیان بو وه له «خه سو» و «خه زوروه».
- ۴- دار تیزی، تهور ته گهر ده سه کهی له خوهم نه وا یه، نه یه توانی بم بری.
○ درخت می گوید: تبرا گر دسته اش از جنس خودم نبود، نمی توانست مرا قطع کند.
● واته: تا قهوم و خویش یارمه تی دوژمن ندهن، دوژمن ناتوانی زه فهر به مرسو ف
بیا.

۵- دار به رزو که سه گ دز دیاره.

○ چوب بلند کن سگ دزد معلوم می شود.

● واته: خه یانه تکار زوو ده ر نه که وی.

۶- دار بین سه مه ر بو ببرین خاسه.

○ درخت بی ثمر برای قطع کردن خوب است.

● واته: مرؤفی بین خیر یان چتی بین که لک بین قدره.

۷- دار پوازی له خوهی نه وی ناقلیشی.

○ چوب اگر برازی از جنس خود نداشته باشد نمی شکافد. براز (یا: گاز، بغاز) آن قطعه چوبی است که در شکاف چوبی دیگر جای مسی دهند تا چوب بزرگ بشکافد.

● واته: قدم و کس پشتی مرؤف نه شکین.

۸- دارد هس خه لک مه وه.

○ چوب دست مردم مباش.

● واته: مبه ئامرازی دهستی خه لکی.

۹- دارد هه یله کانی، هه رکه س کار خوهی خاس ئه زانی!

○ تاب بازی، هر کس کار خودش را خوب بلد است.

● واته: همو و کس به کار و باری خوی شاره زایه.

۱۰- دار کرمی له خوهیه.

○ کرم درخت از خود درخت است.

● واته: عه بی مروف له خویه وه دانه که وی.

۱۱- دار له ته ک تومه، دیوار بژنه وه.

○ تیرچه به تو می گوییم، دیوار بشنو.

● فسه یه ک بز که سئی بکری، به لام مدهست یه کیکی تر بی.

ئه مه کینایه ته عریزی یه.

۱۲- دار له ته ک لار بیو، سیوه‌ری لاره.

○ درخت که کج شد، سایه آن نیز کج است.

● واته: له مرؤفی بهد زات، چاوه‌رتی راسی و دروسی ناکری.

۱۳- دار له سه‌ر ریشه‌ی خوهی سه‌وز ته‌وی.

○ درخت روی ریشه خود می‌روید.

● واته: مرؤف ته کیشته‌وه سه‌ر ره گزی خوی.

۱۴- داره که‌ی سه‌ر که‌ل، پرده‌که‌ی قشلاخا

○ درخت بالای گردنه، پل قشلاق!

● واته: نه دو و قسه یان نه دو و کاره له یه ک دوورن و فریان به سه‌ر یه که‌وه نی‌یه. له

کوئوه بوکوی یه!

(داری سه‌ر که‌ل): تاقه‌دار نیکه له نیوه‌ی رینگکی کیوی ناویه‌ری شاری سنه دا.

(پرده قشلاخ): پر دیکی کون و میزینه یه له بدر گوندی قشلاخ نزیکی شاری سنه.

نه دو و جیگگه که و تونه ته خورن‌شین و خزره‌هلاانی شاری سنه و دوورن له یه ک

۱۵- دار هه‌ر داره و په‌لک هه‌ر په‌لکه، قهوم هه‌ر قهومه و خه‌لک هه‌ر خه‌لکه.

○ درخت همان درخت است و سپیدار نیز سپیدار است، قوم و خویش همچنان

قوم و خویش اند و بیگانه نیز بیگانه است.

● واته: زات، ناگوپ دری.

۱۶- دار هه‌ر دو و سه‌ر گواوی (دار هه‌ر دو و سه‌ر پیس).

○ چوب هر دو سر آلوهه.

● به یه کیکک نه‌تری که له دو و سه‌ر هه‌وه، بهد ناو بین.

۱۷- داشتم، داشتم حه‌ساو نی‌یه ا دیرم، دیرم حه‌ساوه.

○ داشتم، داشتم بی فایده است : دارم، دارم اعتبار دارد.

● واته: تسه له و چته نه‌بن بکری که تیستا هه یه ؛ چونکه رابوردو و تازه ناگه‌رینه‌وه.

(داشتم)، «دیرم» دو و شه له زاراوه‌ی کرم‌اشانی یه.

۱۸- داگه به گله‌ی ده ماخوا.

- بوی آن به دماغش خورده است.
● والله: لد و خه پهروی بیستووه.

۱۹۔ داکٹہ له دار گھ لات پیوہ نه هشتگه،

- به درخت زده‌ای و برگی بر آن باقی نگذاشته‌ای.
● واله، می‌جست له هیئت‌وروه.

^{۲۰} - داگه له جهه فت ٿاو قولی ته رنه و گه.

- به هفت آپ زده و پایش خیس نشده است.
● به گوستیکی ساخته چی و قتلہ باز نموده.

^{۲۱} - داگلبه له سهوری باي بهوهسیری، لمهه جوانی بهسی خوول به سهورپری ا

- به جو اپنکی نہ جو ش و لہر و لاواز نہ توڑی۔

۷۲ دالکه‌ها تا تو موجیاری من کردم، سه دوسي مه گه‌س و گون خه‌ره گاله‌وه
شماردم.

- مادرانه طول مدتی که تو مرا پند می دادی، من صد و سی مگس بر روی بیضه
الاغ سیاه شمردم.

● په که سینکی گدوح و گیز نه توئی که گوئی له پی نمودونی که سه و نه بی.

^{۲۳}- دامگی، سه ریاگ نه کاته درگای نامه دار.

- ۱۰ احتیاج، انسان را مجبور می‌کند که به در خانه نامرد روی بگذارد.
• واته: هزاری و دهست تنهنگی، معروف محتاجی نامرد نه گا.

۲۴۔ دانا به تیپشارہ، نادان به کوتھاگ،

- دانا په اشاره، نادان به کتک.

● واته: مروفی زانا به ناماژه‌یه ک تی نه گا، به لام نه زان ثه بی به زور تی گه یه‌نی.

۲۵- دانا به درکه، کهر به نه قیزه.

○ دانا به اشاره، نادان به کتک.

● واته: زانا به نیشاره و نه زان به کوته ک.

۲۶- دانگی رووله شهش دانگ ملک خاسترا!

○ یک دانگ روداری از شش دانگ ملک بهتر است!

● به یه کیکی بی حدها و روودار نه وتری که بین ثوهی بیر له ئابروو بکاتهوه، بۆ هر کاریک ک سه‌ری پیوه نی.

۲۷- دانولله‌یان به یه که و ناکولی.

○ نخودشان با هم در یک دیگ نمی‌جوشد.

● واته: ناکهونه به ک، قسه‌یان به ک ناگری.

۲۸- دانه بریشکه نه خوات و به ساون رهقی دهس ته‌شوری!

○ گندم بو داده می‌خورد و با صابون مخصوص دست می‌شوید.

● واته: ده‌ماری به‌رزه و فیز قوزه.

خواردنی دانه بریشکه، دهست چهور ناکاکه بیویستی به سابونن بین.
وه کوونه‌وهی له فارسیدا تیژن: پز عالی، جیب خالی!

۲۹- دانه‌مان به یه که و ناکولیتا

○ دانه ما با هم نمی‌جوشد.

■ بروانه بۆ زماره (۲۷)

۳۰- دانه‌یه کیان بین نه‌ئه‌دا، داوای دوانی نه کردا!

○ یک دانه به او نمی‌دادند، او دو تا می‌خواست.

● به یه کیکی بین شرم و ته‌ماعکار نه وتری.

۳۱- داوا بیو، داوا کوژیاوه، که‌چه‌ل بۆ دار نه خولیاوها

○ نزع بود، نزع پایان یافت؛ کچل به دنبال چوب می‌گشت!

● به یه کیکی گنج و کم عهقل نه وتری که دوای که‌سانی تر له ئاکامی کاری

سهر ده ریتنی.

۳۲- داواله سهر ته نگی سجافه.

○ دعوا بر سر تنگی طراز است.

● واته: شپر و شوپر بان له بدر دهست تنگی به.

سجاف: پهراویز

۳۳- دایک بوبینه و کهنه نیشک بخوازه.

○ مادر را بین و با دخترش ازدواج کن.

● واته: ره نگ و روالت و خلون و خوی کچ له ثا کامدا نه کیشته و سهر دایکی، که وا

بوو دایک ثاویته دوا روزی کچه.

۳۴- دایک دز شه وی سینه نه خوات و شه وی سینه نه کوتی!

○ مادر شخص دزد یک شب سینه مرغ می خورد و یک شب بر سینه خود
می کوبد.

● واته: ثا کامی دزی و دهس پیسی، مرگه. دایکی دز شه وی له بهره همی دزی
کوره کهی سینگی مامر نه خوا و شه وی کیش له ثا کامدا که کوره کهی نه گیردری و نه
کوژن، سینگی بو نه کوتی.

۳۵- دایک کراس که وگ نه مردگه!

○ مادر پیراهن کبود نمرده است.

● واته: نه مه نه، به کیکی تر.

۳۶- دایک وه قوروان دهس و که وچکی، دانیک له کاسه و دوان له زکی!

○ مادر فدای دست و قاشقش، یک قاشق در کاسه می ریزد و دو قاشق
می خورد.

● به کچنکی تازه کار و چلیس نه وتری که هر له بیری زکی خوبیا بیت.

۳۷- دایکی شل پیچاگیه سه و.

○ مادرش او را شل پیچیده است.

● به یه کیکی شل و ول ٹه وتری.

۴۸ - دایه بونه و دوخته ربخوازه.

○ مادر را بین و با دخترش ازدواج کن.

■ پروانه بُز مهسیله‌ی ژماره (۳۳)

۴۹ - دایه نه مهندن، باوه نه باسا بُز خودت پگهره، قله نهندن تاسا.

○ مادر مرده است و پدر نیز بخشی نمی‌کند، تو نیز قلندر آسا هر جا می‌خواهی برو.

● به کچ یا کوری ٹه وتری که دایکی مردین و پاکیشی لبی نه برستی و نه دوش بس سرهستی و بین نه وهی کدستی ریگه‌ی لبی بگری، بدم لاو بدو لادا به‌لاهی.

۵۰ - درگ ته کتلی، درگ تیته ریگه‌ت.

○ خار می‌کاری، خار در راهت می‌روید.

● واته: خراپه بکه‌ی، خراپه ٹه بینی.

۵۱ - درگ هنگور ناگیری.

○ خار، انگور به بار نمی‌آورد.

● واته: کاری خراپ، ثاکامی چاکی لبی وهر ناگیردری.

۵۲ - درگئ له دهسم ده نه یه‌ری، پووشن له چاوت ده نایه‌رم.

○ خاری از دستم بیرون نیاوری، خاشاکی از چشمتم بیرون نمی‌آورم.

● واته: تا دهستی هاوکاری بُز لای من رانه کیشی دهست بُز لا رانا کیشم.

۵۳ - درگای خودت بوه سه و سه گ هاو سامال به دزم که.

○ در خانه خودت را بیند و سگ همسایه را به دزدی متهم مکن.

● واته: تی بینی کاری خوت بکه و کس تاوان بار مه که.

۵۴ - درگای شار نه و سگی، درگای ده مه ردم ناوه سگی!

○ دروازه شهر را می‌شود بست، در دهان مردم را نمی‌شود بست.

● واته: مرۆڤ نابین هەله يە کى وابکات، كە ناوى خراپەي بىكەوەتىه سەر زمانى مەردم.

٤٥- درگای كەس مەنەقىنە، تا درگاڭات نەنەقىنە

○ در خانە مەردم را مىكوب، تا در خانەت را نىكوبىند.

انگىشت مەنەن رنچە بە در كوفتن كىس تاكس نىكەن رنچە بە در كوفتنەت مشت

● واته: بە مەردم خەيانەت مە كە، تا خەيانەت پىن نە كەن.

٤٦- درۆزىن بە درۆزىن ئېزىزى؛ رووت رەش!

○ دروغىگو بە دروغىگو مىگويد: روويت سياهادا

□ وەكۈو؛ قالاۋ بە قالاۋ ئېزىزى؛ روو رەش

● بە يە كىنگى ئەوترىي، خۇرى عەيىتىكى بىيى و لە كەسانى تر بۆ ئەدو عەيىبە، رەختە بىگرى.

٤٧- درۆزىن تەننیا دەفعە يە كە ناشتا ئەكىا يَا، درۆزىن جارىك ناشتا ئەكىا.

○ دروغىگو تەنها يك بار ناشتائى مى خورد.

● واته: كەسى كە درۆ ئەكىا، خەلکىي هەر جارى باوهرى پىن ئە كەن.

٤٨- درۆزىن كەم حافىزەسى!

○ دروغىگو كەم حافظە است.

● واته: درۆزىن، زوو لە بىرى ئەچىتىكە چىي و تۈوه و بەوسەبەوه دوو قىسى ئەو يە كە

ناگىرن.

٤٩- درۆشىرىينە، بەرى تالىما

○ دروغ شىرىين است ولى مىۋە آن تلىخ است.

● واته: درۆ بۆ ماوه يە كى كورت خۇش دىيمەنە، بەلام ئاكامىتىكى تالىي هە يە.

٥٠- درۆكراھەنى يە لە پايا.

○ دروغ كرايە ندارد.

● واته: درۆكىردىن دەست مایھى ناوى. بە كەسىتىك ئەوترىي كە بىن حىساب درۆ بىكا.

٥١- درۆ، گۈزىرە كە نى يە بىكەنېتە دوات و بقۇرنى.

- دروغ، گوساله نیست که دنبالت راه بیفتند و صدا کنند.
- به یه کیک نه وتری که درو بکات و حاشای لئی بکا.

۵۲ - درونه فه رزه و نه سوننه.

- دروغ نه فرض است و نه سنت.
- واته: درو و هختن نهودنده بئی نرخه نه بئی بو چی بکری؟

۵۳ - درو هیشتاله ددم دهر نه هاتگه، لوقه نه کا!

- دروغ هنوز از دهان خارج نشده است، می‌لنگد.
- واته: قسه‌ی درو هر له هه وه لی قسه کردنوه نیشانه کانی دیاره که چه ندی تمق و لقه.

۵۴ - دریز درها

- یاوه گو است.
- واته: زور ویزه.

۵۵ - دریزی خوهت نه وینی، پانی خه لکیش بوینه‌ها

- درازای خودت را می‌بینی، پهنانی مردم را نیز بین.
- واته: هر چاوت به خوت و خیری خوتهوه نه بئی، مافی خه لکیشت له بئر چاو بئی.

۵۶ - دز نازابی، تاریکه شه و فره‌س.

- دزد زیرک باشد، شب تاریک فراوان است.
- واته: بو مرؤثی چالاک و لئی هاتو و هختن نیش کردن زوره.

۵۷ - دز نهونه یه ستمه کله و هر رهش کا.

- مشکل دزد تا لحظه‌ای است که سایه فرا برسد.
- واته: دز ماتلی تاریک بیونی هدوایه، دوای نهوده ترسی نامینی و دهستی خوی نهوده شینی.

۵۸ - دز بدوبینه، هر باس په ینجهت بو نه کا.

- دزد را وادار به حرف زدن بکن، از نردهبان برایت سخن می‌گوید.

● واته: هر کس له چتنی قسه ئه کات که پیویست يه تى يان خۆی خوشى لى دى.
دزیش پەينجهى بۆ دزى گدره که و دلى وابلايدوه.

٥٩ - دز بۆ بازار ئالۆز ئەگەرى.

○ دزد دنبال بازار آشفته مىگردد.

● واته: كەسى كە خراپە كار و دەس پىس بى، له شلۇغى و قورە بالغى زۆرتىز كەلكى
وەرنە گرى.

٦٠ - دز بە ئاشكرا بىت، فره ئەوات!

○ دزد آشكارا بىايد، زياد مىبرد. معادل: «چو دزدى با چراج آيد گىزىدە تى بىد
كالا»

● واته: دزى ئاشكرا بىشىكە، چونكە ئەو كەسە به دز نازانى و ئەويش لىتى ئەكەوى
ئەوهى نەخت و باشه نەبىا.

٦١ - دز بە رېنگە يە كائەروقت و مال دزياگ به هەزار رېنگا.

○ دزد از يك راه مىرود و دزد زده از هزار راه.

● واته: رېنگەي دز مەعلۇومە بەلام مال دزراو شىكى بۆ هەزار كەس ئەرپا او نازانى چى
بىكا؟

٦٢ - دز بە و بە ئىنساف بە.

○ دزد باش و با انصاف باش.

● واته: لە ناپياويسا، جىنگەي پياوه تى هەر ھەيدە.

٦٣ - دز تارييکە شە و ناگىرگىت.

○ دزدى كە در شب تارييک دستىرد مىزند، دستگىر نمىشود.

● واته: كەسى كە زۆر بە نەپىنى خەيانەت ئەكى، ناناسرىت.

٦٤ - دز خۆمالى ناگىرگى.

○ دزد خودى دستگىر نمىشود!

● واته: خەيانەتكارى خۆبى دىز ئەناسرى.

۶۵- دز، دز گهناست.

○ دزد، دزد را می‌شناسد.

● واته: هر کس، هاوکاری خوی باش نهانست.

۶۶- دز دو و کراسی هس، دانیکسی ها له به رخوه یا و
نهویا که یشی ها له به ر ته او دنیا.

○ دزد دو پیراهن دارد، یک پیراهن در تن خود است و یک پیراهن در تن همه
مردم.

● واته: دز له بیری خویا مالی هه مو و کس به مالی خوی نه زانی، چونکه پنی وایه
رزوی لهرزویان ثه توانی بیدزی.

۶۷- دز له ڙماره ناپرسن.

○ دزد به شمارش جنسی که می‌دزد توجه ندارد.

● واته: بو دز، چن و چونی مالی دزیدتی، فرقی نی به.

۶۸- دز له سیوه رخوه یشی ٿه ترسن.

○ دزد از سایه خودش نیز بیم دارد.

● واته: مرؤفی نادر ووس و ناپاک که هه مو و چتنی ٿه ترسن ته نانه ت له سیبه ری
خوبیشی.

عه رب ٿه لئي؛ الخائن خائف.

۶۹- دزمه پل دزی بیت، تاریکه شه و فرهس.

○ دزد آرزوی دزدی داشته باشد، شب تاریک زیاد است.

● واته: کسین گه ره کی بین کاری بکا، وه خت زوره.

۷۰- دز ناشی کایهن ٿه بربی.

○ دزد ناشی به کاهدان می‌زند.

● واته: کسینک له کار نیکدا ناشاره زا بی و ده سی بی بکات، که له وه ره خاته
نهوکاره وه.

۷۱- دزنه گرفته سولتانه!

○ دزد نگرفته سلطان است.

● واته؛ کسی هله به کی کرد بین و پی نه زان خوی به بخته ور نه زانی!

۷۲- دزنه وره!

○ دزد او رانی برد.

● به ئافره تیکی ناشرین نه وتری.

۷۳- دز و ساحیو مآل دهس بهن به دهس یه کو، گاله روچنزو هه لکه کیشون.

○ دزد و صاحب خانه اگر با هم توافق کنند، گاو را از روزنہ بام بالا می کشنند.

● واته؛ له وزیانه که دوزمن نهیدالله مرؤف، نه گهر دهسی خه بانه تی خوبی تیدابن قورس تره.

۷۴- دز یه کیکه و شک هه زار.

○ دزد یکنفر است و شک هزار.

● واته؛ مرؤفی مآل دزراؤ، له همو و کهس به شکه.

۷۵- دگهر، ناوی به جگهر.

○ بیگانه، خودی نمی شود.

● واته؛ منالی خه لک نایبی به جگه رگوشی خوت.

۷۶- دل نایهنهی دله.

○ دل آینه دل است.

● واته؛ دلی مرؤف خه بر نهاده که سانی تر چه نده نه ویان گهره که.

عه ره ب نه لئی، القلب میرآهه القلب

۷۷- دل به درؤناسوئی.

○ دل به دروغ نمی سوزد.

● واته؛ خوشویستی و دل سووتاندن ناتوانی درؤ بین.

۷۸- دل خو سفره نی به به لای گش که سینکه و بیکه یتهو. یا؛ دل خو سفره نی به بو گش که س هه لی رز نی.

○ درون آدمی که سفره نیست تابخواهی نزد هر کس آن را پهن کنی.

● واته: ناکری دهرد و رازی خوت به لای هه مو و که سینکه و بیکه.

۷۹- دل که س ریش مه که، ریشت کرد بی نه نیش مه وه.

○ هیچکس را آزرده خاطر مکن، اگر آزرده کردی فارغ از انتقام مباش.

معادل: «چو بد کردی مباش این زآفات که واجب شد طبیعت را مکافات».

● واته: خرا به ناکامی خرابی هدیه.

۸۰- دل له دل نه روانی.

○ دل به دل نگاه می‌کند.

● واته: دلی تو چون بی بو من، دلی منیش بو تو تو هروایه.

۸۱- دل له دل خوهه‌ری هه سا

○ دل از دل آگاه است، دل به دل راه دارد.

▣ وه کو و نه لین: دل ناویته‌ی دله.

عدهه‌ب نه لی؛ القلب یهدی الی القلب.

۸۲- دلم خوهش دایک کورم، به زک بررسی و شوال شرم!

○ دلم خوش است مادر پسر هستم، در حالی که شکم گرسنه و پاپوشم پاره است!

● نه مه قسی دایکی کوریکی بی غیره ته که سکالا نه کا له کوره کهی واله بیری بررسی به تی و رووت و قروتی دایکی هه زاریانی به!

۸۳- دل و دلخواز، نه ویته نان و پیاز.

○ میانه عاشق و معشوق، پس از مدتی چون نان و پیاز می‌شود.

● واته: دوو دلخواز دوای ماوه یه ک پیکه و هبوون، له یه ک نه تاویته‌وه و به ینیان سارد نه بیتو.

۸۴- دلیکه و شاعه باس بردگیه.

○ دلی است و شاه عباس آن را ریوده.

● واته: دلیکه و دراوه به و کسه و پهشیانی تیدانی يه.

۸۵- دلی وه گون هلاج لئی نهدا.

○ دلش مثل آلت حللاج می لرزد.

● واته: زور نه ترسنی.

۸۶- دنیا ئاو بیوا ئوه و هاله خهوا.

○ دنیا را آب ببرد او در خواب است.

● واته: نه و کسه زور بین خه باله.

۸۷- دنیا ئە حمە وو مە حممووھ.

○ دنیا احمد و محمود است.

● واته: کاری دنیا ئەم دەس و نەودەس کردنە.

۸۸- دنیا بائە یوات و تۆکورە کە کە ما ئایتە بەرىا

○ دنیا را باد می برد و تو می خواھى با بوتە کما جلو آن را سدّکنى.

● واته: بەلای گورە، نابى بچووک ئىنى بىروانى.

۸۹- دنیا بەھەشت کەرگەله.

○ دنیا بھەشت خرھا است.

● واته: مرۆڤى زانا دل بە دنیا خوش ناكا و نازان تیدا شادومانه.

۹۰- دنیا بىزى ئاكىل، تۆبىتە پە مال!

○ اگر ھەم بگويند ارزن، تو بخز توی خانە.

● واته: هەركەس ھەرجى بىزى با بىزى، بەلام تۆ حەقى ھېچ قىسى يە كە لەم بارە يە و
نى يە!

۹۱- دنیا دەسە وامە.

- کارهای دنیا چون وام دستی است.
- واته: چون له گه‌ل خله‌لکاره فتار بکه‌ی وات له گه‌ل داره فتار ثه که‌ن.
- ۹۲- دنیاس و گه‌ز گه‌زین، ده‌سم ثه رویت و ته‌ت گه‌زم اده‌ست رویی بمگه‌زه.
- دنیا است و گزیدن، حالا من می‌توانم و تو را می‌گزم؛ تو نیز اگر توانستی مرا بگز.
- واته: ثه مرو من ثه توانم و تولدت لئی ثه ستینم؛ توش ثه گهر توانیت ده‌ستی خوت بوه شیته.
- ۹۳- دنیا سه‌ری به پوش نه‌گیریا‌گه.
- سقف دنیا را با پوشال نپوشانده‌اند.
- واته: حیساب و کتیبیک هه‌یه.
- ۹۴- دنیاکنی خواردی؟ زوردار یا بین عارا
- از دنیا چه کسی بهره گرفت؟ زورمند یا بی‌آبرو!
- واته: له ئام دنیا یه، زالم و بین شرم، زورتر که‌لک و هر ثه گرن.
- ۹۵- دنیاکنی خواردی؟ زوان لووس، لووس و پووس، بین نامووس.
- از دنیا چه کسانی بهره بردنند؟ چاپلوس، لوس و هیز، بی‌آبرو.
- واته: دنیا ره پیلگه یه و ماساوکه‌ر و حیز و ته‌رس بهره‌ی لئی و هر ثه گرن و دلیان بین خوش.
- ۹۶- دنیا‌ها به ده‌س زوردار و بین عاره‌و.
- دنیا در دست زورمند و بی‌عار است.
- هر بوروه تا بوروه.
- ۹۷- دنیا هه‌وره و گورگ ده‌می چه‌وره.
- دنیا ابر است و گرگ دهنش چرب است.
- واته: دنیا نائه‌منه و له وه خت‌گیران، به‌مورادی خویان‌گه بشترون و خه‌ریکی دزی و تالان.

۹۸- دنیا ههی ههیه و کوسه به لمه ریش!

- دنیا دچار آشوب است و شخص کوسه به فکر ریش دراز است.
- معادل: هر که به فکر خویش است، کوسه به فکر ریش است.
- واته: مرؤثی نهzan له ثاڑاولیي دنیايش دا هر ها له بیری خویا هرووا که کوسه له همو و کاتیکا واله بیری ریشیکی دریزا.

۹۹- دنیای به هر دو و ده س گرتگه.

- دنیا را با دو دست گرفته است.
- واته: زور به دنیا دلی خوش و همولي بو نهدا.

۱۰۰- دوان زوره و یه گئی که ما

- دو تا زیاد است و یکی کم.
- واته: مثال به کیکی کمه چونکه تاقانه به و نه گهر نه مینی دهدی گرانه و دوانیشی زوره چونکه به خیو ناکرین.

۱۰۱- دواى باران که په نکا!

- بعد از باران کپک!
- واته: هرچتنی له وختی خویا خوش و کاتی به هر همندی نه و چته نه گهر به سر چو و نیتر به کدلک نایه.

۱۰۲- دواى تالان تهشت تهشت

- بعد از غارت شدن طشت طلا.
- واته: دواى تالان، خهه تیک نامینی چونکه چتنی نه ماوه.

۱۰۳- دواى تری خه مشه بربی!

- بعد از رسوابی دیگر چه بیمی!
- دواى رسوابون نیتر ترس له چی?

۱۰۴- دواى ته نگانه، فه رعنانه.

- بعد از رنج و زحمت. آسایش و راحت.

● واته: هدر ناخوشی به کک‌ها به دوایده،

۱۰۵ - دوای لیزمه و باران که پنهن؟

○ بعد از بارش شدید باران کپک؟

● واته: هدرچی چته له وختی خویا خوشه.

■ وه کرو: «دوای باران که پنهنک»

۱۰۶ - دو بهره بئ دو، واته زانی ماس کولیاگه.

○ دوغ بده به کسی که در خانه خود دوغ ندارد، آن را ماست جوشیده تصوّر می‌کند.

● واته: مرؤثی بر سی همو و چتی بلا یه وه گرینگه.

۱۰۷ - دو تانه یزه‌منی که ره نادا.

○ دوغ راتا به هم نزنی کره نمی‌دهد.

● واته: همو کاریک عذیزت و هیلاک بونی پتویسته، تا به برهه‌م بگا.

۱۰۸ - دوژمن گهه‌منه و که، تانجا تهپ به ره سه‌ری.

○ دشمن را آرام کن، آن‌گاه به او حمله‌ور شو.

● واته: هدوه‌ل خاوی دوژمن بچنه، ٹه‌وسا پری تی‌ده.

۱۰۹ - دوژمن خوهی به شه که ره خنکنی.

○ دشمن خود را با شکر خفه می‌کند.

● واته: ٹهونه لئ زانه که به زوانی خوش ٹه‌توانی دوژمنی خوهی سه‌رکوت کا وله بهینی بدری.

۱۱۰ - دوژمن دوژمنت به دوّس بزانه.

○ دشمن دشمنت را دوست خود بدان.

● وايه.

۱۱۱ - دوژمنی فرهس و هه‌زار دوّس که‌مه!

○ یک دشمن زیاد است و هزار دوست کم.

● واته: دوژمن که میشی هر زوره و دکس، لژویشی که مه.

۱۱۲ - دوُس لَه و سه پتگیرینی، دوژمن لَه و سه بستگه نهنجانی

○ دوست آن است که تو را بگریاند، دشمن آن است که تو را بخنداند.

● واته: دوُسی دلسوز چونکه عهیه کانت پی تیزی و قسه کانی جهله و جه قیش تاله، پی قهلس غهی: بهلام دوژمن بونوهی فریوت بداء به درو نهت پته بال و شادوت نه کا.

۱۱۳ - دوُس بُو سه رله روانی و دوژمن بُو پا،

○ دوست به سر و صورت تو می نگرد و دشمن به پایت نگاه می کند.

● واته: رواله‌تی شادمانی تو، دوست شاد نه کا و پیلاوه کانت بُو دوژمن سه رونج را کیشهره، بونوهی دوژمن لهو روانگده تو گا چهنده ته قالای ژیانت داره.

۱۱۴ - دوُس دوژمنت، دوژمن توُس.

○ دوست دشمنت، دشمن توست.

● رایه.

۱۱۵ - دوُس وه گ توم بیت، دوژمن بوجه هی؟

○ دوستی چون تو را داشته باشم، به دشمن چه نیازی دارم؟

● یه کنی به دوُسیکی خوی تیزی که چاوه‌رنی پیاوه‌تی لئی نه کا، کهچی نهوله دوژمن خراپتر بُوی تیوه نهچنی

۱۱۶ - دوش او فره بیت تاره‌تی پی نه گرنا

○ دوشاب زیاد باشد با آن طهارت می گیرند.

● چتی زور بیت نرخه.

۱۱۷ - دوش له دوشمه‌لیه و تیت و خه سو و له خو سو ومه ته وا

○ دُش از دشمنی گرفته شده است و خسواز خصوصت!

● واته: دوش بُو نهوهی که له گهله بروک دا خرا به پی تیزن «دوش» واته دوژمن؟

خهسوویش بۆ ئوهی که خوسوومەتی له گەل بولوک دا ھە، ناویان ناوە «خهسوو»!

۱۱۸- دۆلەی پر، ئاشتى مالە!

- ظرف پُر(وفور آذوقە)، آشتى منزل است.
- واتە: نو مالەی وا تېرو تەسەلن، ئازاوهی برسى يەتى تىدانى يە.

۱۱۹- دۆم بىت و كلاش بۆ خوهى بىكاب!

- گيويه كش باشد و گيويه براي خودش بدوزدا!
- واتە: ئوساكار، له بەرهەمە كەي خۆى، چا كترىنى بۆ خۆى يان بۆ كەس و كارى خۆى
ھەل ئېزىزى.

۱۲۰- دوو پاي بوب دوان تريشى بۆ قەرزىرىدا!

- دو پا داشت دو پاي دىيگر نيز قرض كرد.
- واتە: به چالاکى دەرچوو.

۱۲۱- دوو پاي كردىگە سەكەوشىكا!

- دو پايش را در يك لىنگە كفش فرو كرده است.
- واتە: پاي له كاره داڭرىتووه.

۱۲۲- دوو پف و سەورى!

- دو پف و كىمى صىبر.
- بروانه بۆ «پ»: پف و سەورى.

۱۲۳- دۆ و دۆشاو تېكلاۋە كا.

- دوغ و دوشاب راقاطى مىكىندى.
- بە كەسى ئەوتىرى كە له رووداينىدا خاس و خرآپ تېكەل بکا.

۱۲۴- دوور برو و دروووس بېرۇا

- از راه دور برو و سالم بىرگىردى.
- واتە: رىنگاى دوور و كەم خەتەر، باشترە له رىنگاى نزىك و پىر خەتەر.

۱۲۵- دوور بینی دوا، پهشیمانی نی به به شونیه.

○ عاقبت اندیشی، پشیمانی به دنبال ندارد.

● واته: وختنی کاریک ثه کهی بیری دوا روزت پنه بی، با پهشیمان نهیتو.

۱۲۶- دوور کوڑ و نزیک پووکاول

○ از دور زیبامی نماید و از نزدیک توی ذوق می زند.

● به کچ یا ژتیک ثه وتری که دووره وه زور ریک و پیک و بدژن و بالا جوان و دل رفین بیت، به لام له نزیکه وه نیشان بدادت که پیچه وانهی ثه وه به.

۱۲۷- دوور و دوسا

○ دوری و دوستی.

● واته: دوورین و دوس بین باشتره له وهی نزیک بین و دلمنان له یه ک یېشی.

۱۲۸- دووروو، دووزوان سهربی ها به خوینه.

○ دو رو و دو زیان سر به خون دارد. (خون راه می اندازد)

● واته: مرؤثی دوو زوان، ئازاوه هەل ثه گرسینئی.

۱۲۹- دووری سیفه سووری از نزیکی مارمزووکی.

○ تا دور هستی سبب سرخی؛ نزدیک باشی مارمولکی.

● واته: دوور بیو دوس بی.

مارمزووک: مارمولووک.

۱۳۰- دوونه فهه موسلمان له سهربی مال مووسایی یه ک شهريانه.

○ دو مسلمان بر سر تصاحب ثروت یک یهودی با هم نزاع می کنند.

● شهربی دووکس له سر بردنی مالی که سینکی تر.

۱۳۱- دووکراس زیاتری دریگه.

○ دو پیراهن بیشتر پاره کرده است.

● واته: ثوکه سه تمهنی زور تره و ته جربه یه کی زور تری هه یه.

۱۳۲ - دووکه‌ل له تهوق سه‌ری به‌رزو بوا

○ دود از کله‌اش بلند شد!

● واته: له بیستنی نه قسه، زور سه‌ری سورپ ما.

۱۳۳ - دووکه‌لی نهچیته چاو خوه‌نا (یا: خوه‌یا)

○ دودش به چشم خودت می‌رود.

● واته: ناکامی رهشی نه‌کاره‌ساته داوینی خوت نه‌گری. (یان: داوینی خوت نه‌گری).

۱۳۴ - دووکه‌لی چاوکه‌س نهچووه.

○ دودش به چشم کسی نرفته است.

● واته: له گه‌ل که‌سا خراپه‌ی نه‌کرد ووه.

۱۳۵ - دووگ مه‌سپیره ده‌س کتک. (پشیله)

○ دنبه را به گربه مسپار.

● واته: نه‌کده جینگه‌ی متمانه نی‌یه، باوه‌ری پن مه که.

۱۳۶ - دووگاله دوئیکا رنگ يه‌ک ناگرن، خوی يه‌ک نه‌گرن.

○ دووگاو در یک دره رنگ هم‌دیگر رانمی‌گیرند ولی خوی هم‌دیگر رامی‌گیرند.

● واته: دوو مرؤوف که زور پیکه‌وه بن خوی يه‌ک تری نه‌گرن (وه کوو دوو‌هاوسه‌ر).

۱۳۷ - دووگیان سپاردگه‌سه ده‌س کتکا

○ دنبه را به گربه سپرده‌اند.

● واته: مالی نه‌مانه‌تیان داوه‌ته ده‌س که‌سین که جینگه‌ی متمانه نی‌یه.

۱۳۸ - دوو مووسایی له سه‌ر مآل موسولمانی شهربانه.

○ دو یهودی بر سر تصاحب ثروت یک مسلمان دعوا می‌کنند!

■ بروانه بۆ زماره‌ی (۱۳)

۱۳۹- دووناداته تهله

- دنبه به تله نمیدهد!
- واته: خوزی گیر ناخا.

۱۴۰- دوونه فهه بچنه لای قازی، یه کیکیان تیتو به رازی.

- دو نفر نزد قاضی بروند یکی از آندوراضی بر می گردد.
- واته: له کیشهی بهینی دوو کهسا، حدقی حیسابی به یه کیکیانه.

۱۴۱- دووهنه (دووشوتی) به دهسته هله ناگیرگی.

- دو هندوانه با یک دست بلند نمی شود.
- واته: له یه ک کات دا، دوو کاری گرینگ پنکه و نجام نادری.

۱۴۲- ده به ههشت، ههشت بگره مشت.

- ده به هشت، هشت رادر دست نگاهدار.
- واته: نخت و کم باشتره له زور و قدرز؛ کهوابو و دو زور و قدرزه بده به کم و نخت وله دهستی مهده.

۱۴۳- دهبه، هین کورده و گوران نه یکا.

- دبه کار گردد است و گوران به آن دست می زند.
- به یه کیک نه و تری که دوره له ره و شتی خوزی کار یکی ناله بار بکا.

۱۴۴- ده رهسته، خاوهن مآل رهسته.

- در بسته، صاحب خانه آسوده خاطر.
- واته: درگای مالی خوت مو حکم بیسه و خه یالی خوت ره حهت که.

۱۴۵- ده رد جوان، تکهی بان.

- درد جوان، چکه بام.
- واته: نه گه رگنج نه خوش کدویی، ده رد کهی وه کوو دلپهی بان زوو رانه وهستی و چاک نه بیته وه.

۱۴۶- دهرد دل، بۆ زیر گل.

○ درد دل، برای زیر گل.

● واته: تا زیندووی دهردی دلی خوت به لای کەسەوە مەیدەزه.

۱۴۷- دهردەدار ئەزانى دهردەدار کوینەی ئىشى.

○ درد مند مى داند كە در دمند كجا يش درد مى كند.

● واته: ئەوهى گىرۇدەي تەنگ و چەلەم يەك بۇويىن، ئەزانى گىرۇدەي ئەو تەنگ و چەلەمانە چى ئە كىشى.

۱۴۸- دەرزى ھەل خەپت، (يا داخەپت) ناكەفيتە ذەوى.

○ سوزن بە هوا بىندازى، بىز مىن نمى افتند.

● بە جىڭگايە كى زۆر قەربالغ ئەوترى.

۱۴۹- دەرزى يەك بىكەرە خوەتا و جەوالدۇزى بىكەرە مەردما.

○ سوزنى بە خودت فروكىن و جوالدۇزى بە مردم.

● واته: ئەگدر زەرەرىتكى بچووك لەم بارە يەوه بۆ خوت رەوا ئەيىنى، بۆ خەلکىش زۆرتى رەوابىسىنە.

۱۵۰- دەريبا بە دەم سەگ چەپەل (يا: گلاؤ) ناوىت.

○ دريبا با دهان سگ نجس نمى شود.

● واته: بە قىسى تالى كەسېكى بى نىخ، مەۋە ئەگدورە بچووك نايىتۇ.

۱۵۱- دەساومان سۆلە!

○ آب دست ما شور است.

● بە تەوس ئەوترى بە يە كىتك و اچا كەت لە گەل كردووه و پى نازانى و بە خراپە جوابت ئەدانەوە. واته: دەستى تىمە خىرى نەبوو.

۱۵۲- دەس بىخەرە لاس، دەم بىنەرە ماس.

○ دست درفضلە حيوانات بىنداز، تاماست بخورى.

● واته: ئەين لە كارى ئاژەل داريدا باش تىوه چى تا بىي بە خاوهن شير و ماس.

۱۵۳- دهس نبا، به پیشواز گه دایی یه و نهروی.

○ آدم ولخرج به پیشواز گدائی می رود.

● واته: مرؤثی هله خمرج، زو و ئه که ویته هه ژاری و موحتاجی.

۱۵۴- دهس بشکنی به لام گرده شکین نه وی:

○ دست بشکند ولی کاملاً قطع نشود.

● واته: زهره ر هر ثبی، که می قهیدی نی یه؛ به لام سر و مالی ثبی.

۱۵۵- دهس به له لیوی، شهرح خوهی نه دات.

○ او را وادرار کن سخن بگویید، همه چیز را فاش خواهد کرد.

● واته: بیدوئنه، همو و چتى نه درکینی.

۱۵۶- دهست به که و گیر و بی، چاوت به هه ژار و فه قیرو و بی.

○ دستت به کفگیر بند باشد، نیازمندان رانیز در نظر داشته باش.

● به یه کیکی نه و تری که گه یشتیته پایه و مه قامیک و پیی بیز ن چاوی به دهور و
به ریه و بیت.

۱۵۷- دهس چوارده مه عصومی بریگه، بۆ دوازده ئیمام نه چیتا!

○ دست چهارده معصوم را بریده، می رود تا به دوازده امام برسد.

● به یه کیکی زور ساخته چی و دهس بپ نه و تری.

۱۵۸- دهس خواردن دریزه.

○ دست خوردن دراز است.

● واته: که سئی بررسی بین دهس ئه کیشی بۆ خوارده مهمنی و له خۆی دریغی نی یه.

۱۵۹- دهس خوهی برد به دهما.

○ دست خودش را گزید.

● واته: له و کاره په شیمانه.

۱۶۰- دهس خوهی نی یه و ماری بین نه گریتا!

○ دست خودش نیست و با آن مار می‌گیرد.

● واته: به ده‌سی دوژمن مار ثه گرئ! له خملک بۆ خۆزی ما یه دا یه‌نی.

۱۶۱- ده‌س، ده‌س ته‌شۆری و ده‌سیچ ده‌م و چاو ته‌شۆری.

○ دست، دست را می‌شوید و دست نیز سر و صورت را می‌شوید.

● باس له هاریکاری ثه کا.

۱۶۲- ده‌س ده‌س ته‌شۆری و ده‌سیچ هەل ته گەریتەو ده‌م و چاو ته‌شۆری.

○ دست، دست را می‌شوید و دست نیز برمی‌گردد و سر و صورت را می‌شوید.

▣ وه کو زماره‌ی (۱۶۱)

۱۶۳- ده‌س، ده‌س ته‌ناسی.

○ دست، دست را می‌شناشد.

● واته: نه گدر چیتیکت له که سئی وه رگرت به ثه مانه‌ت، هەر بیده‌ره وه بدو کەسە.

۱۶۴- ده‌س شکیاگ حه‌واله‌ی گەردنه.

○ دست شکسته حواله‌گردن است.

○ قسەی کەسیکه واله تەنگانه بە کدا گیزی کردىتی و له يه کیتکی خۆبى داوا بکا تىا
پارمه‌تى بدا.

۱۶۵- ده‌س شەیتان بشکن!

○ دست شیطان بشکند.

● واته: بريا نه و کاره‌م بکردايە. يا: نه و قسم بوتايە.

۱۶۶- ده‌س کار ته کات و چاو ته ترسی!

○ دست کار می‌کند و چشم می‌ترسد.

● واته: يه کیتکی تر زه حمەت نه کیتى و کەسیکى تر هاوار نه کا.

۱۶۷- ده‌س کەس پشت کەس ناخورنى!

○ دست هیچکس پشت دیگری رانمی خاراند.

● واتنه: هیچ که س وه کو و خوت دلسوخت نی يه.

۱۶۸ - دهس له بان دهس.

○ دست بالای دست.

● واتنه: هیچ که س له کارینکدا ته او نی يه و که سینکی تر له و با تر هه يه.

۱۶۹ - دهس له پا دریز ترا

○ دست از پا دراز تر.

● به يه کیک نه و تری که چووین بُونجامی کاریک و سرنه که و تبی و به په که ری هاتیتیو.

۱۷۰ - دهس له دهس و قه و هت له خوا.

○ حرکت از تو و نیرو از خدا.

● واتنه: تو دهس بد هر نه و کاره وه و خوايش هیزت نه داتنی.

۱۷۱ - ده سمان به کلاوه له ته که هی خو همانه و گرتگه بانه یواتا

○ دست به کلاه پاره خود مان گرفته ایم تا باد آن را نبرد.

● واتنه: بیر مان وابه لای خو همانه وه، که تو و شی نالوزی روزگار نه بین.

۱۷۲ - دهس ماندو و بنه سه رُک تیرو.

○ دست خسته را روی شکم سیر بگذار.

● واتنه: مرؤف نه گر کار بکات و هه ول برات، له سیبه ری ماندو و برو نی خو بیدا موحتاجی که س نایی.

۱۷۳ - ده سم خالی بی له کوییر و زه لیل، تیمُو بُون «بانتا» بُونگیان تا خده لیل!

○ اگر از دست این افراد کور و ذلیل فراغت پیدا کنم، به «بانتا» بر می گردم و به حساب آقا خلیل خواهم رسید.

● واتنه: ده سم لم مو شکیله خالی بی، نه و که سه يش وا پیویست بی، تو له لی نه سیستیم و سه رکوتی نه کم.

«بانتا»: گوندینکه له به ینی سه و سه قزا.

۱۷۴- دهسم هاله ههويرا هه رئه ونهمه هاله بيرا.

- دستم در خمیر است و همین تعداد را به یاد دارم.

● ئەمە قىسىم ئىنلىكى زۇر شۇو كىرىدۇوه كە خەرىكە ھەۋىر ئە كا؟ لېي ئەپرسن
چەن شۇوت كىرىدۇوه؟ ئەللىي: پىنج و پىنجى تىريش، ھەسەنە بىرىش، عەدۇلَا¹
قاامىش، باوڭ مانالە كانىش، ئىتىر دەسم ھالە ھەۋىرما ھەر ئەونەمە ھالە بىردا!

۱۷۵ - دهس که کونا زه رده والا.

- توى سوراخ زىبور دست فرومكى.

• واتنه: به دهسي خوت بو خوت زانه سه درووس مه که و لم تاژاوه خوت دوور بگره.

زهردہ والہ: ہنگہ ڑالہ۔

۱۷۶ - دهس و دلی سه رده و پوچه.

- دست و دلش سرد شده است.

● واته: له ئەو کاره نائومىدە و دەسى تىن ناچى بىكا.

۱۷۷ - دھس و دلی یہ ک ناگری!

- دست و دلش هماهنگ نیست.

● واته: بُو ئەنجامى نەو كاره دلى پىوه نى يە.

^{۱۷۸}- دهس وشك به دیواره و ناچه سپي.

- دست خشک به دیوار نمی‌چسپد.

● واته: که سئی کاریکی خراپی نه کردنی، هیچ عه ییتکی پیوه نالکنی.

۱۷۹- دهسه چهوره کهی خوہت مهساوه سهه منا

- دست چرب خودت را بر سر من ممال.

• واته: نه و عدیه خوت هه ته، له منی منه!

۱۸- دوستی زبان دانشگاه

○ دست به زانو نشسته است.

● واته: دهسته پاچه يه.

۱۸۱- دهسی به تهنجیا تهقهی نایه.

○ یک دست به تنهائی صدا ندارد.

● واته: نه و کاره بده که س، نه نجام ناین.

۱۸۲- دهسی رهشه کاری پن مه که.

○ دستش سیاه است او را به کار مگیر.

● به يه کیکی دهس رهش و قوشمه نه و تری.

۱۸۳- دهسی **زالّم** بیبریت، خوینی نایه‌تا

○ دستی را که ظالم بیرد، خون از آن جاری نمی‌شود.

● واته: **زالّم** هه رچی بکات، حیساب و کتیبی نی يه.

۱۸۴- دهسی شرع بیبریت خوینی نی يه.

○ دستی که شرع آن را قطع کند، خون ندارد.

● واته: حوكمی شرع ناحدق نی يه.

۱۸۵- دهسیکت رون بی و دهسیکت دوشاو، بیکه به قورگیا هم رنهونه دهرت هاورد گازی لئه گریت‌تا

○ یک دستت روغن باشد و یک دستت دوشاب، بگذار توى دهانش، به محض

اینکه دستت را درآوری، آن را گاز می‌گیرد.

● به يه کیک نه و تری چا کهی که سانی له به رچاونه بی و قهدری پیاوه‌تی که س نه زانی و
به خراپه‌یش جوابی چاکه بداتو.

۱۸۶- دهسی کرد به زاخا.

○ دست او را توى زاج گذاشت.

● واته: دهس خهره‌ی کرد.

۱۸۷- ده‌سیکی قورعانه و ده‌سیکی قمه‌ها

○ به دستی قرآن و به دستی قمه دارد.

● به یه کیتکی ساخته‌چی و ریاکار نهوتری که به روآله‌تی خوی له تیو مه‌ردما به مرؤقیکی به ئیمان بدلله قله‌م و به روآله‌تیکی تریش تیشوو بدلله ریشه‌یان.

۱۸۸- ده‌سی گرته خنه.

○ دستش را حنا گرفت.

● واته: ندو که سه‌ی فریو دا.

۱۸۹- ده‌سی له بن هه‌وانه کهوهه ده‌رجوو.

○ دستش از ته انبان درآمد.

● وانه: هدر چی به کی بوله ده‌سی دا.

۱۹۰- ده‌سی له دنیا دا شورددگه.

○ دست از دنیاشسته است.

● وانه: ثومیدی ژینی له ده‌س داوه. یا: دونیای ناوه‌ته نه‌ولاده.

۱۹۱- ده‌سی لئی مدهه خراوه‌ی.

○ دستش نزن، خراب می‌شود.

● به یه کیک نه‌وتري که گهره کی بین کاريکی خراب، خاس بکا به لام خراپتری بکا.
نه گیرفه‌وه؛ پیاوی نه‌چیته مائی که سی به میوانی، ژنی خانه خوی رو و به رووی کابراتی
غدریبه دانیشتوروه و ناو پایشی به ده‌ره‌وه یه و خوی نازانی. میوان چاوه به و چته
نه کهوه و هدر بیو نه‌روانی!

خاوه‌ن مآل دوای ماوه‌یه که له کاره‌ساته تی نه‌گا و هه‌رچی هه‌ول نه‌دا ژنه که نی
گه‌هنه باش دانیشی ژن تی ناگا، ساحتب مآل ناچار نه‌بی به جوئری چاوه میوانی بی
شرم له دیتنی نه‌روانگه، هه‌ل چه‌رخیتی و پیتی نه‌لی: کا که به ته‌مام سرمیچی نه‌م ماله
تیک ده‌م و له نوی داره‌پای بکم، توچی تیزی؟ کابرای میوان به گورجی سه‌ر بدرز
نه کاتتوه نه‌لی: ده‌سی لئی مدهه خراوه‌ی. دوباره نه‌روانی بوز هه‌مان شوینی دیاری
کراواخانه خوی هیچی بی‌ن اکری و گویزی له بدر ده‌ستیا نه‌بی، به پهله پیتکه نه‌ی خا بو
ژنه که به لکو و پای بدانه به ک و باش دانیشی، بوزچی گویز نادا به ناو پای ژناو را

نه چهله کن و بی نیختیار تری نه داتر و نه و جار پا همل نه کیشی. جا پیاوی میوان نه لی:
کا که نه م و ت ده سی لی مده خراو نه وئ!

۱۹۲- ده سی نه توانی بیشکنی، نه شنی ماچی گهی.

- دستی را که توانی بشکنی، باید بیوسی.
- واته: پنهنجه له گهله زوردارالنی مده و له گهله بسازه.

۱۹۳- ده سی نیا کاسه.

- دست او را در کاسه گذاشت.
- واته: نانو میدی کرد.

۱۹۴- ده سی نیا مال خوهی!

- مالش را خرج کرد.
- به تهوس نه وتری به که سینکی رژد که به هزار کیشه زوری بو خوی هاوردین تا
خرجنیکی بین قابل بکا.

۱۹۵- ده سی نی یه بیوا بو ده م خوهی!

- دست ندارد که به دهانش ببرد.
- واته: رژد و پیسکه یه و مالی خوی بو ناخوری.

۱۹۶- ده شایم نی یه بیمه شیلانه، دایکم نیزی ڏن بیرانه.

- ده شاهی ندارم بدھم زردا لو بخرم، مادرم می گوید زن بگیر.
- واته: ڏن به مال دی، مال نہ برو ڙنی چی؟

۱۹۷- ده عبای کوئیر خواهیلانهی بو دروس نه کا.

- جانور کور خدا برایش لانه می سازد.
- واته: خوابه عهدی زویری خوی زورتر ره حم نه کا.

۱۹۸- ده فی ده نگ نادات.

- دف او صداندارد.

● واته: له بدر هندی تی‌بینی له و باره‌وه قسی بین ناکرئ.

۱۹۹- ده‌ل تسن تانجی رهش کوڑی لئن ناوی.

○ ماده سگ چسو، تازی زیرک و چالاک نمی‌زاید.

● واته: له ژنی خوبیری، روئه‌ی ثازا و چالاک ناکه‌ویتر.

۲۰۰- ده‌لمه دیانی ئەشكىنى!

○ دلّمه دندانش را می‌شکند.

● به يە كىكى بىن ئىقبال ئەوترى كە له چتى پووج، شەپى بۇ دروس بىن.

۲۰۱- دەم بويىسى، سەر سلامەتە.

○ دهان سکوت كند، سر سالم مى ماند.

زبان سرخ سرسىز مى دهد بىر باد.

● واته: مرۆف ئەبىن بە سەر زوانى خۆيا زال بىن و قىسى بىن جىنگە و بىن حىساب نە كا، تا سەرى له دەس نەدا.

۲۰۲- دەم تەر و كاسە وشك!

○ چىرب سخن و كاسە خشك.

● به يە كىكى سەر و زوان خۆش، بەلام بىن نان و خوان ئەوترى.

۲۰۳- دەم چەور و كاسە خالى!

○ چىرب سخن و كاسە خالى.

● بە كەسيكى سەر و زوان خۆش بەلام بىن نان و خوان ئەوترى.

۲۰۴- دەم سەگ بە نان بوهسە.

○ دهن سگ را با دادن نان بىند.

● واته: دەمى شېر و پىسى خەلکى بىن حە يابە مالى دنيا بىھسە.

۲۰۵- دەمم وتنى هانى، زكم وتنى كوانى؟

○ دهانم گفت بىگير، شىكم گفت كو؟

● به خوارده منی یه کم نهوتری که بهش کهس نه کا.

۲۰۶- دهمنی بووه تله‌ی تدقیگ!

○ دهانش چون تله خنثی شده، باز شد.

● واقعه: له قسه یا له وکاره سانه زور سری سورپر ما.

۲۰۷- دهمنی وسه قنگ رکیشه!

○ دهانش مانند دنباله گیاه بارهنه است.

«بارهنه» گیاهی از تیره زیتونیان است که برگها یاش از ریشه جدا می‌شوند.

● به یه کیکی ددم نه ویسراو نهوتری.

«رکیشه» گیاهی که له تیره زیتونی یه کان که گهلاکانی له سه بنجه کهی نهپری و

به رهمنی ده رمانیشی هه یه و نه یخنه سه برین.

۲۰۸- دهنگم خوهش بوایه بُخوهم نه گیریام.

○ اگر صدایم خوب بود، به حال خودم گریه می‌کردم.

● واقعه: هیچم له دهست نایه، تهنانهت بُخویشم.

۲۰۹- دهنگه گهی، دوکه‌لی گهی.

○ صدارسید، دود آن هم رسید.

● واقعه: نه و قسمان بیست و کاری تئی کردین.

۲۱۰- دهنگه‌ی دهول له دووره خوهشه!

○ آواز دهول از دور خوش است.

● واقعه: زور چت و زور کس هدن که هر ناو و دهنگیان هه یه بهلام وه ختنی له نزیکه وه نهیان بینی، نهود نین واله دووره وه بیستبووت.

۲۱۱- دهنگی هس و رهنه‌کی نی یه.

○ صدا دارد و تصویر ندارد.

● به کهسنی یان چتنی نهوتری که ناوی بیهی بهلام نهیزابی.

۲۱۲- دهوار به شوردن چهارمگ ناویته‌و.

● چادر سیاه با شستن، سفید نمی‌شود.

● واته: مرؤفی بهد زات به ریشمونی و تهربیه‌ت کردن دروس نایبی.

۲۱۳- دهور «کهوانان بخو»س ا.

● دوره «قبانان بخور» است.

● واته: روزگاریکه نه گدر مرؤف روالله‌تیکی خاوین و جل و برگیکی پاک و پوخته‌ی نهی، کهس رووی دهی تی ناکا و به چاوی ریز بزی ناروان.

نهمه حیکایه‌تی ثه و پیاوه زانا بهلام شر و شیواوه به که چووه مائیک و خاوون مالله که به چاوی سووک بزی روانی و له خواری مه‌جلیسه که و جینگه‌ی پن دا، وختیکی تر هدر نه و زانایه به جل و برگیکی پوخته و روالله‌تیکی ثاراسته ریگه‌ی نه که ویته هدر نه و ماله و نه‌مجار همان خاوون مال دیت به پیشوازیه‌وه و نه‌بیاته سه‌روی مه‌جلیسه که و ریزیکی زوری لئی نه گری و له کاتی نان خواردنابه میوان تیزی: فه رموونان بخو، زانا که یش قولی که واکه‌ی خوی نه گری و رووی تی نه کا و تیزی: «کهوانان بخوا»! خاوون مال که سه‌ری له قسه سوور ماوه؛ لئی نه پرسنی مانای نه و قسه چی به؟ زانا که نه‌لئی: من هر نه و پیاوه رهش و رووتهم واچه‌ندی لمه و پیش هاتمه نه ماله و نه ریزت لئی نه گرتم، بهلام نه مروکه بهم روالله‌ت هاتمه ماله کدت، واریزم لئی نه گری؛ که وا بو و نه‌مه قهدری من نی به که تو نه‌یگری، قهدری جل و برگه که مه و کهوا نه‌بیته نان بخوا، نه من!

۲۱۴- دهوریش نه‌زانی که‌شکول چه‌ی هاتیا

○ درویش می‌داند که در کشکول چه چیزی وجود دارد.

● واته: هر کهس خوی بمناو دلی خوی نه‌زانی.

۲۱۵- دهول دریا و دهنگی بریا.

○ دهل پاره شد و صدایش قطع گشت.

● واته: عه‌بی دروزن ده‌کهوت و نه و له قسه کهوت.

۲۱۶- دهوله‌من گووی چهورها

○ عن ثروتمند چرب است!

- به تهوس ثورتری و اته: دهوله مهن همو چتیکی هر ثبین له گهله که سانی ترا جیاواز بین.

۲۱۷ - دهوله منه و نازانی گیرفانه کهی ها له کوینا!

○ ثروتمند است و نمی داند چیش در کجا قرار دارد!

- به په کنکی تازه پندا که و توه نه و تری که هیشتاری و رهسمی پیاوه تی فیر نه بوروین.

۲۱۸ - دهولیش له و پنه دار.

○ درختچه نیز تبدیل به درخت می شود.

- و اته: منالیش روزی، گدوره نه بین و سر ناو سه رانا ده ردینی.

۲۱۹ - دیار دوسن چ ساتنی چ سالی.

○ دیدار دوست چه یک لحظه چه یک سال.

- و اته: نه گهر ناتوانم زورتر لات دانیشم، بیوره.

۲۲۰ - دیاری شوان هله کوکه.

○ هدیه چوبان آله کوک است.

- و اته: نم دیاریه شیاوی تو نی به.

۲۲۱ - دیان نیشان، چاره کیشان.

○ دلدان اگر درد گرفت باید آن را کشید.

- و اته: منال و کسی نزیکیش نه گهر خراب بین، نه بین تهرکی کهی.

۲۲۲ - دیان ته ماعی کهندگه. (با؛ کیشاگه).

○ دندان طمع خود را کشیده است.

- و اته: ته ماعی ناوه ته نه ولاوه.

۲۲۳ - دیان خیری پیا نانی.

○ از او به نیکی یاد نمی کند.

● واته: چاکه‌ی نایه‌ژئ.

۲۲۴- دیانیان له حهناى يه ک چهرمگه و بوجگه!

○ دندانشان در مقابل هم سفید شده است.

● واته: روویان له يه ک داماًلاوه و قسه به يه ک نه کمن.

۲۲۵- دیانی پیانانی.

○ اعتراض نمی‌کند.

● واته: راستی نایه‌ژئ.

۲۲۶- دیانی تیزه و کردگه!

○ دندانش را تیز کرده است.

● واته: خۆی ملاز داوه بۆ بردن یان رفاندی نه و چته.

۲۲۷- دیانیتکی به سالی دهر هاوردگه.

○ هر دندانش به یک سال درآمده.

● به کسینکی رژد و قیر سیچم ئوتیری که هیچی لە دەس دەرنەیە.

۲۲۸- دئی پره له دەنگ و پاس اداده خوهی لئى کردگه کاس!

○ روستا پراز خبر است و خاتون خودش را به بی‌خبری زده است.

● به يه کېیک ئوتیری عەیینکی لئى داکوتىن و هەموو کەس پىيان زاتىبىن و نه و خۆی لئى گېیل کردىن.

۲۲۹- دېر هاتىگە و گەدرە كىيە زوو پىن بىگەيدا!

○ دير آمده است و مى خواهد زود به آن برسدا

● به مرۆغى هەول و به پەله و پەر تەماع ئوتىرىت.

۲۳۰- دېر هاتىم و شىئر هاتىم!

○ دير آمدم و شىئر آمدم.

● واته: نه گەرچى دېر هاتىم بەلام دەستم پەھ و پېرۋۇزم.

۲۳۱- دیزه دالیشت و مهانع گوزه‌ی له کردا

○ خمچه نشسته بود و گوزه را سر زنش می‌کرد.

● به یه کپک نه و تری گه خزی عه بینکی بینی و له که سانی تربو له و عه په ره خته بگری.

۲۳۲- دیزه که ری دانیشت و مهانای گوزه که ریکی له کرد.

○ خمچه گری نشسته بود و گوزه گری را سر زنش می‌نمود.

■ وه گروه مهبله‌ی پیشوو

۲۳۳- دیزه‌ی مردان و هدهفت سال تیته قول

○ دیگ مردان به مذکور هفت سیال به چوش می‌آید.

● به جواهیران نه و تری که له ناستی تالی و سژلیدا سبز و حموسه‌له پان هدیه.

۲۳۴- دینی نی یه شه بقان بیوا و مالی نی یه ره حمان بیوا.

○ دین ندارد که شیطان آن را بیرد و مال ندارد که رحمان بیرد.

■ واته: نه دینی هویه و نه مالی و سوروهه.

۲۳۵- دیوار ته ک تویه، پاسار گویت لئن بن.

○ دیوار به تو می‌کویم، لبه بام بشنو.

● قسیه که بیو که سن بکری به لام مدهست به کنیکی تر بینی.

۲۳۶- دیو کهم بوله دیوه‌لان، نه و پش بن بکه و پته که نه‌لان

○ دیو در لانه دیوان کم بود، او هم بیاید و در این گودال بیفتدا

● به نه‌پس نه و تری له کاتیکدا ایه جه ماعه تیکی بن خیر و بیر، له مالیکدا بن و یه کپکی تریش بیت و بهوانه وه بلکنی

- ۱- راز به یه کن بیزه و پرس به هزار.
- راز خود را به یکی بگو و با هزار نفر مشورت کن.
 - واته: نهتنی دلی خوت تا نه توانی به کس مدلی، به لام له گهله که سانا پرس و رات بینی.
- ۲- راس و چهپ خوهی له یه ک ناکاتو.
- راست و چپ خود را تشخیص نمی دهد.
 - واته: کم عه قل یان منال و کم ته جروبه یه.
- ۳- راسی، رهفتی اچهفتی، کهفتی.
- به راستی عمل کنی، نجات می یابی؛ کج رفتار باشی، سرنگون می شوی.
 - واته: رزگاری له راسی و دروسیدایه و ناکامی ناراسی، گیری و پهشیوی یه.
- ۴- ران بین شوان گورگ ته بخوا.
- گله بدون چوبان را گرگ می خورد.
 - واته: هر گرو یا بنه ماله یا جه ماعده تی بو سامانی خوی پیویستی به گهوره یه ک هه یه.
- ۵- رژدی، روسوایی ها به شونیو.
- خست، روئی به دنبال دارد.
 - واته: رژد و قبر سیچم مهبه، با سووک و روسوانه بی.

۶- رستقی سواره و خوهی پیاده.

○ روزی او سوار است و خودش پیاده.

● واته: هرچی هول و تقالا نهاد، هر پی ناگا و دهسی نهندگه.

۷- روزان روزی له شونه.

○ روزها روز به دنبال دارد.

● واته: بیری دوا روزت بهلاوه بین.

۸- روز به پنهنجه ته میری.

○ روزها را با انگشتان دستش می‌شمارد.

● واته: چاوه پنی چتنی یان که سینکه.

۹- روز پاک بُته مهل شده زهندگا

○ سفیدی صبح برای تبلیغ تاریکی مطلق است.

● واته: ته مهل چونکه شه و ورود کاری هر خدوتنه، روزیش بُته و هر وه کوو شه و وايه.

۱۰- روزی به کله شیری نه ک هزار روز به مامري ا

○ یک روز چون خروس زیستن نه هزار روز چون مرغ زندگی کردن.

● واته: مروف کدم ته من بین و به غیره و سه ریدرز، نه ک پر ته من و بین غیره و سه رشور.

۱۱- روزی به مردی نه ک سه د سال به حیزی.

○ روزی به مردی نه صد سال به نامردی.

■ بروانه بُته پنهانی پیشوو.

۱۲- روزی چل چه قو دروس نه کات و دانه یه کی ده سهی لئی نانی.

○ روزی چهل چاقو درست می‌کند و یکی را دسته نمی‌اندازد.

● به یه کیکی زور در روزن و ساخته چی نه و تری.

- ۱۳- رۆزى كەفتىم، حەفت سال خەفتىم
 ○ يك روز افتابم، هفت سال خوابىدم.
 ● نسەي يە كېكى تەمەل ولهش قورسە كە بۇيانو نە گەپى تاكارنە كا و پالى لى بىاتر.
- ۱۴- رۆزى لە دار و رۆزى لە خوار.
 ○ روزى بالا و روزى پايىن.
 ● واتە: تووشى گىر و گىرقى رۆزگار بۇون.
- ۱۵- رۆسەمە دەسىن ئەسلىحە!
 ○ رىستم است و يك دست اسلەحە!
 ● واتە: تىمەين و نەم دەسە جل و بەرگە.
- ۱۶- روشنى رۆز لە بىنە رۆزە دىيارە.
 ○ روشنى روز از اوّل صىع پىدا است.
 ● واتە: چۈنئىتى ھەموو كارى لە سەرەتاوه دىيارە.
- ۱۷- رۆلە بەردايك ھەل ئەگرىت.
 ○ طفل راز آغوش مادر مى رىباد.
 ● بە يە كېكى شەركەر و زۇر ئازا ئەمۇتىزى.
 رۆز: رۆلە، مىنداڭ
- ۱۸- رۆن رۆزىياڭ ئەكانە خىېر باوكى!
 ○ روغن رىختە را خىرات پدرش مى كىند.
 ● واتە: لە چىتىك ئەبهخشى و تېحسان لە كا، كە لە دەستى نەو دەرچۈو.
- ۱۹- رۆن فەرىن قىنگىشى پى ئەناون!
 ○ روغن اگر زىياد باشد، بە مەعدن نىز مى مالىند.
 ● واتە: چت كە زۇر بۇو بىن نىخ ئەبنى.
- ۲۰- رۆن لە پىاڭ بسىنە و گەنم لە ئۇن.

○ روغن از مرد بخر و گندم از زن.

● واته: هدر کدهس دهستی به چتیکدهوه ریز نبوبوین قدری نازانی و به فیروز له دهستی نهدا. رون به رهنجی ڏون پیک دئ و پیاو هرزان ٿه یفروشی؛ گهنه به رهنجی پیاو پیک دئ و ڏون به فیروز ٿه یفروشی.

۲۱- رو به رو له که فن و چاو به چاو.

○ رو به رو می افتند و چشم به چشم.

● واته: هدر کارئ ٿه که دی بیری سوزیت پیوه بن و ٿه وہ ندهی تیدا بیلاؤه که شدمه زار نه بی.

۲۲- رو بهی به میمان ٿه ویته ساحیو مالا

○ به مهمان رو بدھی، صاحب خانه می شود.

● واته: میوانی بی شرم له پیاوه تی خاوهن مال ٿه کویته تمماو پا له ٿه ندازهی خوی زورتر دریز نه کاتو.

۲۳- رووی قه لخانی تی کردگا

○ سپر به سوی او گرفته است.

● واته: خوی ناماده کردووه بو شه ٻله گهلا.

۲۴- رووی نه داری رهش.

○ روی تنگدستی سیاه.

● واته: نه گهر دهستم ته نگ نه بواي، نه و پیاوه تی یهم ٿه کرد.

۲۵- ره حم کردن به زوردار، زولم به هه ڙاره.

○ رحم کردن به ظالم، ستم است بر مظلوم.

● واته: زوردار نه گهر ره حمی پی بکری، به هیزتر نه بی بو زولم کردن به هه ڙاران.

۲۶- ره حمهت له که فن دز به رگا

○ رحمت بر کفن دزد قبلی.

● له کاتیکدا نه و تری وا که سینکی زور خراپه کار بیته جینگهی یه کیکی خراب و به

دیتنی ئەم دووه‌مه، يادی خراپه کاری ئەوەل بەخیز بکریتەوە.
 قسەی ئەو کاپراکفن دزه‌یه کە کاتئی مردوویان به خاک ئەسپارد، شەو ئەچوو
 مردووە کەی لە قبرە کە دەر ئەھیتا و کفنه کەی لى ئەکردوو و مردووی بىن کفني ئەخستە
 ناو قبەرە کەوە و دای ئەپۆشا و کفني ئەبرەد و ئەرۇيىشت.
 بىن يان زانى، گرتیان و گاواھسەریان كرد. يە كىتكى تر پەيدا بۇو ھەر بەو چەشە كفني
 نەدزى؛ بەلام دواى ئەوەيش دارىتكى ئە كردى بە دواى مردووە كاندا! خەلکى بەويشيان
 زانى و گرتیان و بە جەزايان گەياند. وەلى دىيان ئەم دزه نەتمەنیا كفنه کەی دزىيە، ئەو
 كاره خراپەيشى لە گەل مەردووە كاندا كردووە. خەلک ئەم يان بىنى يېرى كفن دزه
 پىشوه كە يان بەخیز كردووە كە ئەو ھەر كفني ئەدزى و كارىتكى واناشيرين ترى
 نەتە كرد. جا و تىيان: «رەحىمەت لە كەقەن دز بەرگك».

۲۷- رەز بۇ رەزان، بەز بۇ بەزان.

- رۆز براى رۆزبۇر، دنبە براى قىصاب.

- واتە: ھەر كەسى كارىتكى بىن سېپىر دراوه.

۲۸- رەشكە كەمان گالى ھاتىا!

- در جوال مىشىڭ ما ارزن وجود دارد.

- عوزرمابى پەپووچەلى كەسىكە بۇ ئەوەي نەيمەن پىاوهتى يە كە بىكانە گەل
 كەسىكىدا كە رووى لى خىستوو.

۲۹- رەش و چەرمگ لە يە كۆنا كاتتا!

- سياھ و سفید را از ھم تشخيص نمى دهد.

- واتە: خويىندن و نووسىن نازانى.

۳۰- رەفيق خىيگە چەورە، دۆس دىزە رەشە!

- رەفيق خىيگە چەورە، دۆس دىزە رەشە سياھ.

- بە يە كىتكى ئەوتىز كە چاوى تەماعى بىرىيەتە مائى خەلک.

۳۱- رەگ بە رىشە و گلىنە بە بنەتتۇو.

○ رگ به ریشه و سیاهک به بذر بر می‌گردد.

- واته: هدر کهنسن نه کیشته و سر نسل و نیزاد و ره گهزی بهن ماله خوی.
عه ره ب نهانی، کل شیء یزجع الی اصلیه. هدر چتنی بُز نسلی خوی هدل نه گهربتتو.

۳۲- رهمه زانت ته واو کرد، نوره‌ی شهشه لانه!

- روزه رمضان را به پایان رساندی، حالا نوبت شش روز اوّل شوال است.
- به تهوس نه و تری واته: نه و کاره سه خنده ته واو کرد و دوه که تیسته خمریکی خوت نه خنده یته ناو موشکله یه کی تره ووه؟

۳۳- رهمه زانمان وه حالی خوهش گرت، نوره‌ی شهشه لانه!

- رمضان را با حالی خوش روزه گرفتیم، نوبه شش روز اوّل شوال است.
- واته: له و تیشه سه خنده به هزار کیشه نه جاتمان بُو و تیسته بین و خویمان تووشی کیشه یه کی تر بکه بین.

۳۴- ره نگ زه ردی کیشان مایه‌ی بی ده سه لانی یه.

- تحمل شرمندگی نشانه بی لیاقتی است.
- واته: مرؤف نه گهر غیره تی بین، کار نه کاو دهسی نیاز بُز لای که سان رانا کیشنی.

۳۵- ریبور بخه فن جی نه مینی.

- اگر مسافر بخوابد از کاروان باز می‌ماند.
خواب نوشین بامداد رحیل
باز دارد پیاده را ز سبیل
(سعدي)
- واته: غافل مهبه، با جی نه مینی.

۳۶- ریخ بورگن له رو خانه، هدر خویش خاسه له بیگانه.

- اگر سنگریزه از رودخانه قطع شود، باز هم قوم و خویش از بیگانه بهتر است.
- واته: خویش هرچی بین هر دلسوزی یه کی بُز قهوم و کهنسی خوی هه یه.

۳۷- ریخ که فتگه سه کلاشی.

- سنگریزه در گیوه او افتاده است.

● واته: قرار و نارامی لئی پراوه.

۳۸- ریخوله‌م رژیاگه سه زه‌وی.

○ روده‌ام بر زمین ریخته است.

● یه کیک نه مه تیزی که منالی زوری بیی و دهور و بهریان گرتی و نه توانی بهم لاو بهو لادا پروا.

یان قسه‌ی دهوله‌مه‌تیکه واله بهر سدروه‌ته پرژ و بلاؤه کهی نه توانی به هیچ لایه ک دا پروا.

۳۹- ریزه‌ول مال خودت مهده به پلاؤ و خوده‌رشت مه‌ردم.

○ ریزه نان خانه خودت را با پلوا و خورش دیگران عوض مکن.

● واته: به کدم و که سری خوت قه‌ناععت بکدو رو و مخهره درگای مه‌ردم.

۴۰- ریسمان بwoo به خوری.

○ رشتنه‌هاماں پشم شد.

● واته: هرچیمان کردبوو، دیسان بwoo و به خۆی.

۴۱- ریس و گوریسە!

○ ریس و طناب است

● به دریز دری و حاشیه و پهراوتیزی بی سوود له قسه‌ی که سینکدا نه‌وتری.

۴۲- ریش بwoo به ریشه و نمشن شانه‌ی بو هەلگریت.

○ ریش وقتی که درآمد باید برای آن شانه برداری.

● واته: نه گدر مرۆف تنوشی سه‌خله‌تیک بwoo، نه بیی له بیری چاره‌سەر کردنیا بیی.

۴۳- ریش ته‌ماعکار به قنگ موڤلیس ا

○ ریش طمعکار به کون مفلس.

● به یه کیکی ته‌ماعکار نه‌وتری که موڤلیسین ماله کهی خواردیی و نه بیی پیی بداتو.

۴۴- ریشم له بهر خوه‌را چەرمگ نه‌کردگه.

○ ریشم را جلو آفتاب سفید نگرده‌ام.
● واته؛ دنیایه کم دیوه و ته جزو بدم هدیه.

۴۵- ریش و قهقهی‌ها به دهدس خوده تو.

○ ریش و قهقهی در دست خودت است.

● واته؛ خزت نه زانی لهم باره وه چی نه که‌ی بیکه و نیختیار به خوته.

۴۶- ریشه‌ی بهستگه، به سووسه با ههل ناکه نگی.

○ ریشه گرفته است، با باد ملایم از جا کنده نمی‌شود.

● واته؛ بنجی داکوتاوه، به زور نهین، لا ناچن.

۴۷- ریگه باریک، شه و تاریک.

○ راه باریک، شب تاریک.

● واته؛ ته نگانه به و دنیا به کام نی یه.

۴۸- ریگه بن رووین نابرگن.

○ راه بدون رفتن، طی نمی‌شود.

● واته؛ تا ده‌سی پیتنه که‌ی، کاره کدت له بئر ناچن.

۴۹- ریگه‌ی دروغ نزدیکه،

○ راه دروغ نزدیک است.

● واته؛ به دروغ دلی مرؤوف زوو خوش نهین بهلام ناکامی نی یه.

۵۰- ریوی نه‌یوت؛ نه‌یه‌زن بُخوه‌ی و ائیزی، کولاته‌ی مامر له حه وشاویت
خاستره‌ها

○ رویاه می‌گفت؛ نگوئید به نفع خودش حرف می‌زند، لانه مرغ در حیاط باشد،
بهتر است.

● به یه کیک نه‌وتری که له هر ته دیر یکدا و بُخه‌لکی نه کا، خیزی خوی له پیش‌داله
بدر چاو بگری.

۵۱- ریوی دهرو و شیر مال.

○ رویاه بیرون و شیرخانه.

- به یه کیک نه وتری که له دهروهی مال به کس نه ویری، به لام له ماله و به سه ر مال و
منالیا زال بی.

۵۲- ریوی گهربه له شیر خهفتگ خاستره.

○ رویاه سیاح از شیر خوابیده بهتر است.

- واته: مردّی دنیا دیده و به ته جرویه، له خانوونشینی خو به زل زان و بی ته جرویه
چاکتره.

۵۳- ریوی له حنهای منا بورو سه شیر.

○ رویاه در برابر من شیر شده است.

- واته: ندونه نه گبه تمه، هر خوبی‌یه ک لیم بورو به شیر.

۵۴- ریوی له کونای خوهی هه لگه ریته و گه رههی.

○ رویاه از سوراخ خودش باز پس گردد گرمی شود.

- به یه کیک نه وتری دهس له گدل و نه ته وه و دوست و قهوم و کهنسی خوی هه لگری و
پال بدات به بیگانه وله ثا کامدا بیگانه یش بر وای پنی نه مینی و پشتی لئی هه لکاو ناچار
تهر و تورونای ولاتان بوي.

۵۵- ریوی نه چوو به کونا هه زیگیشی نه بهست به جوجکه یه وا

○ رویاه در سوراخ فرو نمی رفت، خار بینی هم به دمش می بست.

- واته: کابرايان زیگهی نه و جنگه نه داد، یه کیکی تریشی خستبووه دواي خوی.

۵۶- ریوی هاتگه سه پیری یه و.

○ رویاه به استقبال او آمده است.

- واته: بخت رووی تی نه کا.

۵۷- ریوی هه تا قه والهی خوهی خوهند و که ولیان کهند.

○ رویاه تا قبله خود را خواند، پوستش را کندند.

● له کاتیکدا نه و ترئ که مه جالی دیفاع له خوّنهین و نه گهر دیفاع بکرئ گیانی مرؤف
بکه و یته مه ترسی یهوه.

ز

۱- زالم ناوی سهربهره و ژوور نه رویت.

○ ظالم، آپ جویش رو به بالا می رود.

● واته: کاری زالم پیچه وانهی کاری همروکده.

۲- زالم بوقته پرد، به سهربیا مهرو.

○ ظالم بشود پل، بر روی آن عبور مکن.

● واته: به هیچ چتیکی زالم باوه‌ر مه که تهناهت به پیاوه تیشی.

۳- زالم زه والی بو هه س.

○ ظالم زوال می یابد.

● واته: زالم له ثاکام داگیرودهی زولمی خوی ثبی.

۴- زام باسام و تیر قولاچه!

□ برو ابوجهندی دوایی (۵)

۵- زام شمشیر و تیر قولاچه!

○ زخم شمشیر و تیر سوسک.

● واته: نه دو و چته دورون لدیه ک. وختنی نه وتری که یه کیک له دهس ده رد و
تیشیکی بچووک هاوار بکات، له حالینکدا زور گرینگ نه بی؛ جا پنی نیزن نه و
ده رددهت وه کوو تیری قولاچه یه که تو وه کوو زامی شمشیر بوزی نه روانی.

۶- زامن یا دهس به کیسه یا دهس به یه خه!

○ ضامن یا دست در کیسه یا دست به یقه!

● واته: زامن یا نه بین پاره‌ی ثه و زه مانه ته بدا واکردوویه‌تی، یا نه بین دهس بداته یه خه‌ی کابرای زه مانه‌ت کراو و ته‌حولی مه حکمه‌هی بدا تا خوی نه جاتی بین.

۷- زانا به ئیشاره و نه زان به کونه کا!

○ دانا به اشاره و نادان به کتک.

● واته: زانا زوو حالی نه بین و نه زان مه گهر تبی سره‌ویتنی تا حالی بین.

۸- ذک بررسی ئیمانی نی یه!

○ شکم گرسنه ایمان ندارد.

● واته: مرؤثی موحتاج، بیری‌ها به لای دهس ته‌نگی و هه‌زاری خوژیه‌وه و کاری عیادی که پیویستی به ناسووده بونی فیکره‌وه هه‌یه، بزی رینک ناکه‌وئی.

۹- ذک بررسی خواناناسن.

○ شکم گرسنه خدا رانمی‌شناشد.

□ بروانه بو پهندی ژماره (۸)

۱۰- ذک توشه هه‌ل ناگری.

○ شکم ذخیره برنمی‌دارد.

● واته: نه‌وه‌ی که مرؤث تیستا نه‌یخوا، ثه‌له نه‌خواردنی ژه‌میکی تر بین نیاز ناکا.

۱۱- ذک تیر ناگای له ذک بررسی نی یه.

○ شکم سیر از شکم گرسنه خبر ندارد.

● واته: که‌سانی بین نیاز که‌ی وان‌له بیری هه‌زارانی بررسی دا!

۱۲- ذکی تیرین و هه‌زار ذک بررسی!

○ یک شکم سیر هستیم و هزار شکم گرسنه.

● واته: تا روزی خوشمان بین هه‌زار روز و این‌له تالی و هه‌زاری و دهس ته‌نگیدا.

۱۳- زمسان به پینه و پهرو، به هار به ته نکه مهرو.

○ زمستان با وصله و پینه، بهار با لباس آراسته و شیک.

● واته: زمسان نه گدر جل و بدرگه که بشت کونه و پینه بن قهیدی نی به و سرما به و کس بوت ناپوانی؛ بلام بهار وهختی خو پیشان دانه و جل و بدرگ نه بن ناراسته و ریک و پنک بن.

۱۴- زمسان ته واو بwoo، رووره‌شی بو زوخال ماوه.

○ زمستان به پایان رسید و روسياهی برای زغال باقی ماند.

● واته: نه و گیر و گرفته به سر چوو، خه جاله تی بو نثاراوه گیز و شه هه گرسینه ماوه ته وه.

۱۵- زمسان سه رووه‌شین نه وی کلک وه‌شینه.

○ زمستان با سر ضربه نزنند، با دم ضربه خواهد زد.

● واته: نه گدر زمسان له نه وه لدا خوی نیشان نه دا، له شاخدا هه رزه بری خوی نه وه‌شینی.

۱۶- زمسان شه وی پیران ته وی.

○ زمستان را شبی و پیران را تبی کافی است.

● واته: له زمسانا نه گدر شهویکیش باش بیاری قره‌بووی نه بارین نه کاته وه و مرؤفی پیریش نه گدر دووچاری له رز و یاویک بن، جیگه‌ی مه ترسی به.

۱۷- زمسان هات و جل و بدرگ فه‌قیر دریا.

○ زمستان فراسید و لباس فقیر پاره شد.

● واته: وه رزی سرما هات و ههزاری رهش و رووت نه بن له سرمادا بله رزی!

۱۸- زوان نامانه!

○ زیان امان است.

● واته: رۆزگاریکی پر له مه ترسی به و مرؤف نه بن بیری به لای قسه کردنی خویه وه بن.

۱۹- زوان باز قسه له دلیا جیگه ناگری.

○ یاوه سرا، راز نگهدار نیست.

● واته: مرؤثی زوریز و درؤزن راز را گیرکردنی یه.

۲۰- زوان بیلیت (یا، بویسی) سهر سلامه ته.

○ زبان بگذاره، سر سلامت است.

● واته: مرؤف ثبیت یه بی به لای قسه کردنی خویوه بین و هرجی ثهزانی له هه مهو
لایه کدا نه یه زی تا موشکله بی دروس نه بین.

۲۱- زوان خوهش له به هه شته و هاتگه.

○ زبان خوش از بیهشت آمده است.

● واته: زمانی خوش بونی به هه شت ثه دا.

۲۲- زوان خوهش مار له کون ده تیریت.

○ زبان خوش مار را از سوراخ بیرون می آورد.

● واته: مرؤثی که زمانی خوش بین، دوزمنیشی پیوه نزیک ثهیته وه.

۲۳- زوانی له ته ک سه ریا بازی ثه کا.

○ زبانش با سرش بازی می کند.

● واته: به قسه بین حساب، گیانی خوی ثه خانه مه ترسی به وه.

۲۴- زور بیوی قه واله به تاله!

○ زور باشد قبله باطل است!

● واته: زوان و ده سی زور پیویستی به قسه و بورهان نی یه!

۲۵- زور بیرا بوسه گ به ثه نازه هی تانجی یه ک راهه کا.

○ سگ را به زور و ادار کن به اندازه یک تازی می دود.

● واته: له ته نگانه هی ژیاندا زور چنی دوور له باوهه رو و ثه دا.

۲۶- زوره ملن، مل شکیان ها به شونیه و.

○ گردن کلفتی کردن، گردن شکستن به دنبال دارد.

● واته: ثاکامی مل مله کانی و زور پیشان دان، مهرگه.

۲۷- زهبون گیری شیوه‌ی نامه‌ردی به.

○ زبون گیری شیوه نامردی است.

● واته: مرؤفی جوامیز زهبون کوش نی به و تهوده کاری نامردانه.

۲۸- زه خم تهوده‌شنی و تیمار یچی ته کا

○ زخم می‌زند و آن را نیز مداوا می‌کند.

● واته: هم تیشی هدیه و هم نوش.

۲۹- زه خم شمشیر ساریز ته وی، زه خم زوان هر ته مینی.

○ زخم شمشیر بھبود می‌یابد، زخم زبان همچنان باقی می‌ماند.

● واته: قسی تال هر له بیر ناچیت.

۳۰- زهرمان داگه و بهلامان سهندگا

○ پول داده ایم و بلا خریده ایم.

● به بوکتیکی بدخوا و بی‌حده یا تهوتی.

۳۱- زهر، وهبان خهزانه ته چنی.

○ زر روی خزانه میرود.

● واته: هر ده ولمهنه و شانس و تیقابل رووی تی ته کا.

۳۲- زهره رتیت و مایه ته وا

○ ضرر می‌آید و سرمایه را می‌برد.

● واته: نهم مو عامله هیچ خیری تیدا نابی و دهس مایه که یش له بهین ته چنی.

۳۳- زهره له نیمه یش بگه ریتوهه ر خیره.

○ ضرر از نیمه هم برگرد، سود است.

● واته: نه گه تووشی زهره بسوی، زوو تر بهری بگره با دریزه نه سینی.

۳۴- زهربف پا له حمام پا له خدو.

- زیبارو یا در حمام یا در خواب معلوم می شود.
- واله؛ سروالی جوان و رویگه و پینگ کله حمام وله خدودا دهره که وئی.

۳۵- زه ماوهن دلزه س و گوزه هه ل له په ری.

- عروسی خُمجه است و گوزه می رقصد.
- واله؛ نیش هی که سپتکی تره و به کنی تر سه ر خوی پیوه قال کرد ووه.

۳۶- زه ماوهن سه گ و گورگ، همیون نهواهه.

- چلتگیری سگ و گرگ، عزای چوبان است.

- واله؛ دلستاپه تی نهیتی نهادامی مال له گهله دل دلمنی له و ماله دا، لهین به هزی کوزپینگی گهوره بوز نه و پنه ماله. بینراوه سه گکی لای ران، له گهله گورگکدا جروت بروگن و ههور بهو بزنه ووه؛ گورگه که فیزی رانه گه بروه و لیلی خواردوووه بین لارهی سه گه گه لیبی و هری بین و له نا کاما داشوان مال و بیران بروه.

۳۷- زه لگ نیزی بشکم و له زدم ا.

- زلگ می گوید بشکنم ولی بد نام نشوم.

- واله؛ مردن له رسوانی و په د ناوی باشته.

۳۸- زه لگوله های گاوت.

- زنگوله پای تابوت.

- به مثالی وردی ڏن یا پیاوینگکی پیر و پېر تههین له و تری.

۳۹- زه اوی له زینهها

- زمین بی حس شهدن ایست.

- به هه اوای ساروی زمسان له و تری.

۴۰- زه اوی سفته و لهم گا له چاو یه و گایه و نه ڙالي.

- زمین سعیت است و این گاو تقصیر را به عهده آن گاو می اندازد.
- واله؛ نه فسی نیشه که سه خته و خه لکی به کتری به خه تابار نه زان.

۴۱- زه‌وی سه‌خته، کار وه گا نه گرن.

○ زمین سفت است، گاو را به کار می‌گیرند.

● واته: بز کاری سه‌خت و دژوار نه و کسه‌یان گره که.

۴۲- زه‌وی سه‌خته و گاله گا تاوان نه گریت.

■ وه کو و پندی ژماره (۴۰)

۴۳- زه‌وین فرهس، قهور به نه‌نمازه.

○ زمین زیاد است، گور به اندازه.

● واته: همو و چتن نه‌نمازه خوی هدیه، نه گدرچی نه و چته زوریش بی.

۴۴- زه‌وی نه‌ی رهنجنی، نه‌ت رهنجنی.

○ زمین را نرجانی، تو را می‌رجاند.

● واته: کاری فلاibi پتویستی به شیف برین و زیر و رو و کردنی زه‌وینه، تا به‌هره‌ی لئ و هربگرئ، نه گینا سو و ک تیوه چونون له کاری فلاibi دا، مآل و زرانی ها به دوابز.

۴۵- زیراوی کیشیا گمه‌و.

○ زیرآ بش کشیده شده است.

● واته: مدترسی لئ ناکرئ.

۴۶- زینگ کوژ و مردگ پهرس.

○ زنده کش و مرده پرست.

● واته: بوزیندووه کانمان هیچ بایه‌خنی داناتین ولی بیان ناپرسین تا نه‌مرن دوای نه‌وهی که مردن شین و شه پور و بانگ و رویان بوز کهین و به شاخ و بالیاندا دین.

ژ

- ۱- **زُوكْ نَيْزِي لَهْ بَهْجَكَهِي مِنْ نَهْرَمْ وَشَلْ تَرْنِي يَهْ.**
- جوجه تیغی می‌گوید از بچه من نرم و شل تر وجود ندارد.
 - همه کس را عقل خود بکمال نماید و فرزند خود بجمال. (گلستان سعدی)
 - واته: هیچ کس و هیچ گیان له بهری، بیچووی خوی به هیچ چتی ناگوریتو.
- ۲- **زُوكْ بَهْ بَهْجَكَهِي خَوهِي نَيْزِي چَهْنَيْ نَهْرَمْ وَشَلْ!**
- جوجه تیغی به بچه خود می‌گوید چقدر نرم و شل هستی.
 - بروانه بو پهندی زماره (۱)
- ۳- **ڙن بَرِيَّكَى ڙانَه، مِيمَلْ دَوْلَه نَانَهَا**
- بعضی از زنها در دآفرین اند، و بلای آذوقه خانه.
 - واته: ڙنی خراپ باری گیانی شو و قورس تر نه کا.
- ۴- **ڙن بَهْ دَخَولَه مَالَتَا، ڻاگَرْ بَهْ تَيْنَ لَهْ پَالَتَا.**
- زن بد اخلاق در خانهات، مانند آتش پر حرارتی است که در کنارت باشد.
 - واته: ڙنی شِراشُو و سَلَبَتِه له مالاوه کوو ڻاگَرِي نَيْزِه و ثَهَت سوتینی.
- ۵- **ڙن بَهْرَه ڙن مَرْدَگ، گَابَهْرَه گَامَرْدَگ.**
- زن بدله به زن مرده، گاو بدله به گاو مرده.
 - واته: قدri چت، که سئی نه بزانی که نه و چتهی بوبین و له ده سی دابی.

- ۶- ڙنت بُزایهت و بانت تکه بکات و قهه رزاریج بهر درگات پئی بگریت ا
- ڙنت وضع حمله کند و بام خانهات نیز چگه پکند و طلبکار نیز دم خانهات را بگیرد.
 - نه مه سئی کو سپی گرانه و یا خوا پیکه وه روونه کاته که س.
- ۷- ڙن بئ شوو هار ٺهولیت، پیاگ بئ ڙن هه ڙار ٺهولیت.
- زن شوهر مردہ هار می شود، مرد زن مردہ نزار.
 - واته: ڙنی شوو مردوو به سربهستی هه رچی مه بلیه تی نه بکا، به لام پیاوی ڙن مردوو ده سه پاچه و هدناسه سارد دانه که وی و کس لای لئی ناکاتو.
- ۸- ڙن بئ شوو هار ٺهولیت، کور بئ باوک هه ڙار ٺهولیت.
- زن شوهر مردہ هار می شود، پسر پدر مردہ نزار.
 - واته: ڙنی شوو مردوو رینگے بتو باز ٺه بئی هه رچی بکات و گهس نی به بھری بگری، به لام منالی بئ باوک هه ڙار و هه تیو نه که وی.
- ۹- ڙن تا نه زایه، بیگانه س.
- زن تا بچه نزايد، بیگانه است.
 - واته: وختن منال که وته بین باوک و دایک، ٿه وسا ٿه وان له په یوندی خویان دلنا ثه بن.
- ۱۰- ڙن شهريکي بوی، به لام مال شهريکي نه وي.
- زن مشترک داشتن بهتر از خانه و ثروت اشتراکی است.
 - واته: مال شهريکي عاقبیه تی شهرو نه گبه ته.
- ۱۱- ڙن نان وشك بخوا، به لام هه ووي نه وي!
- زن نان خالي بخورد اما هوونداشته باشد.
 - واته: ڙن حازره هممو و رهنجي بکيشتی به لام ڙن نه يه ته سوري.
- ۱۲- ڙن نی به ڙانه ا میمِل دوّلهی نانه.
- زن نیست، درد و بلا است، قاتل خوراک خانه است.

● به ژیتکی و هر هم و بد ذات ژه تو ری.

۱۳- ژن و تفهنج و ژه سب و هفایان نی به.

○ زن و تفهنج و اسب و فا ندارند.

● واقعه: نه و سی چته دوای مردنی خاوه نه که بیان ژن به مولکی که سینکی تر.

۱۴- ژن و مالیان و تگه، نه ک پیاگ و مال.

○ زن و خانه گفتهداند، نه مرد و خانه.

● واقعه: ژن مال نه کا به مال نه ک پیاگ.

۱۵- ژن و هسه همنگ، یا هنه نگویینت پی ژه دا یا پیتھه و ژه دا.

○ زن مثل زنبور عسل است، یا به تو عسل می دهد یا تورانیش می زند.

● واقعه: ژن هم نیشی هه به بو شوو هم نوش.

۱۶- ژن و هنه ناتوانی بناسی.

○ زن و هندوانه رانی توانی بشناسی.

● واقعه: خوی ژن له کاتی ژیاندا بو پیاو ده رئه که وی و شروتیش کاتی که قاشی نه که نه زانی چزنه.

۱۷- ژنیان و تگه به زولغه و گوزه بیان و تگه به قولغه و.

○ زن و زلف گفتهداند و کوزه و دسته.

● واقعه: ژن به قژه و جوانه و گوزه بش به دسته و.

۱۸- ژیر به نه زوان و ژیر دیزه ٹاگر.

○ زیان، آدمی رامی شناساند و آتش، دیگ را.

● واقعه: زوان نه بین به سه بی ناساندنی مرؤف و ناگریش نه بین به سه بی ناساندنی دیزه و نه وی ری وا ها له ناو دیزه دا.

عه ره ب ژه لی؛ (الْعَرَبُ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ).

مرؤف له ژیر زمانی خویدا شاراوه ته و.

س س

۱- ساقمان به کوئل که ره گه ریا

○ سالم جمع ما، سوار بر الاغ می تواند راه می رود.

● واته: همورومن نه خوشین و ساقمان تیدانی يه.

۲- سالات خایان مانگانیش بخاینه.

○ سالها صبر کردی، چند ماه دیگر نیز صبر کن.

● واته: تا تیستا سه برت کردووه، چندی تریش سه بر بکه، به ناکام نه گهی.

۳- سال به سال خوده زگه به پار.

○ سال به سال خوشابه پار سال.

● واته: روزگار هرچی پیش نه چنی ناخوشت نه بئی.

۴- سال له ثوهله به هاره و دیاره.

○ سال از اول بهار پیداست.

● واته: چونیه تی هر چتنی له ثوهله وه خوی پیشان نه دا.

۵- سالی دومیان کرد به قیخا ثه چوو دایک خوهی ...

○ سالی گیوه دوز را کد خدا کرده بودند، می رفت مادر خودش را

● واته: مرؤثی بئی نرخ و پوچ نه گهر هه لیکی بۆ بره خسی، له هیچ کاریکی خراب و بئی شرمانه لانا دا.

۶- ساو سووره، دلبهره، کاسه نه شوره، مال ویران کهره!

○ سبب سرخ است، دلربا است، ولی کاسه منزل را نمی‌شوید و خانه خراب کن است.

● به ثافره‌تیکی جوان و دل‌رفتین نه و تری که سری له مالداری ده رنه‌چی.

۷- ساون نهدهن له زیر پای.

○ صابون به زیر پایش می‌زند.

● واته: فربوی نهدهن؛ نهی خهله‌تین.

۸- ساون به له رکت!

○ صابون به شکمت بزن!

● به تهوس نه و تری به که سئی واته: دل خوت خوش که بهشت نهدهن! نهی نایدهن؟

۹- سایلهش ددم نه سوتنيا!

○ کاچی هم دهان را می‌سوزاند.

● به تهوس نه و تری به که سیکی بین حائل و هیچ نه توان واته بیزی تویش کاریکت له دهس بین؟

۱۰- سپی له گیرفانيا، تاق و جفت له کا.

○ شپش در جیش بازی می‌کند.

● واته: زور هزار و دهس نه نگه.

يا له لین؛ سپی (نه سپی) له گیرفانيا موناجات نه کا،
سپی له مالیا موناجات نه کا.

۱۱- سر خودم و تر خودم.

○ راز خودم و باد شکم خودم.

● واته: با هیچ که س له کار و باری من تی نه گا.

۱۲- سرکه له ناو چاوی نهواری!

○ سرکه از چهره‌اش می‌بارد!

● واته: زۆر توره‌یه.

۱۳- سرکه هەرجى تورش بىت بۆ دەبەي خوھى زەرەرى ھەس.

○ سرکه هەر قدر ترش باشد براي ظرف خودش ضرر دارد.

● واته: مروڤى بەدزات بەر لە ھەموو کەس زەرەر لە خۆى نەدا.

۱۴- سزاى گرانچان، لى نەسەندنە.

○ سزاى گران فروش، ترک معاملە با اوست.

● واته: لە گرانفروش چت مەسىنە تا به جەزاي كرده‌وهى گرانفروشى خۆى بىگا.

۱۵- سفره‌ی پر، ئاشتى ماله.

○ سفرة پر آشتى خانە است.

● واته: لە مالىكىدا كە نەھلە كەي تىروتە سەل بن، شەر و ئازاوه نى يە.

۱۶- سفره‌ی خالى فاتحە‌ي نى يە.

○ سفره خالى فاتحە ندارد.

● واته: هېچ كەس بۆ مەركى ھەۋار فاتيحە ناخويىنى چونكە نان و گۆشتى نى يە لە مالىي
بىدەن بە فاتيحە خويىن!

۱۷- سك بىرسى، ئىمانى نى يە.

○ شكم گرسنه، ايمان ندارد.

□ وەگۇو، پىتى از زك بىرسى ئىمانى نى يە. ژمارەي (۸) يىا ئېزۇن؛ سك بىرسى،
خواناناسى.

۱۸- سكىيڭىم كىردى بۇوا ئەويش لە بار چووا

○ وضع حملى كىرم پىرس بود؛ آن ھم سقط شد.

● واته: كارىكىم كىرد و چاودەر وان بۈوم كەلگەم لى وەر بىگرتبايە، بەلام بە هېچ
دەرچوو.

۱۹- سلام كورده بىن تەماع نى يە

○ سلام کرده بی طمع نیست!

● به یه کیک نه وتری که به چاوی ته ماعده و ریز و نیختیرام له که سین بگری.

- ۲۰ - سم سم که ره و چنگ چنگ یاسی، من لهم کاره سه رم نه ماسی!

○ سُم سُم خراست و اثر دست از یاسمن است، من از این کار سراسم گرفتادم.

● وانه: رواله‌تی کاره که له گکل نه فسی عمدله که دا، یه ک ناگرگن و جئی سه روپورمانه! نه گیزنه‌وه: کچی بروه به ناوی یاسه‌من و «یاسی» بانگیان لئی کرد دووه، دایکی خوی نه بروه و به لای باوه‌ژنه‌وه بروه؛ باوه‌ژنه زور سه رچه‌نگی داوه و له خواردن درینی لئی کرد دووه؛ یاسی له هر هلیکدا که بؤی ده‌سی داوی، دورو رله چاوی باوه‌ژنه‌وه چتیکی خوار دووه. روزی باوه‌ژنه نه چی بُو ده‌رُو و بدر له رُویشن به «یاسی» تیزی؛ ده‌س له و کده ره له ناو نه و دیزه‌دا نه دهیت واله و ژوپوره وه دام ناوه. باوه‌ژنه، ناوی ژوپوره که یشی نه رمه سواخی کیشاوه تا یاسی نه توانی به سه‌ریا بُرووا واله و کده بخوا!! ینجا که باوه‌ژن نه روا بوده‌رُو، یاسی دلی که لکه‌له کده ره نه کا و چی بکم چی نه کم، نه چی که ریکیان له گه‌ورا نه بی نه هیتنی و سواری نه بین و به سواری ولاخه که نه چی بُو سه دیزه‌ی کده و ده‌س نه با و چنگی کده ده ده‌تینی و هر به سواری نه گه‌ریتو. دوای ماوه به که باوه‌ژن دیتُو و نه روا بُز لای دیزه‌ی کده، نه بینی سمی ولاخه که له ناو دبوبه که داشونتی خستووه و بُو لای دیزه که چووه، و هختی بُو کده نه روانی نه بینی شوتی چنگی یاسی له سه رت‌پله کده که جی ماوه! زور سه‌ری سوپر نه مینی و نازانی نه مه‌چ کاره ساتیکه روی داوه! جا تیزی: سم سم کده و چنگ چنگ یاسی، من لهم کاره سه رم نه ماسی!

- ۲۱ - سوار، نه سب خوهی نه ناسی.

○ سوار کار، اسب خودش را می‌شناسد.

● وانه: نه و که سه‌ی واله کاریکدا شاره‌زايه، نامرازی کاری خوی باش نه ناسی.

- ۲۲ - سوار بیون عه بیتک و داوه‌زین دوو عه بیبا!

○ سوار شدن یک عیب و پیاده شدن دو عیب!

● به یه کیک نه وتری که کاریکی خرابی کرد بین و په شیمان بیته وه و په شیمانه که بشی

هه ر عه يب بى.

۲۳- سوار تاله سواری نه که ویته خوارو، ناوی به سوار.

○ سوار کار تا از اسب بر زمین نیفتد، سوار کار ماهر نخواهد شد.

● واته: بۆ پوخته بون له هەموو کاریکدا عەزیزەت کیشان پتویسته.

يا وتوویانه: سوار تانه گلایت، ناوی به سوار.

۲۴- سوار لە پیادە خەوەری نی یه.

○ سوارە از پیادە خبر ندارد.

● واته: نەوهی هە یه تى، بى خەبەرە لەوهی وانى یه تى.

۲۵- سوار لە سەر زین تیزیتە خوارو!

○ سوار را از روی زین پایین مى کشد!

● واته: زۆر بى خەدیا و درنده یه.

۲۶- سوار و پیادە مەيلیان بى دەس و مشتاق ئە کەن.

○ سوار و پیادە اگر تمایل داشته باشند، بهم دست مى دهند.

● واته: دۆستى، پیویستى بە رەزانەندى دوو تەرف ھە یه.

۲۷- سوار ھەر سوارە و پیادە يش ھەر پیادە.

○ سوار سوار است و پیادە نیز پیادە است.

● واته: نەوهی واھە یه تى ھەر ئە بىئى و نەوهی وانى بۇوه ھەر نایبىن.

۲۸- سوال کەريش لە تە وجىنى ھەس.

○ گدائى نیز رىزە جمع كردن دارد.

● واته: لە هەموو کاریکدا خراپىت لە خراپىش ھە یه.

۲۹- سورنا بەرە دەس ناشىيۇ، پف ئە كابە سەرە گەورە كە يالا

○ سرنا بە دست ناشى بده، در دهانە بزرگ آن مى دمد.

● واته: مرۆڤى ناشارەزا لە ئىشىكدا، بېتچەوانە بۆزى ئەچى.

يا ئەللىن: سورنایان دا به دەس ناشيەو، فۇوي كىرده سەرە گەورە كە يا.

٣٠. سۆ، لە سۆ ئەچى و گلۆلە، لە پۇ.

- سوراخ سوزن شىبىه سوراخ سوزن است و گلولە شىبىه پود است.
- واتە: ئەم چتە، لە چتە ئەچى.
- سۆ: كونى دەرزى.

٣١. سۆنە، لە ئاو ئەترسىنى!

- مرغابى را ز آب مى ترساند.

- واتە: مەرقۇ فى بە تەجروبە و زىزە كە لەو كارە ناترسى.

٣٢. سوورى دى سەماي لە بىرۋە چوووا

- سرخ رادىد و رقص را فراموش كرد.

- بە يە كىكى ئەوترى كە كەسيكى جوان بىيىنى و دېل خوازى پىشوى لە بىر بچىتۇ.

٣٣. سووك بىرۋە سلامەت بىرۋە.

- آرام بىرۋە سالىم بىرگىرد.

- واتە: لە ئىشدا پەلە مە كە با تۈوشى بە لانەبى.

٣٤. سەد چەقۇ دروس ئەكا دەسەى لى نانى!

- صد چاققۇ بى دستە درست مى كىند!

- بە يە كىكى ساختەچى و زۆر درۆزىن ئەوترى.

٣٥. سەد حەكىم ئەونەى دەرددەدارى نازانى.

- صد پىشك بە اندازە يېك مريض نمى داند.

- واتە: دەرددەدار چاكتىر ئەزانى كوبىنەى تېشى.

٣٦. سەد سال بە پەسەنى، ھەر ئەچىتە و سەر نانۆچنى.

- اگر صد سال نىزمورى پىسىند واقع شود، بالاخرە بىرمى گىردد بە همان آداب چوبانى و نان جمع كىردى.

● واته: مرؤثی ناوه‌جاخ و بئی خانه‌دان، هرچی بهختی به رزیش په‌بادا بکا و به جینگه به که بگا، ثو ره گک و بنره‌تهی والئی روواه، له دهس نادا و له ناکامدا هر نه‌چیتده سره نه و پیشه‌ی پیشووه.

حیکایه‌تی نه و کچه شوانه‌یه واشیوی کرد به کورپی پاشا و له مالی پاشایشدا هر به شیوه‌ی نانز چینی پیشین، نانی نه‌نایه تاقه کانز و نه‌چوو له بهر تاقه کانا نه‌هوسا و نه‌یوت: «مالی ناوا نانی شوان!»

۳۷- سه‌دقه‌ل و به‌ردیا

○ صد کلاعغ و یک سنگ.

● واته: سه‌قسه‌ی ناراست له به رابه‌ری قسه‌یه کی راست دا، پووچه‌ل نه‌بیتزر هروواکه به‌ردی بخه‌ی سه‌دقه‌ل له ترسا هه‌ل نه‌فرن.

۳۸- سه‌گوناح و یه‌ک توبه.

○ صد گناه و یک توبه.

● واته: واizenه سه‌گوناح کرابی، و‌هختی گوناح کار دیت و توبه نه کا، نه‌بئی بیه‌خشری.

۳۹- سه‌راوان و بنawan، خورجه سوور و دواوان.

○ بالا برود یا پایین بیاید، همان خورجین سرخ است و به مصب رودخانه منتهی می‌شود!

● به یه کیتکی هه‌زار و دهس نه‌نگ نه‌وتری که هرچی خوار و ژوور بکا، هر نه‌وه بین وا هه‌ید!
یا نه‌لین: سه‌راوان و بنawan، کره کول و دواوان.

۴۰- سه‌ر به سه‌ر بئی ده‌ردی سه‌ر.

○ سر به سر بئی درد سر.

● واته: چتی که عدوه‌زی هه یه جینگه‌ی گله نی‌یه.

۴۱- سه‌ر بئی ده‌لاک تاشین.

○ سر بئی دلاک تراشیدن.

● واته: کاری سه رب خوّ و بین پرس کردن.

۴۲- سه ربی روزی هاله ئیز خاکا.

○ سربی روزی در زیر خاک است.

● واته: که سین حه یاتنی بین، رزق و روزیش هدر نه بین.

۴۳- سه ربی گوناخ پای دار نه چیت و هلن بان دار ناچیت.

○ سربی گناه پای دار می رود ولی بالای دار نمی رود.

● وايان و تنووه به لام...!؟!

۴۴- سه رجوبی بهره دهس سه گهه، ئهی کیشى بولای دولهی نانه که!

○ چوبی به سگ بدنه، جهت حرکت را به طرف ظرف نان می کشاند.

● به يه كيتكى تەماعكار ئوتري كە له هەرچى كار و قىسىدا هەر سودى خۇى لە بەرچاوا
بىن و بولاي خۇى يېكىشى.

يا ئەلئين: سەرچوبىي بهره دهس گامىشى، ئى وابولاي كادانه كە.

۴۵- سەر خوەش بىن، كلاۋ فرهس.

○ سر سالم بماند، كلاه فراوان است.

● واته: ساغ و سلامەتى مەرۆف گرىنگە، مالى دنيا هەر ئەبىن.

۴۶- سەر خە یاتە و بىخ بە یاتە.

○ سر نىخ و بىخ بىاتە!

● به يه كيتك ئوتري كە گەرە كى بىن له هەر چتى باشە كەي بول ئە و بىن.

خە یاتە: گىشتە كى ئاورىشىم.

بە یاتە: رۆنى ھەللىكراوى بەز و دووگە.

۴۷- سەر دنيا بە پۈوش نە گىرىياكە.

○ سقف دنيا را با پوشال نگرفته اند.

● واته: بولەمۇو چتى حىساب و كىيىك ھە يە.

۴۸- سه‌ر دنیای لئن هاتگه سه یه‌کا!

○ سقف دنیا را ببر سر خود فرود آمده می‌بیندا

● واته: خۆزی له تەنگانه‌دا ئەبینتی و وا ئەزانى کارېتکى بىن ناکرى!

۴۹- سه‌ر دیزه بازه پشيله ئەشى حەياي بوي!

○ در ديزى باز است گربه باید حيما داشته باشد.

● كاتى ئەوتىرى كە هەموو چىتى له بەر دەستى مەرقۇدابىن و چاوهپى بىكى لەو چنانە به
قىل و فەرەز و ناپەوا بەھە وەرنە گېردى.

۵۰- سه‌ر كلاۋە كەي گوم كردگە.

○ سر كلاف را گم كرده است.

● واته: تووشى ھەلە بۇوە سه‌ر له بەرى كارى خۆزى دەرناكا.
يا ئەلىئىن: سر گولۇلە كەي لئى گوم بۇوە.

۵۱- سه‌ر گورييس كۆتايس و به تۆناغە يە!

○ سر طناب كوتاه است و به تونمى رسد.

● به تەوس ئەوتىرى، واته: به داخھوھ بەشىكت بىن ناگە يە.
يا ئەئىزۇن: سه‌ر تەنافە كە كۆتا بۇو، به تۆنە گەيى.

۵۲- سه‌رم بىتاشن وەلى لە بەر مال خالۇمۇ مەممۇن!

○ سرم را بتراسىد، ولى از جلو خانە دائىم عبور ندەيد.

● واته: هەر گىروگەرتىكىم بۆ پىش دى باقەوم و كەسى رەختە گىرم نەزان و به رەختەي
تالى خۆيان زەجرم نەدەن.

۵۳- سه‌رم لە ئاسياوا چەرمگ نە كردگە.

○ سرم را در آسياب سفید نكرده‌ام.

● واته: دنيام ديوه و تەجروپەم ھەيە.

۵۴- سه‌ر و بن كلاشىپىكن.

○ سر و تە يك گىيەاند.

● به دو و کده نه و تری که و هکو و په که بن و چون به که عهدل بگدن.
ها لمه لین، سر و قنگ کلاشنیکن.

۵۵ - سه روکلاویان لاویته بوروگه

○ سر و کلاهشان قاطی شده است.

● والله؛ تیگه لان؛ برونه ته به کنی.

۵۶ - سه رو مالم له تو دریغی نی یه، بزتم له چوارده شایی که می نی یه.

○ سر و مالم از تو دریغ نمی شود، اما نرخ بز من از چهارده شاهی کمتر نیست.

● والله؛ دوستیمان به جینگی خوی، بدلام نرخی ماله گدم مشکنه.

۵۷ - سه رو جای گا، هه ر دوله.

○ محل پرگشت گاو، دره است.

هر گسی کو دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار و صل خویش
(مولوی)

● والله؛ همبو و چتنی بو نه سل و بنه پره تی خوی ثه گه پیتزو.

عه رب له لئن؛ گل شپه برجع الی آصلیه.

۵۸ - سه رو نه چه سپی به ناسمانه وه، نهم کوره ناجه سپی به نینسانه وه.

○ سرش به آسمان می رسد، ولی این پسر نزدیکی نشان نمی دهد.

● به یه کنیکی بینه پیل و نه چه سپ و دوور له دوستی نه و تری.

۵۹ - سه رو بگه یه ته پاوشایی، قنگی هه ر مه فرهله

○ سرش به پادشاهی نیز برسد، کونش همچنان مفرغ است.

● به یه گنیکی بینه نرخ و ناوه جاخ نه و تری که له هه حالتا ناوه جاخی و پرو چه لی خروی گوم نه کا، نه گه رچی له ژیاندا زوریش سرکه وی.

۶۰ - سه رو برووه سه ناش و قنگی برووه سه ماش

○ سرش آش است و کونش ماش!

● والله؛ زور سر خوی جه نجال کرد ووه.

۶۱ - سه‌ری بین کلاوه.

○ سرش بین کلاوه است.

● به یه کنیکی بین بهش نه و تری.

۶۲ - سه‌ریکی هه‌س و هه‌زار سه‌وّا

○ سری دارد و هزار سودا.

● واته: سه‌ری زور قاله و له یه ک کاتدا خه‌ریکی چهن کاره.

۶۳ - سه‌ری گرتگه سه خنه، ئەچىن بۇ راوه گەنه!

○ سرش را حنا بسته و دارد می‌رود برای شکار چشم چرانها.

● به نافره تېکی ھەلە و ھەرزە نه و تری.

۶۴ - سه‌ری لە زۆک دایك دەرهات ناچىتۇ جىيىگەی خوهى.

○ سری کە از شکم مادر خارج شد، دیگر بە شکم بىرنىمى گردد.

● واته: کسىن هاته نەم دنيا، ئەبىن ھولى ژيان بىدا و تازە ناگەپىتۇ بىز بەر لە

پەيدا بۇونى.

۶۵ - سه‌ری ناو سه‌رانا نەوي، بۇ بىرىن خاسە.

○ سری کە ميان سرها بىاشد، بە درد بىريدىن مى خورد.

● واته: مرۆف ئەبىن لە ناو جەماعە تدا بىت و بۇ گەلى خۆى خېرىكى بىن.

۶۶ - سه‌ری نايەشى، بە دەسمال مەسى وەسە.

○ سری کە درد نمى‌کند، با دىستمال مېند.

● واته: تۆ كە دەردى سه‌ریكىت نى يە، خۆت مەخەرە ناو دەردى سه‌رەوە.

يا ئەلېن: سه‌ری نەيەشى، دەسمالى پىۋە مەۋەسە.

۶۷ - سه‌ری نىيا بە دىيانە وە.

○ سر بە دەنانە گذاشت.

● واته: وە كۈو نەسپى سه‌ركىش، سه‌ری ناوه بە ديانە لەغاوهەرەوەر ياخى بۇوە.

۶۸- سه‌رینی هه‌س و په‌رینی نی‌یه.

○ عرعر می‌کند ولی توان جفتگیری ندارد.

● به یه کیک نه‌تری که هر قسمی جنسی و عیش و نوش بکابه‌لام عمه‌ملی نه‌بین.

۶۹- سه‌عاتیکه حه‌کایه‌ت له‌یلی و مه‌جنوونی بو‌نه‌خوینم له ناخرا له‌پرسنی:
له‌یلی زن بو‌یا پیاگ؟

○ یک ساعت است دارم داستان لیلی و مجنون برایش می‌خوانم در آخر
می‌پرسد: لیلی زن بود یا مرد؟

● به یه کیک نه‌تری که گوئی به قسمی مردم نه‌دا و پرسیاری بین جیگه سه‌باره‌ت به‌و
باشه بکا.

۷۰- سه‌فده‌ره وله بهره.

○ سفر است و در پیش است.

● واته: کارنیکه و نه‌بین نه‌نجام بدري که وا برو هرچی زووتر، چاکتر.

۷۱- سه‌گ بررسی، هه‌لمه‌ت بو‌دوله‌ی نان نهوا.

○ سگ گرسنه، به ظرف نان حمله می‌کند.

● واته: زکی بررسی له هیچ ناپرسنی.

یا نیزون: سه‌گ بررسی، هه‌لمه‌ت بو‌دوله‌ی خاوه‌ن مآل نهوا.

۷۲- سه‌گ به شوردن گلاوه‌ی ده‌رناجنی.

○ سگ با شستن پاک نمی‌شود.

● واته: چتنی که زاتی ناپاک بین، به هیچ له‌ونی پاک ک ناییتزو.

۷۳- سه‌گ به کرده‌وهی ساحیو مآل پیشه نه‌شکنی.

○ سگ بر اساس عملکرد صاحب خانه استخوان می‌شکند.

● واته: کرده‌وهی خاوه‌ن مآل هر چون بین، ته‌شیر داته‌نی له سه‌ر نه‌هله‌ی نه‌مو ماله،
ته‌ناهه‌ت سه‌گیشی.

۷۴- سه‌گ به مانگه شه و هرینه‌ما

○ عوو سگ است به ماه. مه فشاند نور و سگ

مه فشاند نور و سگ عوو کند هر کسی بر خلقت خود می‌تند

(مولوی)

● به که‌سیکی سوک و بی وجود ثه و تری که به مرؤثیکی زانا و به ناو بازگ خراب پیڑی.

عده‌هه و توهیه‌تی: البدر یلوخ والکلث ینوح و اته: مانگ نوره داوسه گ ثه و هری.

۷۵- سه‌گ پاسوتیاگا

○ سگ پا سوخته.

● به یه کیکی بی هه و سار ثه و تری که هه رتاوی سه ربا به مالیکدا.

۷۶- سه‌گ پای تهشکن و جووچکه‌ی هه ل ته و هسن ا

○ سگ پایش می‌شکند و دمش را می‌بندندنا

● وختنی ثه و تری که رووداویک قدمایی و به جینگه‌ی ثه وه، عیلاجی ثه و رووداوه بکری، به جوزیکی تر عمل بکهن که هیچ فریکی به سه ره و رووداوه وه نهی.

۷۷- سه‌گ تیر راوناکا.

○ سگ سیر شکار نمی‌کند.

● و اته: هه رکه س بی نیاز بی، ههول نادا.

۷۸- سه‌گ چهرمگ بُوباره‌لُوكه زهره‌ری هه س.

○ سگ سفید، برای بار پنهه ضرر دارد.

● به که‌سیکی خراب پی دری که زهره‌ری بُو دور و بدی بی.

۷۹- سه‌گ خاوه‌ن خوه‌ی ناناسن ا

○ سگ صاحب خود رانمی‌شناسد.

● به جینگا به کی زور قره‌بالغ ثه و تری.

۸۰- سه‌گ درگای خوه‌یشی لی ته و هریت ا

○ سگ در خانه خودش نیز به او حمله می‌کند.

● واته: زور بهختی شره و شانس لئی هەل گەراوه تو.

٨١ سه گ زمهاریش ناکا و ئەکەویتە بهار.

○ سگ آرد آذوقه زمستانی فراهم نمی کند و با این وصف به بهار نیز می رسد.

● واته: رزق و روژی کم یا زور هر نهیت و کەس لە برسیدا نامرسی.

٨٢ سه گ زوری بوبیری تەونەی تانجىي يەك رائە کا.

○ سگ را تحت فشار قرار دهی به اندازه يك تازى می رود.

● واته: لە تەنگاندا کاری دورولە هېز و توان ئە کرى.

٨٣ سه گ «قار» و پاس «قەرەيان» ئەکات!

○ سگ روستای «قار» است و در روستای «قەرەيان» پارس می کندا!

● بە يە كىنك ئەوترى كە لە سەر چتى برووا و زەكه درېتى بۆ بکا، كە هيچ پىوهندىيە كى بە ئەو نهیت.

«قار» و «قەرەيان» دوو گوندن لە نزىكى شارى سەدا.

يا ئەللىن: سه گ «قورۇھ» س و پاس «سرىشاوا» ئە کا.

سه گ «كۈنە ماسى» يە و پاس «جرتاوا» ئە کا.

٨٤ سه گ كۆپلە مالى نان نايەريتە دەرۋو.

○ سگ كور از خانە او نان بىرون نمی آورد.

● واته: زور رۈدە و كەس نانى ناخوا.

٨٥ سه گ، لە بەر مال ساھىيوا شىرە

○ سگ، دم در خانە صاحبىش شىر است.

● بە كەسى ئەوترى كە هەر لە زىند و مالى خۇيا ئازابى.

٨٦ سه گ لە پىشە ناتورى.

○ سگ از استخوان قهر نمی کند.

● واته: هيچ گيان لە بەرى، لە خىر خۆى لانا دا.

يا ئەللىن: سه گ لە كولىرە چەورە ناتورى. سه گ لە كولىرە رانا كات.

۸۷- سه‌گ له مانگه شه و نه ترسنیا

○ سگ از ماه می ترسد.

- به یه کیکی بین نرخ نه و تری که تاقه‌تی دیتنی که سینکی به نرخ و پایه به رزی نه بین و رووی لئی و هرگیزی.

۸۸- سه‌گ له هر کوینه بخوا، لینا نه و هری.

- سگ در هر جا طعمه بخورد، همان جا پارس می‌کند.
- ناماژه‌یه بؤ و هفاداری و حق ناسی.

۸۹- سه‌گ نامه‌تی ویت، نان شوان نه خوا.

- سگ که بد بیاورد، نان چوبان را می‌خورد.
- به که سینکی بین سفهت و سپله نه و تری که خه بانه بکا به نانه خویی خوی.

۹۰- سه‌گ و مزگتیان نه و تگه.

- سگ و مسجد را نگفته‌اند.
- واته: ناپاک و پاک یه ک ناکهون.

۹۱- سه‌گ و هری و وهی ده ریه‌ریا

- سگ پارس کرد و عروس از خانه بیرون پرید.
- به بود کیکی کم عقل و سووک نه و تری که به کرداری خوی هر له و نه و همه، نیشان بدا چه نده سووک و کم عقله.

۹۲- سه‌گ هار چل شه و عمر نه کا.

- سگ هار چهل شب زندگی می‌کند.
- واته: زالم زو و زه والی بؤ نه بین.

۹۳- سه‌گن ناسیاوه نه لیسته، سه‌گنی تر دوای نه وی نه لیسته‌یا

- سگی آسیاب را می‌لیسید، سگی دیگر مقعد سگ اوّل را می‌لیسید.
- واته: یه کیکی بین نرخ و پوچه‌ل خوریکی چلکاو خواردنی مالی که سان بوو، که چی بیکیکی له و بین نرخ تر، خوی به ودا هه‌ل واستبوو.

۹۴- سه‌ما به دل شه‌خس نه‌کرگی.

○ رقص بنا به خواست قلبی افراد صورت می‌گیرد.

● واته: هر کسی خوشی له چتنی دیت و مدعی ناکری.

۹۵- سنه‌نگینی خانم مایه‌ی بی چارشیوی بها

○ سنگینی خانم مایه‌ی بی چادری است.

● به ته‌وس نه‌وتربی به نافره‌تیکی بی حیجاب که خوی قورس و به حه‌یا بداله قله‌م،
به لام خه‌لک وانا به‌زن!

۹۶- سه‌ور له به‌ر بی ده‌سه‌لاته‌یه.

○ صبر به علّت ناتوانی است.

● واته: کسی سه‌بر نه کا، که نه‌توانی کاری نه‌نجام بدا.

۹۷- سه‌وقات په‌لخه، ته‌ماکوی ته‌لخه.

○ سوغات پلخه، تنباقوی تلخ است.

● واته: هر کس له پای هیز و تواني خوی پیاوه‌تی نه کا.

په‌لخه: گویزه که‌ی گامیش، به‌چکه خوو / کینایه له که‌سینکی شل و له‌شه.

۹۸- سه‌وقات شوان، هله‌کوکه.

○ سوغات چوبان، آله‌کوک است.

□ ووه‌کووه؛ پهندی (۹۷)

۹۹- سه‌هول به‌نان و سایه‌قه، شیر عه‌نته‌ری لایه‌قه.

○ یخ بندان و آسمان صاف، شیر عنتر را می‌طلبد.

● واته: عه‌رز یه‌خی به‌ستوه (سه‌هول به‌نانه) و سارده و هه‌مو و کس ناتوانی خوی
ده‌رخا.

۱۰۰- سیر نه‌خوات و سورنا نه‌زه‌نی.

○ سیر می‌خورد و سورنا می‌زند.

● واته: قسه‌ی بی‌جینگه و بی‌نرخ نه کا.

یا ئىزۇن : سیر بخوات و سورپنا بژه‌نى. سیری خواردگە و سورپنا ئەزه‌نى.

١٠١- سیر به پیاز ئىزى؛ بۆت تى!

- سیر به پیاز مى گويد: بومى دهى.
- وە گووا تەل به قەل تىزى: رwoo رەش.

١٠٢- سیروان! لىشت نەدەم، ھەر ئەم وەي؟

- سیروان! اگراز آب تو عبور نکنم باز ھم مرا خواهى برد؟
- واتە: ئەگەر من کارم به سەر تۆۋە نېبى، تۆ ھەر لىئەم ناگەرپىي؟

١٠٣- سیف سوور بۆ دەس كور خان!

- سیب سرخ برای دست پسر خان.
- واتە: چىتى باش ھەر لايقى مەرۆشقى باشە.
- يا ئەلىين: سیف سوور بۆ دەس خان خاسە.

١٠٤- سینە شىر و ماڭەر پشتا!

- سینە چون سینە شىر و پشت چون پشت مادە الاغا!
- بە يە كىيىكى زل حۆل و بىنەنر ئەوتىرى.

□ ش

- ۱- شا به خشى و شير وان نا يوه خشى ا
○ شاه بخشید و شير وان نمى بخشد.
- واته: خان به خشى يه تى و دهست و پا، بدرگرى نه كهن.
يا نېزون: شا به خشىگىه و شيخ عملى نا يوه خشى.
- عدره ب نهلى: يعطى الحرث والعبد يالى قلبها. واته: جو امير نه يبه خشى و زىر دهسته دلى زان نه كا.
- ۲- شاعير و هختى قافيهى تهنج بى، جەفەنگ نېزى.
○ شاعر وقتى قافيهاش تهنج باشد، جفنگ مى گويد.
- واته: مرۆز لە تەنكاندا، هەلە به دەميا دى.
- ۳- شال من و شال خانه!
○ شال من و شال خان است.
- واته: نەم دوو چتە پىتكۈدە موقابەلە نا كردىن. نەم لە كۈى و نەو لە كۈى؟
- ۴- شام و نەھار هېيچ ئاقتاوه و لە گان حەفت دەس ا
○ شام و نەھار هېيچ؛ آفتابە و لەگن هفت دست.
- بە مال و جىڭكايەك نەوترى كە ئەھلە كە خۇيان بۇ ھاتنى ميوان سەرقاڭ كردىن و
ھەر بىن و بىن بىلام لە سفرە و خوان خەبەرى نەبىن.

۵- شانامه تاخیری خوهش.

○ شاهنامه آخرش خوش است.

● واقه: چونیه‌تی هموو کارئ له نه‌جامد‌امه علومه نه‌بئ.

عوه‌ب نه‌لی: باراقدَ اللَّيلِ مَسْرُورًا بِأَولِهِ
إِنَّ الْحَوَادِثَ قَدْ يَطْرُقُنَ اسْحَارًا.
واته: نهی نه‌کسه‌ی وا نارامت گرتووه و بهوهی له نه‌وهه‌لی شهودا رووی داوه
شادمانی؛ پله مه که چونکه پیش‌هاته خراپه کان له ده‌مه‌وبه‌یاندا درگا لئ نه‌دهن.

۶- شانس نه‌گهر نه‌به‌ری، ده‌له‌مه دیان نه‌شکنی (نه‌شکنی).

○ شانس اگر موافق نباشد، پنیر نیم بند نیز دندان می‌شکند.

● قسه‌ی نه‌هاته.

۷- شاواش خوهی کرد و قیمت هه‌ل نه‌په‌ری!

○ شاباشش راکرده است و قدر می‌رقصد.

● واقه: پیاوه‌تی خوی پیشان داوه و سره بزر ز دانیشت‌تووه!

۸- شایی بین شالیار و تروزی بین کالیار ناوی.

○ شادی بدون شهریار و خیار چنبر بدون خیار چنبر پیر، نشدنی است.

● به ته‌وس نه‌وت‌کاتی که بیانه‌وئی له کسینکی بین وجود و سره‌خمر له جینگایه کدا ره‌خنه بگرن.

▣ وه‌کوو: بیستان بین سره‌ه خه‌رنایی.

۹- شایی ته‌ک کورگ و شیوه‌نیش بومه‌را

○ با گرگ شادی کردن و برای گوسفند نیز گریستن.

● به یه کنکی دورو روو، ساخته‌چی، نان به نرخی روز خور، نه‌وت‌ری.

۱۰- شایی یکم فی یه بیمه شیلانه، دایکم نیزی ڙن بیرانه!

○ یک شاهی ندارم که با آن زردآلوبخرم، مادرم می‌گوید زن بگیر.

● واقه: نه‌م کاره ده‌سمایه‌ی گهره که؛ بین ده‌سمایه فه‌تیره!

۱۱- شمشیر مسری له کیلاتا ناویسی.

○ شمشیر مصری در غلاف نمی‌ماند.

● واقعه: مرؤوفی دلیر و ثازا هر چوں بی خوی نیشان نهاد.

۱۲- **شوال (شهوال) ناویتهن.**

○ شلوارشان قاطی است.

● واقعه: یه کیکن.

۱۳- **شوال که فتگه سه دهر قولی!**

○ شلوار به پاچه‌اش افتاده است.

● واقعه: رسوا بوروه.

یا گله‌لین؛ شوال که فتگه سه دهر پای.

۱۴- **شوان تا دانیشی، رانه که‌ی لئ دوور ئه که ویتو.**

○ چوبان تا بنشیند، گله از او فاصله می‌گیرد.

● واقعه: مرؤوف نه گهر زوو، تئ نه کوشنی، جئ نه میتی و زیان نه کا.

۱۵- **شوان له شوانی عاری نی یه، له نانو چنین عاریه.**

○ چوبان از چوبانی عار ندارد، از جمع کردن نان چوبانی عار دارد.

● به که‌سین نه وتری که نیشیکی به نهستو گرگتبی و نانی بی بخوا بهلام حمز نه کا، خه‌لکی پتی بزان.

۱۶- **شوان مه‌یلی بیت، له گون به ران په نیز ئه گریت!** (یا: فرو دروس ئه کا)

○ چوبان اگر بخواهد، از بیضه قوچ پنیر می‌گیرد.

نظیر این مثل فارسی: شبان اگر خواهد، شیر از بُز نر دوشد.

● واقعه: که‌سینکی ثازا ولئ هاتوو، نه توانی کاریکی گرینگ و سر سووره‌تنه ر بکا، که جیتگه‌ی باوه‌ر نه بئی.

۱۷- **شۆره‌بی سه‌ر له خواره.**

○ بید مجnoon سر به زیر است.

● به که‌سینکی ماقول و به‌حه یا نه وتری.

۱۸- شوکر به که‌فهنه دز به‌رگ.

○ شکر به کفن دزد قبلی.

□ پروانه بُز پستی (ر) مه‌سیله‌ی: «ره حمدت له که‌فهنه دز به‌رگ»

۱۹- شوله که لیپان نه ئه پرسی، ئهی ووت؛ چل مهن ئه گرم‌ما

○ از جوال سؤال نمی‌کردند، می‌گفت: چهل من گنجایش دارم.

● به یه کینک ئه وترئ که بی ئوهی لیپ پرسن، خۆی بخانه ناو قسمو باسی خەلکه‌وه.

۲۰- شون شیره و رویی گیره‌ی تیا نه کا!

○ محل سکونت شیر است و روباء در آن جا خرمن کوبی می‌کندا

□ وە کوو ئەلین؛ جىنگەی شاوازان كۆر كۆرە وازان. پياوه گەورە كان رویشن و ناوه جاخه كان جىنگايانيان گرتۇوه.

۲۱- شوتى (یا، هەنی) ئاته زېر بالى!

○ هندوانه زېر بغلش می‌گذارد.

● واتە: به درۇ به شان و بالىا دىت بۇ ئوهى فرييوى بدا.

۲۲- شوووه كۆنه كەم كەفتگەسە بىرم، دەسم ناگەي ئاواي بىكىرم.

○ به ياد شوهر قبلی افتاده‌ام، فرصت نمی‌کنم كىمى گرىيە كنم.

● قىسى بىرە وەرى ئافزە تىكى ساخته چىيە.

يا ئەلین؛ شوووه كۆنه كەم كەفتگەسە بىرم، هيلىمى دا كوتىم و تاوي بىكىرم.

ھىلىم دا كوتان؛ دەستى تەون كردن.

۲۳- شەراو مقتە قازىش ئە يخوا!

○ شراب مفت را قاضى هم مى‌خورد.

● واتە: كەس لە چتى موفت و خۇرایى خۆى لانا، تەنانەت قازىش.

۲۴- شەر بە شمشىر، مامەلە بە پۈول.

○ جىنگ با شمشىر، معاملە با پۈول.

● واتە: هەر كارى ئامرازى تايىه تى خۆى ھەيە.

۲۵- شهر به کونه قینو گا!

- بر اساس کینه قدیمی نزاع می کند.
- به یه کینک نه و تری که له سه رتله گرتنی زووتر بیست و بیانو بگردی.

۲۶- شهر خوهش نی یه، شهرنامه خوهشه!

- جنگ خوب نیست، جنگنامه آن خوش است.
- واته: هر رووداوی، حیکایته کهی خوش تره له نهفی رووداوه که.

۲۷- شهر بیو، شهر کوزیاوه، که چهل بیو دار ته خولیاوه!

- جنگ بود، جنگ خاتمه یافت؛ کچل دنبال چوب می گشت.
- به یه کیکی گیج نه و تری که دوای هم و موس کس له کاره ساتیک نی بگا.

۲۸- شهر، شهره خو نان و گوشت خواردن نی یه!

- جنگ، جنگ است نان و گوشت خوردن که نیست.
- واته: له شردا سه ر و ده س نهشکنی و مرؤوف نه کوزری، خوارده منی تیدا به ش ناکدنه.

۲۹- شهر، شهره و نیمه شهریش هر شهره.

- جنگ، جنگ است و نیمه جنگ نیز جنگ است.
- واته: شهر و نیمه شهر، ناویان هر «شهر»

۳۰- شهروع مار به دار.

- شرع مار با چوب.

● واته: زالم نهیئ سر کوتی کهی.

۳۱- شهر گردن مردی و ده چوون مردی!

- جنگیدن مردی و گریختن مردی.
- واته: پیاوانه شهر بکو نه گهر ده س لانی شهریشت نه ما، کورانه ده چوژ؛ با به فیر و نه کوزری.

۳۲- شهرکه ر نهشی ناشتی له بیرین.

- آنکه نزاع می‌کند باید فکر آشتی را هم داشته باشد.
- واته: له شهردا نهونده‌ی تپدا بیلاوه که رووی ناشتیت بین.

۳۳- شهرکه ر واژ تیزی، ناوچی که ر واژ نایه‌ری!

- آن که دعوا می‌کند دست بر می‌دارد، ولی میانجی گر ویل کن نیست.
- واته: نه گه رکوله فتوور بیلنی، شهر زوو تهواو ثهبن.

۳۴- شهر، له به تالی خاستره.

- نزاع کردن از بیکاری بهتر است.
- واته: دهس به کار بون، هرچی بین، له بیکاری باشتره.

۳۵- شهر له سهر ناته‌واوی سفره‌س!

- دعوا بر سر کم و کسری آذوقه است.
- واته: شهر و نثاراوه‌ی مآل له سر کم و کورتی رزق و دوّزی به.

۳۶- شهر له شیف و ناشتی له خه‌رمان.

- نزاع در زمین شخم زده و آشتی در خرمن.
- معادل، دعوای اول و صلح آخر.

- واته: شهری هه‌وہل و ناشتی ناخرا باشتره له ناشتی هه‌وہل و شهری ناخرا.

۳۷- شهر و نیمه شهر بران.

- جنگ و نیمه جنگ برادرند.

- واته: وه‌ختن و تیان «شهر» کدم یا زور، هر ناوی شهر.

۳۸- شهری بوی خیبر منی تیاوه!

- نزاعی در گیرد و سود من در آن باشد.
- واته: قسی که سیکی بین نرخ و ناجوامیزه، وا سوودی خوی له دهرد و رهنج و مآل و تیرانی که سانا نه بینی.

۳۹- شهريک خاس برواييه، خوا بُو خوهى داي ئەنئا!

- شريک اگر خوب بود، خدا برای خودش قرار می‌داد.
- واته: شهريکي چتىكى خراپه و ئاخرى، دل ئىشانه.

۴۰- شهريک دز و رهقىق قافله!

- شريک دزد و رفيق قافله.
- به يه كىكى قىلە باز و ساختەچى ئوتىرى كە له هەر دوولا بخوا.

۴۱- شەق ئەزانى قۇنانخ ھالە كۈى!

- اردنگى مى داند كە راه كجاستا!
- به يه كىكى ئوتىرى كە كارئ بە رەزامندى نە كا بەلام بە كوتە كە يىكا.

۴۲- شەلم، كۈيىرم، ناپارىزىمما!

- شل هستم، كورم، احتياط نمى كنم.
- واته: خۇتان لە من دوور بىگرن، هەركەس وە بەر پەلم كەۋى، داي ئەمالم.

۴۳- شەلنى يە و ئەلەنگى!

- شل نىست و مى لىنگدا!
- واته: عەيب هەر ئە و عەيءە يە بەلام و شە كە گۆرپاوە.

۴۴- شەلە باوان و كۈيىرە باوانا!

- اگر شل است خانە پدرى، اگر كور است خانە پدرى.
- واته: ئافرهت نە گەر دووجارى كۆسپى بىيى و نەتوانى لە مائى مىرددە كە يَا دانىشى، نېبىن بىگەرپىتۇر بۇ مائى باوکى.

۴۵- شەلم، لەنج لە بىرنج ئەكى!

- شلغەم با بىرنج لىج مى كند.
- به كىكى بىن نىرخ و ناشيرين ئەوتىرى كە كە سېتكى بەنرخ و جوان بىھۋى بە قىنا.

۴۶- شەمە، بە كەس كەس!

○ شنبه برای بعضی شانس می‌آورد.

● واته: بُز هم و کس نه و شانس رو و نادا.

۴۷ - شمه کار و شمه بار، شمه و هوی مه‌گه سوار.

○ شنبه کار و شنبه بار ولی شنبه عروس را روانه خانه داماد مکن.

● شمه بُز دست پی کردنی هم و کاری هه بیری زن گزینشنه وه، نه تکید گراوه.

۴۸ - شمه‌ی لئی ناکات.

○ بدون توجه به شنبه و غیر آن مشغول کار است.

● واته: بی حسانه وه، کار نه کا.

۴۹ - شهن خودت بهره من، بای خودت چه په.

○ شانه خودت را به من بده، باد طرف تو از چپ می‌وزد.

● واته: تو لاجز من باشت نه توانم نه و کاره نه نجام بدем.

۵۰ - شنه له منه که متربنی يه.

○ شنده از منه کمتر نیست.

● وختنی نه و تری که بیانه‌وی دوکس پیکه‌وه هه لـ سـ نـ گـ بـ نـ و بـ یـ زـ نـ هـ مـ هـ یـ جـ هـ وـ کـ مـ تـ رـ نـ يـ.

۵۱ - شه و تاریک، روز روشن‌ها به شوئنیو.

○ شب تاریک، روز روشن به دنبال دارد.

● واته: مرؤف نایبی ناتومید بی.

۵۲ - شه و قهلای میزدانه.

○ شب قلعه مردان است.

● واته: شه، کاتی نیشان دانی نازایه‌تی يه.

۵۳ - شه و قی له ته پاله بربیگه (سـ هـ نـ دـ گـ هـ، بـ بـ یـ وـ هـ)

○ نور از تپاله ربوده است!

● به تو س به به کیکی ناشیرین نه و تری.

۵۴- شه و گاری شهق کرد

○ دراز نای شب را شکافت.

● والله؛ شه وی گه یانده روز (نه خدوبت).

۵۵- شه پیتان پهلهی گرد، چاو خوهی کوییر کردا

○ شیطان عجله کرد، چشم خود را کور کرد.

● والله؛ پهله کار پیه پیتانه.

۵۶- شه پیتان چووه سه گه ولی (بیسی)

○ شیطان در چیلش فرو رفته است.

● والله؛ له سر به و کاره زور نه پروا و پای دا گرتواه.

۵۷- شه پیتان ناوجی که ریان بیت.

○ شیطان میانجی گریان باشد.

● والله؛ یه و شه به له به بینی له دو و گه سدا هور نه کوژیتزو.

۵۸- شیت پنجه به ته شیت لئکی نه خوری!

○ دیوانه پرسد به دیوانه، کونش می خارد.

● به که سایتکی بی عدق نه و تری نه و کاتهی و آنه گنه به که وله خوشیدا گه شه نه گهون.

۵۹- شیت بوهله لای شیخ، شیخ بودنه لای گئی؟

○ اگر دیوانه را نزد شیخ ببرند، شیخ را باید نزد چه کسی برد؟

● به شیخیکی قتله باز و ساخته چی نه و تری.

۶۰- شیت عاقل گئی!

○ دیوانه عاقل فریب.

● به به کیکی نه و تری که له رو آلهت دا وه گکو شیت بی به لام کلا او بیته سه مرؤوفی

زیر.

۶۱ - شیت گه بی یه شیت ته مه ریز ههی ته مه ریزا

○ دیوانه رسید به دیوانه کولاک هی کولاک.

- وختنی ثوتنی که دو و نه فری گوج و کم عقل بگه بهنه به ک و ده س بکهن به قسه و گالتنهی دوور له ثددهب.

۶۲ - شیت و مزگت؟ (مزگهوت)

○ دیوانه و مسجد؟

- واته: ثم دو و چته به ک ک ناگرن.

۶۳ - شیخ، شیخ نه ناسن.

○ شیخ، شیخ رامی شناسد.

- واته: هر مرؤفی هاویش و هاو ره وشتی خوی باش نه ناسن.

۶۴ - شیخه دی یه کنی به کنی یه؟

○ ده شیخ نشین است و کنی به کنی.

- به جینگه به کنی بین ره وشت و بین قانون ثوتنی که کدهس به کدهس نه بین.

۶۵ - شیر بمشکینی، نه ک رویو بمخوا!

○ شیر مرا بشکند، ولی رویاه مرا نخورد.

- واته: مرؤف به دهستی ئینسانی گدوره و لئهاتوو له بین بچن چاکتره له وهی گیرودهی دهستی نامه رد بین.
یا ئله لپین: شیر بتحوا، بهلام پهنا بوریو مدبه.

۶۶ - شیر بهره بدهره ئه ویته که ره.

○ شیر به تدریج تبدیل به کره می‌شود.

- واته: هه موو کاری به سهبر و حدوسه له پیش نه چنی.

۶۷ - شیر بیشمیری، جینگه ددم رویو ناخوا.

○ شیر اگر هم بمیرد، جای دهان رویاه رانمی خورد.

- واته: مرؤفی هیزرا و جوامیر مدرگی به لاوه په سهندتره لهوهی دهستی نیاز بولای.

ناکهس راکیشی.

۶۸ - شیر پیر بوی، رویی لاسایی نه کاته و.

○ شیر اگر پیر شود، روباه ادای او را درمی آورد.

● واته: مرذل که پیر ولنی که وته بوو، ثبین به گالته جاری هه رزه کارانی کدم عقل و خاو.

۶۹ - شیردا بُو پهربدا. (یا، شیردا بُو داپیردا)

○ شیر برای دایه پیرا

● له چوابی وه عده به کمی دور و دریز نهوتری. واته: نه وه عده یه فریای من ناکهوی.

۷۰ - شیر، شیره چ ژله و چ میره.

○ شیر، شیر است چه ماده باشد و چه نر.

● به پیاو و ژنی پنه ماله یه کمی دلیز و تازا نهوتری. واته: هه موویان تازا و نه بهزن.

۷۱ - شیر له بیشه دهربیت خوای نیز، خوای می.

○ شیر که از جنگل خارج شود چه نر باشد چه ماده.

■ وه گو و مه سبله‌ی ژماره (۷۰)

۷۲ - شیر له ته گ دوشیا ناچیتو گوان.

○ شیر که دوشیده شد، دیگر به پستان برنمی گردد.

● واله؛ کاری که تی په پ بوو، نیتر ناگه ریتو.

۷۳ - شیر له دهنگ که له شیر نه ترسنی ا

○ شیر از صدای خروس می ترسد.

● واته: مرؤثی دلیز له جار و جهنجال و قیره و فه و فیلی که سینکی جه بعون دورینی نه کا.

۷۴ - شیر ماله و رویی دهشت!

○ شیر خانه است و روباه صحراء.

● به یه کیک نه و تری که هر به سه مال و منالی خویا زال بی.

۷۵ - شیر و شتر و دیار عده‌هبا

○ شیر شتر و دیار عرب.

● کاتنی نه و تری که بیانه‌وی پووشی دینتی که سئی بو همیشه فرهاده و بیزاری خرو
سه‌باره‌ت بهو که سه نیشان بدهن.

۷۶ - شیرین شاتره بنی قدیمیه، خه‌سو و نه‌تری خه‌تای و هوی‌یدا

○ شیرین شاتره ریشه‌ای محکم دارد، مادر شوهر می‌گوزد و عروس مقصّر
است!

● به یه کیک نه و تری که هر نوعه کدم و کورپی به کی خوی بخاته نهستوی به کیکی تر.

۷۷ - شیشه‌یه ک شکیا، ساقو ناوی.

○ شیشه‌ای که شکست، سالم نمی‌شود.

نظیر: شیشه بشکسته را پیوند کردن مشکل است
خاقانی می‌گوید:

بلورین جام را ماند دل من

● و آته: دلی که ره‌نجا، نایه تو جیگه.

۷۸ - شیف و وردی که، له بان به‌ردی که.

○ شخم بزن، اگرچه روی سنگ باشد.

● و آته: کاری کشت و کآل له هر جیگایه ک دا بکری هر خیز و بهره که ته.

۳

۱- عاصمان دوور و زهوي سهخت!

آسمان دور و زمین سخت!

• واته: ده ستم له هدمو ولايہ کدوه براوه و هيچم پی ناکړي.

۲۔ عاشق کاشی کہوگ یووگہ۔

۰ عاشق کاشی کیود رنگ شده است.

• واته: عاشقی زرق و برق و روآلله ته.

-۳- عاقل بہ نیشاوہ و نادان بہ کو تھکا

۰ عاقل به اشاره و نادان به کتک!

● واته: عاقل زور زو و تیزه گا و بی عهد قل مه گدر تیزه سر ه و تنه ن.

۴- عاقلاً دوچار ناخه لته‌ت.

۰ عاقل، دو بار فر س نمی خورد.

حدیث نبی و مولیه: لا يلدع المؤمن من جحش واحد مرتين. وانه: مؤمن له كونايه كه وه دووجار ناگهزری.

۵- عاقل که رئوی، که ر عاقل ناوی!

- عاقل خر می‌شود، خر عاقل نمی‌شود.
- واته: مرؤوفی زیر شاید به هله‌دا بچن، به‌لام مرؤوفی نه فام هر زیر نابن.

۶- عذر له قه باعهت خراوترا

- عذر از گناه بدتر!
- واته: عذر مایی کردن له نه و خه تایه که کراوه، زور خراپتره.
- گه گیرنده‌وه که «ناصرالدین شای قاجار» له نه هلی مجلیس نه پرسنی: «عذر از گناه بدتر یعنی چه؟» واته عذری له گوناح خراپتر یانی چی؟ هر که س چتنی تیزی؛ به‌لام به دلی شاوه نالکنی. تا کوو روژی «شا» له ناو دالانی تاریکی قفسه‌وه تی په نه بی له ناکاو، چتیکی رهش نه که دی نه به سه‌ریا و «شا» هاوار نه کا و زور نه ترسنی! توکدو قه‌ره‌له کان دین و وختنی چتی رهش بزرزه نه که ن، نه بینن نه مه «که ریم شیره‌بی» ده‌لنه کی ده‌باره! «شا» نه گه‌رجی که ریمی زور خوش نه ویست و نیز نی بین دابوو هه‌رجی نه کا بتو شادبوونی شا، نازاد بی؛ به‌لام نه مه جاره به تو ورمه‌بی به کی زوره‌وه تیر جیتوی نه داتنی و ده‌ستور نه دا بیکوژن!

وه له کاته‌دا لیه نه پرسنی: نه و بتو په بیت به سه‌رما سه گه باب؟
که ریم تیزی: قوریان خه‌جاله‌ت خوم نه مزانی توبووی نه گه‌ینه نه په بیم به سرتا، وام زانی خانمی شایه! ناصرالدین شاکه نه مه نه بیستی زوریکی زورتر رقی هه‌ل نه ستنی و تیزی: سه گه باب نه زانی چی تیزی؟ که ریم تیزی: به‌لنه قوریان نه مه جوابی له و پر سیاره بتو که شا فرمومی: «عذر از گناه بدتر یعنی چه؟» نه مه عذری خراپتر له گوناhe. شا نه بیه خشی و خه‌لاتیکی باشیشی نه داتنی.

۷- عمر سه‌گ هار چل شوه.

- طول عمر سه‌گ هار چهل شب است.
- واته: زالم زو و زه‌والی بتو نه بی.

- عه‌رش تا قورش که س به دوی خوهی نایه‌زی تورش.
- از عرش تا کرسی هیچ کسی به دوغ خود نمی‌گوید ترش است.

● واته: هیچ کس مالی خزی قلب نادا له قله.

۹- عهشرهت گلیره، وختی کولیره!

○ اقوام و خویشاوندان جمع شوید، هنگام خوردن گرده فرا رسیده است.

● واته: قهوم و کسی خراب، هر له کاتی خوشیدا پهیدا ثبن.

۱۰- عهقلی ها له نه ڙنؤيا.

○ عقلش در زانويش است.

● واته: بئ عهقله.

۱۱- عهقلی ها له چاويا.

○ عقلش در چشممش است.

● واته: بئ ناسيني خاس و خراب، روآله تی چت له بدر چاو نه گرئ و تئ نافکري.

۱۲- عهمهٌ سس و قسه دروس!

○ در عمل سست و در گفتار درست.

● به که سیک نه و تری که کرداری نه بئ بدلام هر قسه بئ.

۱۳- عيسا به دين خوهی، موسا به دين خوهی!

○ عيسى بر دين خودش، موسى بر دين خودش.

● واته: هر کس له سدر باوه‌ری خزی.

۱۴- عيسا گرنگيه و موسا خنيگيه!

○ عيسى او را گرفته و موسى در (دهان) (او) (لقدم) چپانده است.

● به په کېتكی قله و نه و تری.

۱۵- عيل باوان عيل.

○ ايل پشتيبان افراد ايل است.

● واته: قهوم و کس له ته نگانه دا هوشيان به يه کويه و پشت يه ک نادهن له زه وي.

❖ ف

۱- فرمانکه‌ر بمری، تهدبیرکه‌ر نه‌مری!

○ خدمتگزار بعیرد ولی چاره‌اندیش نمیرد.

● واقه: ده‌س و پا نه گه‌ر بمن قهیدی نی‌یه، بدلام گه‌وره‌ی مال نه‌مری که رینمودنی و سه‌رپه‌رستی هه‌مو و نه کا.

۲- فره نیزی و کهم نه‌نه‌وی!

○ زیاد می‌گوید و کم می‌شنود.

● به یه کیکی فسه زورکه‌ر نه‌وتری که مه‌جالی بیستنی قسه‌ی مردومنی نه‌بن.

۳- فره خودر و کهم ده‌س‌لات.

○ پر خور و بی عرضه.

● به یه کیکی زور خور و نه‌توان کار نه‌وتری.

۴- فره ویژ، خاس نیزی و خراویش نیزی.

○ پرگو، هم خوب می‌گوید و هم بد.

● واته: زور ویژ، هه‌مو و قسه‌یه کی خاس و خراب به ده‌میا دی.

عده‌هب نه‌لی؛ العکثار مهذاز. واته: زور ویژ، موفت ویژه.

۵- فری سواره.

○ معادل: بال در آورده است.

● به به کیک نه و تری که هدایتکی بزره خسابی و خوبینی گرتیبی و گوئی به کدهس نه دا.

۶- فوله ناگر بکه بیت، سبیلت نه سووتی!

○ آتش را غوت کنی، سبیلت می سوزد.

● وانه: نه گهر لبهین دوو یا چهن که سدا دوزمنی و شهرب دروس بکهی خویشت تووشی زهره نه بی.

۷- فه رز بی، سونهت به تاله.

○ فرض باشد، سنت باطل است.

● وانه: که سنت خوی نیازی به چتیک بی، به خشینی نه و چته به يه کیکی تر دروس نی بی.

۸- فه قیانه چه رمگ که ری نایکیشی، له مالیانی يه دهنکه برویشی!

○ آن که آستینی بلند و سفید دارد، یک خر نمی تواند حملش کند؛ ولی درخانه اش یک دانه بلغور یافته نمی شود. معادل: پُر عالی جیب خالی.

● به يه کیکی فیز قوز و ده ماراوی نه و تری که نه ک و پوزیکی زوری بی به لام له مالیا هیچ دهس نه کدوئی.

۹- فه قیر نه و سه نه یوهن بُو قه ساوخانه.

○ فقیر آن است که می برندش به قصابخانه.

● وانه: مرؤف نابی که رامه تی خوی له دهس بدا و له ههولدان و جم و جوولی ژیان بکدوئی و خوی بیاته ریزی مالاتی نه توانکاره وه.

۱۰- فه قیر گوو نه کا، چیلکه نه چنی به فنگیا!

○ فقیر در حالت ریدن، چوب به مقعدش فرو می رود.

● وانه: ههزار له ههمو و کاریکدا، تهناهت له نیشه ناسایی يه کانیشدا، تووشی نه هات و کزسپ نه بی.

۱۱- فه قیر لای باوه نه تسنی!

○ فقر در جهت وزش باد می چُسد.

- واقه: فقیر له همودو کاتدا به دشانسه، ته ناههت نهوه کاته‌یش که نه تسنی! با، بتوی
تسه که‌ی دینی به لوط ماردو ما و پیئی نه زان و لهویشا ثابروی نه چنی!

۱۲- فقیری خاسه، قورته کانی خراوه!

- فقیری خوب است، بدپیاریهای آن بد است.
- قورته کانی هه‌زاری، نه وکز سپانه‌یه و اسه‌رچاوه بان دهس ته نگیه و به که دوای به ک رورو نه کنه مرؤثی هه‌زار و ژیانی زورتر لی تال نه کدن.

۱۳- فیرم مه که، فیرم نه که‌ی تیرم که.

- عادتم مده، حالاکه عادتم می‌دهی، سیرم کن.
- واقه: یا پیاوه‌تی مه که، یا نه گهر کردت، با تا سه‌ر بی.

۱۴- فیرى كه ران فیرى يان مه که ن، فیرى يان نه که ن، تیرى يان که ن.

- عادت یافتگان را عادت ندهید؛ اگر عادتشان می‌دهید، باید آنها را سیر کنید.
▣ وه کوو پهندی (۱۳)

۱۵- فیسقه‌یش له پای سه‌نگ و مه ن خوهی!

- دم جنبانک نیز به حساب وزن و اندازه خودش.
- واقه: هر که س له نهندازه‌ی خوی حیساب و کتیبی له گه‌ل نه کری.
فیسقه: کلک هه‌لتنه کتنه. (مه‌لیکه بچووک له قه راخی روبارانا.)

۱۶- فیکه به برای بن لیو نه کا!

- سوت کشیدن را به برادر بدون لب و اگذار می‌کند!
- واقه: نه و کاره نهدا به که‌سنی که ناتوانی نهنجامی بدای.

۱۷- فیکه‌ی خوهی نه‌ناسنی.

- سوت کشیدن خطاب به خودش را تشخیص می‌دهد.
- به یه کیکی کیکی نه گه‌یشتو و نه و تری که نه گهر قسه‌یه کیان به ناماژه سه‌باره‌ت به نه و کرد،
زو و نه بگا.

□ ق

- ۱- **قاتی و قوتی و قیخا سلیمان!**
○ قاتی و قوتی و کدخداسلیمان.
● واته: که سیکی ناودار و گهوره لیره دانه ماوه.
- ۲- **فاصی شکیاگه و کلکی نه و هسیا!**
○ پایش شکسته است و دمش را می بندد.
● واته: عدیب هاله جینگایه کی ترا و شویتیکی تر تیمار نه کهن!
- ۳- **فاحبه پیر بوی، توبه نه کا!**
○ فحبه پیر شود، توبه می کند!
● واته: خراب کار وختن دهس له خراب کاری ههـ نه گرئ که نیتر توانی نه مینیـ.
- ۴- **فازانچ هات، سهـر ماـیـهـی خوارـدـ.**
○ امید سودیابیـ، سرمـایـهـ را ازـ بینـ برـدـ.
● واته: بهـ هیـوـای سـوـودـ، دـهـ سـمـایـهـشـ لـهـ بـینـ چـوـوـ.
- ۵- **فازان میردان، بهـ چـلـ سـالـ تـیـتهـ کـوـلـ وـ بـهـ یـهـ کـجـارـ سـهـ رـکـوـلـ نـهـ کـاـ.**
○ دیگ مردان با چهل سال به جوش می آید و یک مرتبه سرریز می کند.
● واته: مرـؤـفـی جـوـامـیـرـ، دـهـ روـنـیـ گـهـورـهـ یـهـ وـ زـوـوـ لـهـ کـوـورـهـ دـهـ نـاـچـیـ وـ لـهـ عـاستـیـ کـوـسـپـ دـاـ سـهـ بـرـیـ هـیـ وـ کـاتـیـکـیـشـ کـهـ توـورـهـ بـیـ، بـیـ مـاـتلـیـ توـلـهـ نـهـ سـتـیـنـیـ.

یا ئەلین، قازان میردان به چل سال دىتە كول.

۶- قاز هات لاسايى باز بكتاهه، رېگه روين خوه يشى له بيره و چووا

○ غاز آمد تقليد باز را در بياوره، راه رفتن خود را نيز فراموش كرد.

كلاغى تك كېك در گوش كرد تك خويشتى را فراموش كرد (نظمى)

● به يه كېك ئوترى كە هدول بدت رېگه و رەوشى كە سېتكى تر قىر بىي، بلام نه
ته بىا نەوه فىر نەبىي، بەلكۇو رەوشى خۆيشى له بيره و بچىتى.

يا ئەلین، قالاوهات رېگه روين كەو فىر بىي، رېگه روين خوه يشى له بيره و چووا.

۷- قالاوه خېۋىكەي، چاوت دەرتىرى!

○ كلاغ را خدمت كىنى، چىشتى را در مى آورد.

● واتە: خزمەت بە يه كېكى بىي نىخ و پىنەزان، ثاكامى شەر.

قالاوه قالاوه ئىزىزى روورەش!

○ كلاغ بە كلاغ مى گويد روسياء!

● به كېك ئوترى كە بۇ عەبىي و اخۆيشى هە يە تى، لە كە سېتكى تر رەخنه بىگرى!

يا وتۈۋيانە: قەل بە قەل ئىزىزى روورەش!

قاویان خستگە سە شارى، لە بىي، خورما ئەوارى!

○ در شهر شايىع كرده‌اند كە از درخت بىيد، خرمامى باردا!

● به توس بە يه كېكى رىزد و پىسکە ئوترى كە بە درۇ ناوابيانگى بە خىشندە بسوونى
دەركىدىي، بلام هېيج وانبىي و چاوه رىتى پىاوەتى لىنى نە كرى.

۱۰- قىزانگ دوو سەر، كەس نە گەزى!

○ خرچنگ دو سر، كسى رانگزد.

● واتە: هوشيار بە، گىرى كەسانى دوو رەنگ و ساختەچى نە كەوى، چونكە هەر
ئەۋەندە گىرييان كەوى، دەس لە يەخدەت نا كەنەوه.

۱۱- قۇم لە ئاسياوا چەرمىك نە كىردگە.

● موھايم را در آسياب سفيد نكىرده‌ام.

● واته: دنیا یه کم دیوه و ته جزو بهم هه یه.

۱۲- قسه که فته سی و دوو دیانه، ته که فیته سی و دوو زوانه. قسه له ره م > مرچه نگاه

○ حرفی که به یک دهن افتاد، به دهانها نیز خواهد افتاد. قسه و دل نسخه دایه

● واته: نه گهر راز نیکت به لای که سینکه وه وت نهیخ خوت داتی بُو نه وهی که شارئ پسی بزانی. قسه و دل نسخه که.

۱۳- قسه، کم و دلگر. قسه ای خوش عار له لون ره مرثیت

○ سخن، کم و دلشین. قسه قسه هه هستیت

● واته: کم قسه بکه، با قسه گوینگری بینی. قسه ای باله وه آیه

۱۴- قسه له شیت ناگیرگی. قسه له قه در

○ سخن دیوانه جای انتقاد نیست. قسه خوشی کردار سخر

● ئام پهنده، ته و سه به یه کیکی نه زان و ده م شر که قسه فره نهدا و وه کو و شیت هرچی

به ده میا یت، تیڑی. قسه ای رختر بیتان به مری قسه ای شده وه

۱۵- قسه له قافا نه کرگیت. قسه از رختر کرا آیه در سه

○ حرف را باید به موقع گفت. قسه ای سی سی نه بر ده که خواه کرد

● واته: قسه نهین له جینگ و وه ختنی خویا بکریت. قسه به با همه در

۱۶- قسه هه زاره، دوانی به کاره. قسه ای رختر که

○ از هزار کلمه سخن گفتن، دو کلمه آن ارزش دارد. قسه وه که دل ره تو نه

● واته: هه مو و قسه به که سودی لئی و در ناگیری. قسه ای رختر که دل ره تو نه

۱۷- قسه ای پیشینانه؛ ماج سه ره تای گانه!

○ سخن پیشینیان است: بوسه مقدمه هم آغوش شدن است. قسه ای هن رختر که دل ره تو نه

● واته: کرداری دوور له ندهب، له سه ره تاوه به ورد ه گالنه دهس بین نه کا.

۱۸- قسه ای حق ره قه.

○ حرف حق سخت است.

● واته: قسه‌ی حق بۆ ندوکسەی واگوئی ییستنی نی‌یه، ناخوش و تاله.

۱۹- قسه‌ی خوله، باس بله‌ی گوم کرد.

○ حرف راجع به محمود، موضوع ابراهیم را از یاد برد.

● واته: قسه‌یه کی تازه‌هاته ئاراوه و باسی پیشووی له بیر بردو.

۲۰- قسه‌ی خوهت له کوئی شنه‌فت؟ له و جیگا قسه‌ی مهربانیان له کرد.

○ بدگوئی از خودت را کجا شنیدی؟ آنجا که از دیگران بدگوئی می‌کردند.

● واته: نه و کسە وابه لای تووه پشته‌سەری مەردوو به خراپی قسە نه کا، بین گومان قسە‌ی تووش به خراپی به لای مەردووی تره‌وه نه کا.

۲۱- قسه‌ی خوهش، باروشەی دلله. (باوه‌شین دلله)

سخن دلنشین، باد بزن دل است.

● واته: به قسه‌ی خوش دل فینک ئېيت.

۲۲- قسه‌ی راس، ياله شیت بژنه‌وه ياله مناً.

○ حرف راست را یا از دیوانه بشنو یا از کودک.

● واته: نه و دوو کسە درو نازان.

۲۳- قسه‌ی شەو، وەگ خەوا

○ سخن شب، مثل خواب است.

● واته: قسه‌و راویزى کە له شەوا بکرى، كە متى دىتە ئاراوه و عەملەلى بىن نه کرى.

۲۴- قسه‌ی لای کوانگە.

○ سخن کنار اجاق است.

● به قسه‌ی بىن نرخ نه و ترى.

۲۵- قسه‌یه گ بکه بۆ سواو، نه سیخ بسوزى نه کواو (کەواو).

○ حرفی بزن برای ثواب، نه سیخ بسوزد نه کباب.

● واته: له قسە و قزاوهت داھەر دوو لايدنى مەسەلە کە وە کوو يە كە بەر چاوبىگە.

- ۲۶- قسه یه ک بکه و دوان بژنه وه.

○ یکی بگو و دو تا بشنو.

● به یه کیک نه و تری که زور ویژ بین و گوئی به قسه هی مهر دوم نهدا.

- ۲۷- قسه یه ک بکه ین بو ساحیچه مال و قسه یه کیش بو دز.

○ سخنی برای رعایت حق صاحب خانه گفته شود و سخنی نیز به جانبداری از دزد.

● واته: مرؤوف له کیشه هی تیوان دوو که سی حق دار و بین حمه قدامه بین له رووی مرؤفایه تی یوه لایه نی بین حمه که بش له بدر چاو بگری.

- ۲۸- قسه یه ک که وته زاریک، نه که وته شاریک.

○ سخنی که به دهان یک نفر بیفتند، در یک شهر پخش خواهد شد.

تو پیدا مکن راز دل بر کسی که او خود بگوید بر هر کسی (سعدی)

● واته: رازی خوت به هیچ کس میده ز با ده ماوده م نه که وی.

- ۲۹- قسه یه کیش بکه ن بو دز.

○ به جانبداری از دزد هم حرفي بزنید.

● واته: نه ویش واخه تا کار در اووه له قله هم هر حمه تکی مرؤفایه تی هه یه و نه بین نه دو حمه قدی له بدر چاو بگیر دری.

- ۳۰- فشقه ره به خورابی پشت گامیش ناخورنی.

○ زاغچه رایگان پشت گامیش رانمی خاراند.

● واته: نه و که سهی واخزمه تت پی نه کا، مو مکینه هیوا یه کی پیت بین و چتیکی لیت گره که بین.

- ۳۱- فشقه ره دایکه به قه رانی؛ به چکه به پهنج قه ران.

○ زاغچه مادر یک قران؛ بچه زاغچه پنج قران.

● واته: له روانگه هی نیستعماری یه وه، مرؤفی ته من دریز دوو عه بی

هدیه: ۱- زورو هه ل ناخه له تی. ۲- ته مدیکی لئی تیپه بروه و بزر نیستعمار خیز ناداق.

که وا ببو هدرزانه! به لام کم ته مدن ثه و دوو عدیه‌ی بز نیستعمار نی به و له ئا کام دا
گرانتره! جابزه یوانی پیرو جوانیش هر ثه و باوه‌ره هه به. پیرو ده سه‌لین نابی و هدرزانه
و جوان زوو ده سه‌لین ثه بی و گرانه.

۳۲- قنگ حیز به، ده م حیز مه وه!

○ بد فعل باش ولی دهن هیز مباش.

● واته: بد فعلی له ده م حیزی باشتره.

۳۳- قنگ رهش و چهرمگ، له بگارا دهر نه که فی.

○ کون سیاه و سفید، در پایاب معلوم می‌شود.

● واته: خاس و خراب له تنه‌گانه دا دهر نه که وئی.

یا ئه لین، قول رهش و چهرمگ له بگارا دهر نه که وئی.

۳۴- قنگ که رله کوینه قشلاخ نه گری؟

○ کون خر در کجا قشلاق می‌گیرد؟

● به یه کیکی بی ته جروبه نه وتری بز نه وهی سو وکی بکدن.

۳۵- قنگه ره ماس بز وخت خوهی خوه شه.

○ کنگر و ماست در فصل خودش مزه می‌دهد.

● واته: هه رچی چته له وختی خربنا خوش.

۳۶- قنگ هله وه، ده م هله مه وه.

○ کون به جوش باش، دهن خروش مباش.

● واته: نه وکسی واده می خوی بز را گیر نا کری، له حیز خراپتره.

۳۷- قور به سه رنه و فیرعهون پی نیزی کافرا

○ گیل بر سر آن که فرعون او را کافر می‌نامد!

● به یه کیک نه وتری که که سیکی به دناو ره خنه‌ی لئ بگری.

۳۸- قوز خمسه و هه تکوو ده سه!

○ گل غلیظ آمده است و با هر دو دست باید بر سر مالید.

- واته: نهات و بدبهختی رووی تئی کرد وین و ثبیت خومان به دوو دهس له قور بگرین.

۳۹- قور عان بفروشم بیمه ته موروه؟

○ قرآن بفروشم و با پول آن طنبور بخرم؟

- واته: چتیکی به نرخ و گرینگ له دهس بدهم بۆ چتیکی سووک؟

۴۰- قور واق به واقه زل ناوی.

○ قور باغه با واق واق کردن، بزرگ نشان نمی دهد.

- واته: که سینکی ته ره چنانخ به جار و جه نجال و همراگه وره نابی.

۴۱- قولانچه له بۆی گول سه ری لیشی!

○ سوسک از بوی گل سرش درد می گیرد.

- واته: به که سینکی کەم باید خ ئوتزی که به فیزیکی پئی نه کە و توو له چتیکی به نرخ یان بونیکی خوش، روو هەلچه رخیتنی.

۴۲- قولانچه بیچ له چاو دایک پەو شیرینه.

○ سوسک نیز از دیدگاه مادرش زیبا است.

- واته: هەموو گیان له بەری مناچی خۆی خوش گەره کە و زۆر به جوانی نەزانی.

۴۳- قولف بۆ حەللاز زاده س.

○ قفل برای حلال زاده است.

- واته: قانون و ناداب بۆ مرۆڤی زانا و پاک، ئەینه نەزان و ناپاک، دیواری ناسنیش بەری ناگری و هەموو سنوری ئەشکیتی.

۴۴- قومارکەر نە یەزی بە گونمه، بۆی ناگوزەری!

○ قمارباز اگر نگویید به تخم، برایش نمی گذرد.

- واته: مرۆڤی بىن عار نە گەر خۆی نەدا له دەرتانی بىن عاری، نایکری.

۴۵- قوٽاخ ناخوهشی مال خوه یانه.

○ جایگاه نامطلوب او خانه خودش است.

● به ثافره‌ت یا پیاویکی هله و هرزه و پاسووتاو نه‌وتری که کاتی له مالی خزیبا نوٽره نه گرئ و هر بهم لاو بهو لادا برو.

۴۶- قوٽه پاله وان خواس.

○ گدای لخت و عور پهلوان خداست.

● واته: مرؤثی ههزار و دهس ته‌نگ له‌وهی که چتنی له دهس بدا، خه‌یالی ره‌حده و سه‌ربه‌سته.

۴۷- قه در مانگ نی‌یه، تا نه گه‌یه‌ته شه‌و.

○ ارزش ماه پیدا نیست، تا شب فرانزسد.

● واته: قه‌دری هه‌رکس له وختی نیاز به وکه‌سدا، ده‌رنه که‌وی.

۴۸- قه‌رانیکم نی‌یه بیه‌مه شیلانه، دایکم گیزی ڏن بېرانا.

○ یک ریال ندارم زردآلوبخرم، مادرم می‌گوید ازدواج کن.

● واته: به پیچه‌وانه‌ی بزچوونی مردم، من زور دهس ته‌نگم و له‌عاستی نه‌نجامی نه‌کاره بدر نایهم.

۴۹- قه‌رزا نه‌مریمت، قه‌رزا بار نه‌کات.

○ بدھکار نمیرد، بدھی را می‌بردازد.

● واته: مرؤثی دروسکار مالی مردوم ناخوا مه گه‌ر به مردنی.

۵۰- قه‌رزا دوو مال ٿاوان نه‌کات‌هو.

○ قرض دو خانه را آباد می‌کند.

● نه‌دوو ماله بریتین له: مالی قیامه‌تی نه‌وکه‌سی واقه‌رزا نه‌دا به یه کیکی موحتاج و دهس ته‌نگ؛ مالی دنیای نه‌وکه‌سه موحتاجه که قه‌رزا کردووه.

۵۱- قه‌رزا کردن خوه‌شه، دانه‌وهی ناخوهش.

○ قرض کردن لذت بخش است، پس دادن آن ناگوار.

● به ثوکه سانه ثو تری که له دانه وهی قه رز عاجزن.

۵۲ - قه رز کونه ثو وی، وه لی نافه وتن.

● قرض کنه می شود، ولی از بین نمی رود.

● بدو قه رزه ثو تری نافه وتن، واها به لای مرؤثی دروسکار به لام دهس تندگه وه.

۵۳ - قه رز کویر، تاکه وشت تی بگری، هله لیگره و برووا!

○ بد هکار بد حساب، اگر لنگه کفش نیز به سوی تو پرت کرد، آن را بردار و برو.

● واته: له دهستی قه رز ار نار است، هرچیت دهس که وت لی لامده و وه ری گره.

۵۴ - قه رزه کونه و قهوم دور و لات که فتگه سه و بیری!

○ قرض کنه و قوم و خویش دور از وطن را به یاد می آورد.

● به یه کیکی لئی قهوم او ثو تری که دهستی له هدمو و لایه کده و برا بی و بیری قه رزه کونه و قهوم و که سی دور که و توه، بکاتو بز ثو وهی فریای که ون.

۵۵ - قه زای دیزه که فت له گوزه.

○ کوزه بلا گردان دیزی شد.

● واته: به کیکی بی وجود مرد و قه زا و به لای بی وجود دیکی تری برد.

۵۶ - قه ساسه قه لمه ساسه.

○ قصاص را باید پس داد.

● به یه کیکی ثو تری که کاریکی خرا بی کرد بی؛ واته ثبیت تولهی ثو کاره خرا پهت لئی بکنه وه و ثو کوتاه که له که مهرت دهن.

قه ساس: توله، که یه هر / قه ل: که مدر / مه ساس: کوتاه ک، دارد دهس.

۵۷ - قه ساو هه لسا، سه گ نیشه جیگه هی.

○ قصاب بلند شد، سگ جای او را گرفت.

● واته: هر که س مولوز میکی خوی هیه.

۵۸ - قه ساو هه ول پی (یا: پیسه) و بزن هه ول کیان!

○ قصاب دلهره پیه (یا: پوست) را دارد و بز دلهره جان خود را.

● واته: هر که س‌ها له بیری خیری خویا.

۵۹- قهل هلفتی و قشقهه نیشهه جینگهی.

○ کلاع پرواز کرد و زاغچه به جای او نشست.

● واته: کسینکی بی‌حه با رویشت و به کینکی بی‌حه یاتر له و هاته جینگهی.

۶۰- قهنه‌ی اتوجه و سه‌گه شهر چه؟

○ «توله»! تو را به نزاع باسکها چه کار؟

● به یه کینکی بی‌ وجود و بی‌ هیز ثه و تری که خوی ٹاویته‌ی سه‌رقائی و ٹاژاوه‌یه ک کرد بین و لیئی ده‌رنه‌چنی.

۶۱- قهورکه‌ن بیزانیایه که‌ی ته مری، قهوریکی بُخوه‌ی ته که‌ند.

○ گورکن اگر می‌دانست کی می‌میرد، گوری برای خود می‌کند.

● واته: هیچ که‌س غه‌یب نازانی تا خیری خوی بیینی.

۶۲- قهوم زنان پاله‌بهره، قهوم میردان دهه به دهره.

○ خویشاوند زن مقبول است و خویشاوند شوهر مردود.

● ڙن له هاتنی قهوم و که‌سی خوی بُو مالیان هیچ لیل نابی، به‌لام به هاتنی قهوم و که‌سی میرده که‌ی تیک نه‌چنی.

۶۳- قهوم و خویش گوشت یه ک بخون، پیشه‌ی یه ک ناشکنن.

○ قهوم و خویش گوشت هم دیگر را بخورند، استخوان همدیگر رانی شکنند.

● واته: قهوم و خویش نه گه‌رله گه‌ل به کیشدا شربکه‌ن، هر چتیکی تیدا تیله‌وه.

۶۴- قهیسه‌ری لی بیوه به کونا مشکا!

○ قیصری به نظر او چون سوراخ موش شده است.

● به یه کینک نه‌تری که زور ترسابی و به شوینی جینگایه کی نهینی دا بگه‌ری که خوی بشارینتو.

۶۵- قیاس که شک به مه شک نه کا!

○ قیاس کشک به مشک می کند.

● واته: نه دوو چته یا نه دوو کده سه پیکده وه قیاس ناکرین چون زور له یه ک دوورن.

۶۶- قیچ به لای کویره و، پیاله چاوها

○ شخص دوین نزد کور، کاسه چشم جلوه می کند.

● واته: نیوه عه بیدار به لای ته او عه بیداره وه بن عه بیب نه نوینی.

۶۷- قیخای پیر، میر دهره به گه.

○ کدخدای پیر، امیر خان بزرگ است.

● به یه کیک نه وتری که له جیگایه کدا زور مایتیو و تیستا بووین به گه وره و خاوه ن
ئیختیاری نه جیگه.

۶۸- قین مآل ناواکه ر، قین مآل ویران که را

○ قهیر خانه آباد کن، قهیر خانه ویران کن.

● واته: به عزه و هختنی قین کردن نه بین به خیر و نه رژی به سر قین که را، به لام به عده
جاریکیش قین کردن نه بین به نگهت و خاوه ن قین له بهش بیوه ری نه کا.

ک

-۱ کا بُخوهم و جو بُوكه ره که ما

○ کاه برای خودم و جو برای خرم.

● به که سیکی ته ماع کار نه و تری که زیادتر له نهندازهی خوی پا دابکیشی.

-۲ کار به وختی، پاشای سه رنه ختی.

○ کار به موقع، پادشاه سرتخت هستی.

● واته: سر که وتن له و دایه که هر کاری به وختی خوی بکری.

-۳ کار خواس و مه کر به نه، قلینچکه له باج جو و چکه به نه.

○ کار خدا است و مکر بند، دنبال چه به دم بند است.

● واته: نه گرچی هه مو و کاری ها له دهستی قودره تی خودا دا، به لام هه مو و مه کرو
فیلی کیش هاله زیر سه ری عه بدی فیلبازی خودا دا.

-۴ کار سازم نارد، کار بسازنی، نه مزانی کار ساز، کار نه ترازنی!

○ کار ساز را فرستادم، کار را انجام بدهد، نفهمیدم که او کار را خراب می کند.

● واته: نهو که سهی وا باهه پی بو و ناردم کاره کم بوجنی به جنی بکا، به لام نهو، لهو
دهرفه ته به سو و دی خوی که لکی و هر گرت و کاره کهی منی خراپ کرد. بونمدونه
ناردم زنم بُخوازیتی بکا، که چی هدر نهو ثافره تهی بُخوی خوازیتی کرد و له
دهستی منی ده رکرد!

۵- کار، کار کاره که ره و ناو، ناو خانم!

○ کار را کلفت انجام می دهد و به نام خانم تمام می شود.

● واته: کار که سیکی تر ثیکا و باره قله لایه کهی بُو که سیکی تره!

۶- کار گه وره به تینسان بووچک مه سپیره!

○ کار بزرگ رابه آدم کوچک واگذار ممکن.

● واته: کاری گه وره ثبیت به مرؤثی دلدار و زانا و ره سه بسپیر دری.

۷- کاره کان نهوجلى له بانی، کاره کان نه میش عالله م پی ذانی.

○ کارهای او روپوشی بر روی آن، کارهای این یکی افشاری عالم شد.

● واته: یه کنی هه یه هه رچی هه له بکا که س پی نازانی، به لام به کیکی تر هه رکاری بکا،
همموو که س تی نه گکا!

۸- کاری بکه بُو سواو، نه سیخ بسووزی، نه که واو.

○ کاری بکن برای ثواب، نه سیخ بسوزد نه کتاب.

● واته: دوو لاینه نی کاره که له بدر چاو بگره.

۹- کاسه پر بُو، قلم نه ویته و.

○ کاسه پر شود، سرریز می کند.

● واته: هدر چتیک له نهندازه خوی دهرچی، سه ریز نه کا.

۱۰- کاسه له ئاش گه رمترا

○ کاسه از آش داغ تر.

● به یه کیک نه وتری که زور تر له خاوه نیشه که زکه دری بکا.

۱۱- کاسه هاوی مال گه ل، زک تیز ناکا، مه یل گه درم نه کا.

○ کاسه غذای همسایه شکم راسیر نمی کند، اشتهرابیشتر می کند.

● واته: نه گدر چاوت به دهستی خله کوه بیت، دایمه محتاج ثبی و به چاوه ریزی خو نه گری.

۱۲- کاسه‌ی پر ناشتی ماله.

○ کاسه‌ی پر آشتی خانه است.

■ وه کوو؛ سفره‌ی پر ناشتی ماله.

۱۳- کاسه‌ی مال هاوسا، یا بهر له شیو یا دوای شیو

○ کاسه غذای همسایه یا پیش از وعده شام می‌رسد یا پس از آن.

● واته: مرؤثی به غیره‌ت ناین بُوگوزه رانی ژیانی خوی چاوه‌ری یارمه‌تی مهدوم بی.

یا گلین؛ کاسه هاوسای مالان یا بهر له شیو یا دوای شیو.

۱۴- کاسه‌یه ک‌ها له ڙير ئه نيم کاسه‌دا.

○ کاسه‌ای زیر این نیم کاسه است.

● واته: قیل و فره‌زئ هاله ئه کاره‌دا.

۱۵- کاله‌ک ئه خوهی، له پای له رزیشیا دانیشه.

○ خربزه می‌خوری، پای لرزش هم بنشین.

● واته: کاتنی که خوت دهس ئه‌دی به کاریکی ناشیرینه وه، ئه‌بی بُو ئا کامی ناله‌باریشی خوت ناما‌دہ که‌ی.

۱۶- کاله‌ک خوه‌ری یا بیسان رن؟

○ خربزه می‌خوری یا بوته‌های جالیز را از ریشه می‌کنی؟

● واته: تو هاتوی خیریکت ده‌سگیر بی یا خراپ کاری بکه‌ی؟

۱۷- کاله‌ک شیرین ئه ویته قسمه‌ت ریویا

○ خربزه شیرین قسمت رو باه می‌شود.

● واته: چتی چاک ئه‌بی به نه‌سیبی که سیبکی گدن و بی‌نرخ.

۱۸- کانی‌یه ک وا ئاوي لئه خوه‌یته و کوچکی (به‌ردی) تئ مه‌خه.

○ درچشم‌های که از آن آب می‌نوشی، سنگ مینداز.

● واته: به و که‌سه یا به و جیگایه و اخاسی یه کیان له گدل توکردووه، خه یانه‌ت مه که.

۱۹- کاورانه نه زانی له مال خوه یا بروپشین دروس بکات، گچوو بو مال هاوسا،
رشته پلاوی دروس گه کردا

- یارو بلند نبود در خانه خودش آش بلغور درست کند، می رفت خانه همسایه،
رشته پلو درست می کرد.
● به یه کیک ٹه وتری که کارئ نه زانی و به مالی مهردم خوی قیری ٹه و کاره بکا.

۲۰- کاوريان بو سه و برينه!

- برۀ نر را برای ذبخ کردن می خواهند.
● واته: ٹه رکی سه رشانی کوری به غیره ت، پاریزداری له مال و ناموس و شره ف
وکه رامه تی بنه ماله و میله ته که یه تی و ٹه گونجی لهم ریگایشدا خوی به کوشت دا.
وقوویانه: به رخی تیر بو سه و برينه.

۲۱- کاوری نه خواردم، بزنی دوراندما

- برۀ ای نخوردم، بزی هم از دست دادم!
● واته: بو چتنی چوروم، ٹهوم به دهس نه هاورد و چتیکیشم له دهس دا.

۲۲- کاوه بو فهه یدون شورشی کرد.

- کاوه برای فریدون قیام کرد.
● واته: یه کنی هه ول ٹه دا و یه کنکی تر له و هه ول، به هره ٹه گری.

۲۳- کا، هین خوهت نی یه، کایه نه هین خوهتنه!

- کاه از خودت نیست، کاهدان از خودت است!
● واته: ٹه گه رچی ٹه و خوارده مدنیه که که و توی به سه ریا مفته یه، به لام زک هی خوته،
که م بخز باز کت نهقه نه کا!

۲۴- کای گونه گه داته با.

- کاه کنه را باد می دهد.
● واته: وردہ گله بی ٹه کا / قسهی گون و بی که لک ٹه کا.

۲۵- کتکان نین له مالا، مشکان تری لی لانیانه!

- گربه‌ها در خانه نیستند، موشها به جست و خیز پرداخته‌اند.
- به کوران یا کچانی نهودتری که باوک و دایکیان له ماله‌وه نه بن و نهوان به ثاره‌زووی خوّیان چی ئه بئن بیکەن، ئه بیکەن!

۲۶- کتک بۆ ره‌زای خوا مشک ناگریت.

- گربه برای رضای خدا موش نمی‌گیرد.
- واته: مرۆڤی نادرست، له بدر پیاوەتی کاری به روالت دروست ناکا، به لکرو سوودی خوی تیدا ئه بینی.

۲۷- کنک ده‌می به دووگ نه‌نه‌گئی، ئه بوت سوّله!

- گربه دهانش به دنبه نمی‌رسید، می‌گفت شور است!
- به بئک نهودتری که ره‌خنه له چتیکی دلخوازی خوی بگرئ، کاتنی کەلەو چته بیوه‌ری کرابی.

۲۸- کتک کەفتگەسە شوالى!

- گربه در شلوارش افتاده است!
- واته: رسوا بوبه ؟ ترساوه.

۲۹- کتک گووی بۆ خوھی ئه کرد و چاوی له مەردم دائمه‌چەقان!

- گربه برای خودش می‌رید و به مردم سینخ نگاه می‌کردا!
- واته: نهو کابرا به بۆ خوی کار نه کا و به سر مەرددومدا منت نه کا. يا ئەلین: کتک بۆ خوھی گرو ئه کا و چاو له مەردم زاق نه کاتەو.

۳۰- کتک وتی به مشک: لهم کونا تا ئەو کونا بپرو، هەزار لیره بسیننە. مشک وتی:

رینگه بهم نزیکی بیه و پپول بهم فرهیی يه، باعیس سەرمە!

- گربه به موش گفت: از این سوراخ تا آن سوراخ برو، هزار لیره بستان.
- موش گفت: راه به این نزدیکی و پول به این زیادی، سرم را از دست خواهم داد.
- واته: نهو دانه وا دوزمن نهیربزی و نهو به لینه خیره وا نهو نهیدا، فیل و فوره‌زیکی

تیدایه. که وا بمو فریبو مه خو.

۳۱- کنک و مشک به یه که و ناو نه خوهنه وا

○ گربه و موش با هم آب می خورند.

● واته: ده وره‌ی عهدل و نه منه و کس له کس زولم ناکا.

۳۲- کراس قور عان پکه پته بهرت، باوه رت پی ناکه نا!

○ پیراهنی از قرآن هم بیوشی، به تو باور ندارند.

● واته: که سین که ناو پانگی به دروزنی دور چورو، نیتر نهسته مه باوه‌ری پن بکرئ.

۳۳- کراس که تان شوره‌ی تی، زک له برسیا قوره‌ی تی!

○ پیراهن کتانش بلند است، درحالی که شکمش از گرسنگی قار و قور می‌کند.

● به یه کینک نه وتری که فیز و ده ماریکی به رزی بیی، به لام بُناني شیو محتاج بی!

۳۴- کراسی به چه پهلى، هزار به پاکی!

○ پیراهنی به کشیفی، هزار به پاکی!

● واته: یه ک جار به دناوی، هزار جار پاکی و خوشنایی به ناوا نهدا.

۳۵- گردن، هه تا مردن.

○ کار کردن تا مردن.

● واته: مرد ف تا زیندووه نه بین بُز به پریوه بردنی ژیان تی بکوشی.

۳۶- کرده‌وهی بوجچک له قسه‌ی زل خاستره.

○ کردار کوچک از ادعای بزرگ بهتر است.

● واته: کرده‌وهت بیی و ده عیه‌ت نه بین.

۳۷- کرده‌ی پهشیمان به، نه ک نه کرده‌ی پهشیمان.

○ عمل کرده پشیمان باش، نه عمل نکرده پشیمان.

● واته: کاریک بکهیت و پهشیمان بییتو، باشتره لهوهی نه و کارهت نه کردیت و

پهشیمان بییتو که بُچی نهت کردووه.

۴۸ - کرده‌ی کهر و خورده‌ی یابوو.

○ کارکرد خر و خورده یابو.

- واته: به کنی زه حمهت بکیشی و یه کنیکی تر له بهره‌مه که‌ی که‌لک و هرگزی.
یا نه لپن: کرده‌ی گا و خورده‌ی کهر.

۴۹ - کرده‌ی من و بردۀ تو.

○ کرده من و بردۀ تو.

- واته: من کارم کرد و تو به هره که‌ت برد.

۴۰ - کشه کشه پوپه‌ره‌شه، میوان شه‌وه دوو شه و خوه‌شه!

○ کیش کیش مرغ کاکل سیاه، مهمان یکی دوشب عزیز است.

- واته: له مالاندابه میوانی نهونه دانیشه، لیت وه رس نه بن و دهرت نه کهن. ثم مه سیله به میواتیکی بی شدم و تراوه که له ماینکدا دایکوتاوه و دانیشتووه و به هیچ کولتوجی ناروا؛ جاکه یوانووی مآل به تهوس نه داله مرسیشکه که‌ی خویان و به ده نگی به رز ژیزی: کشه، کشه... بدلکوو میوانی ناحالی تی بگا و بپروا (جا، بپروا تو مه سیله دوایی).

۴۱ - کشه کشه پوپه لاری، میوان پاییز تا به‌هاری! (یا: من میوانم تا به‌هاری)

○ کیش کیش مرغ کاکل کچ، مهمان پاییز تا بهار می‌ماند.

- نه مه جوابی نهو میوانه بین شرم و بین عاره به که یوانووی نهوماله (که له مه سیله پیش‌دا دیمان) وه نیشان نهدا که میوانه که مه یلی رویشنی نه و ماله نی یهو تا به‌هار نه می‌بینو. جائیتر مه گر به کوتاه که دری کهن. چوون و توویانه: زانا به تیشاره و نه زان به کوتاه کا!

۴۲ - کفن دز نیزی، کفن به من ببرگی، مردگ هدر گور به گوری.

○ کفن دزد می‌گوید: کفن نصیب من بشود، مرده گور به گور!

- واته: هر کس هاله بیری خیری خویا.

۴۳ - کفن مفت، ملا خودش را برای به دست آوردن آن، به مردگی می‌زند!

○ کفن مفت، ملا خودش را برای به دست آوردن آن، به مردگی می‌زند!

● واته: چتی مفته، همو و که س نه خده له تینی.

۴۴- کفني له کوي بيو تا قهوری له کوي بى ا

○ کفنش کجا بود تا گورش کجا باشد.

● به يه کيکي ده س تندگ و هزار نه و ترى.

۴۵- کلاش بو دومه زن باشه.

○ گيوه برای زن گيوه کش خوب است.

● واته: هر کاري به دهستي نوسا کاري خوی جي به جي ثېبى.

۴۶- کلاش خودت بکه ره سه رين.

○ از گيوه خودت به عنوان متکا استفاده کن.

● واته: پشت به خوت بيهسته و روو له کس مه خه.

۴۷- کلاو خودت بکه به قازى.

○ کلاه خودت را قاضى کن.

● واته: خوت وه كيل به.

۴۸- کلاوه که يشم بکه فيته تىنه، ناچم بوی ا

○ کلام نيز آنجا بيفتد، دنبالش نمى روم!

● واته: نونه له و جينگه و نه و که سه يا نه و که سانه بيزارم که حازر نيم ييان يىنم.

۴۹- کلاوى له راسى دريا گاه.

○ کلاهش از راستى پاره شده است.

● واته: راستگۈزى.

۵۰- کلکه سووتى ئە كات.

○ دم مى جنباند.

● واته: خولى ئە كا.

۵۱ - کوته‌ک نه‌ذانی، قوئنایخ هاله کوی‌ا

○ کُتک می‌داند، مسیر و مقصد کجاستا

● واته: مه گهر به لئی دان نه موشکیله حمل بین.

۵۲ - کوته‌ک له به‌هه‌شته و هاتگها

○ کتک از بھشت آمده است.

● به ته‌وس نه‌وتربی له کاتیکدا که نسبیحدت کارساز نه‌بین. واته: تاگوته‌ک له به‌پنا نه‌بین
نه‌کاره سه‌ر ناگری.

۵۳ - کوته‌کی ناسیاو نه گه‌رنی‌ا

○ کتک او آسیاب را می‌گرداند.

● به یه کیکی زالم نه‌وتربی.
یا نه‌لیین، کوته‌کی ناسیاو دیم نه گه‌رنی.

۵۴ - کوچک نه‌ونه سه‌نگینه، تاله جیگه‌ی خوهی نه‌جوی‌ا

○ سنگ تا وقتی سنگین است که از جای خود تکان نخورده باشد.

● واته: مرؤف نه گدر زور نه‌نم لاونه‌ولا بکا، واته زور بگه‌ری، سووک نه‌بین.

۵۵ - کوچکی نه‌خه‌ین به دارا، یا نه‌یگری یا نایگری‌ا

○ سنگی به سوی درخت پرتاپ می‌کنیم، یا می‌گیرد یا نمی‌گیرد.

● واته: دهستی بو نه‌وکاره نه‌بین، خۆ زه‌ره ناکه‌ین یا نه‌یگری یا نایگری.

۵۶ - کوچکیک بی‌عه‌قل بیخاته چا، هه‌زار عاقل ده‌ری نایه‌ریت‌ا

○ سنگی را که یک شخص نادان در چاه بیندازد، هزار دانا نمی‌تواند آن را بیرون
بیاورد.

● واته: کاریکی خراب که که‌سینکی نه‌زان بیکا، به هه‌زار زانا دروست نایستو.

۵۷ - کولک نه‌رزینیت‌ا

○ کرک می‌ریزاند.

● به یه کیکی سه‌قبل و مآل خۆ‌نه خور نه‌وتربی. به که‌سینکی ده‌س نه‌نگیش و تراوه.

۵۸ - کور نازا مالی بوچه س؟ کور گه نیش مالی بوچه س؟

○ پسر زیرک ارث می خواهد چه کار؟ پسر بی عرضه هم ارث می خواهد چه کار؟

● واته: کوری زیره که بین نهودی چاوه روانی میراتی باوکی بین، به لئی هاتوبی، نانی خزی ده دینی. کوری خوی پیش میراتی باوکی له که مترين کاتدا له بهین ئه با و ئه و میراتی نه بی چاکتره.

۵۹ - کور ڏن بېرى تو نه مه جازه گه نیشک شوو بکا، ده ماخی سازه.

● پسر زن بگیرد مزاچی عصبی پیدا می کند؛ دختر، شوهر کند، سرحال و شادمان می شود.

○ چونکه کور نه کدویته ڙیز باری به پرسی و به پیوه بردنی مال و مندان، به لام کچ نازاد نه بین و له ڙیز پرس و جزو باوک و دایک ده رئه چئی.

۶۰ - کورد بدويته، شه رع خوهی نه کا!

○ گُرد را وادر به سخن گفتن بکن، حقیقت رامی گوید.

● واته: کورد دل پاکه و نه گه رخه تایه کیشی کردین راستی ټیزی.

۶۱ - کورد فیشه کدان باله خوهی، شا به سه پان ناگریا

○ گُرد قطار فشنگ به خود بیندد، شاه را به کارگری نمی گیرد.

● واته: کورد عاشقی تنه نگ و نازایه تی و تیکوشانه و هر نهودنده دهستی به چه که بگا، کم که س پی نه ویزی.

۶۲ - کورد نه چیته بازار، بازار نه گه نیا!

○ گُرد به بازار نرود، بازار می گندد.

● به ته وس نهوتری به وکسهی واله خاس و خرابی جنس له بازاردا ناپرسنی و هر چی بین هر ئه یستینی.

۶۳ - کور سه گ به گور گ بخنکنه!

○ توله سگ را به وسیله گرگ خفه کن.

● واته: که سیکی در نده و بین حمایا، به دهستی بین حمه یا تر له خزی له بهین بدرو.

۶۴ - کور مردم نه کاته قوریان گهنه‌شک خوهیا

○ پسر مردم را قربانی دختر خودش می‌کند.

● واته: کچی خوی بو گرینگتره له کورپی خه‌لکی، کچه که‌ی خزی ره‌حه‌ت بین، زاوای بوی گرینگ نه‌ی به.

۶۵ - کور و کاور نیر، وه شه‌وی هه‌ل نه که‌ون.

○ پسر زیرک و برّه نر در یک شب گل می‌کنند.

● واته: هه‌لی ثره‌خسی و کورپی ثازا خوی نیشان نه‌دا. هه‌روا که کاورپی نیریش به سه‌روه‌شاندنی ثه‌بین به بدران.

۶۶ - ... بین مووی گه‌ره که‌ها

○ ... بین مو می خواهد.

● به یه کیک نه‌وتری که په‌لپ و به‌هانه‌ی بین جینگه بگرئ.

۶۷ - ... به‌ر کوانگ قه‌دری نه‌یه.

○ ... جلو اجاق بی ارزش جلوه می‌کند.

● واته: چتی خومالی بین نرخ نه‌دانه چاو.

۶۸ - کوز کار بوبنه و که‌وچکی لئ داگرها

○ آغل بز غاله را بیین و قاشق بزن.

● واته: بز چونیه‌تی مالی خاوه‌ن مال بپروا و دوای نه‌وه تماعی ته‌ی که.
کوز: جینگه‌ی کارژله و بمرخی تازه په‌یدا بوروه. / کار: کارژله.

۶۹ - کوسه چوو بو رویش، سمیلیشی نیا بانی.

○ کوسه رفت برای رویش، سبیلش را نیز از دست داد.

● به یه کیک نه‌وتری که بچی بو به ده‌س هینانی چتی، به‌لام نه ته‌نیا نه‌و چته‌ی ده‌س نه که‌وی، به‌لکو و چتیکیش له ده‌س بدرا.

۷۰- کوْلَه‌ی خوْهِی پخواوت و مالان نه گهْرَی.

○ نان سوخته خود را بخورد و به خانه مردم نرود.

● واله؛ به کدم و کورتی خویه وه پسازی و دهستی نیاز بخَلَکی دربَز نه کاتق.

۷۱- کونا مشکی لئ بُووگه سه قه پسَه رَی ا

○ سوراخ موش در نظر او چون کاخ می نماید.

● به یه کنگ نه وتری که زور ترسابی و له بیری خوشار دنه وه دابی و کون به
کون دورچی،

۷۲- کوْلَه‌ی پهنج چت به لرخه؛ دُوس، دُو، شهراو، توْن، زَن.

○ کهنه پهنج چیز با ارزش است: دوست، دوغ، شراب، توْن، زَن.

● قهی تیدانی به.

۷۳- کوْلَه‌ی خوْهَت پینه و پهروْکه و تازه‌ی مردم له بهر مه گه.

○ کهنه خودت را پینه بزن و تازه مردم را به تن مکن.

● واله؛ به کدم و کسری خزندوه بسازه و روو له خَلَکی مخدو.

۷۴- کووله که رنگ ته کات و به نرخ هیلکه‌ی نه ورُوزی لهی فروشنی ا

○ کدو رنگ می کند و به بیهای تخم مرغ نوروزی می فروشد.

● به یه کنگ ساخته چی و فیله باز نه وتری که خَلَک فربو بدات.

۷۵- کویر چه‌ی گهره که؟ دوو چاو ساق.

○ کور چه می خواهد؟ دو چشم سالم.

● به یه کنگ نه وتری که دوور له باوهه به دلخوازی خوی بگا

۷۶- کویر نیت چوماقی بوینه ا

○ کور لیستی چماقی را بین.

● واته؛ چاوت بکدره وه ولی قهوماو بیبه و ده رس بگره.

۷۷- کویر هه تا ماگه به ته مای چاوه.

○ کور تا زنده است به انتظار چشم است.

● واته: مرؤف تا ماوه به هیوا زیندووه.

۷۸- کهچه‌ل‌ا به ج حالی، تو به فالی، قنگ هه‌ل نه‌مالی؟

○ کچل! باچه‌حالی، هرزه‌گردی می‌کنی و خودت رانشان می‌دهی؟

● به که‌سیکی فقیر و دهست ته‌نگ نه‌تری که چونیه‌تی هه‌زاری خوی له بیر بیاته‌وهو جهیلی بکا.

۷۹- کهچه‌ل تیمار که ربوایه تیمار سه‌ر خوهی نه‌کرد.

○ کچل اگر می‌توانست تیمار بکند، سر خود را تیمار می‌کرد.

نظیر: کل اگر طبیب بودی سر خود دوانمودی.

● به‌وس نه‌تری به‌یه کیک که خوی ده‌دیکی بینی و که‌سایتکی ناشاره‌زا چاوه‌پری بن نه‌هه‌مان ده‌رد له که‌سیکی تر‌دهوا بکا. جا مه‌علوومه نه‌گهر نه‌بتوانی، هه‌وهل ده‌رد که‌ی خوی دهوا نه‌کا.

۸۰- کهچه‌ل سه‌ری به توپه‌له ماس نه‌شکی!

○ کچل سرش با گلوله ماست می‌شکند.

● به‌یه کیکی هه‌زار و کدم ده‌سه‌لات نه‌تری که به‌رگه‌ی شه‌ر و شور نه‌گری.

۸۱- کهچه‌ل له سه‌ری نه‌ترسی و کوپر له چاوی!

○ کچل ترس سرش را دارد و کور ترس چشمش را.

● واته: هه‌ر که من لهو چته نه‌ترسی وانی به‌تی.

۸۲- کهچه‌ل هه‌ر نه‌ونه‌یه ست‌مه، کلاوه‌که‌ی داکه‌فی، له ته‌ک داکه‌فت، نیتر په‌کی ناکه‌فی.

○ کچل تا زمانی مشکل دارد که کلاه از سرش بیفتند، وقتی چنین شد، دیگر مشکلی ندارد.

● واته: به‌عزه که‌سی هه‌ر نه‌ونه عیبيان ناشکرا برو، نیتر زاتیان نه‌شکن و هه‌رچی مه‌بلیان بین نه‌یکن.

۸۳- گه خواهیا، پیفه مهه ریش دو سه کی تی نه خا.

○ خدا بدهد، پیغمبر نیز دستی به گمک دراز می کند.

● واته: نه گهور پهخت یاری پکا، له هه مو لایه گهاده درگاهی راحمهت له کریته وه.

۸۴- گه رله گه رله په پنجه دا سه رکه وت، خه سو و پلش خوهشی له و هوی نه تا

○ خر اگر از نر دیان بالا رفت، مادر شوهر نیز از عروس خوشش خواهد آمد.

● واته: کاریکی موحاله که خه سو، خوشی له پو و کی بی.

۸۵- گه رهاره گهی نه له برد، ناوباره شیان له خستا

○ خر نی تو ایست بار را بیرد، سر برای هم اضافه می کردنی.

● واته: یه کنی کاریکی نه توانی، چتن زیارتی شیان لئی داوا نه کرد.

۸۶- گه رهاره شی تنه نگ بی، گورگ هه رله ینخوا||

○ خر بارش هم تنه نگ پاشید، گرگ او را می خورد.

● واته: نازایه تی نه گهربی، هاله زاتی هر قوف دا نامراري شهر نازایه تی نادا به گه س،
پا نه پین، گه رهاره کهی تنه نگیش بی، گورگ هه رله ینخوا.

۸۷- گه ره بتقی، زه ماوهن سه گما

○ خر سقط شود، چشن و پایکوبی سگ است.

● واته: نه گه رکه سپکی دوله مندی نان نه خوز بمری و مایکی زدرا لئی جتی بستنی،
خزم و کسی لاشخور که به میرانه کهی نه گمن، له خوشی دا پله زیقان نه کهن.

۸۸- گه ره بتقی، قهل به لاؤه چاوی ده ربیری.

○ خر سقط شود، کلاغ ابتدا چشمها یش را درمی آورد.

● واته: چاوی گهراوه، نیشانه کی ریانه و قهل لئی نه قرسنی و نه وہل چاوی گه ره تو پیو
ده ربینی، دوای نه وه نه ینخوا.

۸۹- گه ره بجیته به غا، ناوی به هیسرا

○ خر به بغداد هم برود، استرنمی شود.

● واته: یه کنیکی هیچ و پروچ نه گه ره لیکی بوقره خسی و به پایه ومه قامنیکی بدرزیش

بگا، زاتی ناگوری و هدروا هیچ و پوچه.
یا ئەلین، کەر بچیتە بهغا، ناویتە قاترا!

٩٠ - کەر، به جۆ بمرى، شەھیدە!

○ خربا خوردن جو بعیرد، شهید است.

● به توس به کەسیکى زۆر خور نەوترى، كە زۆرى خواردىي و نەخوش كەوتى.

٩١ - کەر بەستە و خاوهەن رەستە.

○ خربستە و صاحبىش رەستە.

● واتە: بىر و ھۆشت بە لاي مالى خۆتەوە بىت و خەيالت رەحەت بىن.

٩٢ - کەر بە کاروانى چاخە و ناوى.

○ خربا يك دفعە بە کاروان رفتن چاق نمى شود.

● واتە: بە يە كەرەت نانى میوانى خواردن، مروقى زك برسى و بىن نرخ قەلەو نایتۇ.

٩٣ - کەر بە كۆپانە و ماقول ناویت.

○ الاغ با بالان نجىب نمى شود.

آهنى راكە بد گەر باشد

ھېچ صىقل نكۈنداند كرد

چون بىايد هنوز خر باشد.

خر عىسى گىرش بە مكە برند

(سعدى)

● واتە: جل و بەرگى تازە و پوخە يان مەقام و پلهى دنياىي، مروقى بىن نرخ و نەقام،
ماقول ناكا.

٩٤ - کەر بەلايد، وەسە سەعات سازا

○ خر در مقاييسه با او، مثل ساعت ساز است.

● بە کەسیکى گەدوج و تىنە گەيشتوو، نەوترى.

٩٥ - کەر بېرن و ترۇتى بار كەن!

○ خربىاوريد و رسوايى بار كىنيد.

● وەختى نەوترى كە قاباھە تىكى زۆر بارھاتى.

۹۶- که ر پیر و هه و سارنو، لوو شکه لوو شکیه له دهور جوَا

○ خر پیر و افسار تازه، در اطراف جو بومی کشد.

- به پیاوی کی پر ته مه ن و بی شرم نه و تری که خوی داین له دهق و چاوی بریین له مان و ناموسی مردم!

۹۷- که ر توپی، که مای بوچه س؟

○ خر سقط شد، دیگر کما برای چه؟

- واته: چت بو وختی خوی به که لک دئ، له وختی تیپه پ بو سوودی نی به.

۹۸- که ر تیپ جوی خوارد، سه رهی تیا!

○ خرا اگر جو زیاد بخورد، عرعر می کند.

- واته: یه کیکی بی نرخ و پروج نه گه ر به پله و مه قامی بگا، هار نه بئی.

۹۹- که ر چاوی که فته وینجه، که فته سه ره سه را

○ خر یونجه را دید و شروع به عرعر کرد.

- به پیاوی کی سووک و بی شرم نه و تری که به دیتنی کچان و ژنان دهست و پای خوی گوم بکا و حمره که ت هایه کی ناشیرینی لئی سهربدا.

۱۰۰- که ر چه رمگ بو باره لئوکه زه ره ری هه س.

○ خر سفید برای بار پنبه ضرر دارد.

- واته: هاورتی خراب زه ره ری له سوودی زور تره.

۱۰۱- که ر خوه مه و گوئی نال نه که ما!

○ خر خودم است و گوشش رانعل می کنم.

- واته: مالی خومه و هر چون گهره کم بی له سه ری مو عامله نه کم.

۱۰۲- که ر دوو دفعه نه که نه؛ جاری ته ک مه ردما و جاری کیش وا خوهی

قسه که هی حالی نه ویا!

- آدم کر دوبار می خنده: یک دفعه با مردم و دفعه دیگر وقتی که خودش آن حرف خنده دار را حالی می شود.

● واته: مرؤثی ناحالی هه میشه له تئی گه يشتنداء، هاله دوای خه لکه وه.

- ۱۰۳ - که ردیزگ به توبین خوهی رازی به، به و شه و ته زهره رله ساحیوی بکه فن ا
○ خر دیز به مردن خود راضی است، به شرطی که صاحبشن دچار ضرر شود.
● به یه کتکی قوشمه و بی فه په توتری که به مارگی خوی رازی بئی به و شه و ته زهره ری خه لکی تیدابی.

۱۰۴ - که رسه ریکی، گورگ نه یخوات.

○ الاغ اشتراکی را گرگ می خورد.

● واته: بو مالی شد ریکی دلسوزی ناکری.

۱۰۵ - که رسه کهت و ساحیو مال فارازی!

○ خر خسته و صاحب خانه ناراضی.

● به که ساتیکی سپله و ناشوکور ثه و تری که عذر زیه تی که سیان له برد چاو نه بئی و هر بو سوودی خویان بر وان.

۱۰۶ - که رکول و بار سوک.

○ خر دم بریده و بار سبک.

● واته: هه رچتی له پای سدنگ و مدن خوی.

۱۰۷ - که رکهفت و کونه دریا.

○ خر افتاد و مشک پاره شد.

● واته: ثه و کاره ناته واو ما.

۱۰۸ - که رله کوپیان خوهی رانا کا.

○ خر از بالان خود فرار نمی کند.

● واته: که ریش به نه رکی سدر شانی خوی شاره زایه و شان ثه داهه ژیری.

۱۰۹ - که رله که ر جی بمعینی، لووت و گویچکهی نه که نا

○ خر از خر عقب بماند، بینی و گوشش را می بُرند.

● واته: نۆ کدری بینگانه، نه گەر لە خۆفرۆشیدا له ھاومالی خۆی دوابکەوئى، لووت و گۈيى ئەپرەن.

۱۱۰- کەر لە ھەرگا، ئەگىن!

○ خر را در گېل مورد تجاوز قرار مى دهد.

● بە يە كىتكى ئەوترى كە لە گانهدا زۆر بۇ كەسپىك بىنى و تەنگى بىن ھەل چىتى. واته: بۇ ھەل نە گەرى.

۱۱۱- کەر لە ھەرگا كىر بىكا، ساھىيۇ مال لە گشت كەس بە قوهت ترە.

○ خر در گېل كىركىن، صاحب خانە از ھەمە كىس زورمندتر است.

● واته: خاودەن مال لە ھەموو كەس بۇ مالى خۆى دلىمۇز ترە.
يا ئەللىين: كەر لە قورا كىر كات، خاودەنى لە گشت كەس زىياتىرلى ئەندەوى.

۱۱۲- كەرم بىن ئەگىن و شايەتىمانىشىم بىن تېرىن!

○ وادارم مى كىنند ھم با الاغ جفتگىرى كىنم و ھم لفظ شھادتىن جارى كىم.

● واته: بە زۆر دوو كارى دژى يە كىم بىن ئە كەن.

۱۱۳- كەرمەردم و گاى مەردم، ئەگەر نەي رانىم، نامەردم.

○ خر مەردم و گاوا مەردم، اگرا سەستفادە نەكىم، نامەردم هىستم.

مشابە: سنگ مفت و گنجشىك مفت.

● واته: ئەبىن لەم ھەلە كە بۆم رەخساوە بەباشى كەلڭى وەرگىرم، ئەبىن پىاونىم.

۱۱۴- كەرناؤ جۈگەلەس، لەھەرتىك لە، ئەخوا!

○ خر و سط جوى است، از ھەر دو طرف مى چىرد.

● بە كىتكى ساختەچى و رىيا كار و دوور رو و ئەوترى كە لە دوولاي جىاوازە وە كەلڭى وەرگىرى.

۱۱۵- كەرى بە پەيغام ئاؤ ئەخوا!

○ خرش با پەيغام آب مى خورد.

● بە يە كىتكى بە دەمار و خۆيىن ئەوترى كە گەرە كى بىن ھەموو كارە كانى بە راسپاردن

نهنجام بدرئ.

۱۱۶ - که روهختن لە سەرنى، گورگ بۇ خاوه‌نە كەھ تېرى!

○ خر وقتى عرعر كند، گرگ را براي صاحبىش فرا مى خواند.

● واتە: كەسىكى نەقام، بە قىسى بىن حىساب و بىن جىنگەي خۆى دوژمن ئالۆز لە كا و بۇ شەرھەلى ئەخپىتى.

يا ئەلېين، كەر نەسەرنى، گورگ بۇ خوهى تېرى.

۱۱۷ - كەره رەش نۆي برد، دەيش ئەوا!

○ خر سىياد، نە من حمل كرد دە من نىز حمل مى كند.

● واتە: جياوازى يە كى زۆر لە بەين قورسى نە دووبارەدانى يە.
يا ئەلېين، كەر هەشتى برد، تۈش ئەوا.

۱۱۸ - كەره كول ترى، نان خوهى برى!

○ خر دم بىريدە گوزىيد، خوراك خود را قطع كرد.

● بە يە كېتك ئەوترى كە هەلە يە كى كىرىدىن و بەشى خۆى بېرىن.

۱۱۹ - كەره كەمەرە بەھارە، چۈوزەي كەما دىارە!

○ خرە مەمير بھار آمده و گىيات كما جوانە زدە است.

● كاتىن ئەوترى كە ييانەۋى رەخنە بىگرن لە بەلېنى دورۇ دەرىزى كەسىك.

۱۲۰ - كەره كەوگ چۈوه بۇ بەغا و هاتۇ، بۇوه قاترا

○ الاغ دىيز رفت بغداد و برگشت، قاطر شد.

● بە كابرايە كى بىن نرخ ئەوترى كە واپازانى بەو سەفرە كە كردويمىتى، ئال و گۈزپى بە سەرييا هاتۇوه! بەلام هەر ئەوه بىن والە پىشدا بۇوه و هېچ نە گۈزابىن.

۱۲۱ - كەره كەوگ لە دەس من دەرچۈو، خواي ئەكرد سەرى بە هەزارە و ئەنها!

○ خر كبود از دست من درفت، خدا كند سر بە پر تگاه بگذارد.

● واتە: ئەوهى والە دەس من دەرچۈو، چى بە سەردا دېت، بايىت،

۱۲۲ - که ره له کوئی که فتی و گونه له کوئی دریای!

- خره، کجا افتادی و مشک آب کجا سوراخ شدی!
● و آته: نه دوو قسه یا نه دوو کاره زور له یه ک دوورن.

۱۲۳ - که رهه نه و که ره سه، کوپانه که هی گوریا گه!

○ خر همان خر است، پالانش عوض شده است.

- به یه کیکی بین وجود و بین نرخ نه و تری که به پله و مهقامیکی مدهنه نی گه بشتبی،
هلام هیچ هر قیکی زاتی نه کردیتی.

۱۲۴ - که ری به چه پکی بیاز بی سینی، له قورا واجنی نه مینی!

- خری را که در ازای یک دسته بیاز خریداری کنی، این گونه در گل می ماند.
● و آته: هیچ هر زانی بین ده لیل نی به.

۱۲۵ - که ری به ره که ری، سنان له بنچکی ده ری.

- خری بدہ و خری بکیر، به درد بی درمان دچار شود.
● و آته: چتیکت داوه و چتیکی هدر وه کو نه و هوت به دهس هیناوه و له نه تیجه دا
موعامله یه کی هیچت کردوه.

۱۲۶ - که ری نه و کوپانی نه سندنا

○ خر نداشت، پالان می خرید.

- به یه کیک نه و تری که به خه یا ل بژی.

۱۲۷ - که س بیو به ناکه س، ناکه س بیو به که س!

○ کس، ناکس شد و ناکس، کس.

- و آته: مرؤفی نه جیب و خانه دان، بین قدر بیون و که ساتیکی ناوه جاخ و بین ناو و نیشان
دهوریان به دهستوه یه و خویان حیستان.

۱۲۸ - که س به خه یا ل نه بیو به مال.

○ کس با خیال صاحب مال نشده است.

● واته: به تدبیا خه یال کردنوه، که س سه ر ناکه وئ.

۱۲۹ - که س به دوی خوهی نایه زی تورش.

○ هیچکس به دوغ خود نمی گوید ترش است.

● واته: که س مالی خوی خراب نادا له قله م.

۱۳۰ - که س گوو به کلاؤی ناپیویا

○ هیچکس گه به کلاهش پیمانه نمی کند.

● واته: هیچ که س، به هیچ، حیسابی ناکا.

۱۳۱ - که س نه تسنی و که س نه تری، میره لی خه وی ٹه زریا

○ کسی نچسد و کسی نگوزد، میرعلی خوابش می پرد.

● به یه کیکی فیز قوز و له خوژازی نه و تری که نه مای بین هه مو و دهور و به ری ته سلیمی نه و بن.

۱۳۲ - که س نه کیل و به رده رهق ا

○ محل غیر قابل شخم و سنگلاخ.

● به جینگایه کی خراب و ویزان نه و تری.

۱۳۳ - که سی به بخت خوهی رازی نه وی، گیر و دهی به خته رهشی نه وی.

○ کسی به بخت خود راضی نباشد، گرفتار سیاه بختی می شود.

● واته: به وی وی واهه ته رازی به.

۱۳۴ - که سی به زور بیگین، لهشی چه پهل ناوی.

○ کسی را با زور مورد تجاوز قرار دهند، جنُب نمی شود.

● واته: کاری زور حوكمی له سه ر نی يه.

۱۳۵ - که سی به مه ویزی نه زانی، به که ویزی نازانی ا

○ کسی که قدرشناس دانه‌ای مویز (خدمتی مختصر) نباشد، قدرشناس کاسه‌ای

پُر نیز نخواهد بود.

● واته: که سئی به پیاوه تی یه کی کدم نه زانی، به زوریشی هر نازانی.
مهویز: میوز / که ویز: که ویج، قهفیز.

۱۳۶ - که سئی تا پیاز نه خوا، بُوی پیازی لئی نایه.
○ کسی تا پیاز نخورد، بوی پیاز نمی دهد.
● واته: تا که سئی کارینکی خراپی نه کردین، سبارهت به و قسه نا کهن.

۱۳۷ - که سئی چووه شارکویزان، ئهشی ده س بگری به چاویه و.
○ کسی به شهر کوران برود، باید جلو چشم خود را بگیرد.
● واته: هاورپه نگی جه ماععت به، با رسوا نه بی.

۱۳۸ - که سئی دایک خوهی باته گان، به دایک مردم ره حم نا کا!
○ کسی برای مادر خود دیوئشی کند، به مادر مردم ره حم نمی کند.
● واته: ندو که سهی ره حم به کس و کاری خوی نه کا، ره حم به یئگانه هر نا کا.

۱۳۹ - که سئی سیر نه خوات، بُوی سیر له ده می نایه ت.
○ کسی سیر نخورد، بوی سیر از دهانش نمی آید.
● واته: تا که سئی کارینکی خراپی نه کردین، له باره به وه قسه نا کهن و به دناؤ ناین.

۱۴۰ - که سئی شوختی ئه کا به نان جو، که خوهی نان به هارهی بُوی.
○ کسی نان جوین را مسخره می کند که خودش نان گندم بهاره داشته باشد.
● واته: به چتنی که خوت باشت لوهه ت نی یه، گالته مه که.

۱۴۱ - که سئی که سه، قسه یه کی به سه.
○ کس را یک حرف بس.
● واته: مرؤثی زانا به نیشاره یه کی بچووک تی ئه گا.

۱۴۲ - که سئی گولولهی بکه فیته لیزی، که س خاسی نایه ژی.
○ کسی گلوله اش به سرازیری بیفتند، هیچ کسی از او به خوبی یاد نمی کند.
● واته: ندهدی وانه هاتیه تی، ناویشی به خاسه نابهنه.

۱۴۳ - که‌سی له گورگ بترسی، ته‌شی سه‌گ نگابیری.

○ کسی از گرگ بترسد، باید سگ نگهداری کند.

● واته: که‌سی دوژمنی بیی یا مه‌ترسی له که‌سی بکا، ثبیث نامرازی پاریزداری له خوی
له راهم بکا.

۱۴۴ - که‌سی ماسی بگری، قنگی تهر ته‌وی!

○ کسی ماهی بگیرد، کونش خیس می‌شود.

● واته: هر کاریک زه‌حمه‌تی پیویسته.

۱۴۵ - که‌شکیش هر برای دوسا!

○ کشک نیز برادر دوغ است.

● به دوو کسی هاو خو ته‌وتري، واته: ثه‌میش هدر وه کوو ته‌وه.

۱۴۶ - که‌فته ته‌قه‌وه!

○ دچار وهم و تردید شده است.

● به یه کیک ته‌وتري که سباره‌ت به قسه یا نیشی لئی که‌وتیتنه شک و گومانه‌وه و ته‌وه
که‌سیش تاراده یه که به مهی زانیتی و ودهم گرتیتی.

۱۴۷ - که‌فته سه‌ر ساج عهلى.

○ روی ساج على افتاد.

● به یه کیک ته‌وتري که لئی قه‌ومابی و له مالی دنیا هیچی به دهستوه نه‌مابی.

۱۴۸ - که‌ل ناریز بهم سه‌ختی یه و قاتر بهم شیره‌تی یه، خانم بهم نازاری یه و ناغه
بهم ئالوژی یه، هر ناویت و ناکرگی!

○ گردنۀ آریز به این سختی و قاطر به این چموشی، خانم با این طرفت و آقا با
این عصبانیت، اصلاً ممکن نیست راه طی شود.

● قسی تو که‌ریتکی هدزاره که‌گیری کردووه له ته‌نگ و چه‌له‌مه یه کداو نه‌جات بروونی
سه‌خته.

۱۴۹ - که‌ل، به وتهن شهر ته‌کات.

○ قوچ کوهی به انس وطن می جنگد.

● واته: مرؤف به عهشقی پاریزداری له وه تن له گهله دوژمن شهپر له کا.

۱۵۰ - کهله‌پوس ئه گهر خاس بروایه، له کول خاوه‌نیه و بیو.

○ عباي پوستین اگر خوب بود، بر دوش صاحبش بود.

● واته: نه و چته ئه گهر باش بروایه، خاوه‌نه کەی کەلکى لئى ورهنە گرت.

۱۵۱ - کهله‌شیر، بانگ ئه دات و گوویش ئه خواتا!

○ خروس اذان می گوید و گە نیز می خورد.

● به يە کېتىك نه و ترى كە هەم قسەي خاس بکات و هەم خراب.

۱۵۲ - کهله‌شیر برسى، خەو خەرمان ئاو بردگ ئەۋىنى!

○ خروس گرسنه خواب خرمەن آب بردە رامى بىند.

● واته: هەركە له خەودا نه و چته ئەبىيەن وانيازى بىي يەقى.

يا ئەللىن: کەله‌شیر برسى و خەرمان ئاو بردگى! / کەله‌شیر خەفتگى و خەرمان ئاو بردگى!

۱۵۳ - کەله‌شیر خوهى به نوخەشەرەولى ئىنيڭى!

○ غذاي گوشت خروس خودش را با لېه بار كرده است.

● واته: كاروبارى كۆر كە و بۆي گە تۈرۈ.

۱۵۴ - کەله‌شیر كەفتە سەرچۈنى، مامىر لە داخا تۆپى!

○ خروس شروع كرد به چوبىي گرفتن، مرغ از حسادت تركىد.

● واته: پياو كەوتە قىتە قىت و ژۇنە لە داخا شەقى بىردى.

۱۵۵ - کەله‌شیر ناوه‌خەت بخويىنى، سەرى ئەبرىن.

○ خروس ناوقت بخواند، سرشن را مى بىرّىند.

● واته: هەركەس كارىيکى بىي جىنگە بکا، رسوا ئەبىن.

۱۵۶ - کەله‌شیر نەخويىنىت رۆز ناۋىتۇ!

○ خروس نخواند، صبح نمی‌شود.

● به تو س نه تری به که‌سیکی له خزر ازی؛ واته: تو نه بی ثم کاره سه رنگری!

۱۵۷ - که‌له‌شیریش نه‌وی روز هر له و پیغما

○ خروس نیز نباشد، باز هم صبح فرا خواهد رسید.

● واته: له هر حال‌دانین نه و که‌سیش نه دکاره نه‌نجام نه‌بین.

۱۵۸ - که‌لیکمان نه‌گرتگه، تا پاش که‌لیکیش پنگرینا

○ معادل: بهره‌ای نگرفته‌ایم تا بخواهیم دوباره آن راه را دنهال کنیم.

● واته: لدو ریگاره خیریکمان ده‌سگیر نه‌بووه تا دوباره به شوینیابر وین.

۱۵۹ - کم بخو و کز دانیشه.

○ کم بخور و کز کرده بنشین.

● واته: به که‌می خوت قهناعه‌ت بکه و باری منه‌تی مه‌ردم مه‌کیشه.

۱۶۰ - کم بزی و که‌ل بزی.

○ کم زندگی کن و چون کل (قوج کوهی) زندگی کن.

● واته: زینی کورت به‌لام به سربه‌رزی، جینگه‌ی شانازی‌یه.

۱۶۱ - کم بوجه هاتی؟ بو فرها

○ کم برای چه آمدی؟ برای زیاد.

● واته: نه‌و که‌سی و ادیاری یه کت بو دینی، چاوه‌پروانی یارمه‌تی‌یه.

۱۶۲ - کم بی و کم برو باقه درت نه‌چو.

○ کم بیا و برو تا ارزش تو کاسته نشود.

● واته: که‌سی واله په‌سا سه‌ر نه کا به مالان دا، زوو سووک نه‌بین.

۱۶۳ - کم روو، کم رزق.

○ کم رو، کم روزی.

● واته: که‌سی کم رووی، بدشی نه‌خوری.

۱۶۴- کم مسه مس بکه، بیژه مسه فای پاک!

○ کم مسه مس بکن، بگو مصطفای پاک.

● واته: نه و قسهوا هاله نزهه رتا بیژی، پاک و خاوین بیژه و منجه منج مه که.

۱۶۵- کم من و که رهه تو.

○ کم من و کرم تو.

● واته: چاوه روانی پیاوه تی و که رهه می توم.

۱۶۶- که مره و لوله هارهی تی، زک له برسیا قورهی تی!

○ صدای زیور آلاتش بلند است، در حالی که شکمش از گرسنگی قار و قور می کند.

● به که سیکی ته پوش به لام زک بر سی و عه قل سو و که نه و تری.

۱۶۷- که نگهر و قماش ناون به و یلداش!

○ کنگر و قماش دوست نمی شوند.

● واته: نه دو و که سه نابن به دوست.

و یلداش: و شدیه کی تور کی ید. واته: دوست.

۱۶۸- که نیشک خودت مه که ره قور بان کور مردم.

○ دختر خودت را فدای پسر مردم مکن.

● واته: کچه که که جگه رگوشته، مه بده به کور پیکی خویی و هیچ و پروج، له بدر نه و هی دلی نه و کوره خوش که دی، که چی کچه که که نه خدیته ناو ناگره وها!

۱۶۹- که نیشک دلی چوو له شوو، نا پرسنی هنگوینه یا گکووا!

○ دختر اگر عاشق کسی شد، دیگر نمی پرسد که عسل است یا گه.

● واته: کچی عدنتر دل هر نه و نده عاشقی پیاوی بوو له چونیه تی خولق و خوی نه و نا پرسنی و شوروی پی نه کاو له نا کاما په شیمان نه بیتتو.

۱۷۰- که نیشکن دایک تاریفی بکا مه گه ره خالو بیخوازی!

○ دختری که مادر او را بستاید، مگر به عقد دائمی خود دریاید.

● واته: بین گومان مندال له چاوی باوک و دایکه‌وه زور خوشدوسته، به‌لام تاریخی
نهوان له مندال، به‌تاییدت تاریخی دایکه له گچ، نه ته‌نیانترخی پیش نادری، به‌لکنو نه و
منداله‌یش بهو تاریفه زورتر قلب نهی.

۱۷۱ - که‌نیله له ته ک تۆمە وەویله گوپت لى وېت!

○ دخترک روی سخنم با توست، عروس کوچولو تو گوش کن.
● له کاتیکدا نه وتری که به شیوه‌ی ته‌عربیز له يه کئن ره‌خنه‌یه ک بگیردری به‌لام رووی
ره‌خنه که بۇ لای يه کېتکی تر بیت.
■ وەکوو دار ته ک تۆمە، دیوار بژنه‌وا!

۱۷۲ - که‌نین و گېریان، بە درو ناوی.

○ خنده و گریه، دروغکى نمى شود.
● واته: بین که‌نین يا گېریان، سرچاوه‌که بى کى ھە بە و بى سەبب نى يه.

۱۷۳ - که‌وا سوور بەرخیلل!

○ قبا سرخ جلو دار قبیله.
● بە يه کېتکی ھەل کراوی بى حە يا له ناو قدو مېكدا نه وتری.

۱۷۴ - که‌وا نان بخوا

○ قبا غذا بخور.

● واته: رۆزگاریکە، به روالەتدا نه روانن و له و روانگە‌وه قدر و حورمه‌ت له مرۆڤ
نه تین!

■ بروانە بۇ پىتى «د»: دەور که‌وا نان بخوس!

۱۷۵ - کە نە وەسە برامبەر کە و بخونقى.

○ كېك آن است برابر كېك بخواند.

● واته: نه و کسەی وادەعىي يه کى ھە يه ثېتى لە برامبەرى حەريفى خۆيدا دەعىيە بکا.

۱۷۶ - کەورىشك بە گائە گرېت!

○ خرگوش را با گاو صىد مى كند.

● به یه کیکی زیره که نه وتری که بتوانی کاریکی گرینگ به غه پیری ثامرازی نه وکاره نهنجام بدادت، له حائیکدا جینگهی ناباوه‌ری بی.

۱۷۷ - کهوش پینه‌چی پازنه‌ی نی یه!

○ کفش پینه دوز پاشنه ندارد.

● واته؛ نوساکار، له وکاره‌دا وا بو خدلکی شاره‌زايه، بو خوی ناشاره‌زايه.

۱۷۸ - کهوش کانی بنه لای کهوش کان خانه‌و.

○ کفشهایش را بگذار کنار کفش‌های خان.

● به په کیک نه وتری که زور پی خوش بین خوی به کسانیکی ناوداره‌وه نزیکه‌وه بکاو لافی پتوه لئی بدا.

۱۷۹ - کهوش کونه له بیاوانا نعمه‌ت خواس.

○ کفش کهنه در بیابان نعمت خداست.

● واته؛ له تدنگ و چله‌مهی ژیاندا، هر جو ره بهره‌منی که بو دریزه پین دانی ژیان دهس بدای، نیعیه ته.

۱۸۰ - کهوله بکارانه گیرگیت.

○ کبک در گذار شکار می‌شود.

● واته؛ هر گیاره له جینگ و کاتی خویدا، نه بی نهنجام بدری.

۱۸۱ - کهوله ده‌ماخی نه په‌ریا

○ کبک از دماغش می‌پرد.

● به په کیکی زور خوشحال و به که پف نه وتری.

۱۸۲ - کهوه رهشم فروشت دام به کهواو، کردم به مهدهی عارهق و شهراوا

○ کبک خال سیاه را فروختم دادم به کباب، کردمش مزّه عرق و شراب.

● واته؛ چتیکی به نرخم داله یعنی چتیکی بین نرخ و خراپدا.

۱۸۳ - که یوانلوو، نهقه‌ی دهسی نایهت.

○ کدبانو، صدای دستش نمی‌آید.

● واته: بر پرسی مال هر نوعه خراب‌کاری به کهکا، که سپنی نازانی.
یا له‌لین: که وچک که یوانو، تدقی نایهت.

۱۸۴ - کنی به رهنج جمه می‌کرد و کنی بئی رهنج خواردی!

○ چه کسی با زحمت جمع کرد و چه کسی بدون زحمت از آن برخوردار شد.
● واته: یه کنی له ته اوی ژیانیدا هول و ته قالا نهدا و مال و دارایی جم نه کاتو و خوی
له په نایدا ناحه سیتو و ئه مرئی و میرات بهره کانی دوای مرگی نه، تهپ نهده سر
ماله کهی و بئی عه زیهت ئه بین و ئه يخون.

۱۸۵ - کیچج به نرخ گائه فروشیا

○ کک به نرخ گاو می‌فروشد.

● واته: نیله بازه.

۱۸۶ - کیچج خوده‌ی چه س تا گازی چه بیت؟

○ کک خودش چیست تا گازش چه باشد؟

● واته: ئه و که سه بئی نرخه چیه تا بتوانی دهستنی بوه شینی؟

۱۸۷ - کیچج ناله کاا

○ کک رانعل می‌کند.

● بئه یه کیککی قیل باز و ساخته‌چی نه و ترئی.

۱۸۸ - کهیر تیمره، بئه قنگ سوژی.

○ کهیر امروز به کون فردا.

● واته: نه میز نه خته و که لکی لئی و هر گره، سبهی نامه علو و مه.

۱۸۹ - کهیر به رووا نهچنیا

○ کهیر به چهره فرو می‌رود.

● واته: رووالدت نافرهت نهدا به شوو.

۱۹۱- گلپرگهار و گوز توقانیها

○ کلپر خروکس پشم.

● به دو و چتی دور له یه ک نه وتری که هیچ پتوهندی یه کیان به یه گلپر نه بینی.

۱۹۲- گیسه‌لیش کاویز نه کات.

○ لاک پشتی هم نشخوار می‌کند.

● به تووس به یه کیکی سه‌پول و تمبل نه وتری که دور له برو، پیته قسمه‌گردن.

۱۹۳- گلپلله‌رمیت، ناوی توز نه کا.

○ کوه فرو می‌ریزد، لحظه‌ای گرد و خاک برپا می‌کند.

● واته؛ هور رووداویک یه بچووک یا آگهوره - بز ماوه یه ک له یاد نه می‌نی و دوای نه و ماوه له بیر نه چیتنو.

۱۹۴- گلپلله‌بایه‌یوات و گوره‌که که ما نانه به‌ری!

○ کوه را باد می‌برد و شاخه کما در مقابل باد قرار می‌دهند.

● واته؛ نه پهلا واروی کردووه، بهم جوره نامازانه به‌ری ناگیردروی.

۱۹۵- گلپلله‌بدرمن و که‌ناوی پرکات.

○ کوه به کوه نمی‌رسد، آدم به آدم می‌رسد.

● واته؛ مرؤوف هر کاریکی سه‌باره‌ت به که‌ستی کرد، نه بینی بیربکانه وه له دوا روزی نه وکاره.

۱۹۶- گلپلله‌بدرمن و که‌ناوی پرکات.

○ کیوهی فرو ریزد و کندالی را پر کند.

● واته؛ که‌سیکی مالدار بمرئ و چند هزاری دهور و به‌ری به میراتی یه ک پگهن. پا یه‌لپین؛ گلپلله نه رونخی و که‌نلانی پر نه کانه‌و.

گ

-۱

گا، نهشی به گویره که بی، کلکی بشکنی.

○ گاو باید در مرحله گوسالگی، دمش را بشکنی.

● واته: مرۆف لە تەمنى منالیدا نېبى تالىم بىرى، كە گەورە بۇو، تالىم وەر ناگىرى.

-۲

گا، بۇگا مردگ، زن، بۇزن مردگ.

○ گاو برای شخص گاو مردە، زن برای شخص زن مردە.

● واته: كەسى قەدرى چىتىك نەزانى، كە وە كۈۋە ئە چەتى لە پىشدا بۇوبىن و لە دەستى دابىق.

-۳

گا بە دەم جووتىيارا نەروانى.

○ گاو بە دەن شخم زن مى نىگردى.

● واته: مآل و مئآل چاوبە دەستى خاونە مآلن. يا: ژىز دەستە بۇ باڭىر لە خۆى نەروانى.

-۴

گا، بە گونا نەناسى!

○ گاونر را با يىضەها يىش مى شناسىد.

● بە كېكىي بىن عەقل و تىن نە گە يىشتۇر ئە و ترى.

-۵

گات لە گاكەلا نەوى و پات سەرمابىو!

○ گاوت در گلە نباشد و پايت دچار سرمازىگى شود.

● واته: دەستت لە كارىكىدا نېبى و لە وبارە وە تووشى زەرهە بىي.

۶- گا، رووی رهشه و توروره که‌ی پرا

○ گاو، رویش سیاه است و تو بره‌اش پر.

● به یه کیک نه و تری که دهربندی عه بب نه بی، به لام هر بدری پر بی.

۷- گازه‌ردانه بخده‌فه و منیش نه خه‌فم، بزانین گاممان له برسیا نه مرین؟

○ ای گاو زرد! تو بخواب و من نیز می خوابم، ببینیم کپدامیک از

گرسنگی خواهیم مرد؟

● شریکتکی ثازا به شریکی ته مبدل نیزی که دهستی له کار کردن کیشاین و پالی

دایته‌وه و مهترسی بکری که له برسا له بهین بچی.

۸- گاسورد مامو حاجی‌یه، گیره‌ی خوه‌یان ناکا، وله‌ی له گیره‌ی مهردما سه‌ریه‌ره

○ گاو سرخ عموم حاجی است، محصول خرمن صاحبیش را نمی‌کوبد، ولی در خرمن کوبی مردم، پیشگام است.

● به یه کیک نه و تری که پنی عه ببین کاری مالی خوی بکا، به لام له کار کردن دا بوییگانه، چالاک بی.

۹- گا، کاویز بکاله حیزی جوتیاره‌ها

○ گاو نشخوار بکند از بی عرضگی دهقان است.

● به پیاویک نه و تری که ده سه‌لایی به سه‌ریز دهسته کانی خویا نه بی و نهوان هر چون مهیلیان بی کار بکهن.

۱۰- گا، کردی و که‌ر خواردی!

○ گاو کار کرد و خربه آن را خورد.

● وانه: یه کی زه حمه تیکی کیشاوه و کاریکی کرووه، که چی به کیکی تردیت و به رهه‌می زه حمه ته که‌ی نه و نهخوا.

۱۱- گاگیره بکا، گمیزی تی نه کا.

○ گاو خرمن بکوبد، در آن می‌شاشد.

● واته: هر که سی کاری بکا، چاوه پری نه کری له و کاره دا هله بش بکا.

۱۲ - گا، له ترس گیزه بووه به مانگا!

○ گاو نراز ترس خرم کوبی، ماده گاو شده است.

● به یه کیک نه وتری که بز ده رچونون له زیری باری نهنجامی کاری، حازر بین خوی
له پیاوه‌تی بخا.

۱۳ - گا، له کولانجه وه نه واته بان.

○ گاو را از روزن خانه بالا می‌کشد.

● به جه رده‌یه کی زور نازا نه وتری.

۱۴ - گام به داره، دوینه‌م به باره، ماموسا زووکه کوره که م دهرباره!

○ گاوم به شخم بسته است، دوغینه‌ام بار شده است، ماموستا زود بان پسرم را آزاد کن.

● به یه کیک نه وتری که زور پهله‌ی بین و گهره کی بین کاریکی دور و دریزیشی زوو
بز نهنجام بدنه.

یا آه لئین: گام به باره، دوینه‌م به داره، ماموسا زووکه کوره که م دهرباره.

۱۵ - گان دهوله‌من، جلی له بانی، گان رهش و رووت، عاله‌م بین ذاتا

○ خطای توانگران، پوشیده و پنهان می‌ماند؛ اما خطای بیچارگان بیدا است و همه از آن باخبر می‌شوند.

● واته: دهوله‌من هر کاریکی خه تا بکا، کمس رهخته‌ی لئن ناگری، به‌لام
هله‌ی هزار هموو که س پنی نه زانی و نه نگووسي بز راهه کیشن.

۱۶ - گا و ران ناوایی بان نه برد، له مانگا قوله بان نه پرسی!

○ گله گاو و گوسفند روستا را می‌بردند، از ماده گاو دم بریده سؤال می‌کردند.

● کاتنی نه وتری که زه ره‌یکی قورس رووی داین و له چتیکی بین نرخ پهسن.

۱۷ - گاور به ته‌مای سه‌فه‌رالی وی، که ر پشتته ریز و جه‌وال خالی وی.

○ گبر به انتظار صفر علی باشد، باید پشت خرش زخمی شود و جوالش نیز

حالی بماند.

- واته: نه گدر هیوامان به نه و که سه بی کار یکمان بُو بکا، ثبی نه و یشمان و اه یه له دهستی بدھین.

۱۸- گاوه سنگ ئیزی؛ خوم خول نه که م به سه ر خوه ما، که س خول نا کا به سه ر ما.

- گاو آهن می گوید: اگر خودم روی سر خودم خاک نریزم، کسی روی سرم خاک نمی ریزد.

● واته: نه گدر مرؤف خوی بُو خوی نو کولی و سووکی دروست نه کا، که س ناتوانی نه و سووک و بی نرخ بکا.

۱۹- گاوه سنگ له ناو چاو خوه تاناوینی، وه لی ده رزی له ناو چاو منا یه وینی ا

- گاو آهن در چشم خودت نمی بینی، اما سوزن در چشم من می بینی.

● واته: عه بی گه ورهی خوت نایینی، به لام عه بی بچوکی خه لک نه بینی.

۲۰- کا ویل نه کا، گویره که به خیو نه کا.

- گاو را ول می کند، گوساله را پرورش می کند.

● به که سیک نه و تری که نه سلی ویل کرد بین و له فرع بپرسی.

۲۱- کای بی گاو انه.

- گاو بدون گاو بان است.

● به یه کیکی بی سه ره و بره نه و تری.

۲۲- کای خوه ش دووه.

- گاو خوش دوغ است.

● به یه کیکی خیر و بده کدت دار نه و تری.

۲۳- کای خوم دی به دوّله و، نیم به ته نگ هه وانه کوّله و.

- گاو خودم را در دره دیده ام و به فکر انبان به دوش نیستم.

● به که سی نه و تری که هه رله بیری خوی بین و موشکیلهی که س به لایمه گرینگ نه بینی.

ههوانه به کوّل: ثمو کمه سه‌یه که گای گوم بوروه و ههوانه نانی کردووه به شانیا و دوّل به دوّل به شوینیا نه گهربی.

۲۴- گای فهقیر، له جفت خوهه یا ناگه‌ریا

○ گاو فقیر در شخم زدن برای صاحبش حرکت نمی‌کند.

● واته: مرؤثی هدزار له مالی خوبیشا بهختی نی‌یه.

۲۵- گای‌ها به باره‌و.

○ گاووش بار شده است.

● واته: ها له سر سه‌فهرو و پله‌یه‌تی.

۲۶- گری‌یه‌ک به دهس بکرگیته، حه‌واله‌ی دیانی مه‌که.

○ گرهی را که بشود با دست باز کرد، حواله دندان مکن.

● واته: موشکیله‌یه که که ثه‌توانی خوت به ٹاسانی جنی به جنی بکهی مه‌یخه‌ر دهستی کدس و تووشی هله‌تی مه‌که.

یا نه‌لین: گرتی دهس، به دیان مه‌که‌رهو.

۲۷- گرهوله شه‌یتان نه‌واته.

○ از شیطان گرو می‌برد.

● به یه کیکی زور فیله باز و ساخته چی نه‌وتری.

۲۸- گزگل بکه‌ینه گوییزه‌وانه!

○ میوہ مازوج را به شکرانه تولد آن بچه بدھیم.

● به خه‌بریتکی هیچ و پوچ نه‌وتری که مزگینی هه‌لنه گری.

۲۹- گلوله‌م که‌فته لیزی، هیچ که‌س خاسم نایه‌زی!

○ گلوله‌ام به سرازیری افتاد، هیچکس از من به خوبی یاد نمی‌کند.

● واته: به ختم لئ هه‌ل گه‌راوه‌تزو و که‌س دیانی خیرم پیدا نانی.

۳۰- کشت ڏنی که‌شک نه‌کا، نه‌وه حه‌ساوه وشکی نه‌کا.

○ هر زنی کشک درست می‌کند، آن که خشکش می‌کند کاری نتیجه بخش انجام داده است.

● وانه: کنی کاره که‌ی کرد؟ ثوکه سه‌ی ته‌واوی کرد.

۳۱- گشت گیانم بکهن ده‌زیاژن، هه‌ر پیم بیژن قیخازن!

○ همه بدنم راسوزن آجین کنید، به شرطی که مرا زن کدخدا صدا کنید.

● به یه کنیک ثوکه‌ی ته‌واتی ثوه بی به لقه‌یکی بهرچاو قاوی لئی بکهن.

۳۲- گشتی فه‌رزه، شایی و شیوه‌ن قه‌رزه.

○ همه چیز فرض است، شادی و شیون قرض است.

● وانه: هموو کاری جیگای خوی هدیه، بدلام شایی و شیوه‌ن دهسته‌وامه و نه بین بدریتّ.

۳۳- گشتی له باریکیبا نه‌برگن و زولم له کولوفتیا!

○ همه چیز اگر باریک شود پاره می‌شود و ظلم اگر کلفت شود.

● وانه: کاسه‌ی زولمی زالم و هختنی پر بwoo، ثوریزی.

یا گله‌ین؛ گشت چتیک له باریکیبا نه‌بچرگن، وهنی زولم له قدویه تیسا.

۳۴- گل مه‌یل بره.

○ خاک قطع میل می‌کند.

● وانه: که‌سین که مرد و له خاک‌دانیثرا، دوای چه‌نن له بیر ثه‌چیتّ.

۳۵- گورگ نیزی: نیمسه و هه‌وره، ددهم چه‌ورها

○ گرگ می‌گوید: امشب ابر است، دهانم چرب است.

● قسه‌ی که‌سینکه واهله‌یکی بوره‌حسابی و چاوه‌ریزی به فیله‌بازی به تیکه‌یه کی چه‌ور بگا.

له شدوی ههور و باران دا، شوان بیری به لای رانه‌وه نی‌یه و گورگ دهستی خوی ثه‌وه‌شینی.

۳۶- گورگ باران دییه.

○ گرگ باران دیده.

● به یه کیکی به ته جروبه و دنیا دیده ٿو ترى.

۳۷- گورگ بتخوا، گورگ و هئن بتخوا.

○ گرگ تورا بخوزد، ولی گرگ وطن باشد.

● واته: نه گهر توشی کو سپیک بویت وله لایه‌نی هاویشتمانی خۆته وه بورو قبیدی نی یه.

یا گلین: گورگ ولات خوهت بتخوا، نه ک شیر عەرز ینگانه.

۳۸- گورگ بنیته ران، له پیر و جوان ناپرسن.

○ اگر گرگ به گله حمله کند، از پیر و جوان نمی‌پرسد.

● واته: زالم نه گهر زولمی کرد، له چونیه‌تی مهزلووم ناپرسن.

۳۹- گورگ پیری هاله لای هەل و هەلمهت خوهیه و.

○ گرگ به فرصت و حملة خود می‌اندیشد.

● واته: زالم ها له پیری ٿو ودا که که‌ی ده رفه‌تیکی بُریکه‌وئی و دهستنی بوهشینی.

۴۰- گورگ پیر بwoo، ٿه‌وئی به مه‌سخه‌رهی سه‌گا

○ گرگ پیر شود، مورد مسخره سگ قرار می‌گیرد.

● واته: مرۆف که پیر بwoo، ٿبی به گالته جاری لاوانی بئ عەقل.

۴۱- گورگ و مهربه یه که و ٿاوه خوهنه و.

○ گرگ و گوسفند با هم آب می‌خورند.

● به دهوره‌ی دادگه‌ری و عەدل ٿو ترى.

۴۲- گورگ و مهربه یه که و نازین.

○ گرگ و گوسفند با هم نمی‌سازند.

● واته: دوو کسی زالم و مهزلووم پیکه‌وئه نایانکرئ.

۴۳- گورگ هار چل روژ عومریه.

○ عمر گرگ هار چهل روز است.

● والله، زالم زو زه والی بُونه بین.

۴۴- گورگه و هاله پوس مهرا.

○ گرگ است و در پوست گوسفند.

● به به کیکی خوین مژ ثورتی که به روالت فقیر بین.

۴۵- گورگیان کردہ وه کیل مهرا

○ گرگ را وکیل گوسفند کردند.

● وانه: پاریزداری له مافی مازللو و میکیان دا به دهستی زالمیکه وه.

۴۶- گورم نی به، که فه نم بُونه س؟

○ گور ندارم، کفن می خواهم چه کار؟

● وانه: نه سل نه بین، فارعمن بُونه س؟

۴۷- گوریس به یه ک لاء، نه گه بی به و انوجه هی دوو لاس ا

○ طناب یک لایه نمی رسید، نوبت دو لایه است.

● وانه: ثو کاره به جوزی ناسابی جن به جن نه برو، نیستاش که نه گره به کی
تنی که و تنووه، هدر نه نجام نابی.

۴۸- گوریس مقتی دهس که فی، خودی بین له خنکنی ا

○ طناب مفت گیر بیاورد، خودش را با آن خفه می کند.

● به که سی نه و تری که له چتی مفته خوی لانه دا نه گهر به نه او بورونی گیانیشی بین.

۴۹- گوزه گشت جاری ساق نایه تهوله کانی.

○ کوزه همیشه سالم از چشمها بر نمی گردد.

● وانه: مرؤف له کیشیه زیانیدا بهرد وام سه رکه و تنو نابی.

۵۰- گوزه هی سوور تا چل شه و ناوی خوه شه.

○ کوزه گل سرخ تا چهل شب، آش گوارا است.

● واته: هه مو و چتی، تا ماوه يه ک که لکی تایه تی لیتی نه گیردری.

۵۱ - گوشت بگه‌نی، خوای نه که‌ن، خوا بگه‌نی، چه نه که‌ن؟

○ گوشت بگند نمکش می‌زند وای به روزی که بگند نمک.

● واته: هدر مو شکله‌یه ک پیش بی به ته دبیری مرؤثی زانا حهل ثبی، جانه گهر مرؤثی زانا خوی تووشی هدله بیتی چاره چی به؟

۵۲ - گوشت خودر هه‌زاره، هه‌گورگ به ناو و هاره.

○ گوشت خور هزار است، و فقط گرگ بدنام و هار است.

● واته: زالم و خوین مژ زوره، به‌لام هر يه کنی ناوی به خراپه ده رچووه.

۵۳ - گوشت سه‌ر چه‌پهرو.

○ گوشت روی پرچین است.

● به چتیکی بی نه‌رزش نه‌وتری.

۵۴ - گوشت لاران خوہت بخوه و منهت قه‌ساؤ مه‌کیشه.

○ گوشت کناره ران خود را بخور و منهت قصاب را مکش.

● واته: به کدم و که‌سری خوتنه بسازه و منه تی که سان مه کیشه.

۵۵ - گوشت لایه‌ق بازه.

○ گوشت لایق باز است.

● واته: چتی باش بۆ که‌سینکی لایه‌ق و باش. / به که‌سینک نه‌وتری که شیاوی نیشیک بیتی.

۵۶ - گوشتمان له قازنیکا به يه که‌و ناکولی.

○ گوشتمان در یک دیگ با هم نمی‌جوشد.

● واته: من و ندو کدسه، هر پیکه‌و نامان کری.

۵۷ - گوشتی نه‌خورگی.

○ گوشتش خورده می‌شود.

● به که سیکی بین دهم و زوان و کدره واله نه و تری.

۵۸ - گوش عه زیز، گوشواره عه زیز!

○ گوش عزیز، گوشواره عزیز.

● واقعه: نه گدر نه و کده خوی بو تو خوش ویسته، نه بین خاتری نهوانه يش و اثازیزی ندو کد سن، بگری.

یا **نه لین**: گوئی عه زیز، گواره عه زیز.

۵۹ - گوشت هرجی لهره، له بان نانه.

○ گوشت هر چند لاغر است، روی نان است.

● واقعه: هر که س به نهندازه و شیاوی خوی قه در و حورمه تیکی هه يه.

۶۰ - گوشت يه ک بخوهن، پیشه‌ی يه ک ناشکنن.

○ گوشت یکدیگر را بخورند، استخوان یکدیگر را نمی‌شکنند.

● واقعه: نه و که سانه‌ی وا با سیان لیتی نه کری شاید زهره‌ی مالی له يه ک بدنه به لام زهره‌ری گیانی بان بو يه ک نابنی.

۶۱ - گول، برای پیسه!

○ جذامی، برادر کثیف است.

● واقعه: نه و که سه له پیسی دا وه کو و نه وی تر وا به و جیاوازی يه ک له به بینانا نی يه.

۶۲ - گول بین درگ ناوی.

○ گل بدون خار ممکن نمی‌شود.

● واقعه: هر که سیکی چاک یا به دیمه‌ن و جوان، يه کیکی سه ره خهر وا به لا یه وه.

۶۳ - گول له پهین هه ل نه که ویا

○ گل از پهن می‌روید.

● واقعه: چتی به نرخ یا مرؤثی گدوره له جینگای بین قابل یا له بنه ماله‌ی بین ناو و نیشان، هه ل نه که ویا.

۶۴- گول، نه‌سنه‌قی زله!

○ جذامی، متکبر است.

● واته: که سانی بین نرخ و بین نمود، ده عیه یان زوره.

۶۵- گول نیت، درگ مهوه.

○ گل نیستی، خار مباش.

● واته: نه گهر پیاوه‌تی به کت له دهس نایه، ناپیاویش مه که.

۶۶- گوله ژاله، ره‌نگی ژاله، به‌لام ژاله.

○ گل ژاله، رنگش قرمز است، ولی تلخ است.

● به یه کیکی روالت جوان، به‌لام بدخو ژه و تری.

۶۷- گوم هرتا قوول‌تر بین، مهله‌ی خوهشترها

○ ژرفاب تا گودتر باشد، شناکردن در آن لذت بخش تر است.

● واته: نم پیش هاته، هرچی بربلا و تر بین چاکتره.

۶۸- ... خوهی و گه‌زه‌ر له یه ک جیانا کاته‌وها

○ ... خودش و هویج را از یکدیگر تشخیص نمی‌دهد.

● به یه کیک گوچ و تی نه گه یشتو ژه و تری.

۶۹- گون گون دار دهه تیریا

○ بیضه بیضه دار را در می‌آورد.

● به یه کیکی زور ژازا و لئی هاتو ژه و تری.

۷۰- گوو تا چیلکه‌ی تی‌خهی، بۆگه‌دادوچ.

○ گه تا آن را با چوب به هم بزنی بیشتر بو می‌دهد.

● واته: کاری خراب تا له سه‌ری بروی زیاتر رسایی بار تیری.

۷۱- گووکردن سه‌ر به‌وزی، له زه‌ماوه‌ن کویره‌دی خوهشترها

○ گه کردن بر فراز جای بلند، از شرکت در عروسی ده کوره خوشتراست.

● واته: جینگه‌ی بچو و ک ته نانه‌ت خوشیشی دل ناگرئ.

٧٢- گویزه‌که‌ی خومالی به گا، ناویا

○ گوسالله شخصی گاونمی شود.

● واته: چتی خومالی قداری نی‌یه. هر واکه قدری منالی مآل، لایه‌نی نه‌هلی نه‌و
ماله‌و ناگیردری و دیان به‌و دانایین که نه و مناله له‌ها تو و داگه‌وره نه‌بن.

٧٣- گویزه‌که‌ی فهقیر، گویزه‌که‌ی دهوله‌مهنی بهستوا

○ گوسالله فقیر، گوسالله ثروتمند را مهار کرد.

● واته: هزار، بر په‌لی دهوله‌مه‌نده.

نه‌م سیله به پیچه‌وانه‌یش و ترویانه: گویزه‌که‌ی دهوله‌مهن، هین فهقیری
بهستوا، واته: دهوله‌مهن هه‌مو چتیکی ته نانه‌ت گویزه‌که‌شی به‌سرچتی هزارا زاله.

٧٤- گویزه‌که‌ی مردم گویزه‌وسار نه‌وریت‌ا

○ گوسالله مردم طناب را پاره می‌کند.

● واته: منالی مردم هر چندیش خزم‌تی بکه‌ی و خوشت‌گهره که‌بن، له‌ناکام‌دا
نه‌چیز بز لای باوانی خوی و ترکت نه‌کا.

٧٥- گویز له بان گومه‌زا ناویسی.

○ گردو بر بالای گنبد نمی‌ایستد.

● به کاریکی نامو مکین نه‌وتری.

٧٦- گویز له هه‌وانه‌ی خوهی نه‌شمیریت‌ا

○ گردو را از انبان خودش می‌شمارد.

● به‌یه کتک نه‌وتری که بز هه‌مو و که‌س له چاوی خویه‌و بروانی.
یا گه‌لین، گویز له گیرفان خوهی نه‌زمیری.

٧٧- گویزی نه‌ماگه و گفني نه‌کا!

○ گردویش نمانده است و دبه درمی‌آورد.

● به که سیک نه تو روی که له دهست ته نگی یا، گز بکا.
یا نه لین اگویزی نه ماوه و گزه نه کا.

- ۷۸ - گه‌دایی به چهت بیژم خاس؟ تاوسان پا بهتی و زمسان بی کراسا
○ گدانی از چه چیز تو تعریف کنم؟ تابستان پابرنه و زمستان بدون پیراهن.
● واته: هزاری له هدر و هرز یکدا، هر کدم و کزپری هدیه.

- ۷۹ - گه‌دا به گه‌دا، ره‌حمة‌ت له خوا.
○ گدا به گدا، رحمت از سوی خدا.
● به دوو که‌سی هزار و دهس ته نگ نه تو روی که به یه ک بگه‌ن و
چاوه‌پوانی یارمه‌تی یان له یه ک بی.

۸۰ - گه‌دالای باوه نه‌تسنیا

- فقیر از سمت جهت وزش باد می‌چسد.
■ پروانه بو پیتی «ف»: فه قیر لای باوه نه‌تسنی.

- ۸۱ - گه‌داله به‌ر ته‌ماع، مناله‌که‌ی کوییر گه‌ره‌که.
○ گدا از روی طمع، می‌خواهد بچه‌اش کور باشد.
● واته: گه‌دای ته‌ماعکار حمز به‌وه نه کا، مآل و منالی کوییر بن و
سره‌وتی پاشه که‌وتی نه‌ونه‌ین و ته‌ماعی تئی نه که‌ن.

۸۲ - گه‌ره‌کیه ماسی بگرفت و قولی ته‌نه‌ویا

- می‌خواهد، ماهی صید کند و پایش خیس نشود.
● واته: هم‌مو و کاری، عزیزه‌تی هدیه و بی عزیزیت بعره‌هم به دهس نایدت.

۸۳ - گه‌ریه، دریه!

- ولگرد، بی حیا است.
● واته: نه‌وهی وا زور نه مآل و نه مآل نه کا، بی شرمد.

۸۴ - گه‌ز چه و جاوگ چه؟

○ گز چه و کرباس چه؟

● واته: من چی تیزم و توجی ثیزی؟

۸۵- گهدا پالهوان خواسن.

○ گدا پهلوان خداست.

● واته: هزار چونکه مالی دنیای نی به، ئازاد و سر بهسته.

۸۶- گهداي موخته بهر، له خوابى خهودرا

○ گدائی معتبر، از خدا بی خبر.

● واته: نه و گهدايه وابه دهولهت و سروه تیك ئه گا، خوای خۆی له بیر ئه چیتە.

۸۷- گهمال زورى بۆبىرا، ئهونهی تانجىي يەك رائه کا.

○ سگ را تحت فشار قرار بده، به اندازه يك تازى مى دود.

● واته: زور بۆ هر گيandارى بىرن زيادتر له توانيي خۆی کار نه کا.

۸۸- گهمال له ترسا ئەويي به تانجى.

○ سگ نراز ترس، تازى مى شود.

● واته: له ترسا، کاري زور تر له تاقفت ئه کرى.

۸۹- گەنجهت به بار بى، به زەھر مار بى.

○ گنجهت به بار باشد، زهر مارت شود.

● واته: له بەختى خۆت بى وەرى بى.

۹۰- گەنم ئەرى، جۆئەرى، گاله تسنه تویش ئەرى؟

○ گندم آرى، جو آرى، ارزن چىتو هم آرى؟

● بە يە كىكى بى قابل ئەوترى كە گەرە كى بى له ناو جەماعە تىكدا خۆى نىشان بىدات و
پىنى نە كەۋى.

۹۱- گەنم وېل ئەكا، ئاوا گال ئەدا، ماين وېل ئەكا و كەر فال ئەداا

○ گندمىزار را ول مى كند، ارزن را آبيارى مى نمايد، ماده اسپ را ول مى كند و خر

رابه جفت گیری می‌دهد.

- واته: نده‌ی به نرخه، به فیروزی ندا و نده‌ی بی‌نرخه، دهستی پتوه نه گری.

۹۲- گهوره ئاونه رئنی و بوجوچک پای تئه خا.

○ بزرگسال آب می‌ریزد و خردسال پادر آن می‌مالد.

- واته: گهوره هدر کاری بکا، نه بی به سره مشق بۆ بچووک.

۹۳- گهوره کچ به ماچى حیز ناوی!

○ دختربزرگسال با دادن یک بوسه هیز نمی‌شود.

- واته: به کجا هله کردن بۆ کھسی که هدر هله‌ی نه کردىن قەیدی نی‌یه.

۹۴- گهوره بی خه رجى گرانه.

○ ادعای بزرگی کردن هزینه زیاد بر می‌دارد.

- واته: ده عیه‌ی گهوره بی کردن ئاسان نی‌یه.

پا ئەلین، گهوره بی خه رجى هەس.

۹۵- گیا به جیگه‌ی سەخته و ئەمیتته.

○ گیاه در محل ناهموار باقی می‌ماند.

- واته: چتومه ک به لایی به کیکی چروک و پیسکەو هدر ئەمیتته.

۹۶- گیا، لە سەر بنج خوھی سەوز ئەوی.

○ گیاه از روی ریشه خود می‌روید.

- واته: هەرچی کە سەر رەگ و ریشه بنه‌ماله‌ی خۆی ئەروی. ئەم پەندە بۆ مرۆغی خانه‌دان ئەوترى.

پا ئەلین، گیا، لە سەر بىخى خۆی دەپوی.

۹۷- گئچ ئەسکەنەرە.

○ گئچ اسکندر است.

- بە کاربىکى قۇول و پېخەتەر ئەوترى.

۹۸- گهجه‌نه‌ی درگاه، له ہان چاو بنهامه و بگه‌ری، وله‌ن هه‌وگ له گه‌ری ا
○ پاشنه در روی چشم آدمی بھرخد، ولی هوو چلو چشم آدمی رفت و آمد
نکند.

● واته‌ادرو هدوو چاوی دیقني به کیان نی به.

۹۹- گهبر فانم له مال خوا پاکترها

○ جیبیم از خانه خدا پاکتر است.

● واته: زور ندار و هزارم و پاره‌م نی به.

۱۰۰- گهبر فانی بو همل دووری گهه

○ جیبیش را برای آن دوخته است.

● واته: به ته‌مایی که و تووه.

۱۰۱- گیسکه گهی هه‌یاس خاسه‌ا

○ بزغاله هیاس خاص است.

● به یه کیک نهورتی که بهینی چاخ بی و بهینی لهر.

■ برووا بو یه‌تی «نه»: تیزی گیسکه کهی هه‌یاس خاسه.

۱۰۲- گیسکن نه‌خواردم، گاواری دوراندما

○ بز غاله‌ای نخوردم، بره‌ای باختم.

● واته: نه ته‌نیا چتیکم ده سگیر نهبوو، چتیکیشم له ده‌س دا.

ل

۱ لاشم به زور بکیشم، منهت ناکهس نه کیشم.

○ بدنم را با زور بکشم، منت ناکس نکشم.

● واته: خوت بخدره عذیزیت و منهت کهس و ناکهس مه کیشه.

۲ لاف له غهربی و گوز له بیاوان!

○ لاف در غربی و گوز در بیابان.

● واته: لاف لئی دان له غهربی دا چونکه کهس نایناسی و به دروی ناخنه وه، عه یبی نی یه؛ تبر لئی دانیش له بیاوانا چونکه کهس گهربی لئی نی یه، قهیدی نی یه.

۳ لای باور نه که رخوهت هیلاک مه که.

○ نزد شخص بی باور، خودت را خسته مکن.

● واته: قسه کردن له گهله که سینکی بی باوره را، هیچ سوودی نی یه، کهوا بو و له گهله قسه مه که.

۴ لای تازه راوکه رواسه، کونه راوکه رکویره!

○ تازه شکارچی این گونه تصور می کند که کهنه شکارچی کور است.

● واته: لاوی خاو و بی ته جروبه و ائزانی گهوره تر له و چتنی نازانی.

۵ لای تیانه هی رهش دامه نیشه، با رهش نه ویت.

○ کنار دیگ سیاه منشین، تا سیاه نشوی.

● واته: له گهـل کـهـسانـی بـهـدـنـاـواـ، هـلـسـهـ وـدـانـیـشـهـ مـهـ کـهـ، بـاـ بـهـدـنـاـوـ نـهـوـیـ.
یـاـ ئـلـیـنـ؛ لـایـ دـیـزـهـ رـهـشـوـ دـامـنـیـشـهـ، بـاـ رـهـشـ نـهـوـیـ.

- ۶- لـایـ چـاوـهـ سـاقـهـ کـهـوـهـ ئـهـبـدـاتـ وـلـایـ چـاوـهـ کـوـیرـهـ کـهـوـهـ ئـهـ یـوـاـتـهـ.
○ اـزـ سـمـتـ چـشـمـ سـالـمـ مـیـ بـخـشـدـ وـاـزـ سـمـتـ چـشـمـ کـورـ، پـسـ مـیـ بـرـدـ.
● وـاتـهـ: بـمـ دـهـسـ چـتـیـکـتـ بـیـ ئـدـاـوـ بـهـوـ دـهـسـ ئـهـ یـوـاـتـوـ.

- ۷- لـایـ خـیـیـهـ دـاـ چـهـوـرـ ئـهـوـیـ، لـایـ دـیـزـهـ دـاـ رـهـشـ ئـهـوـیـ.
○ درـ کـنـارـ خـیـیـکـ چـرـبـ مـیـ شـوـیـ، درـ کـنـارـ دـیـگـ سـیـاهـ مـیـ شـوـیـ.
● وـاتـهـ: دـانـیـشـتـنـ لـهـ گـهـلـ کـهـسـانـیـکـیـ بـهـدـنـاـواـ، بـهـدـنـاـوتـ نـهـ کـاـ.

۸- لـایـ دـزـ وـاـیـهـ، گـشتـ کـهـسـ دـزـهـاـ

- اـزـ نـظـرـ دـزـدـ، هـمـهـ کـسـ دـزـدـ اـسـتـ. مـعـادـلـ: (کـافـرـ هـمـهـ رـاـ بـهـ کـیـشـ خـودـ پـنـدارـدـ).
● وـاتـهـ: هـمـوـ کـسـ لـهـ چـاوـیـ خـوـیـهـ وـهـ بـوـ دـنـیـاـ تـهـرـوـانـیـ.

۹- لـایـ کـهـرـ وـاـسـهـ، گـشتـ کـهـسـ کـاسـهـاـ

- کـرـ فـکـرـ مـیـ کـنـدـ هـمـهـ گـیـجـ اـنـدـ.
● وـاتـهـ: هـمـوـ کـسـ لـهـ چـاوـیـ خـوـیـهـ وـهـ بـوـ دـنـیـاـ تـهـرـوـانـیـ.

۱۰- لـایـ کـهـسـیـ کـهـسـهـ، تـیـرـیـ تـانـهـ بـهـسـهـ.

- نـزـ آـنـ کـسـ کـهـ کـسـ اـسـتـ، يـكـ تـیـرـ طـعـنـهـ بـسـ اـسـتـ.

- وـاتـهـ: مـرـؤـثـیـ زـانـاـ لـهـ تـانـهـوـتـهـشـرـیـکـیـ بـچـوـکـ زـوـوـ تـیـ نـهـ گـاـوـ خـوـیـ نـهـ پـارـیـزـیـ.

۱۱- لـایـ لـایـهـ یـشـ ئـهـکـاتـ وـئـهـیـشـ گـیـرـیـاـ!

- هـمـ لـایـهـ لـایـهـ مـیـ کـنـدـ، هـمـ گـرـیـهـ مـیـ کـنـدـ.

- بـهـ یـهـ کـیـیـکـ ئـهـوـتـرـیـ کـهـ مـهـزاـجـیـکـیـ درـوـسـتـیـ نـهـیـ وـهـرـ تـاوـیـ لـهـ سـهـرـ خـوـیـهـ کـهـ بـیـ.
هـمـ پـهـنـدـ بـداـ وـهـمـ بـهـ پـتـچـهـوـانـهـیـ پـهـنـدـهـ کـهـ کـارـ بـکـاـ.

۱۲- لـنـگـهـ کـهـوـشـیـکـیـ هـالـهـ دـیـوانـاـاـ!

- يـكـ لـنـگـهـ کـفـشـ درـ دـیـوانـ دـارـدـ.

● واته: که سیکی هاله خزمتی پاشا یا حکومت دا و بعو بونه‌وه دهستی له روا.

۱۳- لوقوت له بهینا نه بوایه، چاو چاوی نه خواردا

○ اگرینی در بین نمی‌بود، چشم، چشم را می‌خورد.

● واته: نه گهار قانون له بهینا نه بین خلکی بین فرهنگ یه که له خون.

۱۴- لوقوتی بگره، گیانی دهر نه چی!

○ بینی او را بگیر، می‌میرد.

● به یه کیکی لواز و بین هیز نه وتری.

۱۵- لوقوتی لی نه خوری.

○ بینیش برای آن کار می‌خارد.

● واته: مه بیلی نه و کاره‌ی هه به.

۱۶- لویه‌ک له خوته دادره.

○ یک لایه از لباس خودت را پاره کن.

● واته: لهم کاره‌دا که بؤ من پیش هاتووه، خوته بنهره جینگدی من.

۱۷- له تاسیاوا ریشم چه رمگ نه کردگه!

○ در آسیاب ریشم را سفید نکرده‌ام.

● واته: ته جروبه‌ی زیانم هه به و عومرم به فیروز به سه نبردووه.

۱۸- له تاگر، خوته‌له که وگ، نه که فیته‌وا

○ از آتش، خاکستر تولید می‌شود.

● واته: له بنهماله و ره گهزینکی ماقول و ناودار، منالی خراپیش همل نه که روئ.

۱۹- له تاگر نه هاتگ، دووکه‌ل نه کا!

○ آتش روشن نشده، دود می‌کند.

● واته: هیشتا هیچ نه بورووه، جهنجالی کردووه.

۲۰- له ناسیاوا ماتل بوجوگه و له ریگهدا پهله پهلهما

○ در آسیاب معطل مانده و در راه عجله می‌کند.

● واته: له جینگایه کی ترا زهریان لئی داوه و لم جینگادا قمره بیوی ئه کاتق.

۲۱- له ناو خورمه ترسه، له ناو مهنه بترسه!

○ از آبی که در حرکت است مترس، از آب را کد بترس.

● واته: له وهی مهترسه پر قیله و قاله، لوهه بترسه واقعه قیر حالمه.

۲۲- له ناو شهومهنه پاریز نه کا.

○ از آب شب مانده، پرهیز می‌کند.

● به یه کیکی به نیمان و نه هلی باوه پ نه وتری که له نزیکی کردن به مالی حه رام خۆ پاریزئ.

۲۳- له ناو لیل ماسی نه گری!

○ از آب گل آلد ماهی می‌گیرد.

● واته: له ده رفتی نه گه ری که به سودی خۆی کەنکی لئی وه رگری.

۲۴- له نه سپاپلاو، نانه شان و ناوا

○ از اسباب پلو، صافی و آب.

● واته: بۆ نهنجامی نه وکاره هیچ نامرا زیکی بنه مای حازر نی يه.

۲۵- له نه سپ داوه زیم، سوارکه ر بوبوما

○ از اسبب پیاده شدم، سوار خر شدم.

● به یه کیک که نه وتری که مه قامیکی بدرزی بوروی و له دهستی دابی، یا پیاوی که ژتیکی باشی بوروی و له دهستی دابی و قیستا ژتیکی خرابی هیتابی.

۲۶- له با بین یا له بوران، له عمر زمسان کەم نه ویتو.

○ باد بوزد یا بوران کند، از عمر زمستان کم می‌شود.

● واته: له هەر حالدا، خاس یا خراب، ئەم وەزعە به سەر ئەچى.

۲۷- له بان به رزی یه کا دانیشه، هه تکوو لا بوینی.

○ بر فرازی بنشین که دو طرف را بینی.

● واته: کارئ بکه چاوت له بهر و دوای کاره که توه بئ.

۲۸- له بان داینه‌نیه و نویز بخوینه!

○ روی دامنش نماز بخوان.

● به ثافره تیکی پاک و به ثیمان نه و تری.

۲۹- له بان دو پشکه‌له و باز نه و ||

○ از روی دو پشكل می‌پرد.

● به یه کیکی خوین و به فیز نه و تری.

۳۰- له بان قه و ریکه و بگیره، مردگی تیاویت.

○ روی قبری گریه کن، مرده در آن باشد.

● واته: بز چتنی هاوار بکه به عده قله‌وه نزیک بئ.

۳۱- له بان گلیم نه خه‌فت، به تورمه قسه‌ی نه کردا

○ روی گلیم می‌خوابید، به هوای ترمه حرف می‌زد.

● به که سینکی نه دار به لام فیز قوز نه و تری.

۳۲- له بهر خاتر، خاتران، نه چمه سه‌ر دین کافران.

○ به خاطر خوبان، به دین کافران می‌گروم.

● واته: نه گدر نه م کاره به نه ستر نه گرم، له بهر خاتری نه و که سه به که خوشم گهره که.

۳۳- له بهر خاتر دل، ناو نه دات به گول.

○ به خاطر دل، گل را آبیاری می‌کند.

● واته: له بهر خوش ویستی که سینکی تر، نه و کاره نه کا.

۳۴- له بهره و باجی، له پشته و قه یچیا

○ رویرو باجی، پشت سر قیچی.

● به یه کیکی دوو روو یا به روالله دوست و له پشت سه دوژمن نه وتری.

۳۵- له بهره و مه یمومون، له دواوه خاتوونا

○ از روبرو چون میمون و از پشت سر چون خاتون.

● به یه کیکی به روالله ناشیرین بهلام له پشت سهره وه ریک و پیک نه وتری.

۳۶- له بههار نه هاتگ، له کهونه گرنگا

○ بهار نیامده و بک نگرفته.

● به کهسیک نه وتری که به لیتیکی دوور و دریز بدای.

۳۷- له بهین دوو چاوا، لووتی نه رفان!

○ در بین دو چشم، بینی را می‌ربود.

● به یه کیکی زیره که ولی هاتو نه وتری.

۳۸- له بیاوانا کاله کونه، نعمهت خواس.

○ در بیابان کفش کنه نعمت خداست.

■ برووا بُو پیتی «ت»؛ تاکه وشه کونه له بیاوانا نعمت خواس.

۳۹- له پری ناویته کوریا

○ ناگهان دارای اعتبار نمی‌شود.

● واته: کس له پر، هدل ناکه وی.

۴۰- له پشت حهفت کیف رهش بی.

○ در پشت هفت کوه سیاه باشد.

● واته: هدر بروات و گوم بی.

۴۱- له ترسن گیره، بوجوسه و شترا

○ از ترسن خرم من کوبی، شتر شده است.

● به یه کیک نه وتری که له ترسی نه رکیکی گران، شون گومکن بکا.

۴۲- له ترس مار، پالی دا به ناگرهوا

○ از ترس مار، به آتش پناه برد.

● واته: له ترسی خدته رئی وا رووی تئی کردووه، خوی خسته ناو خه ته ریکی تره ووه.

۴۳- له تپه نه ری، چووه قسه نه ریا

○ از گوزدان به چش دان رفت.

● واته: له جینگایه کی خراپوه چووه بو جینگایه کی خراپتر.

۴۴- له تفهنج خالی دووکه س ئه ترسنیا

○ از تفهنج خالی دو نفر می ترسند.

● واته: نده وی و اتفهنج که ها به ده سیو و خوی ئه زانی که خالی یه و نده ویش والو وله تفهنج که دی تئی کراوه.

۴۵- له ته ئه خوات و له وشك ئه خه فنیا

○ تر می خورد و در جای خشک می خوابد.

● به یه کیکی ته مهمل و مفت خوار نه تری.

۴۶- له ته ک ئاوگه نیگا، هەل ئه کا

○ با آب گندیده می سازد.

● به یه کیکی باتفاق و نه هون نه وتری که له گەل هەموو کە سا سازی.

۴۷- له ته ک ئە سلان، هەر فە سلان، له ته ک نائە سلان، هېچ فە سلان.

○ با افراد نجیب و اصیل چهار فصل زیستن، با افراد نااصل هېچ فصلی به سر نبردن.

● واته: نه گەر بو هەمیشە لە گەل مروژی نەسلى و خانە دانا بى، زەرەر ناکەی بەلام لە گەل نائە سل و ناوه جاخا، نه گەر بو ماوه يە کى کورتیش بە سەربەرى، تووشى زەرەر نەبى.

۴۸- له ته ک کوپرا نانت خوارد، خوالە بە يە بويىنه.

○ اگر با کور غذا خوردى، خدا رادر بىن بىن.

● واتنه: ته گهر بروی به شریکی که سینکی هزار و بی دهم وزوان، جو امیر بهوله خوت بیله بتو نهود.

٤٩ - له ته ک گورگا، گوشت ته خواوله ته ک شوانا شمشال ته ژنه!

○ با گرگ گوشت می خورد و با چوبان نی می زند.

● به یه کیتکی ساخته چی و دورو روو نه و تری که هم بدا له نال و هم بدا له بزمار.

٥٠ - له ته ک گورگا گوشت ته خواوله ته ک مهراشیوهن ته کا!

○ با گرگ گوشت می خورد و با گوسفند گریه می کند.

● به یه کیتکی دورو رو و ساخته چی نه و تری.

٥١ - له ته ک مال یاقوبیه گا، بزن ته ورنها

○ باخانه یعقوب بیگ، موی بزهایشان را می چینند.

● به تهوس نه و تری به یه کیک که خوی لئی گوپانی و پسی عار بی له گهله خوارتر له خویدا هله لسه و دانیشه بکا.

٥٢ - له ته ک مهربان له بن بهربان، له ته ک نامهربان له هیج ههربان.

○ با مردان در کوه و کمر، با نامردان در هیج جا.

■ بروانه بونهندی ژماره (٤٧)، له ته ک نه سلان ...

٥٣ - له جیگهی ته وه ساحیو مال دز بگری، دز ساحیو مالی گرتا

○ به جای آن که صاحب خانه دزد را دستگیر کند، دزد صاحب خانه را دستگیر نمود.

● واتنه: کاری دنیا پیچه وانه یه؛ دز، خاوهن ماله و خاون مال، دز.

٥٤ - له جیگهی خوہت دانیشه وکوت و زهنجیر مه کیشه.

○ در جای خودت بنشین وزیر غل و زنجیر مرو.

● واتنه: به که می خوہت قانع بد و مهچوره زیر چه بوز کی زالم.

٥٥ - له جیگه یه کا دانانیشه، ئاو بچیته ژیری!

○ جایی نمی‌نشیند که آب به زیرش برود.

- به یه کیکی زیره که ثوتوتری که خوی نه خانه ناو زهره ره وه.
یا نه لین: له جیگه یه کا ناخه فنی، ناو بچیته ژیری.

۵۶ - له جیگه یه کا دانیشه، هه لدت نه سینن.

○ در جایی بنشین، بلندت نکنند.

● واته: خوکم بین به، با قدرت نه چنی.

۵۷ - له جیئی شاوازان، کور کوره وازان!

○ در جای شهبازها، جوجه ریا پرواز می‌کند.

● واته: له جیگه‌ی پیاوه خانه‌دان و ماقوله کان، که سانی ناوه‌جاخ دانیشتوون.

۵۸ - له چال دهه هاتم، که فتمه چاوانه!

○ از چاله درآمدم، در چاه افتادم.

● واته: له کو سپه نه جاتم بمو، که وتمه ناو کو سپنکی گهوره تر.

۵۹ - له چاو هه تیمه، مه ردم کراسی بو ته بربن!

○ از نظر یتیم، مردم برایش پیراهن می‌دوزند.

● واته: هر کس له رووی نیازی خویده له مردم چاوه روانی نه کا.

۶۰ - له چیشت مجھه ور نه چنی!

○ شبیه خوراک خادم مسجد است.

● واته: له همو چتیکی تیدایه.

□ بروانه بو پیتی «نه»: نیزی چیشت مجھه وره.

۶۱ - له حهفت ئاسمانا، هه ساره یه کی نی یه.

○ در هفت آسمان، ستاره‌ای ندارد.

● به یه کیکی ههزار و ده سنه نگه ثوتوتری.

۶۲ - له حهفت ئاوي داگه و قولى تهر نه وگه!

○ به هفت آب زده است و پایش خیس نشده.

● به یه کیکی نیلباز و ساخته‌چی نه و تری.

٦٣ - له حه یوهت ناو، پالم داگه سه ناگرهوا

○ از ترس آب، به آتش تکیه زده‌ام.

● واته: له ترسی خه ته ریکی گهوره، به مه ترسی یه کی بچو و کتر رازیم.
یا نه لین: له حه یوهت ناگرا، خوهی داگه سه ده م ناوهو.

٦٤ - له خواره دانانیشی وله ڏووریشه و جینگهی ناویته وا

○ پایین مجلس نمی‌نشیند و بالای مجلس نیز جایی برای او نیست.

● به کیکی خوبین و فیزاوی نه و تری که ده ماری نه با خوار تر له کس دانیشی.

٦٥ - له خوهله کهوان گهوره، خوهله بکهره سه رتا.

○ از توده خاکستر بزرگ، خاک روی سرت بریز.

● رورو، له مزووی گهوره بخه.
یا نه لین: له کز گای گهوره، خوهله بکهره سه رتا.

٦٦ - له خه یال گهدا، دهوله من گشت شه وی پلاو ئه خوا

○ گدا فکر می‌کند که ثروتمند همه شب پلو می‌خورد.

● به کیکی نه و تری که بیریکی هله‌ی سه باره ت به مدردم بیی.

٦٧ - له داخ باوهڙن چووم بو جه حانم، وختن لام کرده، ها له لای شانم!

○ به دلیل نفرت از نامادری به جهنم رفتم؛ وقتی برگشتم، دیدم که در کنار من
ایستاده است.

● بیزاری له باوهڙن (زبر دایک) یا هر که سیکی تر ده ره بیری که زور قیمت لیی بی.

٦٨ - له داوینه کهی ئه دری و ئه یدانه ناوشنیا

○ از دامنش می‌برد و با آن شانه گاهش را وصله می‌کند.

● به نافره تیکی مالدار و دهس و چاو پاک نه و تری که شئینی دوار ڦوژ بکا
و هله خه رجی نه کا.

۶۹- له درگاوه ده‌ری نه‌که‌ن، له کولاوانجه و ته‌ته ماله‌وا!

○ از در بیرونش می‌کنند، از روزنه بام وارد خانه می‌شود.

● به یه کیکی بی‌حه یا بی‌شرم نه‌وت‌ری که عه بی‌پی بی‌عه بی‌بن.

۷۰- له دوای باران، که‌په‌نک؟

○ پس از باران کپک؟

● واته: دوای به سه‌رچونی نه‌وکز‌سپه، یارمه‌تی جیگه ناگری.

۷۱- له دوای تردان، قنگ قوچاندن!

○ پس از تیز دادن، خود را کنترل نمودن!

● واته: دوای ثابرو چوون، به خود اهاتن و بیر کردنه بی‌سهدره.

۷۲- له دوای تری، خه‌مشه بربیا!

○ پس از گوزیدن، خود را به نفهمی زدن.

● واته: دوای رووداویکی ناشیرین په‌شیمانی و خوگیل کردن.

۷۳- له دوای که‌زو برویت، نه‌شئ بی‌وی ته‌رسه قول بچن به سه‌رتا.

○ به دنبال خر راه بیفتی، باید بوی سرگین به مشامت بخورد.

● واته: شوتن که‌سینکی نه‌فام که‌وتن، بی‌گه‌ن هابه دوایو.

۷۴- له ده‌س گورگ ده‌رها‌تم هه‌لنک هه‌لنک، که‌فتمه ده‌س پلنگا!

○ از دست گرگ رها گشتمن و اسیر پلنگ شدم.

● واته: له ده‌ستی زالیمی نه‌جاتم برو، به‌لام که‌وتمه ده‌ستی زالیمکی زوردارتر.

۷۵- له ده‌ما هار و له له‌شا بیمارا!

○ در سخن گفتن زیرک و در عمل بیمار.

● به یه کیکی نه‌وت‌ری که به قسه کردن زیره که بی‌ن و له کردارا ته‌مه‌ل.

۷۶- له دی‌یه کا ملا نه‌و، به که‌له‌شیریان نه‌وت بلقااسم!

○ در دهی ملا نبود، به خروس می‌گفتند ابوالقاسم.

● واته: له جنگه يه کدا که پیاوی کار او جو امیر نه بئی، که ساتیکی خویزی و گهن بو خو نیشان دان مه بدان په یدا آه که ن.

۷۷- له ربه و مال خوم بئ.

○ لاغر باشد و مال خودم باشد.

● واته: هرجی خرابیش بئی نه گهر مالی خوم بئی پئی رازیم.

۷۸- له رون نیسکنی، له موو نیسکنی.

○ از روغن به اندازه یک عدس، از مو به اندازه چند تار.

● واته: له هرچتی نهختنی بو پاشه که وت بخمره دواوه.

۷۹- له روووه و ههی، له ژیره و دهی!

○ در ظاهر منع می کند و در باطن تشویق می کند.

● به یه کیک نه و تری که به رواله ت ناویجی که ره بئی، به لام له ژیره و هانده ری شده که بئی.

۸۰- له رووی خوم، کوریکم نه و له شووی خوما

○ به دلیل شرم و حیایی که دارم، پسری از شوهر خود ندارم.

● واته: زور که س، به هوی شدم و حهیای زوره وه تووشی کو سپ و به لای ناره وا نه بن.

۸۱- له رهشی نه کوژی!

○ هر خال سیاهی را مورد هدف قرار می دهد.

● به یه کیک نه و تری که له ناحدق و بئی تئی بینی به سه خله لکا بچی و بکوژی.

۸۲- له ریشم نه خمه سه رسمیلم!

○ از ریشم بر می دارم و روی سبیلم می گذارم.

● واته: ده س به چتو نه گرم و لم لا نه خمه سه نه ولا.

۸۳- له زمسانا یه خی لئی ناسه نگیت!

○ در زمستان یخ از او نمی شود خرید.

● به یه کیکی زورگران فروش نه و تری.

۸۴- له زمسان شه‌وی، له پیران ته‌وی!

○ زمستان را شبی بس است و پیران راتبی.

● واته: زمسان، له شه‌ویکیش داین هر خوی نیشان نهدا و پیریش به یاویکی بچوک
مه‌ترسی مه‌رگی لئن نه کری.

یا ئەلین، له زمسان شه‌وی، له پیران ته‌وی، له بۆره سوار هدوی.
بۆره سواری قنج و قیتیش به هه و کردنی داڭه که‌وی.

۸۵- له زور ڙیاوان مه‌پرسه، له زور کراوان پرسه.

○ از آنایی که زیاد زیسته‌اند مپرس، از آنایی که مورد ظلم قرار گرفته‌اند
بپرس.

● واته: نه‌وهی واژور ڙیاوه له گەل رۆزگاردا رئی که و تورو و جینگه‌ی پرس و جزو
نی‌یه؛ بەلام نه‌وهی واژوری لئن کراوه سکالای رۆزگاری وابه لاوه ولیی پرسه و قسه‌ی
بڑنه‌وهه.

۸۶- له ڙیز نه و کاسا، نیم کاسه‌یه ک هه‌س!

○ زیر آن کاسه، نیم کاسه‌ای هست.

● واته: له ڙیز نه و قسه یائه و مه‌وزو و عه‌دا، قیل و فره‌زېک هست نه کری.

۸۷- له سایه‌ی گوله گه‌نمیکو، سه‌د گول مروز ناو ئەخواتو.

○ در سایه یک گل گندم، صد گل تلخک آب می‌خورد.

● واته: له سیئه‌ری سه‌ری که سینکا سه‌د که‌سی تر به بەھرە نه گەن.

۸۸- له سوار خاسی خوهی نی‌یه، ئەسپ ھەلی گرتگه!

○ از سوار کاری خودش نیست، اسپ او را با خود بردہ است.

● به یه کیتک نه‌تری که بى نه‌وهی خوی نیختیار یکی بى که و تیتیه ناو کاریکه‌وه و
خەلکی وا بزان خوی کردو و یه‌تی.

۸۹- له سه‌ر ریگا مەخەفه، با خەو خراون نه و ینی.

○ در مسیر عمومی مخواب، تا خوابهای بد نبینی.

● واتنه: خوت ناویته‌ی دهنگ و باسی خدّلک مه که با توشی کوّسپ نهی.

۹۰ - له سهر زک تیر همله خاتمه وا

○ باشکم سیر، جست و خیز می‌کند.

● واتنه: له چاوی بین نیازی خویدهوه بُو مهسه‌له که نهروانی.

۹۱ - له سهر مالم، بهله بالم!

○ به دلیل دفاع از مالم، مرا بزن.

● واتنه: من له سر مافی خوم نه‌رُوم، تو بُوچی ثبی داخت بین؟

۹۲ - له سن چت خوهت لابه، سه‌گ هار، ڙن سه‌لیته، دیوار شکسها

○ از سه چیر کناره بگیر: سگ هار، زن سلیطه، دیوار شکسته.

● واتنه: نه و سن چته جینگه‌ی مه ترسین و خوتیان لئی لاده.

۹۳ - له سیوهر خوهی ٿه ترسن!

○ از سایه خودش می‌ترسد.

● به یه کیک نه و ترئ که له چتنی زور بترسی و هر له بیری نهودا بین خوی بشاریتّ.

۹۴ - له شاخ مار و شیر مه لیچک هاله مالیا!

○ از شاخ مار تا شیر گنجشک در خانه‌اش وجود دارد.

● به مالی نه و ترئ که پر بین له خرت و پرت و چتی کونه و نوئ و به دهربخور و به دهربنخور.

۹۵ - له شاریکا پیاگ نه، به که له شیریان ٿهوت بلقاسم!

○ در شهری مرد نبود، به خروس می‌گفتند ابوالقاسم.

□ وه کوو مه سیله‌ی ڄماره (۷۶)

۹۶ - له شهرا بهش ناشتی و له ناشتیا بهش شهر پیلانه و.

○ در جنگ فکر آشتی و در آشتی فکر جنگ را داشته باش.

● واته: نه گهر له گهله که سینک داشه‌رمت کرد، بیری دوا رۆژی ناشتیت به لاؤه بن باله و رۆژه‌دا شەرمەزار نه‌بی. وه نه گهر له گهله که سینکیش دا ناشت بووی، هەرچی رازتە بەلایوه مەیدەزه نه‌وه ک رۆژی بەستان بشیتوئی و رازه کانت ناشکرابکا.

٩٧ - له عەرشەو تاقورش، هېچ كەس بە دوى خوھى نايەزى تورش.
○ از عرش تاقورش (کرسى) هېچ كس بە دوغ خود نمی‌گويد توش است.
● واته: هېچ كەس مالى خۆی خراپ نادا له قەلم.

٩٨ - له عيسىابان ئەدا و موسوأ بە تاسەو ئەچووا
○ عيسى رامى زىندن و موسى داشت دق مى‌کرد.
● واته: زەرهەر له کەسینکى تر كەوتۇوه و يە كىيکى تر هاوار ئەكى.
٩٩ - له قىڭلاشكىيان پرسى مەوتەنت كويىنه‌س؟ ونى با ئەزانى!
○ از خار بن پرسىدند وطنەت كجاست؟ گفت باد مى‌داند.
● بە يە كىيکى عەبدالل و ئاوارە نەوتىزى كە جىنگە ورىنگە يە كى نەبىي، تىدا سەقام بىگرى.

١٠٠ - له قىڭەولەغاوى ئەكا
○ از عقب دەنە بر سر شى مى‌گذارد.
● بە يە كىيک ئەوتىزى كە قىسى يە كى پىچەوانە حالى بوبىي ياكارى بە پىچەوانە بىكا.

١٠١ - له قەي مانگا ئېشى نى يە.
○ لىڭىزدىن مادە گاو درد ندارد.
● واته: چونكە شىر ئەدا.

١٠٢ - له قىن ھاوسا، قىڭ مەنال خوھى ئەدرى!
○ از خشم ھمسايدە، كون بىچە خود را پارە مى‌كىند.
● بە يە كىيک ئەوتىزى دەستى بە سەر غەرييەدا نەرۋا و بىدا له مەنالە كەي خۆى.

١٠٣ - له كائى بەك ئاوت خواردەو كوجىكى تىن مەخە.
○ در چىشمدايى كە از آب نوشىدى سنگ مىنداز.

● واته: جوابی پیاوه‌تی به ناپیاوی مدهره‌وه.

● ۱۰۴- له گایه ک، کیفی دروس له کا.

○ از کاهی، کوهي می‌سازد.

● واله: له قسمه به کی بچوک، مدهله به کی گدوره دروس له کا.

● ۱۰۵- له کهر شهستان پیره خوارو.

○ از خر شیطان پیاده شو.

● واته: نهوندو سخت مه گره.

● ۱۰۶- له گه ریان پرسی بوکوئی ته‌چی؟ ونی کوته کی له زانی!

○ از خر پرسیدند کجا می‌روی؟ گفت کتک می‌داند.

● به به کتکی ناجالی نه و تری که به گدر زور، حالتی بکا.

● ۱۰۷- له کیسه‌ی خلیفه نه و خشیت.

○ از کیسه خلیفه می‌بخشد.

● واته: پیاوه‌تی به سهر مآلی مردمز نه کا.

● ۱۰۸- له گفیت کاسه‌یه کا، که و چکه!

○ در هر کاسه‌ای، قاشق است.

● به به کتک نه و تری که له هموقه و کارینکی مردمان چیگه ده خاله‌ت بکاو خزی

نمی‌بکوئی.

● ۱۰۹- له گفیت هه وری باران ناواری.

○ از هر ابری باران نمی‌بارد.

● واته: له هر توپره بورنیک، شهپ و شوره هه ناگرسنی.

● ۱۱۰- له گورنیس رهش و چهورمک له سله میتووا

○ از طناب سیاه و سفید رم می‌کند.

● واته: له چتنی نه ناسراو پاریز نه کا چونکه پیشتر چزراوه.

۱۱۱- له گوشت مهلى، همريه کي پهلى.

○ از گوشت پرنده‌ای، هر کدام يك تک.

● واته: همو به نيسبه‌تىكى براابر له و چته هلگرن.

۱۱۲- له گون به ران، پهنيز دروس نه کا!

○ از بىضه قوج، پنير درست مى‌کند.

● به يه کيتكى زور ته‌پده‌ست وزيره که ثوتنى كاريکى نامومكين بکا.

۱۱۳- له گويچكه‌ي گادا خه‌فتگها!

○ در گوش گاو خوابیده است.

● واته: بى خه‌بره.

۱۱۴- له ماسى نير شرم نه کا!

○ از ماهى نر شرم مى‌کند.

● به تهوس ثوتنى به ثافره‌تى كه ده عيه‌ي پاكى بکا.

۱۱۵- له مالا شير و له دهرو ريويا!

○ در خانه شير و در بیرون روپاه.

● به كسيك ثوتنى كه به سه مال و منالي خويما زال بى، بهلام به غوريه نهويزى.

۱۱۶- له مال خوهيانه يه‌تواني پريوله دروس بکا، نه چووه مال مه‌ردم رشته‌ي

نه‌وريه‌وا

○ در خانه خودش نمى‌توانست او ماج بيزد، مى‌رفت خانه مردم رشته مى‌بريد.

● به يه کيتكى نه‌توانكار ثوتنى كه له مالى خويما ده‌س بز رهش و سپى نهوا، بهلام له جينگاى ترا قرلى لى هلمائى و كار بز مه‌ردم بکا.

۱۱۷- له مال خوهى ناموراد، له مال مه‌ردم شامورادا!

○ در خانه خودش ناکام، در خانه مردم شادکام.

● به يه کيتكى ثوتنى كه له مالى خويما بى ووري بى بهلام له مالى مه‌ردم‌ها همو چتى به مورادي بى.

۱۱۸- له مال زاوا دهنگ په پوو، له مال و هوی قاو و قووا!

○ در خانه داماد آوای جغد، در خانه عروس قال و قیل.

● واته: برهه می نهم کاره به پیچه و انهی نه و هیه که چاوه رئی نه کری.

۱۱۹- له مالیا کوچکی په یا ناوی سه رخوه تی پی بشکنی!

○ در خانه اش سنگی پیدا نمی شود، تا با آن سر خودت را بشکنی.

● به مالی که سیکی هزار و دهست ته نگ نه و تری.

۱۲۰- له ماین نه بووگه، ئاخور ئه و هسی!

○ مادیان ندارد، آخر می بندد.

● به کسینک نه و تری که نه سلی نه بین و بو فرع هدول بدا.

۱۲۱- له عه رزه چونه ری هله لکه نه!

○ از این زمین جغندری بکن.

● واته: له هیچ نه بود دا ای چی نه کهی؟ یا: تاعزیه ت نه کیشی هیچ چتنی برهه نایه.

۱۲۲- له من کرده و له شه مال برده!

○ از من کار کردن وا ز باد شمال بردن.

● واته: من هدول نه دهم و جه می نه کم، لدو لای لاوه لاوه بدلایه کی بو نه گه بدو له بهینی نه با. وه کوو کابرایه کی رژد که خوی نایخوا و مناله کانی دهستی تی نه بین و خمر جی نه که ن.

۱۲۳- له مه ر دوشین هاتینه که ر دوشین!

○ از دوشیدن گوسفند به دوشیدن خر رسیدیم.

● واته: هدر چیمان بتو له دهستان دا.

۱۲۴- لمه و به ر کاور بازی بتو، ئیسه به ران بازی يه.

○ پیش از این بزه بازی بود، حالا قوچ بازی است.

● واته: لمه و بهر نه زموونی زیانمان کم بتو نه مان نه زانی له گه ل خه لکدا چوون مو عامله بکه ين، ئیستا ته جرو به مان هه يه و نه زانین چی بکه ين.

۱۲۵ - له ناو ئەم مشته موييەك ھەلکمنە!

○ از کف اين دست موبي بكن.

● واتە: هيچچىكم لى مومكىن نابى.

۱۲۶ - له ناو كويىرگەلا، مژۇمۇل چاوشقا!

○ در ميان كورها، نيم كور، راهنما است.

● واتە: له ناو جەماعەتىكى بەسیت دا، كەم زان، زۇر زان ئەدالە قەلەم.

۱۲۷ - له ناو گىرفاينىه و پووک ئەننى!

○ از داخل جىيىش پىنجە نفترت بە سوى او مى گشايد.

● بە يە كېتك ئەوترى كە لە بەر خۆيەوە تۈرپەبى خۆي سەبارەت بە كەسى دەربىرى، ياخالىن، لە گىرفاينىه و پووکاول ئەننى.

۱۲۸ - لە نۆكىسيه قەرز مەكە، لە گەر ئەيىكەي خەرجى مەكە!

○ از آدم نوكىسيه قرض مەكەن، اگر قرض كردى خرجش مەكەن.

● واتە: مەرۋى ئۆكىسيه و تازە پىداكەدوتوو، ھېشىتا دەست و دلى پياوهنى ئى يە و لە كارى پياوانە و جوامىزانە كە خەرجى ھەيد، زۇر پەشميان ئەيتىز، كەوا بۇ دلى ھەن خۆش مەكە.

۱۲۹ - لە نەتاشياڭ، ئەتاشى!

○ از تراشىدە، مى تراشد.

● واتە: لە بىچ نەبورو، قىسىم دروس ئە كا!

۱۳۰ - لە جىيىكا ئاوەس، خاكنى يە؛ لە جىيىكا خاك ھەس، ئاونى يە.

○ آنجا كە آب ھەست، خاك نىيست؛ آنجا كە خاك ھەست، آب نىيست.

● واتە: بۇ ئىنسان ھەمو نىعەمە كەن پىنكەوە جۆر نابى.

۱۳۱ - لە جىيىكا وا ئاوەس، تەيەموم باطلە.

○ آنجا كە آب ھەست، تىئىم باطل است.

● واتە: نەسل بىيى، فەرع جىنگاى ئى يە.

۱۳۲- له و لاخ نه بوج، ئاخورى هەل ئەبەست!

○ الاغ نداشت و آخر مى بست.

● به يه كىتك ئەوترى كە به خەيال بئرى.

۱۳۳- له و وخته و تۆقسە ئە كەي، سى و دو و مېشىم بە گون كە رەزە شە و زەمار دگە!

○ از وقتى كە تو دارى حرف مى زنى، سى و دو مىگس بر روی بىضە خر سياه
شىردا ما!

● واتە: گۈيىم بە لاي قسە بىن نرخە كانى تۇوه نەبووه.

۱۳۴- له و بىرسە و ائىزى ناخوھما!

○ از آن كىسى بىرس كە مى گويىد نمى خورم.

● واتە: ئەوهى واخولكى ئە كەي بۇ نان خواردن و ئىزى نان ناخۆم، جىڭكەي مە ترسىيە،
چونكە هەر ئەونە پېرى دايە سەر سفرە كە، ئىتىر تا ئاخىر دەس هەل ناگىرى.

۱۳۵- له و خت راواڭووئى تى!

○ در وقت شكار عنش مى گىردى.

● به يه كىتكى و خت نەناس ئەوترى.

۱۳۶- له و خت كىل و كار، عەمە بار؛ له و خت چىز و بىز، عەمە دزا

○ در وقت كار، عەمە بىيار؛ در وقت پخت و بىز، عەمە دزد.

● واتە: وختى كارت پىم بىي، رېزم لى ئەنتى؛ وختى كە پىويسىت بىكا خزمەتىكىم
بىكەي، بە قسەي خراپە لە خوت دوورم ئەخەيتۇ.

۱۳۷- له و هەرگە هەر ئەم تۆزە هەل ئەسى!

○ از آن گىل هەمين گرد و خاك بلند مى شود.

● واتە: له و كەسە خراپە هەر مىتلىي وانە كە ويتنى.
ياد: له و كارە خراپە هەر بەرھەمى وابە بار دى.

۱۳۸- له هۆجەنەي خوھى ئەتۆرى!

○ از بند تنبان خودش قهر می‌کند.

- واته: له خوی یا له مآل و منالی خوی ئه توری. وه کوو توران له بهنخوین که ئه بین بهه‌ی خوی که کابرا گمیز بکابه خویا.

۱۳۹- له هه رچی کاسا، که وچکه!

○ در هر کاسه‌ای، قاشق است.

- به یه کیک که توتری که له هدموو کاریکدا بین جینگه ده خاله‌ت بکا.

۱۴۰- له هه رکوی ناشه، کتک فهراشه!

○ در هر جا آش وجود دارد، گربه فراش است.

- به یه کیکی خویزی و زکه‌رۇ ئه توتری که بۆمل و مۆسر بکا به مالانا.

۱۴۱- له هه رکوی ناشه، کەچەل فهراشه!

○ در هر کجا آش است، کچل فراش است.

■ وه کوو مەسیله‌ی پیشتوو.

۱۴۲- له هه رگ ئهونه توژ هەلسى، هەر خاسه.

○ اگر از گل آن اندازه گرد و خاک ایجاد شود، باز هم خوب است.

- واته: بهوهی که له و کەسە ياله و جینگە دەستت کە تووه، رازی بە ؟ چونکه ئوهیش هەر زۆرە.

۱۴۳- له هه لايە كەو باي بېت، بهو بارا شەن ئەكىا!

○ از هر طرف باد بیاید، از همان طرف شانه می‌کند.

- به یه کیک ئه توتری که نان به نرخی رۆز بخوا.

۱۴۴- له هه ورى باران ناوارى.

○ از هر ابرى باران نمى بارد.

- واته: هدموو قىرە و جەنجالىي جینگەي مەترسى نى يە. يە: له هەر كەس چاوه‌رىنى پياوه‌تى ناكرى.

۱۴۵- له هه وانه‌ی خالی، کووره ئه ده منیت!

○ با انبان خالی کوره را می‌دمد.

● وانه: به دهستی خالی، ده عیه‌ی بمخشین ئه کا.

۱۴۶- له هیسیریان پرسی باوکت کی یه؟ وتی دایکم ماینها!

○ از استر پرسیدند پدرت کیست؟ گفت مادرم مادیان است.

● به یه کیتک ئه وترئ که له رووی هەل ندیهت ناوی باوکی خۆی بوا، به لام شانازاری به دایکیه وه بکا.

۱۴۷- له هیلکه‌ی چەرمگ مامر رەش و له مامر رەش هیلکه‌ی چەرمگ په یا ئەوی.

○ از تخم مرغ سفید مرغ سیاه و از مرغ سیاه تخم مرغ سفید به وجود می‌آید.

● وانه: دورونی بی که له نیزادی پاک، نه ته وهی خراپ و له مرۆژی خراپ، منالی پاک بکەویتە.

۱۴۸- لیان پرسی خەلک کوییت؟ وتی هیشتا ئۇم نەھاوردگە!

○ از او پرسیدند اهل کجانی؟ گفت هنوز زن نگرفته‌ام.

● وانه: پیاو خەلکی ئه و جىگە يە واژنى لى ئەخوازى.

۱۴۹- لېقەی سوال بەر سەرما ناگىرى!

○ لحاف گدانى جلو سرما رانى گىردى.

● وانه: چتى خەلک کە به خېرات دايىتىان، خېرى لى نايىتۇ.

۱۵۰- لېتا ئاو هەس، مەلهوان نى يە؛ لېتە يشا مەلهوان هەس، ئاو نى يە.

○ آنجا كە آب ھست، ملوان نىست؛ آنجا ھم كە ملowan ھست، آب نىست.

● وانه: ھەمو و نىعەتى پىنكەوە بۇ مرۆف جۆر نابى.

۳ م

۱- ماجنی بوگه وره کچ چهس ؟

○ یک بوس برای دختر بالغ چیست ؟

● به تهوس نهودتی، واته: نه و کاره خراپه یا نه و هله یه که تو به بچووکی نه زانی،
زوریش بچووک نی یه.

۲- مار به دهس مردم بگرها

○ مار را با دست مردم بگیر.

سرِ مار را به دست دشمن بکوب که از احمدی الحشینین خالی نباشد.

(گلستان سعدی)

● واته: نه گدر نه و که سه دوز من بین، که به دهستی نه و مار نه گری، یه کنی لهم دو و نا کامی
خیزه ده سگیرت نه بین: یا ماره که نه کوژری یا نه داته دهستی دوز منه که نه وه، که له هدر
حالدا به سو و دی تو نه واو نه بین.

۳- مار به زوان خوهش له کون تیته ده رؤ (یا ده رتی)!

○ مار با زیان خوش از سوراخ بیرون می آید.

● واته: زمانی خوش دوز منیش نه درم نه کا.

۴- مار بیت و مر و چه بتخوا

○ مار باشی و مور چه تو را بخورد.

- به که سینکی توانا و نازا ئه و تری که بختی لئی هله گه را بیتۆ و یه کینکی بئی نرخ و پیچ و پروج دەسی بە سەراکىشا بى.
- ٥- مار تا دەسی لى نەوهشنى، وەزە ناكا.
○ مار را تا اذىت نكى، نمى گزد.
- واتە: نزىكى زالىم مە كەوه و سەر مەتىرە سەرى با تۇوشى عەزىزەت نە كا.
- ٦- مار تا مار نەخوا، ناوى بە ئەڙدىيە.
○ مار تا مار نخورد، ازدەن نمى شود.
- واتە: زالىمى خوين مىز، دواى زولىمكى زۆر وە كۈو ئەزدىيەلەن دى و هار ئەبى.
- ٧- مار خوهشى لە سېر نەھەت، سېر لە بەر كوناکە يا سەوز ئەۋوا
○ مار از سېر خوشش نمى آمد، سېر جلو سوراخش سېز مى شد.
- واتە: كەسى لە كەسى خۆشى نەيدەت و ئەو كەسە بىئى بە مووي دەمانخى و لە بەر چاوى دورۇر نە كەۋيتىز.
يا ئەلىپىن، مار خوهشى لە پۇونگە نەھەت، ...
- ٨- مار خوهى خاسە، تولوھ كەھى خراوە
○ مار خودش خوب است، تولەاش بد است.
- واتە: ئەو زالىمە خۆى بە هەر حال، نۆچە كانى وەزە يان زۆر ترە.
- ٩- مار سەرى بېشىت، لە سەر رىنگا ئەخە وي.
○ مار سرش درد بىكىن، بىر سر راه مى خوابىد.
- واتە: زالىم كە بەختى لئی هله گه را بىتۆ، بە دەستى خۆى قەبرى خۆى نە كەننى.
- ١٠- مار كىلك بىرياڭ، تۆلە ئەسىتىن.
○ مار دم بىريدە، انتقام مى گىردى.
- واتە: لە دوزىمنى زامدار مەترسى بىكە.
- ١١- مارە كەھى شىخ ئۆمەردا

○ مار شیخ عمر است.

● به یه کیک نه وتری که چاکدت له گهله کردین و نه و به خراپه جوابت بداتهوه. وه کوو ماره کهی شیخ نومه رکه دوای خزمه‌تیکی زور هله چوو به گرده‌نی شیخ‌دا و پیوه‌ی دا و کوشتی.

۱۲- مار گهسته له گوریس رهش و چه رمگ سل نه کا!

○ مار گزیده از طناب سیاه و سفید می‌ترسد.

● واته: کسین که جاری له شویتیکه وه خله تابی، بز دوابی له و جوّره جینگانه نه ترسن و دووریینی نه کا.

یا گهله‌ین: ماران گاز له گوریس رهش و چه رمگ نه ترسنی.

۱۳- مار مار خودریش هه‌س.

○ مار مار خور نیز وجود دارد.

● واته: ده‌س له بان دسی زال‌میشه وه هه‌یه.

۱۴- مار هه‌رجی پیچ نه خوات، ئاخیری راس به کونا نه چیت.

○ مار هر چه پیچ بخورد، در آخر راست در سوراخ فرومی‌رود.

● واته: نای راست نه بین هه‌ر راسته وه بینی.

۱۵- ماری تئ زایگه.

○ مار در آن کار زائیده.

● واته: نه و کاره تووشی گیر و کوزپ بوروه.

۱۶- ماس نی‌یه به لای ده‌متا دیار بیا

○ ماست نیست که دور دهانت دیده شود.

● به کیک نه وتری که قسه‌یه کی کردین و تیستا حاشای لئی بکا.

۱۷- ماسی گهوره له تافگه‌دا نه گیرگنی.

○ ماهی بزرگ در آبشار صید می‌شود.

● واته: پله و مه‌قامی به رز به زه‌حمه‌ت به ده‌س دئ.

۱۸- ماسی له دهريا ئەوهخشى!

○ ماهى از دريما مى بخشد.

● واتە: له چتى ئەبەخشى كە نى يە تى.

۱۹- ماسى له سەرىيە و بۆ ئە كا.

○ ماهى از سر مى گىندى.

● واتە: كەسانى ناودار و بەرپرس، كۆمەللى خۆيان له بەين ئەبهن و ئەيدەن بە دەستى يېڭانەوە.

۲۰- ماسى هەر وەخت لە ئاو بىگىرى، تازەس.

○ ماهى راھر وقت از آب بىگىرى، تازە است.

● واتە: بۆ ئەنجامى ئەكاري، هەر وەختى بىن، دىزى نى يە.

۲۱- مال بە ساھىيۇ مال حەرامە!

○ مال برای صاحب مال حرام است.

● واتە: بۆ ئەبىن خاوهەن مال لە مالى خۆى يېۋەرى بىن؟

۲۲- مال بە لا يە كا ئەروپىت و ئىمان بە هەزار لا.

○ مال بە يك طرف مى روود و ايمان بە هزار طرف.

● واتە: مالى دىزراو، يە كىن بىردووبىه تى و شىك بۆ هەزار كەس ئەچى و له ئاكامدا ئىمانى مال دىزراو بۆ ئەو شكانە كە بە هەلەدا چۈرۈھ ئە كەۋىتە خەتەرەوە.

۲۳- مال بىن كەسى بىرمى، بۆ برازاواى!

○ خانە بى كىسى خراب، برای ساق دوشىش.

● واتە: نەوەندە بىن كەسە، كەسيكى واھىج و بىرۇچ يارمە تى ئەدا.

۲۴- مالىت مال نەوى و بازارت بازار بىن.

○ مالىت مال نباشد، اما بازارت بازار باشد.

● واتە: نەگەر مالە كەت لە مال نەچى قەيدى نى يە، بەلام بازارە كەت بالە بازار بېچى. ياخىلىقىن، مالىم مال نەوى و بازارم بازار وى.

۲۵- مالٌ نه‌رمن شیلانه‌کوت، بُو بات!

○ خانه‌ات ویران شود زرد‌آل، برای بادت.

- به یه کیکی بین نرخ نه‌ترئ که بین نه‌وهی شیاوی نه‌وهی بین ڙانه‌سه‌ری بُو خه‌لکی درووس کردنی.

۲۶- مال ته‌نیا، پاوشاپی یه.

○ ملک شخصی، پادشاهی است.

- واهه؛ کدسن که بین شریک خاوه‌نی چتنی بین وه کوو نه‌وهی به ته‌نیا پاوشاپی ولاتی بینی.

۲۷- مال چه‌رمگ بُو رُوژ ره‌ش.

○ ثروت سفید برای روز سیاه.

- واهه؛ نه‌مِرُّ که نه‌توانی پاشه که‌وت بخه بُو رُوژی نه‌نگانه. يا نه‌لین؛ مال گه‌ش بُو رُوژ ره‌ش.

۲۸- مال خوْ نه‌خوْر، بُو چه کمه بُو رَا

○ مال خسیس، برای وارث قلدر.

- واهه؛ مالی مرؤثی رُزد نه‌بین میرات به‌ری مل قه‌وی بیخوا. يا نه‌لین؛ مال نه‌خوهر، هین بخوهره.

۲۹- مال خوهت قایم که و سه‌گ هاوسا به دزمه‌که.

○ مال خودت را پنهان کن و سگ همسایه رابه دزدی متهم مکن.

- واهه؛ هوشت به مالی خوته‌وه بین و له که‌س به‌دگومان مه‌به.

۳۰- مال خوهم بُو خوهم، مال خه‌لکیش وه ک هه‌لوا نه‌خوه‌م!

○ مال خودم برای خودم، مال مردم رانیز چون حلوا می‌خورم.

- به یه کیکی ته‌ماعکار نه‌ترئ که چاوی بریسته مالی مردم.

۳۱- مال خه‌لکان، تالج که‌لکان!

○ مال مردم، تالب بام.

● واته: به مالی مهردم دل خوش ناکری.

۳۲- مال سوتیاگ به مال ٿوی، زکه رو به مال ناوی.

○ خانه خراب مجدداً صاحب خانه می شود، شکمو صاحب خانه نمی شود.

● واته: زکه رو ٿه سیری زکیه تی و هرچی به دهس بیزی خهرجی زکی ٿه کا.

۳۳- مال شوه کاول بیت واته تی بردهو.

○ خانه جن نوزادکش خراب باد که تو را نکشت.

● گالله یه له بینی دووکهسا، واته: خوابت کرڙئ.

۳۴- مال فروش شهويٽ تیره و مال سین شهويٽ برسی.

○ آن که خانه می فروشد یک شب سیر است و آن که خانه می خرد یک شب گرسنه.

● واته: مال فروش پاره کهی زووله بهین ٿه چئی، بهام مال سین پاره کهی پاشه کهوت خستووه.

۳۵- مال فره کوزان، ٿاوي نی یه له گوزان!

○ در خانه ای که زن زیاد وجود دارد، آن خانه آب در کوزه ندارد.

● واته: مالی که ڙنی زوری تیدایي، سامانی نی یه و هر کهس بو خویه تی.

۳۶- مال قهلم سهربه ساحیوه.

○ مال بد بیخ ریش صاحیش.

● واته: چتنی خراب ٿه میتیتو بو خاونه کهی.

۳۷- مال کھسی بخو، یا زور قینی لئی بیت، یا زور خوهش!

○ مال کسی را بخور یا بسیار بدن بیاید، یا بسیار خوشنود شود.

● واته: ٿووهی واقینی دئی مالی بخوی، بیخو با هر قینی بئی. ٿووهیش واخوشی دئی، بئی دلی مه که.

۳۸- مال له چالا بیت و ساحیومال به دیاریه و بیت.

- مال در چاه باشد و صاحب مال در کنار آن.
- واته: مال له هر حالت نه گهر خاوه‌نی به دیاریز بیست، بو خاوه‌نه که‌ی جنگه‌ی دل خوشیه.

۴۹ - مال، مال منه و مال‌اوایی جهله‌لما

- مال، مال من است و از جلیل تشکر می‌کنند.
- واته: من عه‌زیتم کشیده و له و ریگه‌دا پاره‌م خه‌رج کرد و وه که‌ی چی له که‌سیکی تر مال‌اوایی نه کری.

۴۰ - مال، مال نه، میوانیشی لئی کهفتا

○ خانه، خانه نبود مهمان نیز به آنجا آمد.

- به مائیکی رهش و رووت نه وتری که میوانداری هه‌ل نه گری.
- یا ته‌لین؛ مال له خویه یا نه و میوانیشی لئی کهفت.

۴۱ - مال مفته، قازی مهراخه‌یش ئه يخوا

- مال مفت را قاضی مراغه نیز می‌خورد.
- واته: له چتی موفت که‌س خوی لاناد.

۴۲ - مال مردان، له بنه بهردان.

○ مال مردان، در زیر سنگها.

- واته: نه و کده‌سه واخیره‌تی کار کردنی هه‌یه، له بن بهردیش بئن نانی خوی ده‌ردینی.

۴۳ - مال مردم کیسه ئه دریفتا

○ مال مردم، کیسه پاره‌می‌کند.

- واته: که‌س نابی به مالی مردم دل خوش بکا.

۴۴ - مال مهزمنه‌ی چاوه‌ما

- موجودی مال می‌تواند میزان حدس و تعیین نرخ کالا از راه چشم باشد.
- واته: سروچی سه‌ردہ رچوو به دیتنی کالاً یه ک ئه توانی نرخی ئه و چتنه‌به‌راورد بکا.

۴۵- مال نهشه مهی ساچیو مال نه دات.

○ خانه، بوي صاحب خانه را مي دهد.

● واته: ته نسیری خاوهن مال له سه چزنيه تي مال و منالي ناشكرابه.

۴۶- مال نه گه بيه ههوار، سه گ گه بيه پاي دار.

○ بار و پنه به منزل ترسيد، سگ به پاي درخت رسيد.

● به به کينکي پاسو تاو ثه وترئ که له کاريکدا بهر له هه مو و که س خوی تئي کوتئ.

۴۷- مال هه زار مالى لئي له که فته و.

○ از خانه اي هزار خانه منشعب مي شود.

● واته: له پنه ماله يه کي هه زار مال جيا له پيتون.

۴۸- مال يا بو غه ره ز يا بو مه ره ز.

○ مال يا برای غرض يا برای مرض.

● واته: مال و سه روهت لو دو و رينگادا ثه بين خه رج بکري.

۴۹- مالى په بوله رازيانه و خوهى به دلپشه مردا!

○ خانه اش پر بود از رازيانه و خودش با دل دره مرد.

● به به کينکي ثه وترئ که خوی چتنيکي حه ياتي بيي و که لکي زيانى لئي و هر له گهري.
ها له لئين: مالى په له رازيانه و خوهى به دلپشه ثه مرد.

۵۰- مامان وختي فره بي، سه ره ماله که لار نه وي!

○ ماما وقتی زياد پاشد، سر نوزاد کج مي شود.

● واته: له به عزه کاريکدا له گهر چهن که س به پرس بن، کاره که خراب ثه بين.

۵۱- مامر برسی خه رمان ثاو برياگ له خهواه و پيني!

○ هن غ گرسنه خرمن آب برده را در خواب مي بیند.

● واته: هر که س نه وهى له خهواه و پيني که پتوبيستي تي و دلی هابلا يه وه.

۵۲- مامر بيتنه جوش، ده نوک نه داته سه ره که له شيرزا!

○ اگر مرغ به جوش بیاید، با نوک بر سر خروس می‌کوبد.

● واته: می‌ئه گهربیته جوش زور تیری بُو نیر.

۵۳- مامرتاخوه‌ی خول نه کا به سه رخوه‌یا، که س خول ناکا به سه ریا.

○ مرغ تا خودش خاک بر سر خودش نریزد، کسی بر سرش خاک نمی‌ریزد.

● واته: هر بله‌یه که به سه مرؤقدا بیت، له خویه‌وه دانه که ویت.

۵۴- مامردش هیلکه‌ی چه رمگ نه کا.

○ مرغ سیاه تخم سفید می‌گذارد.

● واته: له کسینکی به روالت ناشیرین، منالی جوان نه که ویتن یا: له کسینکی خراب،

منالیکی چاک نه که ویتن.

۵۵- مامركه‌فته سه رجوپی، که له شیر له داخا توبی!

○ مرغ چوبی را به دست گرفت، خروس از غصه دق کرد.

● به پیاویک ثوتری که ژنه کهی له زه ماوهنا بله‌ای غدریه‌وه سه رچوبی بگری و نه و
له داخا دری تیدا نه بی.

۵۶- مامره‌یلکه‌یش نه کات و ریقنه‌یش!

○ مرغ هم تخم می‌گذارد، هم فضله می‌کند.

● واته: له مرؤف هم منالی چاک نه که ویتن و هم خراب.

۵۷- ماموئه‌ت دا به ئاوا، خاللۇئه‌ت گریته‌وا

○ عمو تو را به دست جریان آب می‌سپارد، دائی تورا از آب می‌گیرد.

● واته: مامه دوژمن ته و خاللۇ دوسته.

۵۸- مامه خه‌مه، کیفی خه‌مه هه ربوکه‌مه.

○ عمو غم خوار، کوهی غم برایش کم است.

● به یه کېیک نه وتری که خه‌مه هه مو و که س بخوا.

۵۹- مامه‌لله نه کردگ، نه نهفع نه وینى و نه زه ره‌ر.

○ آن که معامله نکرده است، سود و ضرری متوجه او نیست.

● واته: تاکه سین نه که ویته ناوکار و مهشهده تووشی کو سپ ناین.

٦٤- مامه‌له و سه‌فره تاقی که رهون.

○ معامله و سفر محک آزمون اند.

● واته: له مامه‌له و سه‌فردا ثه توانی خه‌لک بناسی.

٦٥- مامه مامه، شایی و شیوه‌ن ده سه‌وامه.

○ عموم، شادی و شیون بده و بستان است.

● واته: ثه گدر له شایی و شیوه‌نی خه‌لک‌دابه‌شداری بکه‌ی، ثه وانیش جوابت نه‌دهنه‌وه.

٦٦- مانگابه‌ه ذی که‌ل ته‌گری و به ناشکرا اه‌زی.

○ ماده‌گاو مخفیانه جفتگیری می‌کند و آشکارا می‌زاید.

● واته: بـعـزـهـ کـارـیـ ثـهـ گـهـ رـچـیـ دـوـورـ لـهـ چـاوـیـ مـهـرـدـمـ ثـهـ نـجـامـ ثـهـ درـیـ بـهـ لـامـ لـهـ نـاـکـامـدـاـ هـرـ نـاـشـکـرـاـ نـهـبـیـ.

٦٧- مانگا مرد و پریا دو.

○ ماده‌گاو مرد و دوغ قطع شد.

● واته: ثه خـیـرـهـ والـهـ وـرـیـگـهـ وـهـ سـگـیرـمانـ ثـهـ بـوـوـ، بـرـاـ.

٦٨- مانگا نه‌زایگه، پـهـ نـیـرـ تـهـ فـرـوـشـیـ!

○ ماده‌گاو نـزـائـیدـهـ، پـنـیـرـ مـیـ فـروـشـدـ.

● به یـهـ کـیـکـ ثـهـ تـرـیـ کـهـ بـینـ دـهـ سـمـایـهـ وـهـ هـیـچـ نـهـ بـوـوـ، مـوـعـامـهـ لـهـ بـکـاـ.

٦٩- مانگ خـوـهـیـ دـیـارـهـ، جـهـ وـهـ جـیـیـ بـهـ ئـیـشـارـهـ؟

○ ماه خـوـدـشـ پـیـداـسـتـ وـنـیـازـیـ بـهـ اـشـارـهـ نـیـسـتـ.

● واته: چـتـنـیـ کـهـ خـوـیـ نـاـشـکـرـایـهـ، پـتوـیـسـتـ نـاـکـاـ تـوـ بـیـزـیـ.

٧٠- مانگ دـیـارـهـ، حـهـ وـهـ جـیـیـ بـهـ ئـیـشـارـهـ نـیـیـهـ.

○ ماه پـیـداـسـتـ وـاـحـتـیـاجـیـ بـهـ اـشـارـهـ نـدارـدـ.

□ وه کوو پهندی پیشوو.

۶۷ - مانگه‌شه و له نیواره‌وه دیاره.

○ ماه از اوّل غروب پیداست.

● واته: چونیه‌تی هرچتنی له ثوه‌له‌وه دیاره.

۶۸ - مای دوخواکه‌ت هاوردده‌وا

○ دوغینه را قوام آوردي.

● به توس نه‌تری، به یه کنی که جه‌زای پیاوه‌تی که سینکی تری به ناپیاوی دایتّ.

یانی: ثافه‌رین باش جوابت دامزا!

۶۹ - مردگ نه‌سفه‌هان ناونه‌کاشان.

○ مرده اصفهان را به کاشان نمی‌برند.

● واته: هر کس پیوه‌ندی به جینگه‌یه کو هدیه و خیری ژیان و زه‌حمه‌تی مرگ‌گی نه‌بئی.

مرد بُز نه‌جو جینگه بئی.

۷۰ - مردگت نه‌مریت و پات له شیوه‌نا، نه‌ورگیت‌ا

○ مردهات نعرده باشد و پایت از عزاداری قطع نشود.

● به یه کنیک نه‌تری که دائمه له پرسه و شیوه‌نی خلکدا بئی.

۷۱ - مردگ شور به حق خوه‌ی گه‌یی، مردگ گور به گورا

○ مرده شور به حق خود رسید، مرده گور به گور.

● واته: هر کس هاله بیری حقی خویا و دوای نه‌وه به سهر هیچنکه‌وه کاری نی‌یه.

یا گه‌لین! مردگ شور به حق خوه‌ی بگه‌یه،...

۷۲ - مردگ مرد، شه‌یتان ده‌سی لی هه‌ل‌هه‌گری.

○ کسی که مرد، شیطان دست از سرا او بر می‌دارد.

● به یه کنیک نه‌تری که دوای مردنی که سی قسی خراب به مردووه بکا و به وتنی

نه‌وه‌نده، به گینایه پیی بیزون که تو له شه‌یتان خرابتری.

۷۳- مردگ مرد و با وهسيه‌تى بىردا

○ مرده مرد و باد و صييّش را برد.

● واته: وهسيه‌تى ئهو مردووه بىز ميرات بەره کانى بايەخى نى يە و عەمەلى پىناكەن.

۷۴- مردن تېت و جاريکە، تانەي ناكەس گۈرەو شارىكە!

○ مرگ مى آيد و يك بار است، اما طعنە ناكس چون فشار قبر است.

● واته: مەرگ ئهو عەزابى نى يە كە تانە و تەشىرى خەلک ھە يە تى.

۷۵- مردن گەدا و عەيىب دەولەمەن كەس پىنازانى!

○ مردن گدا و عىب نۇوتىند را كسى نمى فەمدە.

● واته: هەزار نانى نى يە تا پرسە كورىخواو يادى بىكەن، لە نەتىجەدا كەس نازانى كەى مردووه؟ دەولەمنىش پارەي ھە يە و عەيىبە كانى بە پارە دائە بۆشىرى.

۷۶- مروچە چەس تاكلەپاچەي چەبىن؟

○ مورچە چىست تاكلەپاچەاش چە باشد؟

● بە چىتكى بچووك ئەوتىرى كە هېچ حىساب وكتىيى لە سەرى نە كرى.

۷۷- مريشك بۆ شەويكىش بىت، جىيگەي خوهى خوهىش ئەكەت.

○ مرغ براي يك شب ھم كە شدە جاي استراحت خود را درست مى كىند.

● واته: مروف نابىن لەم باروهە لەو مريشكە كەمنى بىن.

۷۸- مريشك هات لاسايى قاز بکاتە، قنگى درىيا!

○ مرغ آمد تقلید غاز را در بىاورد، كونش پارە شد.

● بە يە كى ئەوتىرى كە بىن ئەوهى بتوانى، وە كروكەسىكى تر عەمەل بكا و لە ئاكامدا تى بشكى.

۷۹- مزگت برمى، مېخراوه كەي ھەر ئەمېننى.

○ مسجد خراب شود، محاباش باقى مى ماند.

● واته: كەسى كە زووتر جوان و رېك و پېك بۇوبىن، لە پېريش دا نىشانە يە كى ئە جوانى يە تىدا ئەبىزى.

۸۰- مزگت دروس نه و گه، گهدا بهر درگای گرتا

- هنوز مسجد ساخته نشده، گدا دم در را گرفته است.
- و آنه: بهر له نهوده کارئ بکرئ، میرات بهری بۆ راسته وه بورو.

۸۱- مژ و مول له ناو کویزگه لا چاو ساقه!

- نیم کور در میان کورها راهنما است.
- ▣ بروانه بۆ پیتی «ل»: له ناو کویزگه لا...

۸۲- مس، مس چه ته؟ یه ک دهفعه بیزه مسەفا.

- چرا مص، مص می کنی؟ یکدفعه بگو مصطفی.
- و آنه: چی له دلتایه، دهربی خەو ۋەندە مە يىخەرە گەرروو.

۸۳- مشت نمۇونەی خەروارە.

- مشت نمونە خروار است.
- و آنه: نەختى له چتى، بۇ ناساندىنى تەواوى ئەو چەنە كىفابە تە.

۸۴- مشك كويز نان له مالى دەرنايەرئا!

- موش کور نان از خانه اش بىرون نمى آورد.
- بە يە كىتكى رۈذ و مال خۆ ناخۆر ئەوترى كە خېرى بۆ كەس نەبى.

۸۵- مشك لە مالىيا جووچكەي چەور ناوى!

- موش در خانە او دەمش چرب نمى شود.
- بە يە كىتكى رۈذ ئەوترى كە لە مالىيا خواردەمنى چەور پەيدا نەبى.

۸۶- مشك نە چەرچەر بە كونا، گۈزگىكىشى نە بەست بە جووچكە يەوا

- موش در سوراخ نمى رفت، جاروبى هم بە دەمش مى بست.
- بە كەسيك ئەوترى كە خۆى له جىنگا يە كدارىيگە نە كەن، كەسيكى تىريش لە گەل خۇزىا بىا.

۸۷- مل لە چەقۇ ئەساوى!

○ گردن به چاقو می‌مالد.

- به یه کیکی شه‌ر فروشی بین‌هیا و ده‌س تندگ نه‌وتری که شه‌ر فروشی بکات بو
نه‌وهی چتیکی له که‌سی ده‌س که‌وی.

۸۸- منال ده‌وله‌من سهور نه کا تا له ئاسیاو تیته‌و، منال گه‌دا سهور ناکا تا له
تەننور ده‌رتى!

○ بچه آدم توانگر صبر می‌کند تا از آسیاب برگردد، بچه آدم تهیدست صبر
نمی‌کند تا از تنور درآید.

- وانه: ده‌وله‌من سه‌بری هه‌یه و به‌ده‌وله‌ت نه گاه‌هزار سه‌بری نی‌یه و هر بیوله‌ته.

۸۹- منال که‌متر بدويئن، زینی دووری لى مه‌سینه.

○ به بچه کمتر محبت کن، تا در دوری تو از بین نرود.

- وانه: نه گهر منال‌ل زۆرت لە ئەندازه دواند، دلت بین نه‌بستی و له دووری تۈزۈانى
تاڭ نېبىن.

۹۰- منال مەله‌وان له ئاوا تەخنکى!

○ فرزند شخص ملوان در آب غرق می‌شود.

- وانه: که‌سین له کارىکدا شاره‌زاپى، مال و مئلى نه‌لو شاره‌زاپى يه کەلک و هر
ناگر.

۹۱- من ئاغه و تۇئاغه، کى جىيگە مان بۇ داخا؟

○ من خان و تو خان، کى رختخوابمان را پەن کند؟

- به یه کیکی ژىرده سه نه‌وتری که ئەركى سەرشانى خۆى له بىر چووپىتۇولە ئەندازه‌ئى
خۆى زىاتر پادا كېشى.

يا ئەللىن، من ئاغه و تۇئاغه، کى كەره کە بکاته زاخه؟

۹۲- من ئىزىم سىر، نه و ئىزىز پىازا

○ من مى گويم سير، او مى گويد پىاز.

- وانه: قىه‌مان يه كى ناگرى و پىكەوه نامانكى.

۹۳- من تیزم نیره، نه و نیزی بیدوشه!

- من می‌گوییم نر است، او می‌گوید بدوش.
- به یه کنیک نه و تری که له کارنکدا باری ثینکار بگری.

۹۴- من بو تو مردگ، تو من به هیچ حه ساونه کردگ.

- من برای تو مرده، تو من را به هیچ حساب نکرد.
- واته: من تو م زور خوش نه وی، بهلام تو له من ناپرسی.

۹۵- من بهم با گله ناله رزم.

- من با این بادها نمی‌لرزم.
- واته: نه نوعه هه پره و گوره شه من له مهیدان ده رنا کا.

۹۶- من رازی بهم به نان جو، سهر خاقان به فنگ خوسرو.

- من راضی باشم به نان جو، سرخاقان به کون خسرو.
- واته: مرؤثی قانیع، منه تی هیچ کس ناکیشی و سه ری به رزه.

۹۷- من رازی و تو رازی، چ نیازه به قازی؟

- من راضی و تو راضی، چه نیازی است به قاضی؟
- واته: وختنی کور و کچ به یه ک رازی بن یا وختنی دو ولاینی شهر له یه ک خوش بن، پیویستی به مه حکمه مهی قازی نی یه.

۹۸- من ریشم گری گرتگه، نه و نیزی بپرا سیگاره که م روشن که م

- من ریشم آتش گرفته است، او می‌گوید آن آتش را بیاور سیگارم را روشن کنم.

- واته: هر که م ها له بیری قازانجی خویا و بیر له زه ره ری مردم ناکاتو.

۹۹- من کوم کرده و به کزه کزه نه و هات بردی به زور کوزا

- من با تلاش جمع کردم، او آمد و بازور کس آن را برد.

- قسهی ژیتکه وابه زه حممت مائیکی ناین به یه کز و شروع کهی چوویی ژیتکی تری خواستبی و نه و ژنه ته پی دایتته سه ر ماله که و بوبنی به خاوه نی نه و ده سرهنج و ماله.

۱۰۰- من که به ناگر که سی گهش نه ومه، بوجه به دووکه‌لی رهش بومه و؟

○ من که به آتش کسی روشن نشوم، چرا باید به دود او سیاه بشوم؟

● واته: من که لهو کسه، خیریکم نه دیوه، بوجی ثبی دووکه‌لی زه ره ری ره شم بکاتز؟

۱۰۱- من منم، توکنی بت؟

○ من منم، توکیستی؟

● به يه کیک ٿو ترئ که خوئی وه کرو تو بدا له قله.

۱۰۲- من نیم و گهه دایی، تیزه نه کولیابی.

○ وقتی که من گدایی بکنم، اینجا نه کلیابی.

● واته: سوال کردن له هر کوئی بئ بسوالکر، فرقی نی يه.

۱۰۳- موورگ بن کونا چون دائمه مینی؟ نه یکه نه نگین رهونه ق نه سینی.

○ خرزه ناسفته چگونه معطل می ماند؟ آن را تبدیل به نگین انگشت مری کنندو ارزش پیدا می کند.

● واته: نهو تافره تهی واده ستارو نه بورو، وه کرو نگینی نه نگو و سیله قدرو حورمهت پیدا نه کا.

۱۰۴- موورگ هاو سامال، مه گهه به شه وا بیکه بته ملا

○ خرزه همسایه را مگر شب به گردن بیاویزی.

● واته: مالی مردم یا مالی ذیه تی به ئاشکرا به هرهی لئ وهر ناگیردری.

۱۰۵- مووسا بو تو چووه کیف توروا

○ موسی برای تو به کوه طور رفت.

● واته: نهو کاره به سوودی تو ته او بورو.

۱۰۶- مووله ماس نه کیشیا

○ مو از ماست می کشد.

● واته: زور به هوش و ده قیقه.

یا ئه لین: مووله ماس جیا نه کانه و.

۱۰۷- موله زوانم دهرهات.

○ مو بر زبانم روئید.

● واته: نهونده قسه و ناموزگاریم کرد، هیلاک بوم.

۱۰۸- موله ناو مشت ده رنایه.

○ مو از کف دست نمی‌روید.

● واته: چتنی له و کسه حاصل نابی.

۱۰۹- مووی سه‌رم له ناسیاوا چه رمگ نه کردگه!

○ موی سرم رادر آسیاب سفید نکرده‌ام.

● واته: دنیا به کم دیوه و ته جزویه ژیانم هدیه.

۱۱۰- موویه ک له ورچی، هه رغه‌نیمه ته!

○ مویی ار خرسی، غنیمت است.

● واته: له و کسه، نهختن خبریش ده‌س که‌وئی هه ر باشه.

۱۱۱- مه‌تیلیم تهشی ریس بیت، به داریکیش تهشی ته ریسی!

○ عمه‌ام دوک ریس باشد، با یک قطعه چوب نیز دوک می‌ریسد.

● واته: که‌سی نه‌هلی کاری بیت برو یانوو نایه‌ریتۆ.

۱۱۲- هه به رخ خوهی پاشیل ناکا.

○ گوسفند بره خود رازیز باله نمی‌کند.

● واته: هیچ کس قینی له مثالی خوی نی‌یه و زه‌ره‌ری بوره‌وا نایینی.

۱۱۳- مردم برق ته بانگریت و تیمه چراموشی!

○ مردم را برق می‌گیرد و ما را چرا غموشی.

● واته: به‌ختی تیمه له مه‌رگیشدا هه شه‌ر.

۱۱۴- مردم پارویان کرد، تیمه شاروی ته که‌ین.

○ مردم پارو کردن، ما مانده‌ها را جمع می‌کنیم.

● واته: مردم هه مو نه ختینه کانی ثو چته بان برد و تیمه که و تو وینه ته کۆ کردنە وەی پاشەرۆک و خدوش و خالە کەی.

۱۱۵- مردم تۆر ئەخا، ماسى ئەگرى ئیمە تۆر ئەخەين، قورواق ئەگرىن!

○ مردم تور مى اندازند، ماھى صيد مى كىند؛ ما تور مى اندازيم، قورباغە نصييمان مى شود.

● واته: بهختى رەشى تیمه له گەل بەختى سوزى خەلکدا دوورن له يەك.

۱۱۶- مردم سەگى لى ئەوهرى و تیمە كىتكا

○ مردم مورد حملە سگ قرار مى گىرنىد و ما مورد حملە گربە.

● واته: بهختى تیمه ئەوهنە شەرە كە دوزمنە كەيشمان، دوزمن نى يە.

۱۱۷- مرگ كەر زەماوهن سەگە!

○ مرگ خر جشن و پايىكوبى سگ است.

● واته: دواى مرگى ئىنسانى رىزد و نەقام، ميرات بەرانى شابى و پلهزىقان ئە كەن.

۱۱۸- مرگ لە تەك ھاوسمالا، جەڙنە.

○ مرگ با همسايد، عيد است.

● واته: هەموو كارى تەنانەت مرگىش له گەل ھاومالدا خۆشە.

۱۱۹- مەكى زنان بارە خەران، خەرنە وەران چىش مەكەران؟

○ مكى زنهارا باید خر حمل كىند، اگر خر آنرا حمل نكىند چە مى توان كرد؟

● واته: كەس لە مەكى زنان تىناغا و ژمارە يىش ناكرى.

۱۲۰- مەگەر دايىك كراس كەوگ مردگە؟

○ مگر مادر پيراهن آبى مرده است؟

● واته: نەمە نە، يە كېتىكى تر.

۱۲۱- مەگەر كونى بالە خوما

○ مگر بىضداش رانيل بىگىردى.

● وانه: هیچ کاریکی بین ناکری.

۱۲۲- مه‌گه رهیلکه‌ی دووزه‌ردینه‌ی بوم‌کردگه؟

○ مگر تخم دوزرده برایم گذارده است؟

● وانه: مه‌گه رکاریکی زور گرینگی بوم‌کردووه تاریزی لئی بگرم؟

۱۲۳- مه‌سی له هه‌سی.

○ مستی از داشتن میسر است.

● وانه: تاکه‌سی نه بین نهو خدرجه ناکا.

۱۲۴- مه‌لا مفته ناچیته می‌خراوا

○ ملاً مفت به محراب نمی‌رود.

● وانه: نهم کاره به مفته ناکری.

یا نه‌لین؛ ملا به خورایی ناچیته می‌خراو.

۱۲۵- مه‌ل میوه خودر دهنووکی لاره.

○ پرنده میوه خوار نوکش کچ است.

● وانه: هروآکه هه مو و مه‌لی میوه خورنی يه، هه مو و که سیکیش ناتوانی نهو کاره بکا.

۱۲۶- مه‌لیچک په‌لامار بنچک.

○ گنجشک پناه به بوته.

● وانه: که سیکی هه‌زار و بین ده سه‌لات ناچار نهین له ته‌نگ و چه‌له‌مهی ژیاندا په‌نا بیا به په‌نا گایه کی بین قابل.

۱۲۷- مه‌لیچک ره‌نگ نه‌کات و به نرخ سه‌بره له یفروشنا

○ گنجشک رنگ می‌کند و به نرخ سه‌ره می‌فروشد.

● به یه کیکی ساخته‌چی و فیلیاز نه‌وتزی که کلاو بنته سری مه‌ردم.

۱۲۸- مه‌لیچک کویر، خواهیلاته‌ی بؤـنـهـ کـاـ.

○ گنجشک کور، خدابرایش لانه می‌سازد.

● واتنه: خوامه خلووقی ههزار و زویزی خۆی یارمه تى ئەدا.

۱۲۹- مەمشوره بە گواو، خاسېش مە كە بۆ سوا!

○ مرا با آب آلوده مشور، خوبى ھم براي احسان مەك.

● واتنه: لە لایە كە وە ئاپرۇم نەبەي و لە لایە كە وە چا كەم لە گەل ئە كەي، كەوابۇ ئاپرۇم
مەبەد چا كە يىش لە گەل مە كە.

۱۳۰- مەنازە بە بۇون، مە گىرى بە نەبۇون.

○ بە داشتن مناز و بە نداشتىن گىرىيە مەك.

● واتنه: چونكە بۇون و نەبۇونى ماللى دنيا بىقايى نى يە و تاسەر نابى.

۱۳۱- مەن بە مەن خوھى، مە ليچىك بە سەنگ خوھى.

○ من با من توزىن مى شود و گىنجىشك نىز بە اندازە وزن خودش.

● واتنه: هەموو چىتى بە پىوانەي خۆى حىسابى لە سەر ئە كرى.

۱۳۲- مەن پې بۇو، شەرمى لە كەس نى يە.

○ من كە پې شد، از كىسى شرم ندارد.

● واتنه: پىوانە كە پې بۇو ئەپىزى.

۱۳۳- مەويزه رەشه لە گىيرفان، بە فەرە چەرمەگ لە كۆلان.

○ مويز سياه در جىبيب، بىرف سفید در كوچە.

● واتنه: روآلەت نابى بە مەزەندە قەدر و ئەرزش، بە تکوو چۈنىيەتى زاتى
مرۆف پىوانەي ئەرزشە.

۱۳۴- مەويزه رەشه، ها لە كۆزە رەشا.

○ مويز سياه، در كوزە سياه است.

● واتنه: چىتى بە نىخ و خوش حالە جىڭگاي ناخۇشا.

يَا؛ ئافەرەتى جوان حالە خانوئى هەزارى دا.

۱۳۵- مە يكوتە، جەوقە!

○ نکوب، جفت بلوط است.

● واته: ثوکاره که تو نیکه‌ی، بی نتیجه‌یه.

۱۳۶- مه‌یمموون جوانه جلی که‌ی، ته‌ماشای قاج و قولی که‌یا

○ میمون خوش منظره است اگر بر تنش لباس پوشانی و به پاها و ریختش نگاه کنی.

● به تهوس ثه‌وتری به یه کیکی ناشیرین که جل و به‌رگیکی خاوین بکریته بدری و جیگه‌ی پنکه‌نین و گالته بین.

۱۳۷- مه‌یمون له خوه‌یا نه‌و، هاوله‌یشی ده‌رهاورد!

○ میمون قیافه‌ش کم خنده‌دار نبود، آبله هم درآورد.

● به یه کیکی ناشیرین ثه‌وتری که به هوی پیش هاتیکی تره‌وه ثه‌ونده‌ی تر ناشیرین بروین. یا که سئ عه‌ییکی بروین و عه‌ییکی تریشی لئ زیاد بروین.

۱۳۸- مه‌یه‌زه بومان، بی‌زه هه‌سمان.

○ نگو داشتیم، بگو داریم.

● واته: له‌وهی که بروته قسه مه که، به‌لکرو له‌وهی قسه بکه وا تیسته هه‌ته.

۱۳۹- میخ دوو حاجه به زه‌ویا ناچی.

○ میخ دو شاخه در زمین فرو نمی‌رود.

● واته: کاری دوو بدره کن سه‌رناگری.

۱۴۰- میراتی که‌ر هین که‌متیاره.

○ ارث خر مال کفتار است.

● واته: میراتی ثه و کسه بی نرخه به که‌سینکی بی نرخ تر ثه‌گا.

۱۴۱- میمان به رووی خانه‌خوی نان نه‌خوا.

○ مهمان با توجه به چگونگی برخورد صاحب خانه، غذا می‌خورد.

● واته: خانه‌خوی هدرچون له گەل میواندا رووازروویی، میوان بهو جۆره له سەر سفره‌ی ثه و ماله‌دا نان نه‌خوا.

۱۴۲- میمان، جهُن ساحیو ماله.

○ مهمان، عید صاحب خانه است.

● واته: میوان نه گدر هاته مالینک، میوانداری لئه نه کری و خاوهن مال به وکاره خوشحاله.

۱۴۳- میمان که ر ساحیو ماله!

○ مهمان خر صاحب خانه است.

● واته: هرچی خاوهن مال بیزی میوان گوی رایله‌تی.

۱۴۴- میمی نه ئه په رمى به خوه یا شوو بکا، داوای جیازی نه کردا

○ عمه در خود توان شوهر کردن نمی‌دید، جهیزیه در خواست می‌کرد.

● به یه کینک نه وتری نه توانی کاری بکا و نه شتوانی له خیری نه وکاره چاوپوشی بکا.

به جینگه‌ی «میمی» نه یش لین: (مه‌تی)

۱۴۵- میمی نه نه تری، به زُور نه یان ترانا!

○ میمی نمی‌گوزید، با زور به آن کار و ادارش می‌کردند.

● به یه کینک نه وتری که به زُور کاریکی ناشیرینی پئی بکدن.
یا به جینگه‌ی «میمی» نه لین: (مه‌تی) ...

۱۴۶- میوان خوهشی له میوان نه ئه هات، ساحیو مال له هه رتکیان.

○ مهمان از مهمان خوشش نمی‌آمد، صاحب خانه از هر دو.

● مه‌بست میوانی سه‌باره.

۱۴۷- میوان نان ناخوهی؟

○ مهمان نان نمی‌خوری؟

● واته: هه رواکه پرسیاری واله میوان ناکری، نهنجامی نه وکارهش پیویسته وجینگه‌ی پرسیار نی‌یه.

یا نه لین: میوان نان نه خوهی؟

ن ☐

- ۱- ناپیاگ مالی بوبه کەعبه، سه‌ری پیا مەکه.
○ نامرد اگر خانه‌اش کعبه شد، آنجا مرو.
● واته: نامرد جینگدی باوەر نی یه.
- ۲- ناتانی مردگ بشورى، قىرە قىرى خستگەسە زىنگ.
○ نمی تواند مرده بشوید، زنده را به داد و فرياد انداخته است.
● بە يە كىكى نە توان كار نەوتلىك كە بە هۆيە وە دەور و بەرى خۆرى خستىتە هاوار و
عەزىزەت.
يا ئەللىن. نې يە توانى مردگ بشورى، تەقى تەقى خستۇوە زىنگ.
- ۳- ناخوون خودت پشتىت نەخورنى، ناخوون كەس نايغۇرنى.
○ ناخن خودت پشتىت را نخاراند، ناخن هېچ كس نمی خاراند.
● واته: خۆت ئەبى لە بىرى خۆتابى.
- ۴- نازانم، رەحەتى گىانم!
○ نمی دانم، راحت جانم.
● واته: لە كارىكدا كە ئاكامىنگى پې عەزىزەتى ھە يە، خۆت پىتوھە كە و بىزە نازانم و
رەحەت بە.

۵- نازانی هله‌ری، نیزی حه‌وشہ که‌ی لاره!

○ نمی‌داند برقصد، می‌گوید حیاطش کج است.

- به یه کیک نه‌تری، کاری نه‌زانی و بیانووی پرو پروچی بُر بیتیتو.
یا گله‌لین؛ نه بیزانی هله‌ری، نه‌یوت حه‌وشہ که‌ی لاره.

۶- ناز دگه‌ران هر به زوانه، ناز جگه‌ران به دل و گیانه.

○ ناز دیگران زیانی است، ناز والدین از دل و جان است.

- واته؛ غدریه هر به‌زوان نازی منالی مردم نه‌دا، به‌لام نازی باوک و دایک به دل و گیانه.

۷- نازیان دا به پیاز، پیاز ده‌سی کرده گازه گازا

○ پیاز را ناز کردند، شروع کرد به گاز تولید کردن.

- به یه کیکی بی‌شرم نه‌تری که له پیاوه‌تی مردم جه‌سور بی‌پای زیاتر دا کیشی.

۸- ناشی پلاو خوه‌ر، به‌لاوه تیکه بُولوتنی نه‌وا!

○ پلو خور ناشی، اول لقمه را به سوی بینیش می‌برد.

- واته؛ نه‌وهی له کاریکدا شاره‌زا نه‌بین، زوو هه‌له نه کا و خوی نه‌ناستینی.

۹- ناشی سورنازه‌ن، پف نه کانه سه‌ره گه‌وره که‌یا!

○ سرنازن ناشی، در دهانه بزرگ می‌دمد.

- وه کو و مه‌سیله‌ی پیشوو.

۱۰- ناعیلاجی سه‌ره نه کا به مال دوژمنا.

○ ناچار بودن آدمی را به خانه دشمن می‌برد.

- واته؛ ناچاری مرؤوف منهت باری دوژمن نه کا.

۱۱- نامه‌تی وه‌ک سه‌گ نه‌هوری.

○ نکبتش مثل سگ پارس می‌کند.

- به یه کیکی بد خو و قوشمه نه‌تری که له گه‌ل که‌سدا هه‌ل نه کا.

۱۲- نان ئەخوات و نانین ئەشکنی.

- نان می‌خورد و ظرف نان را می‌شکند.
- به یه کیکی بی‌سفهت و سپله ئوتربی.

۱۳- نان ئە و نانه‌سە، ئىمرو لە خوان وېت.

- نان آن است کە امروز در سفره باشد.
- واتە: لە سەر ئە و چە حىساب ئە كرى كە ئە مىرقە تە.

۱۴- نان بىكىرگى ئاو، ئاو بىكىرگى جاوا!

- نان در گلۇ گىر كند، آب؛ آب گىر كند كفن.
- واتە: هەر چىنى لە قورۇوی مىرۇ داگىر بكا، بە ئاورە‌ها ئەبى بەلام ئە گەر ئاو گىر بكا، مەركەنە باشىۋىتىپ.
- يا ئەلىن ئان، ئاو، ئاو، جاو.

۱۵- نان بۆ خوم و جو بۆ كەرم.

- نان برای خودم و جو برای خرم.
- به یه کىك ئە و ترى كە زىادتر لە ئەندازە تەماع كار بىن.

۱۶- نان بۆ نانه‌وا، گوشت بۆ قەساو.

- نان برای نانوا، گوشت برای قصاب.
- واتە: هەر كەس لە كارىيىكدا شارەزايە و كار ئەبى بە ئەھلى خۆى راسپىزدى.

۱۷- نان بەره سەگ، مەيدە بە سپله.

- نان بده بە سگ، مەدە بە سفله.
- واتە: سەگ لە مىرقە سپله بە سفهت ترە.

۱۸- نان بە گوچىچكە ئەجاوى!

- نان با گوش مى جود.
- به یه کىكى گىل گە وج ئە و ترى.

۱۹- نان به مهذنه‌ی روژ نه خوا.

○ نان به نرخ روز می‌خورد.

● به یه کیکی ساخته‌چی نه وتری که له هر لایه که وه بای بی، بهو باره‌دا شهن ته کا.

۲۰- نان بی خوا نه خوات و تر سوّل لئن ثات!

○ نان بی نمک می‌خورد و گوز شور می‌زند.

● به یه کیکی رووت و قووت به‌لام فیز قوز و قسه زل نه وتری که خوی لئی گوم بروین.

۲۱- نان پاله‌وان هه رکه‌س بیخوا، لهشی زوران بگری!

○ نان پهلوان راه کس بخورد، باید کشتی بگیرد.

● واته: له گهله هر کسدا هدلسه و دانیشهت کرد، نه بین به خوی نه و عمدل بکهی.

۲۲- نان تا نه‌ی جاوی، ناچیته خواره‌و.

○ نان را تا نجوى، قورت داده نمی‌شود.

● واته: هه مو و کاری زه حمه‌تی هه یه و بین زه حمه‌ت به ئا کام ناگه یه.

۲۳- نالت جوین بی و خولقت گه‌نمین.

○ نانت جوین باشد و اخلاقت گندمین.

● واته: نه گهر نان و خوانی باشت نی یه، قهیدی نی یه؛ به‌لام به‌وشتره خولقت له گهله میواندا باش بی، قدره‌بوبی نهوناته‌واوی یه نه کاتق.

۲۴- نان خوهی له بهین دوو به‌ردا په‌یا نه کا.

○ نان خودش را از بین دو سنگ به دست می‌آورد.

● به یه کیکی ثازا و به غیره‌ت نه وتری که بؤزیانی خوی و مال و منالی ههول بداو نه ویستی.

۲۵- نالت گه‌نمین نی یه، خولقت گه‌نمین بی.

○ نانت گندمین نیست، اخلاقت گندمین باشد.

■ وه کوو مه‌سیله‌ی ژماره (۲۳)

۲۶- نان نت نی‌یه، زوانت بی.

○ نان نداری به مردم بدھی، زبان خوش داشته باش.

● واته: نانت نی‌یه بیده‌ی به مردم، زوانت له گەل مردم‌ما خوش بین.

۲۷- نان جو و گال خوه‌مان، قەزای له پلاو سەدری سولتان.

○ نان جو و ارزن خودمان، بلایش به جان پلو صدری سلطان.

● واته: به کەمی خۆمانه‌وە قەناعەت نەکین و به سەربەرزی نەژین و ژیز منه‌تى سولتان ناچین.

۲۸- نان خوەت له بەر شال خوەت.

○ نان خودت زیر شال کمر خودت.

● واته: به خوت دل بیسته و هیوات به هیزی خوت بین.

۲۹- نان خوم و کووزله‌ی کانی، میوانی هەی میوانی!

○ نان خودم و تره تیزک آبی مەمانی هی مەمانی.

● واته: نەرك و دەست ما يە له خۆمانه و ناوی پیاوه‌تى كەسیکى ترى له سەرە.

۳۰- نان روم له خوا و خەرج به عەجمم ئەد||

○ نان روم رامی خورد و خرج و باج به عجم می دهد.

● به يە كىت نەوترى كە له شوييتكەوە يالە كەسیكەوە خېرى دەس كەۋى بەلام خزمەتى شوييتكى تر ياكەسیكى تر بکا.

۳۱- نان رەق و دۆئى تورش، ئەخوهى بخوه، ئاخوهى چشا!

○ نان خشك و دوغ ترش، مى خورى بخور، نمى خورى به درك.

● به يە كىت نەوترى كە به كەم و كىزى مائىك رازى نەبىن و له خواردەمنى نەو مالە بتورى.

۳۲- نان كۆمامسى و پاس جرتاوا.

○ نان كۆمامسى و پارس جرت آباد.

● واته: خېرى له جىگە يە كۆ دەسگىر نەبىن و له جىگە يە كى تر پارىزدارى ئە كا.

یا ئەلین: نان کونه ماسی ئاخوا و پاس جرتاوا ئە کا.

۳۳- نان گەمالى ئاخوات و پاس تولى ئە کات.

- نان يك سگ نر را مى خورد و به اندازه يك توله سگ پارس مى كند.
- به يه كيڭى زۇر خۆر و بىنەنەر ئە و ترى كە ئە وەندەھى خەرجى كە بۆزى ئە كىرى، كار نە كا.

۳۴- نان گەنمىن، زىك پولاينى گەرە كە

- نان گىندم، شكم پولا دىن مى خواهد.

هر شكمى حاملە راز نىست

(نظامى)

- واتە: پياوه تى و جواميىرى كارى هەركەس نى يە و كەسانى تەنگە جىقلەدان ناتوانى پايە گاى پياوه تى رابىگەن.

۳۵- نان گەبى بە ناوکى، پشتى ھەلکىد لە باوکى!

- نان بە نافش رسىد، از پدرش روی برگىرداند.
- بە مئالى ئە و ترى كە گەورە بۇوبىن و دەسى گەيشتىنى بە دەمى خۆزى و باوکى و دايىكى لە بىر چوو بىتۇر و روويانىلى وەرگىپايانى.
- بە پېچەوانە ئە و پەندە كە ئەللى: نان گەبى بە ناوکى، نۆكەرى گىرت بۆ باوکى.

۳۶- نان گەبى بە ناوکى، نۆكەر ئەگرى بۆ باوکى.

- نان بە نافش رسىد، براي پدرش نوكەر اجىبر مى كند.
- بە مئالى ئە و ترى كە گەورە بۇوبىن و دەسى بە دەم خۆزى گەيشتىنى و باوکى و دايىكى ئومىند پەيدا بىكەن لە دەس رەنجى ئە و بەحىسىنە وە.
- **يائەللىن:** نان ئە گە يە بە ناوکى، قلىان دار ئە گرى بۆ باوکى.

۳۷- نان لە دەم سەگ ئەرفى!

- نان از دهان سگ مى رىياد.
- به يه كيڭى زۇر برسى و كەم تاقفت ئە و ترى.

۳۸- نان موسایی بخوه و له مال مسیحیبا بخه‌نه.

○ نان یهودی را بخورد در خانه مسیحی بخواب.

● واته: نانی موسایی (جووله که) پوخته و تمیزه و مالی مسیحی بُخه‌تون نه منه.

۳۹- نان مه‌ردان له سه‌ر مه‌ردان قه‌رزه.

○ نان مردان و امی است بر گردن مردان.

● واته: جوامیر، پیاوه‌تی میردان له بیر ناباتو.

۴۰- نان مه‌رد، له زک نامه‌ردا نامینی.

○ نان مرد، در شکم نامرد باقی نمی‌ماند.

● واته: نامه‌رد، پیاوه‌تی مه‌ردی له بهر چاو نی‌یه.

۴۱- نان و که‌رهی مه‌لازن، باریقه‌لای قیخازن!

○ نان و کره زنِ ملا، آفرین گرفتن زن کدخدای.

● واته: یه کنی پیاوه‌تی نه کا و به ناوی که‌سیکی تره‌وه نهواو نهی و دهس خوشانه لئی نه کری.

۴۲- نان ها به لای گا پیره‌وه.

○ نان نزد گاو پیر است.

● واته: گای پیر نه زمونی شیف و وهردی هه‌ید و بُخاوه‌نی خوی خیری داوه‌تزر و جیگکی ریزه.

۴۳- نان له ده م سه گ نه سینیتیوا

○ نان از دهن سگ پس می‌گیرد.

● به یه کیتکی رژد و پیسکه نهوتری.

۴۴- نان ناس و خوانه‌ناس!

○ نان شناس و خدانشنسا.

● به منالی مال نهوتری که ته‌نیا تیر خواردن نه ناسی.

۴۵- نان، نان گه نمینه و دین، دین ممحه مهده.

○ نان، نان گندم است و دین، دین محمد (ص).

● واته: نه و دوانه قهدر و بایه خیان هه يه.

۴۶- نان و دو ته خوا و به ساون رهقی دهس نه شوری!

○ نان و دوغ می خورد و با صابون مرغوب دست می شوید.

● به يه کيکي نهدار به لام فيز قوز نه و تري.

يا نه لين: دانه بر يشكه نه خوا و به ساون رهقی دهس نه شوری.

۴۷- نان هه رگه س بخوه نه شن سه لوات له سه ری بهي!

○ نان هر کس را بخوری يا يد بر او صلوات بفرستي.

● واته: نه گر له کسمی ختیري يا پیاوه تی يه کت دی، نه بین قهدر ناس بی و ناوي نه و کده سه به چا که بهري.

۴۸- ناني کمان نه خواردگه به و رو نه، دووباره بچينه نه و شونه و.

○ ناني با آن روغن نخورده ايم، تا دووباره به آن محل برگرديم.

● واته: خير يكمان له و کسه ياله و جينگه دهس نه که و توروه تا دووباره بچينه وه بو لاي نه و کسه يا نه و جينگه.

۴۹- ناني کي خواردگه به و رو نه، هه ره چيته نه و شونه و.

○ ناني با آن روغن خورده است و مجددا به همان محل بر می گردد.

● به يه کيک نه و تري که له جينگه يه کدا خير يكى دهس که و تبي و دل له و جينگه هدل نه کدنی و هر پرواتو بو نه و جينگه.

۵۰- نانی له مال خان دهرهات، دو و تول به شونيه و بيو.

○ ناني از منزل خان بیرون آمد، دو و تول به دنبال آن بودند.

● واته: خان به خشيوه تی به لام دهس و پا، دهسي لئي هه لنا گرن.

۵۱- نانی نه و پیازی ئەسەند.

- نان نداشت پیاز می‌خرید.
- واتە: ئەوهی کە پیویستی ژيانە نى يەتى، بە شويىن چتى ناپیویست دا ئەچى، ياخلىقىن: نانی نه و يخوات، پیازى ئەسەند ئىشىيەتى باز بويت.

۵۲- نانى ھالە بەر شالىيا.

- نانش در زير شال كمرش است.
- واتە: خۆى ئەتوانى خۆى بىرىنى.

۵۳- ناوجىتكەر دلى گوشاده.

- ميانجى گر دلش باز است.
- واتە: ئەوهى ناوجى ئەكال، خەمىتكى نى يەكتى كوتە كەخوات و كىن كوتە كە ئەوهىشىنى.

۵۴- ناوزكى قۇرەتى، كەوشە كانى جىرەتى!

- شكمش قاروقور مىكند و صدای تازگى كفشها يش نيز بلند است.
- بە يەكتىكى زك برسى و داما و ئەوتىزى كە هەر لە يېرى جل و بەرگ و رەنگ و دەقى خۆيابىنى.

۵۵- ناوزهوقى لە كەچەلى خراوترە

- تو ذوقى از كچلى بدتر است.
- واتە: لە رووبىردىنى مەرۆف، دەردىتكى گرانە.

۵۶- ناوى بە منه و بۇو، نىام بە تۆوه، تاقەرەت قيامەت بىسووتى پىئەوە

- اسىمى كە روى من بود، روى تو گذاشتىم، كە تاقام قيامەت با آن بىسوزى.
- واتە: نە ناوه ناخۆشە كە لە من نرا بۇو، لە كۆل مەن بۇو، وە تۆ دوچارى بۇوى و ئەبى پىئە بىسووتى.

۵۷- ناوى گەورە و شارى ويران!

- نامى بزرگ و شهرى ويران.

● به یه کیکی ناودار به لام پو و چهل نه و تری.

۵۸- ناوی هه س و ناوکی نی یه.

○ اسم دارد و محتواندارد.

● به یه کیک ثه و تری ناودار به لام پو و چهل.

۵۹- نرخیکه و شاعه باس بربیگیه سه و.

○ نرخی است و شاه عباس تعیین کرده است.

● واته: قیمه تی ثهم جسه له و که مت نی یه.

۶۰- نو پاچکه، نو نه فه ری گه ره که.

○ نو پا گرفته، نه نفر نیاز دارد.

● واته: منالی که تازه پا ته گری، پتویستی به چهن کس هه یه که رای بگرن، وه نه بین زور هوشیان به لایه وه بین.

۶۱- نو که ربی خه لات و به رات، تاج سه ره.

○ نو کر بدون خلعت و دستمزد، تاج سر است.

● واته: خزمه تکاری بین خمرج، جنگدی ریزه.

۶۲- نو که ر پاوش، هاوشایی ته کات.

○ نو کر پادشاه، در شاهی مشارکت می کند.

● واته: ده س و پای حاکم و فرمان ره وا، ده م له گه وره بی ثهدنه و خویان به زل ثهدنه له قله لم.

۶۳- نویز خویتنی نوورینی، فرمان که ری شیرینی.

○ نماز خوان باشی نورانی هستی، کار بکنی عزیز هستی.

● واته: خواناس به و زه حمده کیش، تا خوشبویست بی.

۶۴- نه تاگر بی، نه هاوار گوران.

○ نه آتش درخت بید، نه فریاد گوران.

● واته: ئە دوو چته جىنگەی باوه‌ر نىن؛ ئاگرى دار بى زوو تەواو ئىبى و هاوارى گۇرانىش راستنى يە چونكە هانادەمە.

٦٥ - نە ئاگىر و نە دوو، ھېچى ناوى بە شوووا

○ نە آتش و نە دود، ھېچكدام شوھەرنى شود.

● واته: شو بۆزۇن لە ھەموو چت و لە ھەموو كەسى باشتە.

□ بپوانە بۆ پىتى (خ): خوھەش ئاگىر خوھەش دوو...

٦٦ - نە ئەسپ لە بەھارا ھەل ئەبزىزگىت و نە زۇن لە زەماۋەنا.

○ نە اسپ در بھار انتخاب مى شود و نە زۇن در عروسى.

● واته: گەن ترین ئەسپىش لە بەھارا ھەر دى بە خۇيا و دىمەن پەيدا ئە كا و ناشيرىن ترین ئافەتىش لە زەماۋەنا بە جل و بەرگى رەنگامە، ھەر جوان ئەداتە چاۋ، كەوا بۇو ئە دوو چته لە دوو كاتندىا، ھەل ئابزىزدرىن.

٦٧ - نە ئەم قاوه توونە و نە ئەم مانگ بۇونە!

○ نە اين ناھار و نە اين خىستىگى.

● واته: نە قاوه توونە ئەخۆم و نە ئە هىلاڭ بۇونەش ئە كېشىم. قىسى نەو كابرایە كە خولكىيان كرد بۆ مالىئى قاوه توون بخوا، بەلام ئەمەندە كارى يېڭىكاريان پىن كىرتالە شان و قۇلىان خىست. وە ئەويش لە ئەنجامدا نەو پەندەي وت.

٦٨ - نە ئەونە شىرىين بە بت خوھەن، نە ئەونە تالل بە، تفت بىكەنەو.

○ نە آنقدر شىرىين باش بخورندت، نە آن اندازە تلىخ باش، تۇت كىند.

● واته: حالە تېكى بە يىنابەيىت بىنى.

٦٩ - نە بىكەفە شۇن زالىم و نە شۇن قاترا

○ دنبال ئازىم و قاطر راه مرو.

● واته: ھەر دووی ئەوانە لەقە فېئەدەن و نزىكى كەردىيان بۆ مەرۆف جىنگەي مەترىسى يە.

٧٠ - نە بىكەي، نە بخوهى، تەماشاي ساي گەرددەنى كەي!

○ كار نكىنى و غذا نخورى و فقط بە سىما و گەردىش نگاھ كىنى.

● به یه کیکی زور جوان و ریک و پیک نه وتری که هدر بُز نهود باش بین دانیشی و نه ماشای که‌ای.

۷۱- نه بُوكویز هله‌پره و نه بُوكه رگوارانی بیزه.

○ نه برای کور برقص و نه برای کر آواز بخوان.

● واته: کویز هله‌پرکتی تونایینی و که پیش گوارانی تو نازنهوئی، که وا بو و بُز نهود دوو کسه، نهود دوو کاره مه که.

۷۲- نه بیونی سهور به مال نامه رد و نه نه.

○ تنگدستی آدم را مجبور می‌کند که به نامرد رو بیندازد.

● واته: دهس نهنجی و هه‌زاری، مرؤف مجبور نه کاه نامرد رو و بخا.

۷۳- نه به به‌رخی، تیر شیرمان خوارد، نه به کاوری، تیر گیامان خوارد.

○ نه در زمان برگبودن سیر شکم خود شیر خوردیم، نه در زمان بلوغ از گیاه سیر شدیم.

● واته: هدر له نهوده‌لی عمر مانده تا تیستا خوشیمان نه دیوه و ره‌حست نه ژیاوین.

۷۴- نه به رگ بُوكویز، نه خواردن بُوقیر.

○ نه لباس برای کور، نه خوراک برای سیر.

● واته: کویز خاس و خراپی جل و به رگ نایینی و قدری نازانی و تیریش، مه‌یلی خوراکی نی به.

۷۵- نه به که‌نین زالم باور بکه، نه به خوهشی زمسان!

○ نه به خنده ظالم باور داشته باش، نه به هوای خوش زمستان.

● واته: هدر دووکیان له ماوه‌یه کی که‌مدا نه گوپین.

۷۶- نه پای هله‌پرکیم هس، نه دم پلاو خواردن!

○ نه پای رقصیدن دارم، نه دهان پلو خوردن.

● واته: من نایم بُز نه و زمه‌ماوه نه چونکه نه‌هلی هله‌پرکن و پلاو خواردن نیم.

۷۷- نه تر تانجی و نه گوشت که وریشک.

○ نه گوز تازی و نه گوشت خرگوش.

● واته: ثو و قه باحه ته قبوقول ناکهین و ثو خیره‌یش مان ناوی والو قه باحه ته و ده سگیر ثه بی. راچی ثه بی بوی تری تانجی بچی به لورو تیا تا گوشتی که رویشکی دهس که وی.

۷۸- نه تره ده‌نگی بی و نه تسه بوی بی!

○ نه گوز است صدا داشته باشد و نه چُس است بو داشته باشد.

● به چتنی یا به یه کیکی بی که لک ثه و تری.

۷۹- نه جیب خه‌تا ناکا، نانه‌جیب و هفا ناکا.

○ نجیب مر تکب خطانی شود، نانجیب و فادار نیست.

● واته: مرؤثی خانه‌دان که متر هله نه کا و ناوه جاخیش بر وای پی ناکری.

۸۰- نه خوهم خواردم نه قوناخم، سه‌گ گهله خواردیان بیو به داخما

○ نه خودم خوردم نه اهل و خانواده من، سگها خوردنده داغ دلم شد.

● واته: ماله کدم خوم و مال و منالم نه مان خوارد و غریبه خواردی و بیو به داخنی دلم.

۸۱- نه خوهشی پیر، و هسه رسشی قیر.

○ ناخوشی پیر، مثل سیاهی قیر است.

● واته: نخوشی پیر لئی نایتی.

۸۲- نه خوهشی جوان، و هسه تکه‌ی بان.

○ ناخوشی جوان، مثل چکه‌ی بام است.

● واته: نخوشی گهنج زو و له بین ثه‌چی و نامیتی.

۸۳- نه دووره و نه دیاره، ناوی کابه‌ختیاره.

○ نه دور است و نه پیدا، اسمش کاک بختیار است.

● به یه کیکی بی ناو و نیشان و بی وجود ثه و تری.

۸۴- نه دهرگه بورگی و نه دهرزیبه بشکنی.

- نه ریسمان است که پاره شود و نه سوزن است که بشکند.
- به یه کیتکی لهر و لاواز ثهوتری.

۸۵- نه دهم هاکردنم هس، نه پای راکردن ا

- نه دهان هاکردن دارم، نه پای در رفتن.
- واته: من له خوّما نایینم که بتوانم له وکیشهدا هاویهشی بکم.

۸۶- نه دینم هس ره حمان بیوا و نه مالیم هس شهیتان بیوا.

- نه دین دارم رحمان بیرد، و نه مال دارم شیطان بیرد.
- واته: له دین و دنیا بیوه‌ریم و هیچم نی یه له دهستی بدهم و بزوی داچه‌له کیم.
یا ئەلیین: نه دینی هس ... و نه مالی هس ...

۸۷- نه رمه بر و سفره درا

- نرمه بُر است و سفره پاره کن.
- به یه کیتکی زوان لووس و خوبه‌رُوبه نه وتری که نه رمه نه رمه بُر پیشه‌وه بین و نه وهی له سفره‌دا بین، بیخوا.

۸۸- نه ریسیاگه و نه با دریاگه، جو لا شهقه شهقیه‌سی!

- نه ریسیده شده و نه تاب داده شده، جولاوه از دستگاهش سر و صداراه انداخته.
- به کسین نه وتری که هیشتاکاری نه کرابی، نه قزلی لئی هەلمايلی.

۸۹- نه ڙن تهلاق دریاگ و نه گای شاخ شکیاگ!

- نه زن طلاق داده شده و نه گاو شاخ شکسته.
- واته: نه دورو چته باوه‌ریان بین ناکری.

۹۰- نه ڙن نزیک له باوان، نه کونه‌ی نزیک له ئاوان.

- نه زن نزدیک خانه پدری، نه مشک نزدیک آب.
- واته: ڙن نه گهر مالی له نزیکی مالی باوکیده وه بین، په بیتا په بیتا خوی نه کابه مالی باوکیا

و کونه‌ی ثاویش نه گهر له نزیکی ثاوا بین همه شه و شکه و کهس ثاوی نن ناکا.
يا ئەلین، نه ژن نزیک له باوان، نه گوئرە که نزیک له ثاوه‌دان.

- ۹۱ - نه سه‌ر پیازم و نه قنچک سیر.

○ نه سر پیازم و نه ته سیر.

● واته: من هیچ کاره‌م و کاریکم له دهس نایه.
يا ئەلین، نه سه‌ر سیر و نه قنچک پیاز.

- ۹۲ - نه سه‌ر تربی و نه بن گەزه‌ر.

○ نه سر ترب هستى و نه ته زردک.

● واته: تۆ چتى نىت و حىسابت له سه‌ر ناكرى.

لە خەپەقلى بىچەك
- ۹۳ - نه سىخ بسووتى، نه كەواو.

○ نه سىخ بسوزد، نه كباب.

● واته: لاينى هەر دوو له بەر چاوبىگە.

- ۹۴ - نه شەرع به مەلا، نه عورف با ئاغە (خان).

○ نه شرع به ملا، نه عرف به خان.

● واته: مەلا له شەرعا دەسى هېيە و ئاغە يش نه عورف و رەسمى رۆژا شارەزايە و
تۆ لە دوو بارەوە دەرەقتى نۇوان نايى.

- ۹۵ - نه شىت بىكى، نه شىت بتگى.

○ نه تو بە دیوانە تجاوز كن، نه او بە تو تجاوز كند.

● واته: لە گەل بىنادەمى شىت و نه فاما دەرمە كەوە.

- ۹۶ - نه شىت ئىر ئەوي و نه حىز پىر ئەوي!

○ نه دیوانە عاقل مى شود و نه هىز پىر مى شود.

● واته: رەگى شىتى له سەر مروقى شىت دا ھەر نەمېتىدە و حىزىش چونكە ماناى
عىيە نازانى، پىرى بەلا يانايى.

۹۷- نه کرده کار، ناوا بار.

○ نکرده کار، بار نمی برد.

● واتنه: بنیاده می تمدّ و نه توان کار، هیچیکی له دهست نایه.

۹۸- نه که ری که فتگه و نه کونه یه ک دریاگه‌ا

○ نه خری سقط شده و نه مشکی سوراخ گشته.

● واتنه: هیچ چتنی نه قه و ماوه.

۹۹- نه کمنین و نه گیریان، به درو ناوی.

○ خنده و گریه دروغنگی ممکن نیست.

● واتنه: پنی کمنین یا گیریانی درق، له دله وه ده رنایه.

۱۰۰- نه که وش تمنگ، نه مال پر له جمنگ.

○ نه کفش تنگ، نه خانه پر از جنگ و دعوا.

تمهی پای رفتن به از کفش تنگ بلای سفر به که در خانه جنگ

(سعدي)

● مالی پر له شدروه کو و که وشی تمنگ ثازار دهره. که وا بو پای بین پیلاو له که وشی
تمنگ و غدریبی له مالی پر ثازاروه باشتره.

۱۰۱- نه گای شاخت شکیاوی، نه ڏنی ته لافت دریاوی‌ا

○ نه گاو هستی که شاخت شکسته باشد، نه زن هستی که طلاقت داده باشند.

● واتنه: بزچی له خوته وه ناره حدت و ثالثزی، چیت لئی قه و ماوه؟

۱۰۲- نه گبهت خوهی خاسه، قورته کانی خراوه.

○ نکبت خودش خوب است، پیچ و خم‌های آن بد است.

● واتنه: شولاؤی بین ٿيقيالي له خوی خراپتره.

۱۰۳- نه گبهت وختنی هات، دله مه ديان ٿه شکنی‌ا

○ نکبت وقتی آمد، دلمه دندان می شکند.

● واتنه: وختنی که سی تووشی نه هات بینی، ژیانی ٿاسایی شی لئی نه بئی به ڙان.

۱۰۴- نه گول گه‌نمی دیگه و نه چه لجه‌قده‌ی تاسیاو.

○ نه گل گندم را دیده و نه چفچه آسیاب.

● به که‌ستیکی گنج ثویری که هیشتا سارد و گدرمی روزگاری له‌چه‌شیق.

۱۰۵- نه گه‌یگه‌سه ناو، قول هه‌ل گه‌کا!

○ به آب نرسیده، پاچه‌اش را بالا می‌کشد.

● به یه کینک ثویری که له هیچ نبوو، خزی بوکاری حازر گردین
یا نه‌لین؛ نه گه‌یگه‌سه ناو، شواله که‌ی هه‌ل کردگه (یا: قولی هه‌ل کردگه)، نه گه‌یگه‌سه
بگار، شواله که‌ی داکه‌ند.

۱۰۶- نه‌م خواردگه لام تاش و کاسه، تا دلم بکا و هسواسه.

○ از این آش و کاسه نخورده‌ام، تا دلم دچار وسوسه بشود.

● واته: من ده‌ستیکم له‌کاره‌دا نبووه و ترسیشم نی به.

۱۰۷- نه‌م دیایه‌ت دایکت، نه‌مردم له عه‌زره‌ت باوکت‌ا

○ اگر مادرت رانمی دیدم، از ترس پدرت می‌مردم.

● واته: قسه‌ی کورپنکه و به دلخوازه که‌ی تیزی واته: دایکت حجز نه کامن و تو به یه ک
بگه‌ین، به‌لام باوکت توووه‌یه و له و انه‌یه بم کوزی.

۱۰۸- نه‌ویه‌ر بیسان، خه‌بار تالا

○ نوبه جالیز، خیار تلخ.

● به که‌ستیکی تازه ناشنا ثویری که له سره‌تای ناشنایه‌تی به‌وه قسه‌ی خراب بین به
ده‌میا. یا به چتیکی تازه پیک هاتوو ثویری که هر له ندوه‌له‌وه، خراب نیشان بدای.

۱۰۹- نه‌وس بگری مشتیکه، به‌ری به‌ی ده‌شتیکه.

○ نفس را مهار کنی یک مشت است، رهایش کنی یک دشت است.

● واته: بنیاده‌م نه‌بین به سره‌فسی خویا زال بین تا توووشی کوچی نه کا، چونکه نه‌فس
هیچ وه‌خت تیر نایی و نه‌بین به‌ری بگری.

۱۱۰- نهوله مالیا مهرگه مووش، سمیلی نه یکرد لوروشه لوروشه!

- در خانه اش مرگ موش پیدا نمی شد، سبیلش می لندید.
- به په کتکه نه وتری که له مالیا هیچ چتنی په پانهین و له ده ره وه سمیلی بز باپدا و لوروشهی بی.

۱۱۱- نهیس کوریکی بیوو، کتیر و گونی بریا!

- شخص چیز نمیده دارای پسری شد، آلت تناسیلی او را برید.
- به په کتکی چت نه دیوو نه وتری گه چتکی تازه هی «هست که و تین و بزی جنگهی سرهنج بی و دهستی تئی بیاو نو قبانی بکا.

۱۱۲- نیشانه هی روز له بنه روز دیاره.

- نیشانه روز، از اول صبح پیداست.
- واله؛ چو یه تئی هه مو و چتنی له نه ولوه دیاره.
پا نه لیین؛ نه شمه هی روز له بنه روز دیاره.

۱۱۳- نیبره، بی دویشه!

- نر است، پدوش.
- به په کتکی لامل نه وتری که له سر قسمه به کی نه گونجاو پاها بگری.

۱۱۴- نیبره کهر به باره ته نکسه و نه گنیا!

- نره الاغ را با بار خار مورد تجاوز قرار می دهد.
- به په کتکی هدوه سباز و داوین چه په ل نه وتری که به هیچه وه دانه که وی.

۱۱۵- نیبره کهر به گونا نه ناسی!

- نرّه خر را با بیضه اش می شناسد.
- به په کتکی گه وج و کم عقل نه وتری.

۱۱۶- نیبره کهر رهش چوو بیو سه فه ره، هاته و بیو به قاترا

- نزّه خر سیاه به سفر رفت و برگشت و قاطر شد.
- به نهوس نه وتری به په کتکی له خو رازی که چو وی بیو سه فه ریک و هاتیتیز و خوی

لئی گوئای و واپسایی بوروه به چتنی.

۱۱۷- نیزه‌که‌رئی ته‌توبی و هولیکه‌رئی فال ثاتا

- نزه خری سقط می‌شود و کرّه خری را جفتگیری می‌دهد.
- به که‌ستیک نه وتری که چتیکی بهترخی له دهست دابی و به هیوای دوور و دریزی چتیکی تربی.

۱۱۸- نیزه نه‌وهل جیگه‌ی بکه‌ره، نه و وخته بیدزا

- اول جای نیزه را جاسازی بکن، سپس آن را بذد.
- واته: نه‌وهل بیر له ناکامی نه‌وکاره بکه‌ره، ثانجا بیکه.

۱۱۹- نیسک و نوک و نوخه‌شهر، هیشتانه‌وگی به به‌شهرا

- عدس و نخود و لپه، هنوز آدم نشده‌ای.
- واته: نه‌وهل مروه ده‌خل و دانه‌ت خواردووه و هیشتا به‌لای مرؤفایه تیدا نه چوویت.

۱۲۰- نیسکینه، بسم الله‌ی گه‌ره ک نی‌به.

- آش عدس، بسم الله نمی‌خواهد.
- واته: بز چتی بی نرخ، ناوی خوانبری.

۱۲۱- نیشانه‌ی ناو سه‌وزیه.

- نشانه آب سبزی است.
- واته: له هدر لایه کا سه‌وزی بیی، لهوئ ناو همه‌یه.

۱۲۲- نیشانه‌ی تاریکه‌شه و هدر له سه‌ر ئیواره‌وه دیاره.

- نشانه شب تاریک از همان اوّل غروب پیداست.
- واته: خرابی هر که‌ستی یا هر کاری، له همان کاتی نه‌وهلدا دهر نه که‌وئی.

۱۲۳- نیشانه‌ی مانگ سه‌ر له ئیواره دیاره.

- نشانه ماه از همان اوّل غروب پیداست.
- واته: باشی هر کاری یا هر که‌ستی، له همان کاتی نه‌وهلدا دهر نه که‌وئی.

۱۲۴ - لئی په له مالیا شیو شه وی، لووگه والهی ته لای له وی
○ شام شب در خانه اش نیست، گل بینی طلائی می خواهد.
● به په کېک که تو تری که بۆ شیوی شه و موحتاج بى، به لام بیری به لای خشل و خاۆ بى.

۹

- ۱- واروک هیلکه بکات، له واروکی نه که فیت.
○ جوجة بهاره تخم بگذارد، از جوجگی می‌افتد.
● واته: نافرهت و هختن منالی برو، نهین به دایک و بدر پرسی مال.
- ۲- وام زانی نه م گومه زه نیمام زاده یه کی هاتیا!
○ فکر کردم زیر این گنبد امام زاده‌ای هست.
● واته: وام زانی نه م کسه چتیکی له ده س دی، که چی وانی به.
- ۳- ونم چیت گهره که؟ خورما یا کشمیش؟ ونم؛ خورمیش!
○ گفتم چه می‌خواهی؟ خرما یا کشمیش؟ گفت: خرمیش.
● واته: هدر دو و کیانم گهره که. به که سین نه و تری که نه توانی له به ینی دو و چتا یه کتیکیان هد لبزیری.
- ۴- و تیان نهی شیت، بچه شیتی؟ ونم؛ بوم نه چه لی.
○ گفتند ای دیوانه، چرا دیوانه هستی؟ گفت: برایم می‌جلد.
● به یه کتیک نه و تری که خوی بداله شیتی یا گهوجی، بز نه و هی هرچی بکا، کس کاری پیوه نهین.
- ۵- و تیان بالول زه ماوه نه، ونم؛ به من چه! و تیان؛ بچه تو زن تیزون، ونم؛ به تو چه!
○ گفتند بله لول عروسی است، گفت: به من چه! گفتند عروسی تو است، گفت:

به تو چه!

● واتنه: له کاریکدا که پیوهندی به تزویه نمی‌یه ده خالدت مه که.

۶- و تیان بالول ڏن جوان شوو نه کاته پیاگ پیر؟ و تی: به لئن به و شه رته هاو سای جوانی بیتا

○ گفتند بھلول آیا زن زیبا با مرد پیر ازدواج می‌کند؟ گفت: آری به شرطی که همسایه جوان داشته باشد.

● واتنه: پیاوی پیر نابنی ڙنی گه نج بخوازئ چونکه ڙنه که هر پیری ها به لای گنجده وه.

۷- و تیان به راز، بوجه روڙ دهر ناکه فی؟ و تی: له بهر ئه و کارگه له که شه و کرد گمه!

○ به گراز گفتند چرا در طول روز پیدایت نیست؟ گفت: به خاطر آن کارهایی که شب کرده ام.

● به که سئی ئه و تری که پیشینه يه کی باشی نه بئن و له رووی همل نه يه بیته ناو مردم.

۸- و تیان به راز هیلکه نه کا. و تی: ده عبایه کی پیسنه، کردى، کردى!

○ گفتند گراز تخم می‌گذارد. گفت: جانوری کثیف است، گذاشت، گذاشت.

● به یه کیکی زالم و پیس نه و تری که کاری نه گونجاو و نامو مکین بکا.

۹- و تیان به ران شوانه که ت بمري، و تی: خاوهنه که پیشم بمري بئن ساحیو ناوم.

○ به گله گوسفندان گفتند چوبانت بمیرد، گفت صاحبم نیز بمیرد بی صاحب نمی‌مانم.

● واتنه: چتنی به خیر و بدره کدت، هه موو که س بوز لای خوی رائه کیشنى.

۱۰- و تیان به ریوی شایه تمت کی یه؟ و تی: جو جکه م (کلکم)!

○ به رویاه گفتند شاهدت کیست؟ گفت: دُم.

● به یه کیک ئه و تری که کاریکی هله کردن و نیستا بوز بر پرچ دانی هله که کی، شایدت له قهوم و کھسی خوی بناسینی!

۱۱- و تیان به کتک بوجه گیان سه ختنی؟ و تی: نه ته وهی شیرم!

○ به گربه گفتند چرا سخت جان هستی؟ گفت: از نژاد شیرم.
 ● به یه کیتکی زیره که نو تری که له بنه ماله به کی زیره که بین.

۱۲- و تیان به کتک گووت بُو ده رمان نهشی، ئەچوو ئەیکرده ئیزیر خاکه و.

○ به گربه گفتند عن تو خاصیت داروئی دارد، می‌رفت آن را زیر خاک پنهان می‌کرد.

● به یه کیتکی به خیل نه و تری که حازر نه بین هیچ خیریکی به که س بگا.

۱۳- و تیان به کیسەل برو بُوزه ماوهن، و تى؛ من نه ده م گوشت خواردنم هەس و

نه پای هەلپه‌رکی، پەس من تان بُوكوچک کوانگ گەره کەا

○ به لاك پشت گفتند برو عروسی، گفت: من نه دهان گوشت خوردن دارم و نه پای رقصیدن، پس مرا برای سنگ اجاق می‌خواهید.

● قسەی کەسیکه که ده عوه‌ت کردنی بُوجیگە به ک جینگەدی مەترسی بین.

۱۴- و تیان به گورگ سۆزی نوره رانته، دەسى کرد به گیریان! و تیان بوجە نه گیری؟ و تى؛ ئەترسم نەم خەوەر درو بى!

○ به گرگ گفتند فردا نوبت چوپانی توست، شروع کرد به گریه کردن، گفتند چرا گریه می‌کنی؟ گفت: می‌ترسم این خبر دروغ باشد.

● به کەسی نه و تری که خەبەریکی خوشی دور لە باوه‌پى ھې بدهن کە نه و تامەز روئی بۇ بىن.

۱۵- و تیان به گول چون نه و نه گەشى؟ و تى، باخهوانه کەم مەردە.

○ به گل گفتند چه گونه است که این اندازه سرحال هستی؟ گفت: با غبانم مرد است.

● واتە: گشە و شادمانی مآل و مثال لە سايەی سەرى خاوهن مالله مو مكين نه بین.

۱۶- و تیان به هىسر باوکت کىيە؟ و تى؛ دايىكم ماينه!

○ از استر پرسيدند پدرت کىست؟ گفت: مادرم ماديان است.

● باوکى هىسر، گەره؛ دايىکى ماينه. جا نەم مەسيله به کەسی نو تری که له ناو بردنى

باوکی شدم بکا.

۱۷- و تیان ریوی چه خاسه؟ و تی؛ پیچه و کردن!

- به رویاه گفتند چه کاری خوب است؟ گفت: در رفتن.
- واتنه: مروفی زیره ک خوی ناخانه ناو دهردی سره وه.

۱۸- و تیان قرآنگ بوچه به دوو سه رله جی به ریگا؟ و تی؛ جاهیلی یه و چه م و خمه!

- گفتند خرچنگ چرا با دو سر راه می روی؟ گفت: جوانی است و چم و خم!
- به یه کیکی قیت و هر زه کار نه و تری که کاری هر هات و چووی ده روبان و ناو کولانان بی.

۱۹- و تیان قنگلاشک مه سکه نت کوینه من؟ و تی؛ با نه زانی!

- گفتند خارین مسکنت کجاست؟ گفت: باد می داند.
- به یه کیکی ثواوه و سه رگه ردان نه و تری که جینگه و رینگه یه کی مه علومی نه بی و هر وه ختنی له لایه ک بی.

۲۰- و تیان کویره چه ت گه ره که؟ و تی؛ دوو چاو ساق.

- گفتند ای کور چه می خواهی؟ گفت: دو چشم سالم.
- وه ختنی نه و تری که که سی له پر چتیکی ده س که دی که تامه زری بوبی و نه د ده س که و ته بزه و زور جینگه دی ناباوه پری بی.

۲۱- و تیان که ره کول ده عوه تی بو زه ماوه ن، و تی؛ کار من هه ر بار کیشانه.

- گفتند خرم بریده به عروسی دعوت شده ای، گفت: کار من بار کشیدن است.
- واتنه: نه و که سی وا نه لی زه حمه ت و ره نج کیشانه، له شایی و شیوه ندا بهشی نه و هر زه حمه ته.

۲۲- و تیان و شتر برات بووگه، و تی؛ به من چه بار من هه ر چل مه نه.

- گفتند شتر صاحب برادر شده ای، گفت: به من چه بار من همان چهل من است.
- واتنه: قدوم و کمس وه ختنی باری له سه رشانی مروف سووک نه کنه وه، بعون و

نه بونیان وه کوو به که.

- ۲۳- و تیان و شتر بچه ملت دریزه؟ و تی؛ پیش بینی دوا روزه که ما
○ گفتند شتر چرا گردنت دراز است؟ گفت: آینده را پیش بینی می‌کنم.
● و آته: بیری دوا روزه له هر کاریکدا پیویسته.

- ۲۴- و تی باوکم قیخایه ک خاس بیو، و هلن لیان نه که ژنهوتا
○ گفت پدرم کدخدانی خوب بود ولی به حرفش گوش نمی‌گردند.
● و آته: پیاو چاکی له گکل بع پرس بیون و قسه لئی بیستن فورتی زوره.

- ۲۵- و تی گا زهرد، من قین و تو قین، بزانین ٹاخنی کاممان له بوهینه وا
○ گفت ای گاو زرد، من قهر و تو قهر، بیینیم عاقبت کدامان برنده می‌شویم؟
● و آته: له بین قین کردنی دوو کس، نهودی ههزار بی نه یدو پرتنی.

- ۲۶- ورج له کونای خویه یا ده نگ ناکا.
○ خرس در لانه خود به کسی حمله نمی‌کند.
● و آته: مرزف نهین له مالی خویا که مترا له ورج نهین و بو میوان ریز دالی، له گه رجی خراپیشی پی نیزی.

- ۲۷- و شتر به باره و گوم نه وی.
○ شتر با بارش گم می‌شود.
● به جینگایه کی قدره بالغ نه وتری.

- ۲۸- و شتر چه یه به سه ره لاقه به نیه و؟
○ شتر چه کار دارد به علاقه‌بندی؟
● و آته: هر کاری به کسی سپیر دراوه و له غه بیری نه و دا کاره که خراب نهین.

- ۲۹- و شتر له خه یالیک و و شتره وان له خه یالی!
○ شتر در خیالی و شتربان در خیالی.
● و آته: هر کس هاله بیری کاری خزیا.

۳۰- وشتر و پلیکان ؟

○ شتر و پلکان ؟

● و آته، نه دو و چته هیچ هزیه کیان به سه ریه که وه نی به.

۳۱- وشتری گوم کردگه و بُوهه وساره کهی نه گه ریا

○ شتر گم کرده است و دنبال افسارش می گردد.

● به یه کیکی عدقل سو وک نه و تری که چتیکی به نرخی له ده س دابی و بُوهه رعی نه و
چته نه سله بگد پری.

۳۲- ولات ههی ههیه و کوسه به لمه ریش.

○ مملکت آشفته است و کوسه در فکر سامان دادن به ریش مصنوعی خود.

● به که سینکی بی خبر نه و تری که له خراپترین حالتدا که به لایه ک رووی دابی له
مبلله تی، نه و هدر له بیری خربیا بی.

۳۳- ولاخ به سه رانه چیته مالو، به قنگا نه بخنه نه مالو!

○ چهاربا با سر داخل طویله نزود، از جهت عکس هُل می دهند.

● و آته: نه و کاره نه گدر به مهیل و رهذا نه کری، به زور پی نه کهن.

۳۴- وخت کل و کار نه مان که نه یار، وخت چزو بز نه مان که نه دزا!

○ وقت کار به دوستیمان می گیرند، وقت پخت و پز دزدمان می نامند.

● و آته: تا کاریان پیمان بین دوستیمان؛ هر که وته هه ل گرتنی خیر و بیز لیمان دوور
نه که و نتو و بد ناویشمان نه کهن.

۳۵- وختنی بهخت لار بیت، ده لمه دیان نه شکنیت!

○ وقتی بخت کج باشد، دلمه دندان می شکند.

● و آته: بهخت نه گهر ها وری نه برو، هه مو و چتنی پیچه وانه نه بیت.

۳۶- وختنی ده س نادا نان و شلکیته، شوکرکه و بیخوه حیمار خنکیته.

○ وقتی که نان روغنی دست نمی دهد، شکر کن و نان خشک خرخه کن بخور.

● و آته: وختنی چتنی باش ده ست نادا، به که م قه ناعه دت بکه.

۳۷- وختن رو و به یته گهدا، ئه ویته ساھیو مالا!

- اگر به گدارو بدھی، صاحب خانه می شود.
- به کھسینکی بئ نرخ ئه و تری که شباوی ریز و ثیحیرام نهی.

۳۸- وختن ریش بو و به ریشه، ئهشی شانهی بو هەلگری.

- وقتی ریش درآمد، باید برای آن شانه برداری.
- وانه: وختن مروف که و ته ناو موشکیله و کاریکه وه ئه بئ خۆی دانی بو به ئه ستۇر گرتىنى زەھمەت و ئەركى ئەو کاره.

۳۹- وختن ناعیلاج بئ، ئهشى بھ جووله که بیزى بھ ریش موبارە كت قەسەم.

- وقتی ناچار شوی، باید بھ یەھودى بگویى بھ ریش مبارڪت قسم.
- وانه: ناعیلاجى مروف موحتاجى كەس و ناكەس ئە کا.

۴۰- ورزیز مانگ و ساھیو کار نارازى ا

- کارگر خستە و صاحب کار ناراضى.
- به کەسى ئە و تری که هەر سوودى خۆی لە بەرچاو بئ و رەنچ و عەزىزە تى کەسى بھ لاده گرینىڭ نەبى.

۴۱- وسە ئاسیا و ئاو كەفتىگ.

- مثل آسیاب آب افتادە است.
- بھ يە كېيىك ئە و تری که بھ ھۆى رو و داۋىكە و لە پې بئ دەنگ بۇۋىنى.

۴۲- وسە بەچىكم بئى كە يېگە تىپ زىك خۇوهەم نەخواردەم

- از وقتى کە بچەدام بھ مرحلە خوردن رسیدە، خودم سىر نشدەم.
- قىسى ئە باوک و دايىكە يە، کە هەرچى خواردەمەنی يان دەس كەۋى لە خۆيانى بىگرنەوە و يىدەن بھ مىنالە كائيان.

۴۳- وسە پەنچ رۆزەي تار، لە سەرھېچ حەساوى نى يە.

- مثل پەنچ روزە تار است، جزوھېچ حسابى نىست.
- پەنچ رۆزەي تار، حەسابى رۆز و مانگ ژمیرى كۆنە کە بھو حىسابە هەر مانگ ۳۰

رۆژ بۇ وەھەر سال ئەبوبە ۳۶۰ رۆژ و پىنج رۆزى دوايى زىيادى ئەھات و نەلە سەر سالى كۆن بۇ، نەلە سەر سالى تازە و بەھەپىنج رۆزە يان ئەوت پەنج رۆزە تار. جا دواي ئەۋە حەكىم عومەر خەيىامى نىشاپورى لە قەرنى ۵ هجرىدا (۴۳۹ - ۱۷۵ھـ) تەقىيىچە لالى بە ناوى جەلال الدىنى مەلە كشاى سەلجوقى يەوهە درووسرىد و بە پىتى حىسابى خەيىام، ۶ مانگى ئەۋەلى سال بوبەھەر مانگ ۲۱ رۆز و ۵ مانگى دوايى بوبەھەر مانگ ۳ رۆز و مانگى ئاخىرى سالىش واتە «رەشمە» يَا «اسفند» ئىفارسى بوبەھەر ۲۹ رۆز و ھەر چوار سال جارى لە وردە دەقىقە و سەعاتانە كە زىيادى دىئىرەشمە ئېبى بە ۳ رۆز. وە ئەۋە سالە كە رەشمە (اسفند) ۳ رۆزە، پىتى ئېئن سالى «كەپىسە».

«كەپىسە» لە «كەبس» گىراوە، واتە: پېر كەردنەوەي چال لە خۆل، جا يانى بەھە دەقىقە و سەعاتانە چالى سالە كە پېر ئەتكەن و رەشمە (اسفند) لە سالى كەپىسەدا ئېبى بە ۳۰ رۆز. ئېستا لە سەر ئەۋە باوەرى قەدىمە بە كەسى كە لە سەر ھېچ حىسابى ئېبى ئېئن: وە سەپەنج رۆزە تار.

- ۴۴ - وەسە قانجىيەكەي قورۇوڭ، لە وەخت راواڭگۇي ئى!

○ مثل تازى قروك است، بە ھنگام شكار عەش مى گىردى.

● بە يەكىنلىكى وەخت ئەناس ئەوتلىقى.

- ۴۵ - وەسە تەرىپىن گۈم!

○ بە گۈز تە ژرف آب مى ماند.

● بە دەنگىيەكى گۈم ئەوتلىقى.

- ۴۶ - وەسە تەرىپىتە، ھەر بەر وەخوھى ئەتىتاشى.

○ بە تىشە شىبيە است، بە طرف خودش مى تراشد.

● واتە: ھەر والە يېرى سوودى خۆيا.

- ۴۷ - وەسە تەللىي ناوخاڭ.

○ بە طلايى خاڭى مى ماند.

● واتە: زۆر بەنرخە.

۴۸- وسسه دهول بان مله.

○ به دهل بالای گردنه می‌ماند.

● به یه کیکی ددم نه‌ویساو نه‌وتری که هدر نهونه خه‌بهریکی دهس که‌وی، فوو بکا به سوپنادا و هه موو که‌سی تئی گه‌یدنی.

۴۹- وسسه سایله‌ی ساردو بیوگ.

○ به کاچی سرد شده می‌ماند.

● به یه کیکی بین تام نه‌وتری.

۵۰- وسسه سپیی گه‌نم، بیخه‌ره قورگ ناسیاوا، ساق تیته ده‌روا

○ به شپش گندم می‌ماند، بیندازش گلوی آسیاب، سالم بیرون می‌آید.

● به یه کیکی گیان سه‌خت و بین عار نه‌وتری که به هیچ چه‌شنی له روونه‌چنی. وه هدر چی ده‌ری که‌ی هر تیتر.

۵۱- وسسه قالوره‌ی پاییز با بردگا

○ مثل خار ساق باد بردۀ پاییز است.

● به یه کیکی لاواز و نه‌خوش و ناواره نه‌وتری.

۵۲- وسسه کتک، حهفت گیانی هه‌س!

○ مثل گربه هفت جان دارد.

● به یه کیکی گیان سه‌خت نه‌وتری.

۵۳- وسسه کفته‌ی به‌رکول.

○ مثل کوفته پیش پخت است.

● به منائی یا به یه کیکی خوش‌ویس نه‌وتری.

۵۴- وسسه کوتله قه‌ناری.

○ به کُتل گندم قناری شبیه است.

● واته: هدر خیر نه‌دانتر.

قه‌ناری: نه‌وعنی گه‌نمه وه کرو گه‌نمه به‌هاره که هدرچی کوتله که‌ی بکوتی، هدر گه‌نمی

پیوه بی.

۵۵ - وسسه کورد دو نه دیگ!

○ به گُرد دوغ ندیده می ماند.

● واته: بُز ثو چته زور تامه زر ویه.

۵۶ - وسسه کورده کهی له ههر دووجه زن بیوگا!

○ به گُرد از هر دو عید محروم، می ماند.

● واته: هم لاملا بوروه و هم لدو لایش.

- حیکایه تی ثو کورده یه که لام دی هسلسا چو و بُز ثو دی یه کهی ترجه زن بکا، گه یشه
ثوی، جه زنیان ته او کردبورو تا هاتو بُز ثم لا، ثه مانیش جه زنیان کردبورو.

۵۷ - وسسه کهر دیزگ، حمه ز کا به توپین خوهی و زه ره رخاوه نه کهی!

○ به خر دیز می ماند، به سقط شدن خود راضی است به شرطی که صاحبیش
دچار ضرر شود.

● به یه کتکی قوشمه ثو تری که تهناهت به مرگی خوی رازی بی، بهو شهرت
به مرگی ثو زه ره له که سینکی تر بکه وی.

۵۸ - وسسه کهر ناو جو گله.

○ به خر وسط جوی شبیه است.

● واته: وه کوو کدری ناو جو گله، له هه دوو لا نخوا.

۵۹ - وسسه که له شیر ناوه خت.

○ به خروس ناوقت می ماند.

● به یه کتکی وه خت نه ناس ثو تری که قسی بی جیگه بکا.

۶۰ - وسسه گاکهی مامو حاجی، له گیزهی خوه یانا ثه خه وی و له گیزهی مه ردم سنه پره ره!

○ مثل گاو عمو حاجی است، در خرمن کوبی خودشان می خوابد و در خرمن
کوبی مردم سر دسته گاوها است.

● به یه کیک ٺو تری که کاری مالی خویان نه کا، به لام بُز کاری هر دم ٺازا ہن.

٦١ - وہ سه گوو، هه تا چیلکه‌ی تینخه‌ی، هه ر بُونه دا ته و.

○ به گه شبیه است، هرچه آن را به هم بزنی بومی دهد.

● به کاریک یا قسه‌یه کی خراپ ٺو تری که هرچی له سه ری بر قوی خراپتری لئے
ھدلسی.

٦٢ - وہ سه ماربین ٹیجاڑه.

○ به مار رام نانشدنی می ماند.

● به یه کیکی یاخی و دهس نه پاریز ٺو تری.

٦٣ - وہ سه مامر ٹاسیاوان.

○ به مرغ آسیابان می ماند.

● به یه کیکی بی شرم و روودار ٺو تری که هرچی ده ری کهن، دهس هلگر نه بی و
ھر بیتیو.

٦٤ - وہ سه مانگا زه رد، شیر ٺه دات و له قه یه کی لئی ٺه دات و ٺه یروئنی.

○ به ماده گاو زرد شبیه است، شیر می دهد و لگدی می زند و آن را می ریزد.

● به یه کیک ٺو تری خیری بdat و به دستی خویشی له بینی بیا.

٦٥ - وہ سه نوک لای رینگه.

○ به نخود کنار جاده می ماند.

● واته: وہ کوونو کی لای رینگه واید، هر که س هل ٺه سی، دهستیکی بُونه با و ده مینکی
لئی ٺه دا.

٦٦ - وہ سه نیسک، به رو پشتی بُونی یه.

○ مثل عدس است، پشت و رویش یکسان است.

● به کهستیکی دوو روو، ٺو تری.

٦٧ - وہ ک پیره ڙن دو ریاگ، هه ر بوله‌ی تی.

○ مثل پیرزنی که دوغش ریخته باشد، هی غرولند می‌کند.

● به یه کیتکی نق و نوق که نه و تری.

۶۸- وه‌گ دایک و هوی سه‌ر جهنجاله.

○ مثل مادر عروس، سرش شلوغ است.

● دایکی بروک چونکه کچ نهادا به شو سه‌ری جهنجاله.

۶۹- وه‌گ کاسه‌ی چه ور هیچچی ناگریته خوهی.

○ مانند کاسه‌ی چرب هیچ چیز به خود نمی‌گیرد.

● به یه کیتکی بین‌حه‌یا نه و تری که هیچ قسه‌یه کی خرابی بین عهیب نهی و بیساوی به خوییا.

۷۰- وه‌گ که و سه‌ر نه کاته زیر به فرا، واله‌زانی که س پی نازانی!

○ مثل کبک سر به زیر برف فرو می‌برد و فکر می‌کند کسی او را نمی‌بیند.

● به یه کیتک نه و تری هله‌یه ک بکا و خوی بداراه گیلی و وايزانی که س بهو هله‌یه نازانی.

۷۱- ومه گولوله مooo، مآل باوکم نه مداته شووا

○ مثل گلوله‌ی مو هستم، ثروت پدرم مرا شوهر می‌دهد.

● نه مه قسه‌ی قه‌بره کچینکه وابه سه‌ره‌تی باوکی دلی خوشی بیدا به شو.

۷۲- ونه سه‌گ و سه‌ر گویلک.

○ مثل سگ و سرگین گاه‌اند.

● به دوو که‌سی بین‌نرخ نه و تری که هه میشه پنکه‌وه بن.

۷۳- ونه سیر و مار.

○ چون سیر و ماراند.

● واته: خوشیان له یه ک نایه.

۷۴- ونه کارد و په‌نیز.

○ مثل کارد و پنیراند.

● واته: ثو دوو کده زور بهینیان ناخوشید.

۷۵ - و هوی گه بیه ناو دالان، خه سوو وه گ ورج نهی نالان!

○ عروس به دالان خانه رسید، مادر شوهر مثل مخرس می‌نالید.

● واته: خه سوو له هاتنی بووک ناره حمه.

۷۶ - و هوی له ته گ تومه، خه سوو بژنه وها

○ عروس روی سخنم با تُست، مادر شوهر بشنو.

● له گه ل که سیکدا قسه بکن و مه بست ثوه بئی به کیکی تر تی بگدیه ن.

۷۷ - و هوی له مآل خه زورانا ئهشى چل کوا خوا بخوات.

○ عروس در خانه پدر داماد باید چهل توده نمک بخورد.

● واته: بووک ثوبئی له مآلی خه زورانا ته حمموی بئی.

۷۸ - و هوی يه کمان هاورد بئی بار و بنه، کوتە کی هەل گرتگە ئیزى مآل منه!

○ عروسی بدون بار و بنه آورده‌ایم، کتک برداشته و می‌گوید مال من است.

● به يه کيک ئو ترى كه له دوورۇ هاتېئى و هيچى نېبوبيى و ئىستالە و جىنگادا دەعىي
ھەموو چىتى بکا.

۷۹ - و هوی يه کە دەنگى ئىيە، ئەو ها و رەنگى ئىيە!

○ عروس صدائى ندارد، او هم رنگ ندارد.

● به كەسى ئو ترى كه له ناو كۆمە ئىكدا گىرى كردىي و هاودەنگى نېئى و كش و مات
دانىشىنى.

۸۰ - و هوی يه کە ئەپلە كۆنە! ئەمە ئەوەلتە، ئاخىرت چۈنە؟

○ عروس كلاه به سرا اين اوّل كار توست تا آخر كارت چىگونە باشد؟

● به بووكىكى نەتوان كار و خاو و خليلچىك ئو ترى.

تەپلە ك: تاس كلالوى ژنانە. / تەپلە كۆن: تاس كلالوى كۆن.

۸۱- و هوی به کهی مال مه‌تی، سه روپا په‌تی ا

○ عروس درآمده از خانه عجمه، سر و پا بر هند.

● واله: مه‌تی (میمگ، پور، خوشکی باوک یا خوشکی دایک) بروکیکی به سه ر و
پای په‌تی ریختووه.

۸۲- و دیمه که و خو خوده، ته ده یته کوشت نه فه ر نه فه را

○ به کبک خود خور می‌مانی، همتقاران را یکی یکی به کشن می‌دهی.

● واله: هدر وا که گه اوی ناوچه فس نه بدن بز راو و له کیمرا نه خوینی و که اوی کیمی به
دلگیه و دی و نه کدویته ناوی داوه که یا نه پکوژن، تزیش بسوگی به و که وه
بهندی به وه، هاوز مان و هاو ولاتی یه کانی خویت نه خویته داوی دوژمنی مللله ته که ت بز
نه وه خویت چهن روژی زیاتر به لام به سرشوری بزیت.

۵

۱- **هابن و هووبن، ناوي شووبن!**

○ ها باشد يا هو باشد، نامش شوي باشد.

● وانه: هرچي بني هر شوبن.

۲- **هات چاوي برهش، کوييرى كردا**

○ آمد چشمش را سرمه بکشد، کورش کرد.

● وانه: هات کاريکى باش بكا، خراپتري کرد.

ياڭلۇن، هات لوتى بىرى، چاوي دەرھارىد.

۳- **هاتىم سەواو بىكەم، كەواو بۈوم!**

○ آمدم نواب كىم، كباب شدم.

● وانه: هاتىم خاسى بىكەم، خراپيش بۈرم.

۴- **هازاگۇ و هازامەيان!**

- این گوی و این میدان.
- والله: نه گهر ده عیه په کت هه يه فه رمو و خوست نپشان پده.
- ۵- **هازی چه س تا هازی چه بیت؟**
- توان و نیرویش چقدر است تا پریدنش چه باشد؟
- به که سپتکی بین وجود و بین نوخ نه وتری، گه چاره پری نه گری بتوانی کاری بکا.
- ۶- **هالاوی خووه شتره له پلاؤنی.**
- حرارتی از پلو خوشتراست.
- واتیه: له زمیانا گهر مای ثاگر له هه مو و چتنی خووه شتره.
- ۷- **هاله نه روالي به هه نگورا و مه زه نه گری.**
- غوره په انگور می نگرد و میه می گیرد.
- والله: شه خسی بد خوژ له نیسانی خوش خوژ ده رس نه گری و باش نه بین.
- ۸- **هاله روئی هه نگور ما، رو و روشنی به باخه وان ما.**
- غوره رفت و انگور باقی ماند، روسیاهی برای پا غبان ماند.
- واتیه: قوره ته او ببو، هه نگور پی گه يشت و باخه وان نه بین گلشتنی خوی تال بکا و له باخ پاریزداری بکا.
- ۹- **هاوساکان بکهن پاري، تا من بکهم شووداريا**
- همسایه ها ياری کنند، تا من شوهرداری کنم.
- قیسهی نافره تپکه و داوای پارمه تی نه کابو شووه که دی تا نه ویش بتوانی مالداری بپکای.
- پا نه لین: هه مو و تان بکهن پاري تا من بکهم مالداری.
- ۱۰- **هاوسا له هاوسا نه گری سه راسا.**
- همسایه از همسایه سردرد می گیرد.
- واتیه: هاوی نه هاوی خراب تروشی ده دی سه ره بین.

۱۱- هاوسای خاسم بوی، که نیشکم شوو ئه کا.

○ همسایه خوب داشته باشم، دخترم شوهر می‌کند.

● واته: هاوسای باش، خرابی هاوسای خزی نایه‌ژی.

۱۲- هاوسای نزیک له برای دوور خاستره.

○ همسایه نزدیک از برادر دور بهتر است.

● واته: هاوسای نزیک له ته نگانه‌دا زووتر له قدم و کسی دوور، دی به هاواري مرؤثه‌وه.

۱۳- هوْبکه‌ی له کیف، جواوت ئه داته‌و.

○ در کوه هو بکنی جوابت می‌دهد.

● واته: ئەم دنیا هەروه کوو کیوە و عەمەلی ئىيمەيش وە کوو ئە دەنگە يە والە كىيىسىرى ئەدەين، چى بىزىن هەر ئەوھە ئەيىتىن؛ چى بکەين هەر عەينى ئەوھە لە گەلمانا ئە كىرى.

۱۴- هۆرمان خواردگە و ھەوانەمان ماگە.

○ محتواي جوال را خورده‌ایم و انبانه باقى مانده است.

● واته: زۆرتى پاشە كەوتە كەمان خواردووه و كەمى ماؤھەتەوه.

۱۵- هوش مال خوھەت بېت و سەگ هاوسا مال بە دز مە كە.

○ از مال خودت مواظىبت بکن و سگ همسایه رابه دزدى متّهم مکن.

● واته: ئە گەر تۆ هوشت بە مالى خۇتەوه بىن، ئىتىر پىویست ناكا، بە سەر خەلکدا بېجىت و ئازماوه بۆ خۆت ساز كەيت.

۱۶- هوھۆي ھەس و كۆكۆي ئىي يە.

○ هو هو دارد و كۆكۆ ندارد.

● بە يە كىيىك ئەوتىئى كە هەرقىسى بىي و عەمەلى نەبى.

۱۷- ھەپاسە! لە دىواخانان چ باسە؟

○ عباس! از خانەھاي اعيان چە خبر؟

● بە تەوس بە يە كىيىكى پاسووتاوه تۈرىئى كە سەر بکا بە هەرچى مالدا.

۱۸- هـ تـا جـوـزـهـرـدـانـ، سـهـدـ پـاشـاـگـهـرـدـانـ.

○ تـا فـارـاسـيـدـنـ فـصـلـ درـوـ، صـدـ پـادـشـاهـ جـابـهـجاـ مـىـ شـودـ.

● وـاـتـهـ: كـنـ نـهـ زـانـيـ تـاـكـاتـيـكـيـ تـرـ چـيـ پـيشـ دـيـ وـ دـيـاـتـوـشـيـ جـ تـالـ وـگـوـرـيـ نـهـ بـيـ؟

۱۹- هـ تـاـ چـهـرـمـهـ كـهـ سـهـگـ نـهـ يـخـوارـدـگـهـ.

○ تـاـ چـرـمـ رـاـسـگـ نـخـورـدـهـ اـسـتـ.

● وـاـتـهـ: تـاـكـارـ لـهـ كـارـ نـهـ تـرـازـاـوـهـ، دـهـسـ بـهـ كـارـ بـهـوـ بـهـرـيـ نـهـ وـ مـهـ تـرـسـيـ يـهـ بـگـرـهـ.

۲۰- هـ تـيـمـ نـهـ گـيـرـيـاـ بـوـ بـهـشـيـ كـهـ بـوـ، نـهـ وـيـشـهـ سـهـگـهـ رـهـشـ بـرـدـيـ وـلـهـ دـهـسـ چـوـوـ.

○ يـتـيـمـ گـرـيـهـ مـىـ كـرـدـ زـيـرـاـ سـهـمـشـ كـمـ بـوـدـ، آـنـ رـاهـمـ سـگـ سـيـاهـ رـيـسـ وـ اـزـ دـسـتـ رـفـتـ.

● وـاـنـهـ: چـاـوـجـنـزـكـيـ نـهـبـيـ بـهـ هـرـزـيـ لـهـيـنـ چـوـونـيـ نـهـوـيـشـ وـاـهـيـهـ.

۲۱- هـرـ نـهـنـگـوـوـسـ بـورـگـيـ، خـوـينـ خـوهـيـ لـيـقـيـتـ.

○ هـرـ انـگـشتـيـ بـرـيـدـهـ شـوـدـ، خـونـ آـنـ انـگـشتـ مـىـ رـيـزـدـ.

● وـاـقـهـ: هـرـ كـهـسـ لـهـ بـارـيـكـهـوـ تـوـوشـيـ دـهـرـدـ وـ زـهـرـهـرـيـ بـيـيـ، نـهـ وـ دـهـرـدـهـ تـيـشـيـ تـايـهـتـيـ خـوـيـ هـيـهـ. وـهـ كـوـوـ نـهـوـهـيـ كـهـ مـنـالـيـ بـعـرـيـ، بـوـبـاـوـكـ وـ دـايـكـيـ چـيـشـيـكـيـ تـايـهـتـيـ هـيـهـ نـهـ گـهـرـچـيـ بـيـسـتـ مـنـالـيـ تـريـشـيانـ بـيـيـ.

۲۲- هـرـ نـهـوـسـهـ لـهـ بـهـرـيـاـ، لـهـ مـالـهـ وـ هـدـرـگـ نـهـ كـاتـهـ سـهـرـيـاـ!

○ هـمـانـ اـسـتـ كـهـ بـهـ تـنـ دـارـدـ، دـرـ خـانـهـ گـلـ بـرـ سـرـ خـودـ مـىـ رـيـزـدـ.

● بـهـ يـهـ كـيـكـيـ دـهـسـ تـهـنـگـ وـ هـدـزـارـ نـهـوـتـرـيـ كـهـ لـهـ مـالـهـ وـ هـيـچـيـ نـهـبـيـ وـلـهـ دـهـرـهـوـ بـهـ زـلـهـ رـوـوـمـهـتـيـ خـوـيـ سـوـرـ بـكـاتـهـوـهـ.

۲۳- هـرـ بـوـلـايـ خـوهـيـ نـهـيـتـاشـيـاـ

○ هـيـ بـهـ سـوـيـ خـودـشـ مـىـ تـرـأـشـدـ.

● وـاـتـهـ: هـرـ سـوـوـدـيـ خـوـيـ لـهـ بـهـرـچـاوـ نـهـ گـرـيـ.

۲۴- هر بره و خواره، به ره و زوره یه کی هس.

○ هر سرازیری، سربالایی دارد.

● واته: هر شکستی، سرکه و تنه هابه شوینیه وه.

۲۵- هر بره و بونیک، نزمه و بونیک هابه شونیه و.

○ هر ترقی، تنزلی در بی دارد.

● واته: به سرکه و تنه خوت، بایی هدوا مده و بیری نوکرولی دوا روز بکارق.

۲۶- هر بره و زوره، به ره و خواره یه کی هس.

○ هر سربالانی، سرازیری دارد.

● واته: هر سرکه و تنه، شکستی هابه شوینیه وه.

۲۷- هر پنج قامک (نهنگوس) وه ک یه ک نین.

○ هر پنج انگشت مثل هم نیستند.

● واته: همو و کس وه کرو به ک نین و ناین له همو و کس وه کرو به ک چاوه پوانی بکری.

۲۸- هر چه زم تهدات له زاخ و زاخ تهدات له چه زم.

○ هی چرم به زاج می زند و زاج به چرم.

● به به کینک نه تری که له کاریکدا هر نهمدهس و نهودهس بکا.

۲۹- هر چه بارم لاره، وله بیرم راسه.

○ هر چند بارم کج است، ولی اندیشه‌ام درست است.

● واته: نه گدرچی هزار و دهست ته نگم، به لام تئیینی و عه قلم هدیه.

۳۰- هر چه بارم پیره، هر گونه به گیره.

○ هر چند پیر است، باز هم کهنه دوام دارد.

● واته: نه چته نه گدرچی گونه یه، به لام له چته تازه که به ده دام تره.

۳۱- هر چی نه خوهی به شه و تاریک، ره نگت زه رده و قولت باریک!

- هر چه در شب تاریک می خوری، باز هم رنگت زرد است و پاها یست باریک.
- واته: هرچی به خوّتا نه گهیت، هیچ سودی نی یه و چاخ ناییتو.
- یا: زور خواردنی شدو باش نی یه.

۳۲- هرچی بکیلی، هر نهوده دره و نه کهی.

- هر چه بکاری، همان را درو می کنی.
- واته: هر چون له گهی مهدمه ره قفار بکهی هر واله گهی ره فثار نه کدن.

۳۳- هرچی تازه س په سه ن خه لکه ا.

- هر چه تازه است پسند مردم است.
- واته: هرچی باشه به ناوی خه لکوه ندواوی نه کدن.

۳۴- هرچیت بوم نارد به کاسه، نه مجار بیکه پشت کاسه!

- هر چه در کاسه برایم فرستادی، این بار بربشت کاسه بریز.
- واته: هر پیاوه تی یه کت تا پیستا له گهی کردووه، لمهوبه دوا مهیکه. مانای نهوده یه هیچ خاصی یه کت له گهی من نه کردووه.

۳۵- هرچی چته فهرزه، شایی و شیوه ن قه رزه.

- همه چیز فرض است، شادی و شیوه ن قرض است.
- واته: همو چتنی به جنگهی خوی گرینگ و بدر چاوه، به لام شایی و شیوه ن وه کرو قه رز نه که ویته سه رشانی مرؤف و نهیین بیدانه وه.

۳۶- هرچی چته له باریکیا نه ورگیت، به لام زولم له قه ویه تیا.

- همه چیز اگر نازک شود، پاره می شود؛ اما ظلم اگر قوی شود، پاره خواهد شد.
- واته: زالم با هر زولم بکا نا پیوانه کهی پر نهی، نه وه خته قلم نهیته وه.

۳۷- هرچی چه قه و ناکولی، بیه نه باجی ماکولی!

- هرچه رگ و پی است و نمی پزد، به باجی ماکولی بدھید.
- به ته وس یه کنی سه باره ت به خوی تیزی، کاتنی که هرچی چتی خراپه بیدهن بهو.
- واته: هرچی خراپه بُ نهیین بیدهن به من؟

۳۸- هرچی راویز بکه‌ی، نه ویته کاویزا

○ هرچه تدبیر بکنی، نشخوار تلقی می‌شود.

● واته: هرچی ته دبیر بکه‌ی، قسی بی جینگه به حساب دی.

۳۹- هرچی کرڈت نه کمه‌و، هر خاوی.

○ هرچه می خواهم پختهات بکنم، باز هم خام هستی.

● واته: هرچی هه ول نه ددم باش بی، هر خراب نه بی.

۴۰- هرچیکم ریست بوبوه خوری!

○ هرچه رشتم، پشم شد.

● واته: هرچی زه حمه‌تم کیشاپوو، به هیچ ده رچوو.

۴۱- هرچی کمه عه رز نه رمی پی نه کیلگن.

○ هر کس می تواند زمین نرم را سخم بزند.

● واته: کاری ثاسان بۆ هه مو و که‌س نهنجام نه دری، گرینگ نه وه‌یه که‌سی کاری سه‌خت به نه ستز بگری و نهنجامی بدا.

۴۲- هرچی گابیکا، گانا يخوا.

○ هرچه گاو به عمل بیاورد، گاو نمی‌خورد.

● واته: ده‌س په‌نجی که‌سیک هر خوی نایخوا، بـلکوو که‌سانی تریش له و ده‌س په‌نجه به‌هره نه گرن. وه کوو باوک و دایک که بـو ئاسا بشی مناله کانیان زه‌حمه‌ت نه کیشن. یا نه‌لین؛ هرچی گایکیانی گانا يخوا.

۴۳- هرچی گنه بـو فـقـی حـهـسـهـنـهـ!

○ هرچه گند است برای فقی حسن است

● واته: چته خراپه کان نه بی هه ره‌سیبی یه کیکی تایبیت بی!

۴۴- هرچی له کاسا بیت، به که‌وچک ده‌رتیت.

○ هرچه در کاسه باشد، با قاشق درمی‌آید.

● واته: تۆبه‌هه زوانی له گهـلـخـلـکـداـ قـسـهـ بـکـهـیـ - خـاسـ یـاـ خـراـپـ - هـهـرـواـ لهـ گـهـلـناـ

فشه کەن.

يا ئەللىن، هەرچى لە دىزى، بىت بە كەوچك دەرتىت.

٤٥ - هەرچى لە مشكە، هەوانە درىنە!

○ هەرچە از موش است، انبان سوراخ مىكىد.

● واتە: لە كەسيكى ناوه جاخ و بەدخۇز، هەر كىدارى خراپ چاوهرى ئە كرى.

يا ئەللىن، هەرچى لە مشكە جەواڭ ئەدرىت.

٤٦ - هەرچى مەرۆچە بە سالى جەمى كىرد، وشتىر بە قەپى خواردى!

○ هەرچە مورچە در يىك سال جمع كىرد، شتر با يىك لقىمە خورد.

● واتە: ئاكامى زەحەمەتى عومرىكى مەرۇنى ھەزار، لە لاين زالىمەوە بە كاتى لە بين نەچى.

٤٧ - هەرچى يەكتەت ھەس مەيغەرە كەشتى يەك.

○ هەرچە دارى در يىك كەشتى قرار مده.

● واتە: ھەموو سەروو تەكتەت لە كەسيكىدا بە كار مەبە، نەوە كە لەو كەسبەدا تۈوشى زەرەر بىي و هيچت بۆ نەمېتىتۇ، بەلگۈرە بىخەرە چەن كەسبەوە، ئەم نەيگىرت ئەو.

٤٨ - هەر حەق كەن بىگەيدەت بە من، مردگە گۆربە گۆرا

○ پول كەن بە من بىرسد، مردە گۆربە گۆر.

● واتە: ھەركەس حالە بىرى سوودى خۆيا.

٤٩ - هەر خوا، خواس و دنيا كاس.

○ خدا، خدااست و دنيا كاه است.

● واتە: ھەر خوا پايەدارە و دنيا ناپايەدار.

٥٠ - هەر دارى سەمەرى فەرى، سەرى هالە خوارو.

○ هەر درختى پۇر ثەر باشد، سەرىش رووبە پايانىن است.

● واتە: مەرۇنى زانا و ژير، خاڭەسار و خۆكمىيە.

۵۱ - ههر داری نه رم بین کرم ٹهی خوا.

○ هر درختی نرم باشد، کرم آن را می‌خورد.

● واته: نه گکه مرؤوف زیاتر له نهندازه، خوش نه خلاق بین، سوار سه‌ری ٹه‌بن.

۵۲ - ههر دولیکیان به بایه ک سپاردگه.

○ هر دره‌ای را به بادی سپرده‌اند.

● واته: هر کس نه بین به پرسی کاری بین که لهو کاره‌دا شاره‌زايه.

۵۳ - ههر دو پای کردگه سه ناو که وشیکا!

○ هر دو پایش را در یک لنگه کفش فروکرده است.

● واته: له سر نه تو قسه یا نهو کاره سور ویستاوه.

۵۴ - ههر ده ردی، ده وايه کی هه س.

○ هر دردی دارویی دارد.

● واته: هر کاره ساتیکی خراب، رینگه چاره به کی تایبه‌تی خوی هد به.

۵۵ - ههر ده و نه ٹه‌وی به دار.

○ هر بُنه‌ای درخت می‌شود.

● واته: هر منالی گهوره نه بین.

۵۶ - ههر دیانیکی به سالی ده رهاتگه!

○ هر دندانش به یک سال درآمده است.

● به به کیکی رژد و مآل خو نه خور نه وتری.

۵۷ - ههر روز با و بورانه، کچه‌ل سه ره شورانها

○ هر روزی که باد و بوران باشد، کچل سرش را می‌شوید.

● به به کیکی و هخت نه ناس نه وتری.

۵۸ - ههر روشنایی یه ک سیوه‌ری ٹه‌خا.

○ هر نوری، سایه‌ای می‌اندازد.

● واته؛ مرزگی جو امیر سبیه ری هد به و که سانی موحتاج له و سبیه ره دا نصحه سبینه وه.

۵۹ - ههر ریگه یه کیان به ریبواریک سپاردگه.

○ هر راهی را به رهروی سپرده آند.

● واته؛ به هدر که سئی کاریک راسپیز دراوه.

۶۰ - ههر زالمی زه والیکی بو هه س.

○ هر ظالمی زوالی دارد.

● واته؛ زالم تا سه ر ناتوانی به زولمی خوی دریزه برات و لهن اکامدا نابود ثبیت.

۶۱ - هدر زان بایی، بی مه لامه ت نی یه!

○ چیز ارزان، بی علت نیست.

● واته؛ چتی هدر زان هزیه کی تیدایه، هر رواکه چتی گران بی حیکمه ت نی یه.

۶۲ - هر زه به خه یال مال نه مه بو، هه وریشم وه بوی دهوار نه مه بو، له لای نو
کیسه تامل نه مه بو.

○ هر زه با خیال صاحب مال نمی شود، ابریشم پود چادر نمی شود، نزد نو کیسه
معطل ماندن بی سود است.

● واته؛ کس به خه یال نایی به خاوهون مال، چتی به نرخ نایی بدری به بوی چتی
بی نرخدا، نو کیسه ش پیاوه تی له دهس نایه.

۶۳ - هر زه چه نه یان خسته ناو تاگر جه حانم، و تی داره که هی تهرا!

○ یاوه گورا در آتش جهنم انداختند، گفت هیزمش تراست.

● واته؛ زور ویز له هیچ کاتیکدا له زور ویزی ناکه وی.

۶۴ - هر سیر بخوات و سورنا بژه نیا!

○ بگذار سیر بخورد و سُرنا بزند.

● واته؛ با هر به قسی بی جیگه خوی هیلاک کا.

۶۵ - هر کوچکی له ٹاسمانه و دائه که فیت، ٹه دات به تهوق سه ر منا!

- هر سنگی از آسمان سقوط کند، بر سر من فرو می‌افتد.
 ● واته: هر به لایه ک پیش دی، بز منه.

۶۶ - هر کوینه ناشه، کچه‌ل فهراشه.

- هر کجا آش است، کچل فراش است.

- به یه کیک نه و تری که بخواردن سر بکا به هه مو و درگایه کدا و خزی لهو جنگادا به کار کردن سر قال بکا.

۶۷ - هر که نیزی برویشه، تو بانی داپوشه.

- هر کس می‌گوید بلغور است، تو روی آن را بیوشان.

- واته: هر که سلهو باره وه قسه نه کا، تو قسه مه که.

۶۸ - هر که نیزی گال، تو بخزه مال.

- هر کس می‌گوید ارزن، تو به خانه برو.

- واته: هر که سلهو باره وه قسه نه کا، تو قسه مه که.

۶۹ - هر که نیزی گه نم، تو بیه نم.

- هر کس می‌گوید گندم، تو خفه شو.

- واته: هر که سلهو باره وه قسه نه کا، تو قسه مه که.

۷۰ - هر که بتاشی سه‌ره له سئ شه‌مه، سه‌رش مه برا به داس و قمه‌ها

- هر کس سه شنبه سرش را بتراشد، سرش با داس و قمه بریده می‌شود.

- واته: سئ شه‌مه سه‌ره مه تاشه. بوزچی؟!

۷۱ - هر که به ته‌مای خالّو و مامّو بی، گیواره بی نان سوّزی بی دوّبیا!

- هر کس به انتظار دائی و عموماً باشد، غروب بدون نان و فردا بدون دوغ خواهد بود.

- واته: به ته‌مای مردم دانیشتن، یانی هه میشه ده‌س‌ته‌نگ و موحتاج بون.

۷۲ - هر که به ته‌مای مه‌شه بی شاوان بیت، دائم زک بررسی دل بیاوان بیت!

- هرکس به انتظار مشهدی شعبان بماند، باید همواره شکم گرسنه و بی حال باشد.
- واته: به تمای خدّلک دهس له کار و ههولدان مه کیشه.
- 73- هرکه به تمای هاوسا مالی بی، کوانگی خاموش هوری خالی بی.
- هرکس به انتظار همسایه باشد، اجاقش خاموش جوالش خالی خواهد بود.
- واته: به کس پشت مه به سه، خهیری غیره تی خوت.
- 74- هرکه پیری نی یه، پیری پستینی.
- هرکه پیر ندارد، پیری خریداری کند.
- واته: پیر بتو مال وه کوو گهنجیکی نایابه، مالی بی پیر بی پشتیوانه.
- 75- هرکه ترسیا، نه خلیسکیا.
- هر که ترسید، نلغزید.
- واته: هرکه دورینی بکاو زو و بُو هرچی کاره تیوه نهچی، که متر تووشی هله نه بی.
- 76- هرکه توریا، بهشی خوریا.
- هرکس قهر کرد، سهمش خورده شد.
- واته: کسی بتزی بهشی نه خوری.
- 77- هرکه س نه کا، کاله برویش، توجلنی به سه رخوه تا بکیش.
- هر کس بلغور می سازد، تو چیزی روی سرت بکش.
- واته: چونکه تو ناتوانی کار بکهی وهختی کار کردنی خدّلک خوت بشاره وه با ثابپ ووت نهچی و شهرمهزار نه بی.
یا: له خدّلک عهیب مه گره، چونکه خوت بی عهیب نیت.
- 78- هرکه س بزنیکی ههس، خه میکی ههس.
- هر کس بزی دارد، غمی دارد.
- واته: هر که به نهنازهی خوی خدمی هه یه، له کدم، کدم و له زور، زور.

۷۹. هرکه‌س به نهانه‌ی هاوباز خوی.

- هر کس به اندازه همباز خودش.
- واته: هرکه‌س به نهانه‌ی هاویز و هاوتوانی خوی.

۸۰. هرکه به مه‌ویزی نهانه، به که‌ویزی نهانه.

- هرکس قدر شناس یک دانه مویز نباشد، قدر شناس یک ظرف مویز نیز نخواهد بود.
- واته: هرکه‌س به کم نهانه به زوریش هر نهانه.

۸۱. هرکه‌س به رز بفری، نزم نهانیشی.

- هر کس بلند پروازی کند، سرنگون می‌شود.
- که‌ستیکی خوین و به رز بفری، زو و تووشی کوسب نهانی.

۸۲. هرکه‌س به رکه‌وت، سه رکه‌وت.

- هرکس جلو افتاد، پیش برده است.
- واته: له هه‌ولی ژیاندا، نهوهی زورتر نی بکوشی، سه رکه‌وت و تر نهانی.

۸۳. هرکه‌س په ناوی گه‌ره که، نهشی جه‌ور هیندوستانیشی بُو بکیشی.

- هر کس پر طاووس می‌خواهد، باید جور هندوستان رانیز بکشد.
- واته: که‌سی نه گدر نهیدوئی به چتیکی دلخوازی خوی بگا، نهانی عه‌زیه‌تی به ده‌س هینانیشی به نه ستّ بگری.

۸۴. هرکه‌س تاکه‌وشیکی له دیوانا بیت، تری پیوه لئه دات.

- هر کس لنگه کفشه در دیوان داشته باشد، به آن فیس و افاده می‌فروشد.
- واته: که‌سی خزمیکی له دهرباردا بئ، پیوهی نهانی و خوی پیوه هه‌ل نه کیشی.

۸۵. هرکه‌س چال بُو یه کئی هله‌لکه‌نی، خوهی تئه که‌فی.

- هر کس برای دیگری چاه بکند، خودش در آن می‌افتد.
- واته: ناکامی خراپه کردن، ریشی خاوه‌نی نه گریتنو.

۸۶- هرگه س چووه شارکویران، ئەشى دەس بىگرى به بان چاوىيە.

○ هرگىس بە شهر كوران بىرۇد، بايد روى چىشمىش دست بىگذارى.

● واتە: نە كەر كەزە كە رسوانىبى، هاۋىرەنگى جەماعەت بە.

۸۷- هرگه س سەمىلى سوور بىت، هەمزاغانى يە.

○ هرگىس سېيىلش سرخ باشد، حمزە آقا نىيىت.

● واتە: لە يە كە چۈونى روالەتى دوو چت، نەت با بە ھەلدا.

يا ئەلئىن: هەرچى سەمىلى سوورە، هەمزاغانى يە. هەر سەمىلى سوورى هەمزاغانى يە.

۸۸- هرگه س سەرهەن بىكا، هيئە كى ئەكەن.

○ هرگىس مردم را بىپالايد، او را رىزىزلىقى پالايند.

● واتە: هەرگەس، مەردم بىدا لە بەردى ئەزمۇون و لە بارەئى خەلکەوە بىدوئى، خەلکىش

ئەيدەن لە هيئە كى ئەزمۇون و ورد تىرىش لە بارەيەوە ئەدون.

سەرهەن: هيئە كى زېر بىزە.

۸۹- هەرگەس شەش گەرم نانى خواردوي، ئەشى گەرمى عەقللى بويت.

○ هرگىس شىش گرم نان خورده باشد، بايد يك گرم عقل داشته باشد.

● واتە: لە مەرۆف چاوه روانى عەقل و تىن گەيشتن ئە كرى.

۹۰- هەرگەس كالەك ئەخوا، ئەشى لە پاي لەرزىشىا دانىشى.

○ هرگىس خىربىزە مى خورد، بايد پاي لەرزىش ھە بىنىشىندى.

● واتە: هەرگەس دەس بە كارىتكەوە ئەدات ئەبىن چۆنیەتى ئاكامى ئەو كارەيش بە

ئەستۆ بىگرى.

۹۱- هەرگەس كويىر نانە، كويىر ئيمانە.

○ هرگىس خىسىس است، ايمانش ضعيف است.

● واتە: مەرۆفى چرووڭ و رۇزد، ئيمانى سىسە.

۹۲- هەرگەس كەربىن، ئەو كۆپانە!

○ هرگىس خىر باشد، او بالان است.

● به یه کیکی زیره که نو تری کدله هدر هملن به سوودی خوی که لکه و هرگزی.

۹۳ - هرکه‌س که ره، نیمه کوپانینا

○ هرکس خر است، ما پالان هستیم.

● واته: هرکه‌س نهین به بدر پرس با بینی، نیمه کارمان نی به و به هر هی خومانی لئی و هر نه گرین.

۹۴ - هرکه گورگ نه ولی، سه گ که دل نه ینخون.

○ هرکس گرگ نباشد، سگها او را می‌خورند.

● واته: له ناو کزمه‌لی به سیت و بین فوره نگدا نه گهر که سی در نهین به شی نه خوری.

۹۵ - هرکه‌س گویز له هه وانه خوهی نه ژمیری.

○ هرکس گردواز انبانه خود می‌شمارد.

● واته: هرکه‌س له روانگه‌ی خویه‌وه بو مردم نه پوانی.

۹۶ - هرکه‌س گویزی له هه وانه بیت خوهی نه ژینی.

○ هرکس گردو در انبانه داشته باشد، خود را اداره می‌کند.

● واته: هرکه‌س هدوئیکی دایی، خوی نه ژینی.

۹۷ - هرکه‌س له خوهی بگرفته و، خوایش له ولی نه گریته و.

○ هرکس مال خود را از خود دریغ کند، خدا نیز از او پس خواهد گرفت.

● واته: مرؤفی رژد و مال خونه‌خور، خوالیتی نه گریته تو.

۹۸ - هرکه‌س له کراس خوهی پیاگه.

○ هرکس در پیراهن خودش مرد است.

● واته: هرکه‌س بو خوی ریز و نیختیرامینکی هدیه و نابی به چاوی سووکی به وه بو که‌س پروانی.

۹۹ - هرکه‌س له مالا نه ولی، ژنه که‌ی ئانه شوووا

○ هرکس در خانه نباشد، زنش را شوهر می‌دهند.

● واته: پیاوی که نه که ویته مآل، بوقزنه کهی قسه دروس نه کهن.

۱۰۰- هرگه س ههـلـهـسـاـپـلـهـیـ نـهـگـاـ،ـبـلـهـیـشـ هـهـلـهـسـاـ،ـخـوـلـهـیـ نـهـگـاـ!

○ هر کس بلند می شد به «بله» (ابراهیم) تجاوز می کرد، بله نیز می رفت و به «خوله» (محمود) تجاوز می کرد.

● واته: هه مو و که س به و که سه فیله و نه و که سه بش به یه کیکی فه قیر تر له ختوی لیله.

۱۰۱- هـهـرـکـهـسـیـ کـرـدـیـ بـیـگـانـهـ بـهـ خـوـیـشـ،ـکـرـدـیـ بـهـ سـهـرـپـاـ خـوـهـلـ بـهـ دـهـسـیـ پـیـشـ.

○ هر کسی با بیگانه خویشاوندی کرد، با دست خود بر سر خود خاک ریخته است.

● واته: بیگانه جیگای باوهز نی یه و له گه لیا پتوهندی مه که.

۱۰۲- هـهـرـکـهـسـیـ کـهـسـهـ،ـقـسـهـیـهـ کـیـ بـهـسـهـ.

○ هر کسی کس است، او را حرفی بس است.

● واته: مرؤفی زانا و تئی گه یشنو به نیشاره یه که تئی نه گا.

۱۰۳- هـهـرـکـهـ فـرـهـ گـهـرـیـاـ،ـیـاـکـوـلـ تـیـرـیـتـهـ وـ یـاـزـوـلـاـ!

○ کسی که زیاد این طرف و آن طرف برود، یا کوله بار می آورد یا حرامزاده.

● واته: مرؤفی زور گه پره یا بار تیریتنو یا سوکی و رسایی.

۱۰۴- هـهـرـکـهـلـنـ سـهـخـتـهـ بـرـوـبـیـگـرـهـاـ

○ هر گردنده ای سخت است، برو بگیر.

● واته: چیت له دهس دی ده رجه قی من ییکه و له ناپیاوی درینه مه گه.

۱۰۵- هـهـرـکـهـ هـاـنـگـهـ لـهـمـ بـهـرـهـ وـ بـهـرـهـ،ـکـوـنـیـکـیـ دـاـگـهـسـهـ بـاجـیـ گـهـ وـهـهـرـهـوـاـ

○ هر کسی از اینجا عبور کرده است، دستی به باجی گوهر رسانده است.

● ۶ به کیکی فه قیر گه ثه توئی که هر که هه لسی رو ویه کی لئی بخاوه بیگانگاری یه گکی بکیشی.

۱۰۶- هرگ نم دریاگ، تاویکی بهسه.

○ یگل نم داده را آبی بس است.

● واته: نه و کس که قسمت پن کردووه، بیتر بهستی وله سری مهرو.

۱۰۷- هر گولی بویه کی هس.

○ هر گلی بویی دارد.

● واته: هر کس نهوعه خویه کی تایه‌تی ههید و ههمو و کس وه ک ک نین.

۱۰۸- هر گویره که، نه ویته گا.

○ گوساله گاو می‌شود.

● واته: منال روزی گهوره نهین، کهوا برو ناین به چاوه سووکی بهوه بُ منالی نه مپو پروانی.

۱۰۹- هرگ هسه، به هه تکوو دهسه!

○ یگل غلیظ با هر دو دست.

● واته: تور به سرمان بُ نه کاره ساته وا بُمان پیش هاترووه.

۱۱۰- هر له عه‌رش هتا قورش، کس به دوی خوهی نایه‌زی تورش.

○ از عرش تا کرسی، هیچ کس به دوغ خود نمی‌گوید ترش.

● واته: هیچ کس مالی خوی قلب ناداله قله‌م.

۱۱۱- هر مه‌لی میوه خوه‌ر بی، میوه به داره و نامینی.

○ هر پرنده‌ای میوه خوار باشد، میوه روی درخت نمی‌ماند.

● واته: هر کس نه‌هلی نه‌کاره نی‌به.

۱۱۲- هر نمامه، نه‌وی به دار.

○ هر نهالی، درخت نمی‌شود.

● واته: هر منالی گهوره نهین.

۱۱۳- هر نه‌هاتی، وختن‌هاتی، وه ک دمه‌ل ده‌رهاتی!

○ نیامدی، وقتی آمدی، چون دمل درآمدی.

● واته: هر نهادی بز لای من، وختیکش هایی زور ناوخت و بین چنگه هایی.

۱۱۴- هر وخت کهر به په ینجه دا سه رکه فت، و هوی و خه سوویش سازیان تپتا

○ هر وقت جر از نرده بان بالا رفت، عروس و مادر شوهر نیز سازگاری پیدا می کنند.

● به رای من قسپه کی ته وا دروس نی به.

۱۱۵- هر وسه ناگیر زیر کا.

○ به آتش زیر کاه می مانند.

○ به یه کنیکی نیلی باز و دغدغه و شر هر لکر سینه رو تو تری که بین یه و هی گه س پیش بزانی شوپ و نیاز او له بینی خوکا چاخ پکا.

۱۱۶- هر وسه گولله موو، دهوله ت پاوه کی دایه شوو.

○ بد گلوله مو شبیه است، ثروت پدری او را شوهر داد.

● واته: کچی پیاوی دهوله من نه گهرچی ناشیرینیش بین، به هوی سه روته تی پاوه کیه و هه، هر شووی بی په یدا نه بین.

۱۱۷- هر شه نیمه مه ردیه.

○ تهدید نصف مردانگی است.

● واته: هر، شهر کفردن پیویست نی به، بملکو و بعد زه چاری هر شه کفردن، چینگه شهر نه گریتزو.

۱۱۸- هر هیلی لاره خه تای گا سووره.

○ هر خط شخچی که کچ باشد، تقصیر گاو سربخ است.

● واته: هر هله به ک رو و نه دا نه خریته نه ستزی به کیکی تایه تی یهوه. یا گله لین، هر هیلی چه فته، کار گا زه رده.

۱۱۹- هزار نهله بکلک ته قاندگه!

○ هزار تله را با دُم خنثی کرده است.

● به یه کیکی فیلیاز نه وتری، که خوی نه خانه گیری هیچ داوی.

۱۲۰ - هزار حه کیم نه ونه‌ی دهرده‌داری نازانی.

○ هزار پزشک به اندازه یک مریض نمی‌داند.

● واته: دهرده‌دار نه زانی کوبی تیشی.

۱۲۱ - هزار دوس و یه ک دوژمن.

○ هزار دوست و یک دشمن.

● واته: دوژمن یه کیکیشی هر زوره، هرو اکه دوس، هزاریشی کمه.

۱۲۲ - هزار سوزن گاوه‌سنگیکی تیاناویت.

○ هزار سوزن، گاو آهني نمی‌شود.

● واته: هزار نه ولادی خوبی به باوکیکی نازا و لئی هاتو نابی.

یا گهلهین، هزار سوزن به گاوه‌سنگی ناویت.

۱۲۳ - هزار فاتیحه به نه نگووسن هملوا ناوی.

○ هزار فاتحه، یک انگشت حلوانمی‌شود.

● واته: تیر کردنی زکی بررسی پیویسته نه ک دوغا خویندن بۆ نه.

۱۲۴ - هزار فیتم، به فیتیکت!

○ هزار سوتم، به یک سوت.

● به کیکی فیلیاز و ساخته چی نه وتری، که تۆ له ثاستی نه ده نبی.

۱۲۵ - هزار قول‌وه‌الله به که وچکن دوخوا ناوی!

○ هزار قل هوالله قاشقی دوغینه نمی‌شود.

● واته: من نه مربو برسمه و پیویستم به نانه، که چی تۆ خدریکی دواعای خیرم بز
نه که‌ی!

۱۲۶ - هزار که‌له‌شیر نه خوینی، هه روز نه وته.

● هزار بار خروس نیز نخواند، صبح فرا خواهد رسید.

● و آنکه: به قسی من و تؤرەوتی سروشت ناشیوئی. مەبەست ئەوە بە تۆیش نېھژى ئەو
كارە هەر ئەنجام نەبىئى.

١٢٧ - هزار گوناھ و يەك توبە.

○ هزار گناھ و يك توبە.

● و آنکە: هەرچى خەتم کردووه لىپى پەشىمانم و داواى لىپى بۇوردىن ئە كەم.

١٢٨ - هەزارى بىمرى لە باوان، كلەي نابىركى لە چاوانا!

○ هزار نفر از خانوادە پەرىش بىميرد، سرمە از چىشمەن پاك نمى شود.

● بە ژىتكى دل تەپ و بىئى عار ئەوتىز كە لە هىچ كاتىتكىدا لە رەنگ و رپۇن و ئارايىشى خۆرى نە كەۋىي.

١٢٩ - ھەست درېغ مەكە، نى يەست قەرز مەكە.

○ دارى درېغ مەكەن، ندارى قرض مەكەن.

● و آنکە: لە كاتى دەس پۇيىتا، لە خۆت درېغت نەبىئى و پياوه تىش بىكە، لە نېبۈنىشت دا خۆت مەخە ناو قەرز و فەرزەوە و بە كەم قەناعەت بىكە.

١٣٠ - ھەشت لە مشت، نەك نۇوى لە پشت.

○ ھەشت در مشت، نە ئە در پشت.

● و آنکە: كەم و نەخت، باشترە لە زۇر و قەرز.

١٣١ - ھەلپەركى نازانى و ئىيىزى حەوشە كەمى لارە

○ رقص بلد نىيست و مى گويد حىاطش ناھمۇار است.

■ بروانە بۆ پىتى «ن»: نازانى ھەلپەپى و ...

١٣٢ - ھەلوا بۆگەرمىت، بۆ نەرمىت، بۆ شىرىينىت، بۆ چەورىيتا

○ حلوا با اين و يۈگىھىيات: گرمى، نرمى، شىرىينى، چىرىي.

● بە يەكىنكى سازگار و نەرم خۇ و خۇش خولق ئەوتىز.

ماناي تەوسىش ئەدا بۆ كەسىنكى فەقىرۇ كەو ھەزار.

۱۳۳ - هلوا خور پای تاوت.

- حلواخور پای تابوت.
- به که سئی نه وتری که له مه رگی به کن شاد بیت بُوهی چنیکی دهس که وری.

۱۳۴ - هلوا، هلوا دم شیرین!

- حلوا، حلوا، دهن شیرین.
- واته: به وتنی هلوا، دم شیرین نایت.

۱۳۵ - هلوبیشسوتی، ناچیته سیوهر هیلانه‌ی قالاوا

- عقاب اگر هم از گرما بسوزد، به زیر سایه لانه کلاخ پناه نمی‌برد.
- واته: مرزوکی تازا و به غیره‌ت نه گر بیشمروی، پهنا بولای نامه رد نایا.

۱۳۶ - هلووک و دار هلووکن.

- به دو قطعه چوب کوچک و بزرگ بازی الک دولک شبیه‌اند.
- به دو و کسی بالابرزو و کورته بالا نه وتری که له پهنای به که وه ویستاپتن و نه که ونه به کک.

۱۳۷ - هم خوای گهره که و هم خورما!

- هم خدا را می‌خواهد و هم خرما.
- به یه کنیک نه وتری هم دینی گهره کک بین و هم دنیا.
- یا: له هر دو و چنیک که باسی لی نه که ن گهره کک بین.

۱۳۸ - همه مزه به هه واس یه و چه؟ تریشه به تهور داس یه و چه؟

- حمزه به عبیاس و تیشه به تبر داس چه ارتباطی دارد؟
- واته: نه دو و قسه یا نه دو و کسه هیچ پیوه‌ندی به کیان به به کنی به.

۱۳۹ - هم شوکر به که فن دز به رگ.

- شکر به کفن دزد قبلی.
- ▣ بروانه بُو پیتی «ش»: شوکر به که فن دز به رگ.

۱۴۰- هم له نال ټه دات، هم له بزمارا

○ هم به نعل می زند، هم به مین.

● به یه کیکنی ساخته چی نه و تری که به هر دوو بارا قسه بکا.

۱۴۱- همو رویگه یه ک بو بانه ټه چیا!

○ همه راهها به بانه ختم می شود.

● واته: همو نه و قسانه یا نه و کارانه به یه ک نه تیجه نه گا.

۱۴۲- همیشه خوده له پشت هه وره و نامیتیه.

○ همیشه آفتاب در پشت ابر نمی ماند.

● واته: حه قیقهت بو همیشه گرم نایبی.

۱۴۳- هنگور چاو نه وری له هنگور، ناو نه گری.

○ انگور به انگور می نگرد، آب می گیرد.

● واته: مرؤوف له مرؤوف درس و نه زمونی ژیان و هر نه گری و گه شه نه سینی.

۱۴۴- همنی دا ڙیز بالیا!

○ هندوانه زیر بغلش گذاشت.

● واته: به درؤ به شاخ و بالیا هات بو نه وهی فریوی بدا.

۱۴۵- هوالیان برد بو میران، کاره کهر، کاره کهری نه گیران!

○ خبر دادند به میران؛ کلفت، کلفتی برای خود اجیر می کرد.

● به یه کیکنی نه و تری که خوی بو که سئی کار بکاو که سئیکی تر بگری کاره کانی نه و نه جام بدا.

۱۴۶- هودامی کول خو خوه را!

○ او رامی که از کوله بار خودش می خورد.

● به یه کیکنی نه و تری که دهست بکابه خواردنی نه و خوارده منی یه واخوی به دیاری

بو که سئیک یا بو مائیکی هاوردینی.

۱۴۷ - ههورت بوي ومل بارانت نهوي.

- ابر داشته باش ولی باران نداشته باش.
- واته: خوت تووره که به‌لام بارانی زرهه و عذیزیت مدپریزه به سر خمکدا.

۱۴۸ - ههور سوور بارانی دوور.

- ابر سرخ بارانش دور است.
- واته: هر واکه له ههوری سوور خیرا باران نابارئ له که‌سینکی زور تووره‌یش، چاوه‌رتی خیریکی زوو مده.

۱۴۹ - ههوهل بهخت و تیکه‌ی نهخت.

- اوّل بهخت و لقمه نقد.
- واته: بهختی نهوهل له دهس مدد.

۱۵۰ - ههوهل جیگه‌ی رم بوبینه، ههوسارم بچه‌قهه.

- اوّل جای تیر را بیین، آن گاه تیر را بنشان.
- واته: هر کارئ نه که‌ی، تیبینی دوایی بکه.

۱۵۱ - ههوهسوارگه‌ل چه‌ی کرد، تا شلپه‌ی پیره‌ژن چه بکا!

- ههوهسواران چه کار کرد، تا سر و صدای پیروزن بخواهد کاری کند.
- واته: له جیگه‌یه کدا مرؤفه نازاکان کاریکیان له دهس نههات، نیتر نه توانکاره کان چیان بی نه کری؟

۱۵۲ - ههوه، ههوه جوان نه کا؛ هیوهه‌ژن، هیوهه‌ژن زور ذان نه کا.

- ههوه، ههوه را جوان می‌کند؛ زن برادر شوهر، زن بردار شوهر را دانا می‌کند.
- واته: ههوه له رقی ههوه خوی ثارایش نه کا و دهس تیری به خویا و هیوهه‌ژنیش به‌کرداری خویی هیوهه‌ژن هان نهدا بتو تی گه‌یشن و خیرایی.

۱۵۳ - ههويه ههله نههاتگ، نانی فه تیره‌س.

- خمیر ور نیامده، نانش فطیر است.
- واته: ههموو ناکامیکی دلخواز، سهبر و تهجه‌مولی گهره که.

۱۵۴- ههی ههی دوای گورگها

○ هی هی پس از گرگ است.

● واته: دوای رووداوه که، هاوار کردن بین سووده.

۱۵۵- هیچ کهس له پری ناویته گوری.

○ هیچ کس ناگهان کس نمی شود.

● واته: گهیشن به ثامانچ، زه حممت و زه مانی نهادی.

۱۵۶- هیچ کهس نایه گئی خالوکهرت به چهندی؟

○ هیچ کهس نمی گوید دائی خرت به چند؟

● واته: کهس نرخی تو دانانی و گوئی بین نادهن و لئی ناپرسن.

۱۵۷- هیشتا له دهمنی بوی شیر تی.

○ هنوز از دهانش بوی شیر می آید.

● به یه کیکی خاو و بین ته جروبه ثه وتری.

۱۵۸- هیشتا منالی و هیلانه نشین، نهت داگه سای بال زهوبینه و زهوبین.

○ هنوز بچه لانه نشین هستی و بالت را بر سر زمینها نگسترانیده ای.

● واته: تو منالی و بین ته جروبه و دنیات نه دیوه.

۱۵۹- هیلانه مهشیونه با هیلانهت نهشیوی.

○ لانه خراب مکن تا لانهات خراب نشود.

● واته: مالی مردم مهشیویه، با مالت نهشیوی. نازارت بتوکهس نهی باتوشی

تله و نازاری روزگار نهی.

۱۶۰- هیلکه به زیر بال نهورزنیا

○ تخم مرغ را با حرارت زیر بغل می پزد.

● به یه کیکی گهنج و به هیز نه وتری.

۱۶۱- هیلکه دز نه ویته و شتر دزا

○ تخم مرغ دزد شتر دزد می شود.

● واته: نه که سه چتی بچووک نه دزی، کدم کدم قیر نه بیت و چتی گهوره‌یش نه دزی.

۱۶۲ - هیلکه له قهل نه دزی.

○ تخم مرغ از کلاع می‌دزد.

● به یه کیکی چاوبه‌س وزیره که نه وتری.

۱۶۳ - هیلکه و روون دروس که‌ی بُوكه‌ر گوییچکه‌ی نی ته‌نیا

○ نیمره برای خر درست کنی، گوشش را در آن می‌نهد.

● واته: قدری هر چتنی، نه هله‌ی خوی نه بیزانی.

۱۶۴ - هیلکه و ریقنه بران.

○ تخم مرغ و فضله برادرند.

● واته: له باوک و دایکنی مو مکبنه دوو منالی خاس و خراب بکهونه وه.

۱۶۵ - هیلکه‌ی نیمره‌له جوجه‌له‌ی سوزی خاستره.

○ تخم مرغ امروز از جوجه فردا بهتر است.

● واته: نهخت نه گهرچی که میش بی، باشتره له قدرزی زوربه‌لام دوور.

۱۶۶ - هیلکه‌ی بُوخه‌لکه و ریقنه‌ی بُوخه‌مانا

○ تخم مرغش برای مردم است و فضله‌اش برای خودمان.

● به که سیک نه وتری که خیز و بیره که‌ی بُونیگانه بی و ناخوشی و عزیزه‌ته که‌ی بُوكه‌ی میله‌له ته که‌ی خوی. وه کوو نه وکه‌سانه واله ولاطی خویان ده رئه چن بُو ولاطی بیگانه و نه گهر کاریکیان لده‌س بی نه بیکدن بُوقه‌ریبه کان، به‌لام کاتنی که نه مرن مه‌بته که‌یان

تیرنه وه بُزکونه هه‌وار!

۱۶۷ - هیلکه‌ی قازه و باز کردگیه!

○ تخم غاز است و باز آن را گذارده است.

● به ته‌س نه وتری به یه کیکی به‌ده عیه که له بنه‌ماله‌یه کی بی‌ناو و نیشان بی‌به‌لام خوی لئی گکرپابی.

۱۶۸- هیل لار هاله قنگ گا پیرا.

○ خط کچ شخم، در سمت گاو پیر است.

● واتنه هلهی کومه ل له چاوی پیرانی نه و گله وه نه بینزی.

یا هله لین، هیل لار ها له ژیر سر گای پیرا.

۱۶۹- هین خوهم بخوهم، هین خه لکیش وه ک هله لوا نه خوهم!

○ مال خودم برای خودم، مال مردم رانیز مثل حلوا می خورم.

● به یه کیکی زوردار نه و تری که مالی مردم وه کوو هله لوا بخوا.

۱۷۰- هینه کهی تو جلن له بانی، هینه کهی من دنیا پی زانی!

○ مال تورو پوشی بر آن، مال من را همه کس فهمید.

● واتنه عه بیی تو نه بینی نادیار بیی، به لام عه بیی من هه مو و که س پی بزانی.

□ ی

۱- یا به هیمه‌ت یا به قیمه‌ت.

○ یا به همت یا به قیمت.

● واته: ثو چته‌مان یا به پیاوه‌تی پئ بده یا با به‌تی ثوه پاره‌مان لئ بسته و پیمان بده.

۲- یا پرسا وه، یا داناوه.

○ یا پرس یا دانا باش.

● واته: نه گر چتنی نازانی پرسه و نه گر ناپرسی، نه بنی خوت زانای نه کاره بی.

۳- یا خوا تهم دهس محتاج نهودهس نه وی.

○ خدا نکند این دست محتاج آن دست نشد.

● واته: محتاج بون به نزیکترین که سیش بو مرؤٹ هه ده ردیکی گرانه.

۴- یا خوا گه وج فیتر هه لپه رکنی نه ویت!

○ خدا نکند احمق رقصیدن را یاد نگیرد.

● واته: نیتر دهس هه لگرنی یه.

۵- پا خواهه ر خووهش بی دهنگی دلیران، ریوی راونه کاله چینگهی شیران.
 ○ خدایا آوای دلیران همیشه خوش باد و روپاه در چایگاه شیران شکار نکناد.
 ● واته: نومیده و این پیاواني پیاو هر خوش بن و ناپیاو له چینگهی نهوانا سر راس
 به کاتو.

۶- پا خواهیج که س گولوله نه گهفتنه لیزی.
 ○ خدا کند هیج کس گلوله اش به سرازیری نیفتد.
 ● واته: به گهر کسی په خنی لئی هملگه رتزا، هیج که س دیانی خبری پیدا نانی.

۷- یار باقی و سوچبیت باقی:
 ○ یار باقی و صعبت باقی.
 ● واته: عمری بی، به یه که نه گهین و پیکده و قسمه مان نه بی.

۸- پا رومی رومی، یا زدنگی زدنگی:
 ○ یار رومی رومی، یا زنگی زنگی.
 ● واته: پیاوایه عمه مهل بکه؛ یا ثم باری به یا نه و باری.

۹- پارو نانی نه و بینخوا پیازی نه سه ندا
 ○ پارو نان نداشت بخورد، پیاز می خرد.
 ● به په کیکه نه و تری که پیوبستی زیانی نه بی و به چتنی ناپیوبسته و خوی خوریک پکا.

۱۰- پاسین به گوچچکه که را خوهدنددا
 ○ پاسین به گوشی خر خواندن است.
 ● واته: نه و قسمه له گه ل نه و کوسه دا بین سوده بیکه چونکه حالی ناین و خوت
 هیلا گکه نه گهای.

۱۱- پا فیرم مه گه، پا فیرم نه گهی تیرم که.
 ○ یا عادتم مده، و اگر عادتم می دهی سیرم کن.
 ● واته: یا که سی به چتنی عاده مده، یا نه گهر عاده تد دا، نه بین به ته واوی نه و چته بین
 نیازی کهای.

۱۲- یا گال تی یا په موو.

○ یا ارزن می‌روید یا پنبه.

● واته: ندوکاره یا ثه و قسه بکه، یاخاس ثه بین یا خراب.

۱۳- یا مهرد به، یاله په‌نای مهردا به.

○ یا مرد باش، یا در پناه مرد باش.

● واته: یا خوت مهرد به، یاله په‌نای مهردانا به‌سر بهره و قیری پیاوه‌تی به.

۱۴- یه خ به‌ذان و سایه‌قه، شیر عه‌نته‌ری لایه‌قه!

○ یخ بندان و آسمان صاف، شیر عنتر را می‌طلبد.

● واته: هوازور سارده و عه‌رزیش یه‌خی به‌ستوه و کورپی گهره که لهم وه خته‌دا بته ده‌ره‌وه و به سه‌ر لهم عه‌رزه‌دا برپا.

۱۵- یه خ زمسانی لئن ناسینگنی!

○ یخ زمستان رانمی توان از او خرید.

● به یه کیکی رژد و قیرسیچم ثه و تری که هیچ لده‌سی ده‌رنه‌یه.

۱۶- په خه چاکی، په شیمانی تیری.

○ یقد چاکی، پشیمانی به دنبال دارد.

● واته: ناکامی لات بازی و قره‌چنانخی په شیمانی یه.

۱۷- یه ز دووره، گه ز نزیکه.

○ یزد دور است، گز نزدیک است.

● واته: نه ده عیه وا نه یکه‌ی، فرموده نیسباتی بکه.

لسمی نه و کابرها خوژه‌لکیشه به که له جینگه به کدا نه بیوت من له شاری یه‌زدا ده گه ز بازم

داوه‌ا به کن لئی هله‌پرپی و وته: کا که یه ز دووره، گه ز نزیکه. فرموده نیشانی بده بزانین

چون ده گه ز باز نه بدهی؟

۱۸- یه گ بین، چه قل چاو دوزمنین؛ ته گ بین، هله‌لوای خواردنین.

○ یکی باشیم، چون خاری در چشم دشمن هستیم؛ منفرد باشیم حلوای

خوردنی خواهیم بود.

- واته: یه ک کین و له جیاوازی و دوژمنی دهس هلهگرین با دوژمن زده رمان پن نهبا.

۱۹- یه ک کی نهادی له پاشی، یه ک کی نهادی تاکلاشیا

- یکی از عقب او را می کشد و یکی لنگه گیوهی وی را می کشد.

- واته: هدر که به جوڑی نهادیشن و زوریان بو هاوردووه.

۲۰- یه ک کی، به دووناوه.

- یکی، دو تانمی شود.

- واته: یه ک هدر یه که و دوویش هر دوو وه.

۲۱- یه ک کی بیزه و دوان بژنهوه.

- یکی بگو دو تا بشنو.

- واته: دو نهاده قسه نه کهی، نه بین بژنهوه. هدر بو نهاده زماتیکیان پیت داوه و دوو گگوی.

۲۲- یه ک کی چال بکهنه بیو مهاردم، خوهی تی نه که فی.

- کسی که برای مردم چاه بکند، خودش در آن می افتد.

- واته: هدر خراپه یه ک بکهی، دووکه لئی چاوی خوت نه چنی.

۲۳- یه ک کی کمه، دوان خمه، سیان خاترجه مه.

- یکی کم است، دو تا غم است، سه تا خاطر جمع است.

- واته: نه گدر یه کی بی و بمری، دهردیکی گرانه؛ نه گدر دووبی و یه کیکیان بمری نه و مثاله کهی تر بی رهقیق نه که دی و خه بیکی گهوریه؛ نه گدر سی بن ثیتر خه می له بین چوونی یه کیکیان نهاده نهاده نی یه. نه گه رچی و توویانه: هر ته نگووسی بورگی، خوین خوهی لئی تی.

۲۴- یه کیکیان پن نه تهدا، داوای دوانی نه کردا

- یک دانه به او نمی دادند، دو تا می خواست.

● به یه کیکی ته ماعکار و بین شدم ئه وتری که ده س هله‌گرن بین.

۲۵- یه کیکیان رینگه نه داناو ناواي، هه وال مال قیخای له پرسى!

○ کسى را به ده راه نمى دادند، آدرس خانه کدخدا را مى پرسيد.

● به یه کیکی ئه وتری که له باستکدا ياله جېنگه يه کدا لىنى نه پرسن و بايەخى پى نەدەن بەلام ئەنۋەرۇڭى باسە كە قىسە بىكا.

۲۶- یه کىن لە شار ئەھاتو، له یه کىن تر هە وال شارى لە پرسى!

○ کسى از شهر مى آمد، از يكى دېگر خبر شهر را مى پرسيد.

● به یه کیکی بىن خەبەر و هېچ لىنى حالى نەبۇ ئە وترى.

۲۷- یه کىن لە شامو، یه کىن لە شيراز اخواكارى نە كاو ئە بن بەھاواراز.

○ يكى از شام، يكى از شيراز؛ خداكارى مى كند و هەمزاز مى شوند.

● واتە: كەس نازانى چارەنۇوس چۈنى نۇوسىيە، ئۇن و مېرىدى نە كەونە يە ك و ئەبن بە ھاوسىر كە هەركاميان مى ولاتىكىن.

۲۸- یه کىن مالى لە شىشە بىن، كوجك ناكىرىتە مال مەردەم.

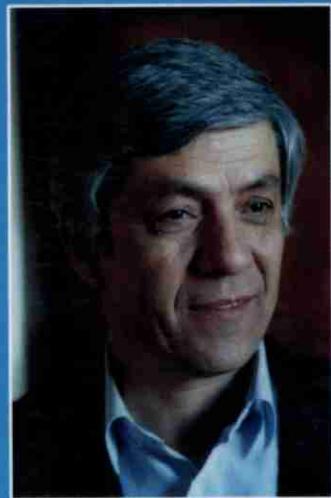
○ کسى كە خانەاش شىشەاي باشد، سنگ بە سوی خانە مردم پرتاب نمى كند.

● واتە: كەسى كە خۆزى كچ و ۋۇنى بىن، بە چاوى خەيانەت بۇ نامۇسى مردم ناپوانى.

۲۹- یه کىن نە يە توانى مردگ بىشورى، خنەخنى خستووه زىنگ!

○ يكى نمى توانست مردە بشويد، زىنە را بە ھين ھين انداختە بود.

● به یه کىن ئە وترى کە نە توانى كارى بىكا و دەوروبەرى خستىتە عەزىزەت.

پهندو قسەی پیشینیان:

- یادگاری پیشینانمانه، که وە کوو گواره یە ک لە
گونیماندا یە و پیش نەزین.

- لاپەرە یە کە لە ناسنامەی میژووی فەرھەنگى
نەتەوە کەمان لەم جىيەنە بەرىنە دا.

- قسەی راستە قىنە و لە کانگای دلەوە
ھەلقولۇوە و لە دىدا جىنگە نە گرى.

- حەلقەی پىتوەندى دويىنى و نەمرو و سېھىنى يە.
- چىز و پاشبەندى و تە كانمانە.

- دىيارى يە بۆ كورە و كوردستان.

على رۇخزادى

GWARA-I KORDAWARI

Kurdish Proverbs
By: Dr. Ali Rokhzadi

ISBN 964-06-1707-5

9 789640 617076

انتشارات كردستان
ستنتج، پاساز عزىزى
تلفن: ۲۲۶۵۳۸۲